

Lovtidende A

2025

Udgivet den 30. december 2025

29. december 2025.

Nr. 1752.

Lov om ændring af lov for Grønland om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber

(Gennemførelse for Grønland af ændringsforordning til forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber)

VI FREDERIK DEN TIENDE, af Guds Nåde Danmarks Konge, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov for Grønland om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber, lov nr. 1566 af 15. december 2015, som ændret ved lov nr. 734 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som nr. 5:

»5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning

(EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet, jf. bilag 5.«

2. Som *bilag 5* indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Givet på Amalienborg, den 29. december 2025

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

FREDERIK R.

/ Morten Bødskov

Bilag 1**»Bilag 5****EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som reaktion på den globale finanskrisen i 2008-2009 indledte Unionen en vidtrækkende reform af tilsynsrammen for institutter som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (4) med henblik på at øge modstandsdygtigheden i Unionens banksektor. Et af hovedelementerne i reformen bestod i gennemførelse af de internationale standarder, som blev vedtaget i 2010 af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), nærmere betegnet den såkaldte »Basel III-reform« og de deraf følgende Basel III-standarder. Takket være denne reform hvilede Unionens banksektor på et modstandsdygtigt fundament, da covid-19-krisen indtraf. Mens det overordnede kapitalniveau i institutter i Unionen nu generelt er tilfredsstillende, er nogle af de problemer, der blev identificeret i kølvandet på den globale finanskrisen, dog endnu ikke løst.

(2) For at afhjælpe disse problemer, give retssikkerhed og vise Unionens engagement over for dens internationale partnere i G20 er det yderst vigtigt at gennemføre de udestående elementer i Basel III-reformen, der blev opnået enighed om i 2017 (»den endelige Basel III-ramme«), loyalt i EU-retten. Samtidig bør gennemførelsen hindre en væsentlig stigning i de samlede kapitalkrav for Unionens banksystem som helhed og tage hensyn til de særlige forhold i Unionens økonomi. Der bør så vidt muligt midlertidigt anvendes tilpasninger til de internationale standarder. Gennemførelsen bør bidrage til at hindre, at der opstår konkurrencemæssige ulemper for institutter i Unionen, navnlig i forbindelse med handelsaktiviteter, hvor disse institutter er i direkte konkurrence med institutter uden for EU. Med gennemførelsen af den endelige Basel III-ramme fuldfører Unionen desuden en ti år lang reformproces. Unionen bør i den forbindelse foretage en samlet vurdering af sit banksystem under hensyntagen til alle relevante dimensioner. Kommissionen bør have mandat til at foretage en holistisk gennemgang af rammen for tilsynsmæssige krav. Denne gennemgang bør tage hensyn til de forskellige typer af selskabsformer, -strukturer og -forretningsmodeller i Unionen. Gennemgangen bør også tage hensyn til gennemførelsen af outputgulvet som led i tilsynsreglerne for kapital og likviditet samt dets anvendelsesomfang. Ved gennemgangen bør det vurderes, om outputgulvet og dets anvendelsesomfang sikrer et passende niveau af indskyderbeskyttelse og garanterer finansiell stabilitet i Unionen under hensyntagen til både udviklingen i hele Unionen og udviklingen af bankunionen i alle dens dimensioner. I den forbindelse skal Kommis-

sionen behørigt tage hensyn til både Europa-Parlamentets og Det Europæiske Råds hertil svarende erklæringer og konklusioner om bankunionen.

(3) Den 27. juni 2023 forpligtede Kommissionen sig til at foretage en holistisk, retfærdig og afbalanceret vurdering af banksystemets tilstand og gældende regulerings- og tilsynsrammer på det indre marked. I denne forbindelse vil den tage hensyn til virkningen af de ændringer, der indføres i forordning (EU) nr. 575/2013 ved nærværende forordning, samt bankunionens tilstand i alle dens dimensioner. Blandt de spørgsmål, der skal analyseres, vil Kommissionen undersøge gennemførelsen af outputgulvet, herunder dets anvendelsesomfang. Den vil foretage denne vurdering på grundlag af input fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (5) og fra Den Europæiske Centralbank og den fælles tilsynsmekanisme og vil høre interesserede parter for at sikre, at der tages behørigt hensyn til de forskellige perspektiver. Kommissionen vil, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag på grundlag af denne rapport.

(4) Ved forordning (EU) nr. 575/2013 gives institutter mulighed for at beregne deres kapitalgrundlagskrav ved hjælp af enten standardmetoder eller metoder med interne modeller. Standardmetoder kræver, at institutter beregner kapitalgrundlagskravene ved hjælp af faste parametre, som er baseret på relativt konservative antagelser og fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013. Metoder med interne modeller, der skal godkendes af de kompetente myndigheder, giver institutter mulighed for selv at estimere de fleste eller alle de parametre, der kræves for at beregne kapitalgrundlagskravene. BCBS besluttede i december 2017 at indføre et samlet outputgulv. Den beslutning var baseret på en analyse, der blev foretaget i kølvandet på den globale finanskrisen i 2008-2009, som afslørede, at interne modeller har tendens til at undervurdere de risici, som institutter eksponeres mod, navnlig for bestemte typer af eksponeringer og risici, og dermed har tendens til at resultere i utilstrækkelige kapitalgrundlagskrav. Sammenlignet med kapitalgrundlagskrav, som er beregnet ved hjælp af standardmetoderne, genererer interne modeller i gennemsnit lavere kapitalgrundlagskrav for de samme eksponeringer.

(5) Outputgulvet udgør en af de vigtigste foranstaltninger i Basel III-reformen. Det har til formål at begrænse det uberettigede udsving i de kapitalgrundlagskrav, som interne modeller resulterer i, og den overdrevne reduktion af kapitalen, som et institut, der anvender interne modeller, kan opnå i forhold til et institut, som anvender standardmetoderne. Ved at fastsætte en nedre grænse for de kapitalgrundlagskrav, som genereres af institutters interne modeller, på 72,5 % af de kapitalgrundlagskrav, som ville gælde, hvis disse institutter anvendte standardmetoder, begrænser outputgulvet risikoen for overdreven reduktion af kapitalen. Med henblik på bør institutter, der anvender interne modeller, beregne to sæt af samlede kapitalgrundlagskrav, hvor hvert sæt aggregerer alle kapitalgrundlagskrav uden nogen dobbelttælling. Korrekt gennemførelse af outputgulvet vil gøre det nemmere at sammenligne institutters kapitalprocenter, genoprette de interne modellers troværdighed og sikre, at der er lige konkurrencevilkår mellem institutter, som anvender forskellige metoder til at beregne deres kapitalgrundlagskrav.

(6) For at sikre, at kapitalgrundlaget fordeles hensigtsmæssigt og er til rådighed til at beskytte opsparede midler, hvor det er nødvendigt, bør outputgulvet finde anvendelse på alle konsolideringsniveauer, medmindre en medlemsstat finder, at dette mål kan opnås effektivt på andre måder, navnlig hvad angår koncerner såsom kooperative koncerner med et centralt organ og tilknyttede institutter, som er beliggende i den pågældende medlemsstat. I sådanne tilfælde bør en medlemsstat have mulighed for at beslutte ikke at anvende outputgulvet på individuelt eller delkonsolideret niveau på institutter i denne medlemsstat,

forudsat at moderinstituttet for disse institutter i medlemsstaten på højeste konsolideringsniveau opfylder outputgulvet på basis af sin konsoliderede situation.

(7) BCBS har fundet, at den nuværende standardmetode for kreditrisiko (SA-CR) ikke er tilstrækkeligt risikofølsom på en række områder, hvilket fører til unøjagtige eller uhensigtsmæssige — enten for høje eller for lave — målinger af kreditrisiko og dermed af kapitalgrundlagskravene. Bestemmelserne vedrørende SA-CR bør derfor revideres for at øge nævnte metodes risikofølsomhed med hensyn til flere nøgleaspekter.

(8) For kreditvurderede eksponeringer mod andre institutter bør nogle af risikovægtene recalibreres i overensstemmelse med Basel III-standarderne. Derudover bør detaljeringsgraden af risikovægtningen for ikkekreditvurderede eksponeringer mod institutter øges, og den bør adskilles fra den risikovægt, som finder anvendelse på centralregeringen i den medlemsstat, hvor et låntagende institut er etableret, da det ikke længere bør antages, at der gives implicit regeringsstøtte til sådanne institutter.

(9) For efterstillede og tilsynsmæssigt ligestillede gældsbaseerede eksponeringer samt for aktieeksponeringer er en risikovægtning med en højere detaljeringsgrad og øget stringens nødvendig for at afspejle den meget høje risiko for tab, der er forbundet med efterstillet gæld og aktieeksponeringer i forhold til gældsbaseerede eksponeringer, og for at forhindre regularbitrage mellem positioner uden for handelsbeholdningen og positioner i handelsbeholdningen. Institutter i Unionen har mangeårige strategiske egenkapitalinvesteringer i finansielle og ikkefinansielle virksomheder. Da standardrisikovægten for aktieeksponeringer øges i løbet af en femårig overgangsperiode, bør der anvendes overgangsbestemmelser for eksisterende strategiske aktiebeholdninger i virksomheder og visse forsikringsselskaber, som et institut udøver kontrol over eller betydelig indflydelse på, for at hindre forstyrrende virkninger og for at bevare den rolle, som institutter i Unionen har som mangeårige strategiske egenkapitalinvestorer. I betragtning af de beskyttelsesforanstaltninger og det tilsyn, der skal fremme integration i den finansielle sektor, bør den nuværende ordning bibeholdes for aktiebeholdninger i andre institutter, der tilhører samme koncern eller er omfattet af samme institutsikringsordning. For at styrke private og offentlige initiativer med henblik på at skaffe langsigtet egenkapital til ikkebørsnoterede EU-virksomheder bør investeringer, der er foretaget direkte eller indirekte, f.eks. gennem venturekapitalselskaber, desuden ikke betragtes som spekulative, når den daglige ledelse har foretaget disse investeringer med den faste hensigt at opretholde dem i mindst tre år.

(10) For at stimulere visse sektorer i økonomien indeholder Basel III-standarderne en skønsbeføjelse for de kompetente myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres tilsynsopgaver, som giver institutter mulighed for inden for visse begrænsninger at lade aktiebeholdninger være omfattet af særbehandling, når de er erhvervet i henhold til lovgivningsprogrammer, der indebærer væsentlige subsidier til investeringer og involverer statslig kontrol med og restriktioner for egenkapitalinvesteringer. Gennemførelsen af denne skønsbeføjelse i EU-retten bør også bidrage til at fremme langsigtede egenkapitalinvesteringer.

(11) Udlån til virksomheder i Unionen ydes fortrinsvist af institutter, som anvender den interne ratingbaseerede metode (»IRB-metoden«) for kreditrisiko til at beregne deres kapitalgrundlagskrav. Med gennemførelsen af outputgulvet vil disse institutter også skulle anvende SA-CR, der beror på kreditvurderinger fra udpegede eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI'er), til bestemmelse af den låntagende virksomheds kreditkvalitet. Forbindelsen mellem eksterne kreditvurderinger og risikovægte, som finder anvendelse på kreditvurderede virksomheder, bør have en højere detaljeringsgrad, således at denne forbindelse bringes i overensstemmelse med internationale standarder på området.

(12) De fleste virksomheder i Unionen benytter dog ikke eksterne kreditvurderinger. For at undgå en forstyrrende indvirkning på bankers udlån til ikkekreditvurderede virksomheder og for at give tilstrækkelig tid til at etablere offentlige eller private initiativer, som skal øge anvendelsen af eksterne kreditvurderinger, er det nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode. I denne overgangsperiode bør institutter, som anvender IRB-metoden, have mulighed for at anvende en gunstig behandling, når de beregner deres outputguld for investment grade-eksponeringer mod ikkekreditvurderede virksomheder, samtidig med at der bør etableres initiativer, som skal fremme en udbredt anvendelse af kreditvurderinger. Enhver forlængelse af overgangsperioden bør begrundes og begrænses til højst fire år.

(13) Efter overgangsperioden bør institutter have mulighed for at henvise til kreditvurderinger, som er foretaget af udpegede ECAI'er, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene for en væsentlig del af deres erhvervseksponeringer. EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (6), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (7), (samlet benævnt »de europæiske tilsynsmyndigheder«) bør overvåge anvendelsen af overgangsordningen og bør tage hensyn til relevante udviklinger og tendenser på ECAI-markedet, hindringer for adgang til kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, navnlig for virksomheder, og mulige foranstaltninger til at afhjælpe disse hindringer. Overgangsperioden bør anvendes til i væsentlig grad at udvide tilgængeligheden af kreditvurderinger for Unionens virksomheder. Med henblik herpå bør der udvikles vurderingsløsninger ud over det nuværende vurderingsøkosystem for at tilskynde især større EU-virksomheder til at blive eksternt vurderet. Ud over de positive eksternaliteter, som vurderingsprocessen skaber, vil en bredere anvendelse af kreditvurdering bl.a. fremme kapitalmarkedsunionen. Med henblik på at nå dette mål er det nødvendigt at tage hensyn til kravene vedrørende eksterne kreditvurderinger eller oprettelse af yderligere institutter, der leverer sådanne vurderinger, som kan medføre en betydelig gennemførelsesindsats. Medlemsstaterne bør i tæt samarbejde med deres centralbanker vurdere, hvorvidt en anmodning om anerkendelse af deres centralbank som et ECAI i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 (8) og centralbankens afgivelse af kreditvurderinger af virksomheder med henblik på forordning (EU) nr. 575/2013 kan være ønskelig for at øge anvendelsen af eksterne kreditvurderinger.

(14) For eksponeringer sikret ved beboelsesejendom og eksponeringer sikret ved erhvervsejendom har BCBS udviklet mere risikofølsomme metoder for bedre at afspejle forskellige finansieringsmodeller og -faser i opførelsesprocessen.

(15) Den globale finanskrisen i 2008-2009 afslørede en række mangler ved den nuværende behandling efter standardmetoden af eksponeringer sikret ved beboelsesejendom og eksponeringer sikret ved erhvervsejendom. Disse mangler er afhjulpet i Basel III-standarderne. Basel III-standarderne skelner mellem eksponeringer, hvor tilbagebetalingen i væsentlig grad afhænger af pengestrømme genereret af ejendommen, og eksponeringer, hvor dette ikke er tilfældet. De førstnævnte bør være underlagt en særlig risikovægtning for mere nøjagtigt at afspejle den risiko, der er forbundet med disse eksponeringer, men også for at forbedre overensstemmelsen med behandlingen af indkomstgenererende fast ejendom efter IRB-metoden.

(16) For eksponeringer sikret ved beboelsesejendom og eksponeringer sikret ved erhvervsejendom bør lånopdelingsmetoden bibeholdes, da denne metode er følsom over for låntagertype og afspejler de

risikobegrænsende virkninger af sikkerhed i fast ejendom i de gældende risikovægte, selv i tilfælde af eksponeringer med høje belåningsgrader. Lånopdelingsmetoden bør dog justeres i overensstemmelse med Basel III-standarderne, da det er blevet konstateret, at den er for konservativ til visse realkreditlån med meget lave belåningsgrader.

(17) For at sikre, at indvirkningen af outputgulvet på realkreditlån til beboelsesejendom med lav risiko ydet af institutter, som anvender IRB-metoden, spredes over en tilstrækkeligt lang periode, og at det dermed forhindres, at der opstår forstyrrelser for denne type långivning, som kan forårsages af pludselige stigninger i kapitalgrundlagskrav, er det nødvendigt at fastsætte en specifik overgangsordning. Så længe overgangsperioden varer, bør institutter, der anvender IRB-metoden, ved beregning af outputgulvet have mulighed for at anvende en lavere risikovægt på den del af deres eksponeringer, der er sikret ved pant i beboelsesejendom efter den reviderede SA-CR. For at sikre, at overgangsordningen kun gælder for eksponeringer mod realkreditlån med lav risiko, bør der fastsættes passende anerkendelseskriterier baseret på fastlagte begreber, som anvendes efter SA-CR. Overensstemmelse med nævnte kriterier bør kontrolleres af kompetente myndigheder. Da markederne for beboelsesejendomme kan være forskellige fra én medlemsstat til en anden, bør det være op til de enkelte medlemsstater at afgøre, om overgangsordningen skal anvendes. Anvendelsen af overgangsordningen bør overvåges af EBA. Enhver forlængelse af overgangsperioden bør begrundes og begrænses til højst fire år.

(18) Som følge af manglen på klarhed og risikofølsomheden i den nuværende behandling af spekulativ finansiering af fast ejendom anses kapitalgrundlagskravene for disse eksponeringer ofte for at være for høje eller for lave. Denne behandling bør derfor udskiftes med en særlig behandling for eksponeringer vedrørende erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål, som omfatter udlån til virksomheder eller enheder med særligt formål, som finansierer erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål eller udvikling og opførelse af enhver form for beboelsesejendom eller erhvervsejendom.

(19) Det er vigtigt at reducere indvirkningen af cykliske effekter på værdiansættelsen af fast ejendom, der tjener som sikkerhed for et lån, og at sørge for, at kapitalgrundlagskravene for realkreditlån er mere stabile. I tilfælde af en fornyet værdiansættelse, der overstiger værdien på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet, forudsat at der er tilstrækkelige data, bør værdien af den faste ejendom, som er godkendt i tilsynsøjemed, derfor ikke overstige gennemsnitsværdien af en tilsvarende ejendom, som er målt i en tilstrækkeligt lang periode, medmindre ændringer af nævnte ejendom klart øger dens værdi. For at undgå utilsigtede konsekvenser for den måde, hvorpå markederne for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer fungerer, bør de kompetente myndigheder kunne give institutter mulighed for regelmæssigt at foretage ny værdiansættelse af fast ejendom uden at anvende disse grænser for værdistigninger. Ændringer, der forbedrer bygningers og boligers ydeevne eller modstandsdygtighed, beskyttelse og tilpasning til fysiske risici, kan betragtes som en værdistigning af den faste ejendom.

(20) Specialiseret långivning sker til enheder med særligt formål, der typisk fungerer som låntagende enheder, for hvilke investeringsafkastet er den primære kilde til tilbagebetaling af den opnåede finansiering. De kontraktlige ordninger for modellen for specialiseret långivning giver långiver en betydelig grad af kontrol over de finansierede aktiver, mens den primære kilde til tilbagebetaling for forpligtelsen er den indkomst, som disse aktiver genererer. For at afspejle den tilknyttede risiko mere nøjagtigt bør denne form for långivning derfor være omfattet af specifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko. I overensstemmelse med Basel III-standarderne om tildeling af risikovægte til eksponeringer mod specialiseret långivning bør der indføres en særlig klasse af eksponeringer mod specialiseret långivning inden for SA-CR, hvorved overensstemmelsen med den allerede eksisterende specifikke behandling af eksponerin-

ger mod specialiseret långivning efter IRB-metoden forbedres. Der bør indføres en specifik behandling for eksponeringer mod specialiseret långivning, hvorved der bør skelnes mellem »projektfinansiering«, »objektfinansiering« og »råvarefinansiering« for bedre at afspejle de iboende risici, der er forbundet med disse underkategorier af eksponering mod specialiseret långivning.

(21) Mens den nye behandling efter standardmetoden af ikkekreditvurderede eksponeringer mod specialiseret långivning, som er fastlagt i Basel III-standarderne, har en højere detaljeringsgrad end den nuværende standardbehandling af eksponeringer mod selskaber, er førstnævnte ikke tilstrækkeligt risikofølsom til at kunne afspejle virkningerne af omfattende sikkerhedspakker og pant, der sædvanligvis er forbundet med disse eksponeringer i Unionen, og som gør det muligt for långivere at kontrollere de fremtidige pengestrømme, der skal genereres i løbet af et projekts eller aktivs levetid. På grund af manglende anvendelse af eksterne kreditvurderinger af eksponeringer mod specialiseret långivning i Unionen kan denne nye behandling også skabe incitamenter for institutter til at ophøre med at finansiere bestemte projekter eller acceptere større risici i forbindelse med eksponeringer, der har andre risikoprofiler, og som i øvrigt behandles på samme måde. I betragtning af at eksponeringer mod specialiseret långivning først og fremmest finansieres af institutter, som anvender IRB-metoden, og som har indført interne modeller for disse eksponeringer, kan indvirkningen være særligt stor i forbindelse med objektfinansieringseksponeringer, hvor der kan være risiko for, at aktiviteterne bringes til ophør, navnlig i forbindelse med anvendelse af outputgulvet. For at undgå utilsigtede konsekvenser af den manglende risikofølsomhed i Basel III-standarderne for ikkekreditvurderede objektfinansieringseksponeringer bør objektfinansieringseksponeringer, der opfylder en række kriterier, som kan sænke deres risikoprofil, således at den svarer til høje kvalitetsstandarder, som er forenelige med forsvarlig og konservativ styring af finansielle risici, midlertidigt nyde godt af en reduceret risikovægt. Denne overgangsordning bør vurderes i en rapport, som udarbejdes af EBA.

(22) Klassificeringen af detaileksponeringer efter SA-CR og IRB-metoden bør tilpasses yderligere for at sikre en konsekvent anvendelse af de tilsvarende risikovægte på samme sæt eksponeringer. I tråd med Basel III-standarderne bør der fastsættes regler for differentieret behandling af revolverende detaileksponeringer, som opfylder en række vilkår for tilbagebetaling eller anvendelse, der kan sænke deres risikoprofil. Nævnte eksponeringer bør defineres som eksponeringer mod transaktionsparter. Eksponeringer mod én eller flere fysiske personer, som ikke opfylder alle betingelserne for at blive betragtet som detaileksponeringer, bør tildeles en risikovægt på 100 % efter SA-CR.

(23) Basel III-standarderne indfører en kreditkonverteringsfaktor på 10 % for tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, i SA-CR. Dette vil sandsynligvis få væsentlig indvirkning på låntagere, som er afhængige af den fleksible karakter af tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, for at finansiere deres aktiviteter i forbindelse med sæsonrelaterede udsving i deres virksomhed eller håndtering af uventede kortsigtede ændringer i behovet for arbejdskapital, navnlig under genopretningen efter covid-19-pandemien. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en overgangsperiode, hvor institutter fortsat bør kunne anvende en lavere kreditkonverteringsfaktor på deres tilsagn, som kan opsiges uden betingelser, og efterfølgende at vurdere, hvorvidt en potentiel gradvis forøgelse af de gældende kreditkonverteringsfaktorer er berettiget, således at institutter får mulighed for at tilpasse deres operationelle praksis og produkter uden at begrænse kreditmulighederne for deres låntagere.

(24) Institutter bør spille en central rolle med hensyn til at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien ved også at tilbyde proaktive gældsomlægningsforanstaltninger til kreditværdige debitorer, der har eller snart får vanskeligheder med at opfylde deres finansielle forpligtelser. I den forbindelse bør

institutter ikke afskrækkes fra at give passende indrømmelser til låntagere, hvis det anses for hensigtsmæssigt som følge af en potentiel og uberettiget klassificering af modparter som misligholdende, hvis sådanne indrømmelser igen kan gøre det sandsynligt, at disse låntagere betaler den resterende del af deres gældsforpligtelser. EBA bør i forbindelse med udarbejdelsen af retningslinjer for definition af en låntagers eller kreditfacilitets misligholdelse tage behørigt hensyn til behovet for at give institutter tilstrækkelig fleksibilitet.

(25) Den globale finanskrisen i 2008-2009 afslørede, at institutter i visse tilfælde også har anvendt IRB-metoden på porteføljer, som er uegnede til modellering på grund af utilstrækkelige data, hvilket havde negative konsekvenser for resultaternes troværdighed. Derfor bør institutter ikke forpligtes til at anvende IRB-metoden på alle deres eksponeringer, og udbredelseskravet bør anvendes på eksponeringsklasseniveau. Anvendelsen af IRB-metoden på eksponeringsklasser, hvor robust modellering er vanskeligere, bør også begrænses med henblik på at gøre kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko efter IRB-metoden mere sammenlignelige og robuste.

(26) Institutters eksponeringer mod andre institutter, andre enheder i den finansielle sektor og store virksomheder indebærer typisk lave misligholdelsesniveauer. For sådanne porteføljer med lav misligholdelse er det vanskeligt for institutter at indhente pålidelige estimater af tab givet misligholdelse (LGD) på grund af et utilstrækkeligt antal konstaterede misligholdelser i disse porteføljer. Denne vanskelighed har resulteret i en uønsket spredning med hensyn til den anslåede risiko blandt institutter. Institutter bør derfor anvende reguleringsmæssige LGD-værdier snarere end interne LGD-estimater for sådanne porteføljer med lav misligholdelse.

(27) Institutter, der anvender interne modeller til at estimere deres kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko med hensyn til aktieeksponeringer, baserer typisk deres risikovurdering på offentligt tilgængelige data, som alle institutter må formodes at have samme adgang til. Under disse omstændigheder er forskelle i kapitalgrundlagskrav ikke berettigede. Dertil kommer, at aktieeksponeringer uden for handelsbeholdningen udgør en meget lille andel af institutternes balance. For at gøre det nemmere at sammenligne institutters kapitalgrundlagskrav og for at forenkle den lovgivningsmæssige ramme bør institutter derfor beregne deres kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko med hensyn til aktieeksponeringer efter SA-CR, og anvendelse af IRB-metoden bør ikke være tilladt til dette formål.

(28) Det bør sikres, at estimaterne af sandsynlighed for misligholdelse, LGD og kreditkonverteringsfaktorer for individuelle eksponeringer i institutter, der har tilladelse til at anvende interne modeller til at beregne kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko, ikke når ned på u hensigtsmæssigt lave niveauer. Der bør derfor indføres minimumsværdier for egne estimater, og institutter bør forpligtes til at anvende det højeste af deres egne estimater af risikoparametrene og minimumsværdierne for disse egne estimater. Sådanne minimumsværdier for risikoparametre (»inputgulve«) bør være en beskyttelsesforanstaltning, som sikrer, at kapitalgrundlagskrav ikke falder til under forsvarlige niveauer. Desuden bør sådanne inputgulve afbøde modelrisici, som skyldes faktorer såsom ukorrekte modelspecifikationer, målingsfejl og databegrænsninger. Inputgulve vil også gøre det nemmere at sammenligne institutters kapitalprocent. For at nå disse resultater bør inputgulve kalibreres på en tilstrækkeligt konservativ måde.

(29) Inputgulve, der kalibreres alt for konservativt, kan afholde institutter fra at indføre IRB-metoden og de tilknyttede standarder for risikostyring. Det kan også give institutter incitament til at omlægge deres porteføljer til eksponeringer med højere risiko for at undgå de begrænsninger, som inputgulve medfører. For at undgå sådanne utilsigtede konsekvenser bør inputgulve på passende vis afspejle bestemte

risikokarakteristika ved de underliggende eksponeringer, navnlig ved at anvende forskellige værdier for forskellige typer af eksponeringer, når det er relevant.

(30) Eksponeringer mod specialiseret långivning har risikokarakteristika, som er forskellige fra almindelige erhvervseksponeringers risikokarakteristika. Der bør derfor fastsættes en overgangsperiode, hvor LGD-inputgulvet for eksponeringer mod specialiseret långivning reduceres. Enhver forlængelse af overgangsperioden bør begrundes og begrænses til højst fire år.

(31) I overensstemmelse med Basel III-standarderne bør IRB-metoden for klassen eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i store træk forblive uændret på grund af de underliggende låntageres særlige karakter og de særlige risici, der er forbundet med dem. Eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker bør navnlig ikke være omfattet af inputgulv.

(32) For at sikre en konsekvent metode for alle eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder bør der indføres to nye eksponeringsklasser for regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder uafhængigt af klasserne eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker og eksponeringer mod institutter. Behandlingen af ligestillede eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, som efter SA-CR ville kunne behandles som eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, bør ikke henføres til disse nye eksponeringsklasser efter IRB-metoden og bør ikke være omfattet af inputgulve. Desuden bør der kalibreres specifikke lavere inputgulve i henhold til IRB-metoden for ikkeligestillede eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder for på passende vis at afspejle deres risikoprofil sammenlignet med eksponeringer mod selskaber.

(33) Det bør præciseres, hvordan virkningen af en garanti bør anerkendes for en garanteret eksponering, der behandles efter IRB-metoden, med anvendelse af egne estimer af LGD, hvor garantistiller henhører til en eksponeringstype, der behandles efter IRB-metoden, men uden at anvende egne estimer af LGD. Anvendelse af substitutionsmetoden, efter hvilken risikoparametrene vedrørende den underliggende eksponering udskiftes med risikoparametrene for garantistiller eller med en metode, efter hvilken sandsynligheden for misligholdelse eller LGD for den underliggende låntager justeres ved hjælp af en specifik modelleringsmetode for at tage hensyn til garantiens virkning, bør navnlig ikke føre til en justeret risikovægt, der er lavere end den risikovægt, som finder anvendelse på en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistiller. Når garantistiller behandles efter SA-CR, bør indregning af garantien efter IRB-metoden derfor generelt føre til, at den garanterede eksponering tildeles garantistillers risikovægt efter SA-CR.

(34) Den endelige Basel III-ramme kræver ikke længere, at et institut, der har anvendt IRB-metoden til én eksponeringsklasse, anvender denne metode til alle sine eksponeringer uden for handelsbeholdningen. For at sikre lige vilkår mellem institutter, der i øjeblikket behandler visse eksponeringer efter IRB-metoden, og dem, der ikke gør, bør en overgangsordning give institutterne mulighed for at vende tilbage til mindre avancerede metoder efter en forenklet procedure. Denne procedure bør give de kompetente myndigheder mulighed for at afslå anmodninger om tilbagevenden til en mindre avanceret metode, der fremsættes med henblik på regularbitrage. Med henblik på denne procedure bør det forhold alene, at tilbagevenden til en mindre avanceret metode resulterer i en reduktion af kapitalgrundlagskravet for de pågældende eksponeringer, ikke anses for at være tilstrækkeligt til at lægge regularbitrage til grund for at afslå en anmodning.

(35) I forbindelse med fjernelse af uberettigede variationer i kapitalgrundlagskrav bør de eksisterende diskonteringsregler, der anvendes på kunstige pengestrømme, revideres for at fjerne eventuelle utilsigtede konsekvenser. EBA bør have mandat til at revidere sine retningslinjer for tilbagevenden til status som ikkemisligholdt.

(36) Indførelsen af outputgulvet kan have betydelig indvirkning på kapitalgrundlagskravene for securitiseringsspositioner, som besiddes af institutter, der anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer eller den interne vurderingsmetode. Selv om sådanne positioner generelt er små i forhold til andre eksponeringer, kan indførelsen af outputgulvet påvirke securitiseringstransaktioners økonomiske levedygtighed på grund af en utilstrækkelig tilsynsmæssig fordel ved risikooverførslen. Dette kan forekomme, når udviklingen af securitiseringsmarkedet er en del af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan« (»handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen«), og også hvis eksponeringsleverende institutter kan være nødt til at anvende securitisering mere bredt for at forvalte deres porteføljer mere aktivt, hvis de bliver bundet af outputgulvet. I en overgangsperiode bør institutter, der anvender den interne ratingbaserede metode for securitiseringer eller den interne vurderingsmetode, med henblik på beregningen af deres outputgulv have mulighed for at anvende en gunstig behandling af deres securitiseringsspositioner, der er risikovægtede, ved anvendelse af en af disse metoder. EBA bør aflægge rapport til Kommissionen om behovet for eventuelt at revidere den tilsynsmæssige behandling af securitiseringstransaktioner med henblik på at øge risikofølsomheden ved den tilsynsmæssige behandling.

(37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 (9) ændrede forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på at gennemføre Basel III-standarderne om den grundlæggende revision af handelsbeholdningen, der blev afsluttet af BCBS i 2019, (»de endelige FRTB-standarder«) udelukkende til indberetningsformål. Indførelsen af bindende kapitalgrundlagskrav baseret på disse standarder skulle ske gennem et separat lovgivningsforslag efter vurdering af deres indvirkning på institutter i Unionen.

(38) De endelige FRTB-standarder vedrørende grænsen mellem positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen bør gennemføres i EU-retten, da de har væsentlig indvirkning på beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. I overensstemmelse med Basel III-standarderne bør gennemførelsen af grænsekravene omfatte lister over instrumenter, der skal henføres til handelsbeholdningen eller uden for handelsbeholdningen, samt den undtagelse, hvorved institutter får mulighed for, med forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse, at henføre visse instrumenter, der normalt indgår i handelsbeholdningen, herunder noterede aktier, til uden for handelsbeholdningen, hvis positionerne i disse instrumenter ikke besiddes med handelshensigt eller ikke afdækker positioner, der besiddes med handelshensigt.

(39) For at undgå en betydelig operationel byrde for institutter i Unionen bør alle krav til gennemførelse af de endelige FRTB-standarder med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko have samme anvendelsesdato. Anvendelsesdatoen for et begrænset antal FRTB-krav, der allerede blev indført ved forordning (EU) 2019/876, bør derfor tilpasses til anvendelsesdatoen for nærværende forordning. Den 27. februar 2023 afgav EBA udtalelse om, at hvis de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, i forordning (EU) 2019/876, træder i kraft, og den gældende retlige ramme endnu ikke indeholder bestemmelser om anvendelse af de FRTB-inspirerede metoder til kapitalberegning, bør de kompetente myndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010, ikke prioritere

noget tilsyns- eller håndhævelsesmæssigt tiltag i forbindelse med disse krav, før der er opnået fuld gennemførelse af FRTB, hvilket forventes at være tilfældet fra den 1. januar 2025.

(40) Med henblik på at fuldføre den reformdagsorden, der blev indført efter den globale finanskrisen i 2008-2009, og for at afhjælpe mangler i den nuværende markedsrisikoramme bør der i EU-retten gennemføres bindende kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko baseret på de endelige FRTB-standarder. Nylige estimater af de endelige FRTB-standarders indvirkning på institutter i Unionen har vist, at gennemførelsen af disse standarder i Unionen vil føre til en stor stigning i kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisici for visse handels- og markeds-making-aktiviteter, som er vigtige for Unionens økonomi. For at afbøde denne indvirkning og for at sikre, at de finansielle markeder i Unionen fortsat er velfungerende, bør der indføres målrettede justeringer af gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder i EU-retten.

(41) Institutters handelsaktiviteter på engrosmarkeder kan nemt udøves på tværs af grænserne, herunder mellem medlemsstater og tredjelande. Gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder bør derfor så vidt muligt samordnes på tværs af jurisdiktioner, både med hensyn til indhold og tidsfrister. I modsat fald vil det være umuligt at sikre lige vilkår på internationalt plan for disse aktiviteter. Kommissionen bør derfor overvåge gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder i andre BCBS-medlemmers jurisdiktioner. Med henblik på om nødvendigt at afhjælpe potentielle forvridninger i forbindelse med gennemførelsen af de endelige FRTB-standarder bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (10). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter. De foranstaltninger, der indføres ved hjælp af delegerede retsakter, bør forblive midlertidige. Hvis det er hensigtsmæssigt, at sådanne foranstaltninger anvendes permanent, bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

(42) Kommissionen bør tage hensyn til proportionalitetsprincippet ved beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter og kalibrere disse krav i overensstemmelse hermed. Derfor bør institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter have mulighed for at anvende en forenklet standardmetode til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med de internationalt vedtagne standarder. Endvidere bør anerkendelseskriterierne for identifikation af institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter fortsat være i overensstemmelse med kriterierne for undtagelse af sådanne institutter fra de FRTB-indberetningskrav, der blev indført ved forordning (EU) 2019/876.

(43) I lyset af den ajourførte udformning af Unionens marked for CO₂-emissionskvoter og dets stabilitet i de seneste år samt den begrænsede volatilitet i priserne på CO₂-kreditter bør der indføres en specifik risikovægt for eksponeringer mod CO₂-handel i henhold til EU's emissionshandelssystem (EU ETS) efter den alternative standardmetode.

(44) Efter den alternative standardmetode er eksponeringer mod instrumenter, der bærer restrisici, omfattet af et tillæg for restrisiko for at tage højde for risici, som ikke er dækket af den følsomhedsbaserede

metode. I henhold til Basel III-standarderne kan et instrument og dets afdækning kun beregnes med henblik på dette tillæg, hvis de fuldt ud udlignes. Institutter kan imidlertid i vid udstrækning afdække restrisikoen for nogle af de instrumenter, der er omfattet af tillægget for restrisiko, på markedet og dermed reducere den samlede risiko ved deres porteføljer, selv om disse afdækninger måske ikke fuldt ud udligner risikoen for den oprindelige position. For at give institutter mulighed for at fortsætte afdækningen uden unødige negative incitamenter og i anerkendelse af det økonomiske rationale om at reducere den samlede risiko bør gennemførelsen af tillægget for restrisiko midlertidigt, på strenge betingelser og med tilsynsmæssig godkendelse gøre det muligt at udelukke afdækninger af de instrumenter, der kan afdækkes på markedet, fra tillægget for restrisiko.

(45) BCBS har revideret den internationale standard for operationel risiko for at afhjælpe svagheder, som viste sig i kølvandet på den globale finanskrisen i 2008-2009. Foruden mangel på risikofølsomhed i standardmetoderne blev der konstateret mangel på sammenlignelighed, som skyldes de mange forskellige former for intern modelleringspraksis efter den avancerede målemetode. Derfor og med henblik på at forenkle rammen for operationel risiko blev alle eksisterende metoder til estimering af kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko udskiftet med en enkelt ikkemodelbaseret metode, nemlig den nye standardmetode for operationel risiko. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses den endelige Basel III-ramme for at bidrage til lige vilkår på internationalt plan for institutter, der er etableret i Unionen, men som også driver virksomhed uden for Unionen, og for at sikre, at rammen for operationel risiko på EU-plan fortsat er effektiv.

(46) I den nye standardmetode for operationel risiko, som blev indført af BCBS, kombineres en indikator, der beror på omfanget af et instituts aktiviteter, med en indikator, der tager hensyn til dette instituts tabshistorik. I den endelige Basel III-ramme påtænkes en vis skønsmæssig vurdering, som vedrører den måde, hvorpå den indikator, der tager hensyn til et instituts tabshistorik, kan gennemføres. Jurisdiktioner kan se bort fra historiske tab ved beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko for alle relevante institutter eller tage hensyn til data for historiske tab, selv for institutter med aktiviteter under en vis størrelsesorden. For at sikre lige vilkår i Unionen og for at forenkle beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko bør denne skønsmæssig vurdering udøves på en harmoniseret måde for minimumskravene til kapitalgrundlag, idet der ses bort fra data for historiske operationelle tab for alle institutter.

(47) Ved beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko vil det i fremtiden måske blive tilladt, at forsikringspolicer anvendes som en effektiv risikoreduktionsteknik. Med henblik herpå bør EBA aflægge rapport til Kommissionen om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anerkende forsikringspolicer som en effektiv risikoreduktionsteknik, og om de betingelser, de kriterier og den standardformel, der skal anvendes i sådanne tilfælde.

(48) Det ekstraordinære og hidtil usete tempo i stramningen af pengepolitikken i kølvandet på covid-19-pandemien kan give anledning til en betydelig grad af volatilitet på de finansielle markeder. Sammen med øget usikkerhed, der fører til højere forrentning af offentlig gæld, kan det igen medføre urealiserede tab på visse institutters beholdninger af offentlig gæld. Med henblik på at afbøde den betydelige negative indvirkning af volatiliteten på statsgældsmarkederne på institutters kapitalgrundlag og dermed på institutters evne til at yde lån bør der genindføres et midlertidigt filter, der delvis neutraliserer denne indvirkning.

(49) Offentlig finansiering gennem udstedelse af statsobligationer, der er denomineret i en anden medlemsstats nationale valuta, kan fortsat være nødvendig for at støtte offentlige foranstaltninger til bekæm-

pelse af konsekvenserne af det alvorlige dobbelte økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine. For at undgå begrænsninger for institutter, der investerer i sådanne obligationer, er det hensigtsmæssigt at genindføre overgangsordningen for eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker, når disse eksponeringer er denomineret i en anden medlemsstats nationale valuta med henblik på behandling af sådanne eksponeringer i henhold til kreditrisikorammen.

(50) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 (11) er der indført et krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer, den såkaldte tilsynsmæssige bagstopperordning. Foranstaltningen havde til formål at undgå genopbygning af misligholdte eksponeringer, der besiddes af institutter, og samtidig fremme proaktiv forvaltning af misligholdte eksponeringer ved at forbedre effektiviteten af institutters omlægnings- eller håndhævelsesprocedurer. På denne baggrund bør der foretages visse målrettede ændringer af misligholdte eksponeringer, der garanteres af eksportkreditagenturer eller offentlige garantistillere. Desuden bør visse institutter, der opfylder strenge betingelser og er specialiseret i erhvervelse af misligholdte eksponeringer, udelukkes fra anvendelsen af den tilsynsmæssige bagstopperordning.

(51) Børsnoterede små og ikkekomplekse institutter og andre institutter bør ligeledes fremlægge oplysninger om beløb og kvalitet af ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer og eksponeringer med henstand samt en aldersfordelingsanalyse af forfaldne eksponeringer. Dette oplysningskrav skaber ikke nogen ekstra byrde for disse institutter, da fremlæggelse af et sådant begrænset sæt oplysninger allerede blev indført af EBA på grundlag af Rådets handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa fra 2017, hvori EBA blev opfordret til at gennemføre skærpede oplysningskrav vedrørende aktivernes kvalitet og misligholdte lån, der skal gælde for alle institutter. Dette oplysningskrav er også i fuld overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 16. december 2020 med titlen »Håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien«.

(52) Det er nødvendigt at mindske regelbyrden i forbindelse med oplysningsformål og at gøre det nemmere at sammenligne fremlagte oplysninger. EBA bør derfor oprette en centraliseret webbaseret platform, hvor oplysninger og data fra institutter kan fremlægges. Denne centraliserede webbaserede platform bør tjene som fælles adgangspunkt til institutters fremlagte oplysninger, samtidig med at ejerskabet til oplysningerne og dataene samt ansvaret for deres nøjagtighed fortsat bør ligge hos de institutter, som udarbejder dem. Centraliseringen af offentliggørelsen af fremlagte oplysninger bør være i fuld overensstemmelse med handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen. Desuden bør den centraliserede webbaserede platform være interoperabel med det europæiske fælles adgangspunkt.

(53) For at muliggøre en bedre integration af indberetning med henblik på tilsyn og fremlæggelse af oplysninger bør EBA offentliggøre institutters oplysninger på en centraliseret måde, samtidig med at alle institutters ret til selv at offentliggøre sådanne data og oplysninger respekteres. Sådanne centraliserede fremlæggelser af oplysninger bør give EBA mulighed for at offentliggøre oplysninger fra små og ikkekomplekse institutter, som er baseret på de oplysninger, som disse institutter har indberettet til kompetente myndigheder, og bør dermed i væsentlig grad mindske den administrative byrde, som små og ikkekomplekse institutter pålægges. På samme tid bør centraliseringen af fremlæggelse af oplysninger ikke medføre omkostninger for andre institutter, og den bør øge gennemsigtigheden og reducere omkostningerne ved adgang til tilsynsoplysninger for markedsdeltagere. En sådan øget gennemsigtighed bør fremme sammenligneligheden af data på tværs af institutter og fremme markedsdisciplin.

(54) For at opfylde miljø- og klimaambitionerne i den europæiske grønne pagt, som findes i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019, og bidrage til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling er det nødvendigt at kanalisere store investeringsbeløb fra den private sektor til bæredygtige investeringer i Unionen. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør afspejle betydningen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) faktorer og fuld forståelse af de risici i forbindelse med eksponeringer mod aktiviteter, der er knyttet til overordnede bæredygtigheds- eller ESG-mål. For at sikre konvergens i hele Unionen og en fælles forståelse af ESG-faktorer og risici bør der fastsættes generelle definitioner. ESG-faktorer kan have positiv eller negativ indvirkning på en enheds, stats eller persons økonomiske performance eller solvens. Almindelige eksempler på ESG-faktorer omfatter drivhusgasemissioner, biodiversitet og vandanvendelse og -forbrug på miljøområdet, menneskerettigheder og hensyn til arbejdstagere og arbejdsstyrken på det sociale område samt ledende medarbejders rettigheder og ansvar og aflønning på ledelsesområdet. Aktiver eller aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige eller sociale faktorer, bør defineres under henvisning til Unionens ambition om at blive klimaneutral senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (12), en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/869 og Unionens relevante bæredygtighedsmål. De tekniske screeningskriterier i forbindelse med princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«, der er vedtaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (13), samt specifikke EU-retsakter til at afbøde klimaændringer, miljøforringelse og tab af biodiversitet bør anvendes til at kortlægge aktiver eller eksponeringer med henblik på at vurdere særlige tilsynsmæssige behandlinger og risikoforskelle.

(55) Eksponeringer mod ESG-risici er ikke nødvendigvis proportionale med et instituts størrelse og kompleksitet. Eksponeringsniveauerne mod ESG-risici er også ret forskellige i Unionen, idet den potentielle omstillingsvirkning på eksponeringer relateret til aktiviteter med betydelig negativ indvirkning, navnlig på miljøet, er lille i nogle medlemsstater og stor i andre. De gennemsigtighedskrav, som institutter er underlagt, og de oplysningskrav med hensyn til bæredygtighed, der er fastsat i andre gældende EU-retsakter, vil om få år give data med en højere detaljeringsgrad. For at kunne vurdere de ESG-risici, som institutter kan stå over for, korrekt er det imidlertid absolut nødvendigt, at markederne og de kompetente myndigheder modtager tilstrækkelige data fra alle enheder, der er eksponeret mod disse risici. Institutter bør være i stand til systematisk at identificere og sikre tilstrækkelig gennemsigtighed med hensyn til deres eksponeringer mod aktiviteter, der anses for at gøre væsentlig skade på et af miljømålene som omhandlet i forordning (EU) 2020/852. For at sikre, at kompetente myndigheder råder over data med en høj detaljeringsgrad, som er fyldestgørende og sammenlignelige med henblik på et effektivt tilsyn, bør institutters indberetning med henblik på tilsyn indeholde oplysninger om eksponeringer mod ESG-risici. For at sikre omfattende gennemsigtighed over for markederne bør fremlæggelse af oplysninger om ESG-risici også udvides til at omfatte alle institutter. Disse oplysningers detaljeringsgrad bør stemme overens med proportionalitetsprincippet, idet der tages hensyn til det pågældende instituts størrelse og kompleksitet, og hvor væsentlige dets eksponeringer mod ESG-risici er. I forbindelse med revisionen af de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår fremlæggelse af oplysninger om ESG-risici bør EBA vurdere metoder til at forbedre oplysningerne om ESG-risici ved cover pools af dækkede obligationer og overveje, om oplysninger om de relevante eksponeringer af de pools af lån, der ligger til grund for dækkede obligationer, som direkte eller gennem overførsel af lån til en enhed med særligt formål er udstedt af institutter, bør medtages enten i de reviderede gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller i den regulerings- og oplysningsmæssige ramme for dækkede obligationer.

(56) Da omstillingen i EU's økonomi hen imod en bæredygtig økonomisk model tager fart, bliver bæredygtighedsrisici mere fremtrædende og kræver potentielt yderligere overvejelser. En passende vurdering af tilgængeligheden af og adgangen til pålidelige og konsistente ESG-data bør danne grundlag for at

etablere en fuldstændig forbindelse mellem ESG-risikofaktorer og traditionelle kategorier af finansielle risici og grupper af eksponeringer. ESMA bør også bidrage til denne indsamling af dokumentation ved at rapportere om, hvorvidt ESG-risici afspejles korrekt i kreditrisikovurderinger af modparterne eller eksponeringer, som institutter måtte have. I en situation med hurtig og vedvarende udvikling med hensyn til både institutters og tilsynsmyndigheders identifikation og kvantificering af ESG-risici er det også nødvendigt at fremrykke en del af EBA's mandat til at vurdere og aflægge rapport om, hvorvidt det er berettiget med en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer relateret til aktiver eller aktiviteter, der i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, til datoen for denne forordnings ikrafttræden. EBA's eksisterende mandat bør opdeles i en række rapporter på grund af længden og kompleksiteten af det vurderingsarbejde, der skal udføres. Der bør derfor udarbejdes to på hinanden følgende og årlige opfølgende EBA-rapporter inden udgangen af henholdsvis 2024 og 2025. Ifølge Det Internationale Energiagentur må der for at nå målet om kulstofneutralitet senest i 2050 ikke foretages ny efterforskning efter fossile brændstoffer eller udvidelse af aktiviteterne. Det betyder, at eksponeringer mod fossile brændstoffer er tilbøjelige til at udgøre en højere risiko på både mikroniveau, da værdien af sådanne aktiver forventes at falde over tid, og makroniveau, da finansiering af aktiviteter vedrørende fossile brændstoffer bringer målet om at begrænse stigningen i den globale temperatur til 1,5 oC over det førindustrielle niveau i fare og derfor truer den finansielle stabilitet. De kompetente myndigheder og markedsdeltagerne bør derfor drage fordel af øget gennemsigthed fra institutters side med hensyn til deres eksponeringer mod enheder i sektoren for fossile brændstoffer, herunder deres aktiviteter vedrørende vedvarende energikilder.

(57) For at sikre, at eventuelle justeringer for eksponeringer for infrastruktur ikke underminerer Unionens klimaambitioner, vil nye eksponeringer kun opnå risikovægtedsættelsen, hvis de finansierede aktiver bidrager positivt til ét eller flere af de miljømål, der er fastsat i forordning (EU) 2020/852, og ikke gør væsentlig skade på de øvrige mål, der er fastsat i nævnte forordning, eller hvis de finansierede aktiver ikke gør væsentlig skade på nogen af miljømålene i nævnte forordning.

(58) Det er yderst vigtigt, at tilsynsmyndigheder råder over de nødvendige beføjelser til på omfattende vis at vurdere og måle de risici, som en bankkoncern eksponeres mod på konsolideret niveau, og at de har fleksibilitet til at tilpasse deres tilsynsmetoder til nye risikokilder. Det er vigtigt at undgå smuthuller mellem tilsynsmæssig og regnskabsmæssig konsolidering, som kan give anledning til transaktioner, der har til formål at flytte aktiver, så de ikke er omfattet af den tilsynsmæssige konsolidering, selv om bankkoncernen stadig er eksponeret mod risici. Manglende sammenhæng i definitionerne af »moderselskab«, »datterselskab« og »kontrol« og manglende klarhed i definitionen af »accessorisk servicevirksomhed«, »finansielt holdingselskab« og »finansieringsinstitut« gør det vanskeligere for tilsynsmyndigheder at anvende de gældende regler konsekvent i Unionen og at opdage og behørigt håndtere risici på konsolideret niveau. Disse definitioner bør derfor ændres og præciseres yderligere. Det anses endvidere for hensigtsmæssigt, at EBA undersøger yderligere, hvorvidt disse beføjelser for tilsynsmyndighederne utilsigtet begrænses af eventuelle resterende uoverensstemmelser eller smuthuller i de reguleringsmæssige bestemmelser eller i disses samspil med de gældende regnskabsregler.

(59) Markederne for kryptoaktiver er vokset hurtigt i de seneste år. For at imødegå potentielle risici for institutter som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver, der ikke er tilstrækkeligt dækket af den nuværende tilsynsramme, offentliggjorde BCBS i december 2022 en omfattende standard for tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiveksponeringer. Den anbefalede anvendelsesdato for denne standard er den 1. januar 2025, men visse tekniske elementer i standarden blev videreudviklet på BCBS-niveau i 2023 og 2024. I lyset af den igangværende udvikling på markederne for kryptoaktiver og i erkendelse af

betydningen af fuldt ud at gennemføre Baselstandarden for institutters eksponeringer mod kryptoaktiver i EU-retten bør Kommissionen senest den 30. juni 2025 fremsætte et lovgivningsforslag for at gennemføre denne standard og præcisere den tilsynsmæssige behandling af disse eksponeringer i overgangsperioden indtil gennemførelsen af nævnte standard. Den midlertidige tilsynsmæssige behandling bør tage hensyn til den retlige ramme, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 (14) for udstedere af kryptoaktiver, og præcisere en tilsynsmæssig behandling af disse kryptoaktiver. Derfor bør tokeniserede traditionelle aktiver, herunder e-pengetokens, i overgangsperioden anerkendes som havende samme risici som traditionelle aktiver og kryptoaktiver, der er i overensstemmelse med nævnte forordning, og henvisning til andre traditionelle aktiver end en enkelt fiatvaluta bør være omfattet af en tilsynsmæssig behandling, der er i overensstemmelse med nævnte forordnings krav. Eksponeringer mod andre kryptoaktiver, herunder tokeniserede derivater vedrørende kryptoaktiver, som adskiller sig fra dem, der opfylder betingelserne for den gunstigere kapitalbehandling, bør tildeles en risikovægt på 1 250 %.

(60) Manglende klarhed i forbindelse med visse aspekter af regelsættet vedrørende den minimumshaircutgrænse for værdipapirfinansieringstransaktioner, som BCBS udarbejdede som led i den endelige Basel III-ramme, samt forbehold med hensyn til, om det er økonomisk berettiget at anvende regelsættet på visse typer værdipapirfinansieringstransaktioner, har givet anledning til et spørgsmål om, hvorvidt de tilsynsmæssige mål i denne ramme kan nås uden at forårsage uønskede konsekvenser. Kommissionen bør derfor på ny vurdere gennemførelsen af den minimumshaircutgrænse for værdipapirfinansieringstransaktioner i EU-retten. For at give Kommissionen tilstrækkelig dokumentation bør EBA i tæt samarbejde med ESMA aflægge rapport til Kommissionen om dette regelsæts indvirkning og den bedst egnede tilgang til gennemførelsen heraf i EU-retten.

(61) I den endelige Basel III-ramme afspejles værdipapirfinansieringstransaktioners meget kortsigtede karakter måske ikke i tilstrækkelig grad i SA-CR, hvilket bevirker, at kapitalgrundlagskrav beregnet efter den metode kan være uforholdsmæssigt højere end kapitalgrundlagskrav beregnet efter IRB-metoden. Som følge heraf og i lyset af indførelsen af outputgulvet kan de kapitalgrundlagskrav, der beregnes for disse eksponeringer, stige betydeligt, hvilket påvirker likviditeten på gælds- og værdipapirmarkederne, herunder statsgældsmarkederne. EBA bør derfor aflægge rapport om hensigtsmæssigheden og virkningen af kreditrisikostandarderne for værdipapirfinansieringstransaktioner og nærmere bestemt om, hvorvidt SA-CR for disse eksponeringer bør tilpasses for at afspejle deres kortsigtede karakter.

(62) Kommissionen bør i EU-retten gennemføre de reviderede Basel III-standarder om kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, som blev offentliggjort af BCBS i juli 2020, da disse standarder overordnet set forbedrer beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved at imødegå flere tidligere konstaterede problemer, navnlig det forhold, at den eksisterende ramme for kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijustering ikke tager tilstrækkeligt højde for kreditværdijusteringsrisiko.

(63) I forbindelse med gennemførelsen af de oprindelige Basel III-standarder om behandling af kreditværdijusteringsrisiko i EU-retten blev bestemte transaktioner undtaget fra beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Disse undtagelser blev fastlagt for at forhindre en potentielt overdreven stigning i omkostningerne ved visse derivattransaktioner som følge af indførelsen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, navnlig når institutter ikke kunne afbøde kreditværdijusteringsrisikoen for bestemte kunder, som ikke kunne udveksle sikkerhedsstillelse. I henhold til den anslåede virkning, som EBA har beregnet, vil kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til de reviderede Basel III-standarder fortsat være urimeligt høje for undtagne

transaktioner med disse kunder. For at sikre at disse kunder fortsat afdækker deres finansielle risici ved hjælp af derivattransaktioner, bør undtagelserne bibeholdes, når de reviderede Basel III-standarder gennemføres.

(64) De reelle kreditværdijusteringsrisici forbundet med de undtagne transaktioner kan imidlertid udgøre en væsentlig risiko for institutter, som anvender disse undtagelser. Hvis disse risici reelt opstår, kan de pågældende institutter lide store tab. Som EBA fremhævede i sin rapport om kreditværdijustering af 25. februar 2015, giver kreditværdijusteringsrisikoen forbundet med de undtagne transaktioner anledning til tilsynsmæssige bekymringer, som der ikke tages højde for i forordning (EU) nr. 575/2013. For at hjælpe tilsynsmyndighederne med at overvåge kreditværdijusteringsrisiko, som hidrører fra de undtagne transaktioner, bør institutter indberette den beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for de undtagne transaktioner, som ville være påkrævet, hvis nævnte transaktioner ikke var omfattet af en undtagelse. EBA bør desuden udarbejde retningslinjer for at hjælpe tilsynsmyndighederne med at identificere en urimeligt høj kreditværdijusteringsrisiko og forbedre harmoniseringen af tilsynsmæssige tiltag på dette område i Unionen.

(65) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har udarbejdet, med hensyn til indikatorerne til fastlæggelse af særlige omstændigheder for yderligere værdijusteringer, metoden til specificering af den vigtigste risikofaktor for en position, og om der er tale om en lang eller en kort position, processen for beregning og overvågning af korte nettokreditpositioner eller korte nettoaktiepositioner uden for handelsbeholdningen, behandlingen af valutakursrisikoafdækninger af kapitalprocenter, de kriterier, som institutter skal anvende til at henføre ikkebalanceførte poster, kriterierne for projektfinansiering og objektfinansieringseksponeringer af høj kvalitet i forbindelse med specialiseret långivning, for hvilke der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering, de typer faktorer, der skal tages hensyn til ved vurdering af hensigtsmæssigheden af risikovægtene, begrebet »tilsvarende juridisk mekanisme, der er indført for at sikre, at den ejendom, der er under opførelse, færdiggøres inden for en rimelig tidsfrist«, betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem, vurderingsmetoden til efterlevelse af kravene til anvendelse af IRB-metoden, kategoriseringen af projektfinansiering, objektfinansiering og råvarefinansiering, yderligere præcisering af eksponeringsklasserne ud fra IRB-metoden, faktorerne for specialiseret långivning, beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko vedrørende erhvervede fordringer, vurderingen af ratingprocessens integritet, et instituts metode til estimering af sandsynligheden for misligholdelse, den sammenlignelige ejendom, tilsynsdelta for call- og put-optioner, komponenterne i forretningsindikatoren, justeringen af forretningsindikatoren, definitionen af urimeligt byrdefuld i forbindelse med beregningen af årlige tab som følge af operationel risiko, risikoklassificeringen af operationelle risici, de kompetente myndigheders vurdering af beregningen af årligt tab som følge af operationel risiko, justeringerne af tabsdata, styringen af operationel risiko, beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, vurderingsmetoderne for kompetente myndigheder vedrørende den alternative standardmetode, handelsbeholdningerne i kollektive investeringsordninger, kriterierne for undtagelsen vedrørende tillæg for restrisiko, de betingelser og indikatorer, der anvendes til at fastslå, om der foreligger særlige omstændigheder, kriterierne for anvendelse af datainput i risikomålingsmodellen, kriterierne for vurdering af modellerbarheden af risikofaktorer, betingelserne og kriterierne for, at et institut kan få tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, de kriterier, der præciserer, om de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ligger enten tæt på eller tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer, betingelserne og kriterierne for vurdering af kreditværdijusteringsrisikoen i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner til dagsværdi, de tilnærmede spænd, vurderingen af udvidelser og ændringer af standardmetoden for kreditværdijusteringsrisiko samt de tekniske elementer, der er nødvendige for, at

institutter kan beregne deres kapitalgrundlagskrav i forbindelse med visse kryptoaktiver. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(66) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA har udarbejdet, med hensyn til den fælles beslutningsproces for IRB-metoden indgivet af moderinstitutter i Unionen, finansielle moderholdingselskaber i Unionen og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, posterne i forretningsindikatoren ved at sammenkoble disse poster med de relevante indberetningsfelter, ensartede formater for fremlæggelse af oplysninger, tilhørende anvisninger, oplysninger om politikken for genindsendelse og IT-løsninger til fremlæggelse af oplysninger samt ESG-oplysninger. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(67) Målet for denne forordning, nemlig at sikre ensartede tilsynsmæssige krav, der gælder for institutter i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(68) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Nr. 1), litra b), affattes således:

»b) at udføre alle de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (*1), hvis et af følgende forhold gør sig gældende, men virksomheden ikke er en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning, et forsikringsselskab eller et investeringsselskab, for hvilket der er givet dispensation for tilladelse som kreditinstitut i henhold til artikel 8a i direktiv 2013/36/EU:

i) Den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i den virksomhed, der er etableret i Unionen, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, udgør eller overstiger 30 mia. EUR.

ii) Den samlede værdi af aktiverne i den virksomhed, der er etableret i Unionen, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, er mindre end 30 mia. EUR, og

virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der er etableret i Unionen, herunder alle deres filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, som enkeltvis har samlede aktiver på mindre end 30 mia. EUR, og som udfører én eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, udgør eller overstiger 30 mia. EUR.

iii) Den samlede værdi af aktiverne i den virksomhed, der er etableret i Unionen, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, er mindre end 30 mia. EUR, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle virksomhederne i koncernen, som udfører én eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, udgør eller overstiger 30 mia. EUR, hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed i samråd med tilsynskollegiet beslutter dette for at tage højde for potentielle risici for omgåelse og potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).« "

ii) Nr. 12) udgår.

iii) Nr. 15) og 16) affattes således:

»15) »moderselskab«: en virksomhed, der som omhandlet i nr. 37) kontrollerer én eller flere virksomheder

16) »datterselskab«: en virksomhed, der som omhandlet i nr. 37) kontrolleres af en anden virksomhed; datterselskaber af datterselskaber skal også anses for at være datterselskaber af den virksomhed, som er det oprindelige moderselskab«.

iv) Nr. 18) affattes således:

»18) »accessorisk servicevirksomhed«: en virksomhed, hvis hovedaktivitet, uanset om den leveres til virksomheder i koncernen eller til kunder uden for koncernen, består af en af følgende:

a) en direkte forlængelse af bankvirksomhed

b) operationel leasing, ejerskab til eller forvaltning af ejendom, levering af databehandlingsydelser eller enhver anden aktivitet, for så vidt disse aktiviteter er accessoriske i forhold til bankvirksomhed

c) enhver anden aktivitet, der af EBA anses for at svare til de aktiviteter, der er nævnt i litra a) og b)«.

v) Nr. 20) affattes således:

»20) »finansielt holdingselskab«: en virksomhed, der opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) Den er et finansieringsinstitut.
- b) Den er ikke et blandet finansielt holdingselskab.
- c) Den har mindst ét datterselskab, der er et institut.
- d) Mere end 50 % af en af følgende indikatorer er fast forbundet med datterselskaber, der er institutter eller finansieringsinstitutter, og med aktiviteter, der udføres af virksomheden selv, og som ikke vedrører erhvervelse af eller besiddelse af kapitalandele i datterselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af institutter eller finansieringsinstitutter:
 - i) virksomhedens aktiekapital på grundlag af dens konsoliderede situation
 - ii) virksomhedens aktiver på grundlag af dens konsoliderede situation
 - iii) virksomhedens indtjening på grundlag af dens konsoliderede situation
 - iv) virksomhedens personale på grundlag af dens konsoliderede situation
 - v) andre indikatorer, som den kompetente myndighed anser for relevante.

Den kompetente myndighed kan beslutte, at en enhed ikke betragtes som et finansielt holdingselskab, selv om en af de indikatorer, der er omhandlet i første afsnit, nr. i)-iv), er opfyldt, hvis den kompetente myndighed finder, at den relevante indikator ikke giver et rimeligt og retvisende billede af koncernens hovedaktiviteter og risici. Inden den kompetente myndighed træffer en sådan beslutning, hører den EBA og fremlægger en underbygget og detaljeret kvalitativ og kvantitativ begrundelse. Den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til EBA's udtalelse, og hvis den beslutter at afvige fra den, giver den inden for tre måneder efter datoen for modtagelsen af EBA's udtalelse EBA en begrundelse for at afvige fra udtalelsen«

vi) Følgende nummer indsættes:

»26) »finansieringsinstitut«: en virksomhed, der opfylder begge følgende betingelser:

- a) Den er ikke et institut, et rent industrielt holdingselskab, et securitiseringssenhed med særligt formål, et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF eller et blandet forsikringsholdingselskab som defineret i samme direktivs artikel 212, stk. 1, litra g), undtagen hvor et blandet forsikringsholdingselskab har et datterinstitut.
- b) Den opfylder én eller flere af følgende betingelser:
 - i) Virksomhedens hovedaktivitet består i at erhverve eller eje kapitalandele eller i at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er anført i punkt 2-12 og punkt 15, 16 og 17 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, eller i at udføre én eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, der er anført i afsnit A eller B i bilag I til direktiv 2014/65/EU, i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU.

ii) Virksomheden er et investeringsselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et investeringsholdingselskab, en betalingstjenesteudbyder som kategoriseret i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*2), et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed

(*2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).« "

viii) Følgende nummer indsættes:

»26a) »rent industrielt holdingselskab«: en virksomhed, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Dens hovedaktivitet består i at erhverve eller eje kapitalandele.

b) Den er ikke omhandlet i dette stykkes nr. 27), litra a) eller d)-l), og er ikke et investeringsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab eller en betalingstjenesteudbyder som kategoriseret i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i direktiv (EU) 2015/2366.

c) Den har ingen kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor«.

ix) Nr. 27, litra c), udgår.

x) Nr. 28) affattes således:

»28) »moderinstitut i en medlemsstat«: et institut i en medlemsstat, der som datterselskab har et institut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et institut eller et finansieringsinstitut, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat«.

xi) Nr. 35) affattes således:

»35) »kapitalinteresse«: kapitalinteresse som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (*3) eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller derover af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

(*3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).« "

xii) Nr. 37) affattes således:

»37) »kontrol«: den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed som beskrevet i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU eller i de regnskabsstandarder, som et institut er underlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.

1606/2002 (*4), eller en tilsvarende forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

(*4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarde (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).« "

xiii) Nr. 52) affattes således:

»52) »operationel risiko«: risiko for tab som følge af mangelfulde eller svigtende interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, herunder, men ikke begrænset til, juridisk risiko, modelrisiko og risiko vedrørende informations- og kommunikationsteknologi (IKT), men ikke strategisk og omdømmemæssig risiko«.

xiv) Følgende numre indsættes:

»52a) »juridisk risiko«: risikoen for tab, herunder udgifter, bøder, sanktioner eller bod, som et institut kan pådrage sig som konsekvens af hændelser, der fører til retssager, herunder følgende:

a) tilsynsmæssige tiltag og private forlig

b) undladelse af at handle, hvor handling er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse

c) en handling, som har til formål at undgå at opfylde en retlig forpligtelse

d) forsømmelseshændelser, som er hændelser, der skyldes en forsætlig eller uagtsom forsømmelse, herunder uhensigtsmæssig levering af finansielle tjenesteydelser eller levering af utilstrækkelige eller misvisende oplysninger om den finansielle risiko ved produkter, der sælges af instituttet

e) manglende opfyldelse af krav, der følger af nationale eller internationale forvaltnings- eller lovbestemmelser

f) manglende opfyldelse af krav, der følger af kontraktlige ordninger, eller af interne regler og adfærdskodekser, som er fastsat i overensstemmelse med nationale eller internationale regler og praksisser

g) manglende overholdelse af etiske regler

52b) »modelrisiko«: risikoen for tab som følge af beslutninger, der hovedsagelig baseres på output fra interne modeller, på grund af fejl i udformning, udvikling, parameterestimering, gennemførelse, anvendelse eller overvågning af sådanne modeller, herunder følgende:

a) forkert udformning af en valgt intern model og dens karakteristika

b) utilstrækkelig kontrol af en valgt intern models egnethed til det finansielle instrument, der skal evalueres, eller det produkt, der skal prissættes, eller af den valgte interne models egnethed til de gældende markedsvilkår

c) fejl i implementeringen af en valgt intern model

d) ukorrekte værdiansættelser til markedsværdi og ukorrekt risikomåling som følge af fejl ved indlæggelse af en handel i handelssystemet

e) anvendelse af en valgt intern model eller af dens output til et formål, som modellen ikke var beregnet eller udformet til, herunder manipulation af modelparametrene

f) tidsmæssigt uhensigtsmæssig eller ineffektiv overvågning eller validering af modellens funktion eller af den prognosemæssige evne til at vurdere, om den valgte interne model fortsat er egnet til formålet

52c) »IKT-risiko«: risiko for tab i forbindelse med rimeligt identificerbare omstændigheder vedrørende brug af net- og informationssystemer, som, hvis den reelt opstår, kan kompromittere sikkerheden i net- og informationssystemerne, i eventuelle teknologiafhængige værktøjer eller processer, i operationer og processer eller i forbindelse med levering af tjenester ved at skabe negative virkninger i det digitale eller fysiske miljø

52d) »miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko« eller »ESG -risiko«: risiko for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige (ESG) faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver; ESG-risici opstår gennem de traditionelle kategorier af finansielle risici

52e) »miljørisiko«: risiko for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af miljøfaktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver, herunder faktorer i forbindelse med omstillingen til de mål, der er fastsat i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*5); miljørisiko omfatter både fysisk risiko og omstillingsrisiko

52f) »fysisk risiko«: som en del af miljørisikoen risikoen for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af miljøfaktorer fysiske virkninger nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver

52g) »omstillingsrisiko«: som en del af miljørisikoen risikoen for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af den nuværende eller fremtidige indvirkning af omstillingen til en miljømæssig bæredygtig økonomi på instituttets modparter eller investerede aktiver

52h) »social risiko«: risiko for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af sociale faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver

52i) »ledelsesmæssig risiko«: risiko for negativ finansiell indvirkning på et institut som følge af ledelsesmæssige faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver

(*5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).« "

xv) Nr. 54), 55) og 56) affattes således:

»54) »sandsynlighed for misligholdelse« eller »PD«: sandsynligheden for en låntagers eller, hvor dette er relevant, en kreditfacilitets misligholdelse i en etårig periode og i forbindelse med udvandringsrisiko sandsynligheden for udvandring i en etårig periode

55) »tab givet misligholdelse« eller »LGD«: forholdet mellem tabet ved en eksponering vedrørende en enkelt facilitet som følge af en låntagers eller, hvor dette er relevant, en kreditfacilitets misligholdelse og det udestående beløb ved misligholdelsen eller på en given referencedato efter misligholdelsesdatoen og i forbindelse med udvandringsrisiko tabet givet udvandring, dvs. forholdet mellem tabet ved en eksponering vedrørende en erhvervet fordring som følge af udvandring og den erhvervede fordrings udestående beløb

56) »konverteringsfaktor« eller »kreditkonverteringsfaktor« eller »CCF«: forholdet mellem det ikkeudnyttede beløb for et tilsagn fra en enkelt facilitet, som kan trækkes på den pågældende enkelte facilitet fra et vist tidspunkt inden misligholdelse og derfor kan være et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikkeudnyttede beløb for tilsagnet fra den pågældende facilitet, idet størrelsen af tilsagnet bestemmes ud fra den meddelte grænse, medmindre den ikkemeddelte grænse er højere«.

xvi) Nr. 58), 59) og 60) affattes således:

»58) »finansieret kreditrisikoafdækning« eller »FCP«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på instituttets ret til — i tilfælde af låntagerens eller kreditfacilitetens misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser vedrørende låntageren — at realisere eller overføre eller erhverve eller tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske eksponeringens størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem eksponeringens størrelse og størrelsen af fordringen på instituttet

59) »ufinansieret kreditrisikoafdækning« eller »UFCP«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagerens eller kreditfacilitetens misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser

60) »kontantlignende instrument«: et indskudsbevis, en obligation, herunder en dækket obligation, eller ethvert andet ikkeefterstillet instrument, der er udstedt af et långivende institut, og for hvilket det långivende institut allerede har modtaget fuld betaling, og som tilbagebetales uden betingelser af instituttet til sin nominelle værdi«.

xvii) Følgende nummer indsættes:

»60a) »fysisk guld«: guld i form af en råvare, herunder guldbarrer og -mønter, der er almindeligt accepteret af markedet for fysisk guld, hvor der findes likvide markeder for fysisk guld, og hvis værdi bestemmes af værdien af guldindholdet, defineret ved renhed og masse, snarere end af dets interesse for møntsamlere«.

xviii) Følgende nummer indsættes:

»74a) »ejendomsværdi«: værdien af en beboelsesejendom eller erhvervsejendom fastsat i overensstemmelse med artikel 229, stk. 1«.

xix) Nr. 75) affattes således:

»75) »beboelsesejendom«: en af følgende:

- a) en fast ejendom, der har karakter af bolig og opfylder alle gældende love og bestemmelser, der gør det muligt at anvende ejendommen til boligformål
- b) en fast ejendom, der har karakter af bolig, og som stadig er under opførelse, forudsat at der er en forventning om, at ejendommen vil opfylde alle gældende love og bestemmelser, der gør det muligt at anvende ejendommen til boligformål
- c) retten til at bebo en lejlighed i en andelsboligforening beliggende i Sverige
- d) jord, der knytter sig til en ejendom som omhandlet i litra a), b) eller c)«.

xx) Følgende numre indsættes:

»75a) »erhvervsejendom«: enhver fast ejendom, der ikke er beboelsesejendom

75b) »eksponering mod indkomstgenererende fast ejendom« eller »IPRE-eksponering«: en eksponering sikret ved én eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, hvor opfyldelsen af gældsforpligtelserne i forbindelse med eksponeringen i væsentlig grad afhænger af de pengestrømme, der genereres af disse faste ejendomme, som sikrer denne eksponering, snarere end af låntagerens evne til at opfylde gældsforpligtelserne fra andre kilder; den primære kilde til disse pengestrømme er betaling for lejemål eller udlejning eller salg af beboelsesejendommen eller erhvervsejendommen

75c) »eksponering mod ikkeindkomstgenererende fast ejendom« eller »ikke-IPRE-eksponering«: enhver eksponering sikret ved én eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, som ikke er en IPRE-eksponering

75d) »eksponering sikret ved beboelsesejendom« eller »eksponering sikret ved pant i beboelsesejendom«: en eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom, eller en eksponering, der anses som sådan i henhold til artikel 108, stk. 4

75e) »eksponering sikret ved erhvervsejendom« eller »eksponering sikret ved pant i erhvervsejendom«: en eksponering, der er sikret ved erhvervsejendom

75f) »eksponering sikret ved fast ejendom« eller »eksponering sikret ved pant i fast ejendom« eller »eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom«: en eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom, eller en eksponering, der anses som sådan i henhold til artikel 108, stk. 4«.

xxi) Nr. 78) affattes således:

»78) »etårig misligholdelsesfrekvens«: forholdet mellem antallet af låntagere eller, hvis definitionen af misligholdelse anvendes på kreditfacilitetsniveau i henhold til artikel 178, stk. 1, andet afsnit, kreditfaciliteter, som anses for at være misligholdt i en periode, som begynder ét år før observationsdatoen T, og antallet af låntagere eller, hvor definitionen af misligholdelse anvendes på kreditfacilitetsniveau i henhold til artikel 178, stk. 1, andet afsnit,

kreditfaciliteter, som er henført til i denne klasse eller pulje ét år forud for observationsdatoen T«.

xxii) Følgende numre indsættes:

»78a) »eksponeringer vedrørende erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål« eller »ADC-eksponeringer«: eksponeringer mod selskaber eller enheder med et særligt formål, der finansierer erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål, eller som finansierer udvikling og bebyggelse med henblik på beboelsesejendom eller erhvervsejendom

78b) »ikke-ADC-eksponering«: enhver eksponering sikret ved én eller flere beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme, som ikke er en ADC-eksponering«.

xxiii) Nr. 79) udgår.

xxiv) Nr. 114) affattes således:

»114) »indirekte besiddelse«: enhver eksponering mod en mellemliggende enhed, der er eksponeret mod kapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor eller mod passiver udstedt af et institut, hvor en eventuel permanent nedskrivning af de kapitalinstrumenter, der er udstedt af enheden i den finansielle sektor, eller de passiver, der er udstedt af instituttet, ville påføre instituttet et tab, der ikke ville være væsentligt forskelligt fra det tab, som instituttet ville lide i tilfælde af en direkte besiddelse af de kapitalinstrumenter, som er udstedt af enheden i den finansielle sektor, eller af de passiver, der er udstedt af instituttet«.

xxv) Nr. 126) affattes således:

»126) »syntetisk besiddelse«: et instituts investering i et finansielt instrument, hvis værdi er direkte knyttet til værdien af kapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor eller til værdien af passiver udstedt af et institut«.

xxvi) Nr. 127), litra b), affattes således:

»b) Institutterne er fuldt konsoliderede i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv 2013/34/EU og er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau med et institut, der er modrinstitut i en medlemsstat i henhold til denne forordnings første del, afsnit II, kapitel 2, og underlagt kapitalgrundlagskrav.«

xxvii) Nr. 144) affattes således:

»144) »handelsenhed«: en velidentificeret gruppe af dealere, som et institut har etableret i henhold til artikel 104b, stk. 1, til i fællesskab at forvalte en portefølje af positioner i handelsbeholdningen eller de positioner uden for handelsbeholdningen, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 5 og 6, i overensstemmelse med en veldefineret og konsistent forretningsstrategi og i den samme risikostyringsstruktur«.

xxviii) Nr. 145), litra f), affattes således:

»f) instituttets konsoliderede aktiver eller passiver i forbindelse med aktiviteter med modparter beliggende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, med undtagelse af koncer-

ninterne eksponeringer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, overstiger 75 % af både instituttets konsoliderede samlede aktiver og passiver, i begge tilfælde med undtagelse af de koncerninterne eksponeringer«.

xxix) Følgende numre tilføjes:

»151) »revolverende eksponering«: en eksponering, hvor låntagerens udestående saldo kan variere, alt efter hvor meget låntageren vælger at låne og tilbagebetale, op til en aftalt grænse

152) »eksponering mod transaktionsparter«: en revolverende eksponering, som har en tilbagebetalingshistorik på mindst 12 måneder, og som er en af følgende:

a) en eksponering, hvor den saldo, der skal tilbagebetales på næste planlagte tilbagebetalingsdato, regelmæssigt og mindst hver 12. måned fastsættes som det trukne beløb på en forud fastsat referencedato med en planlagt tilbagebetalingsdato senest efter 12 måneder, forudsat at saldoen er blevet tilbagebetalt fuldt ud på hver planlagt tilbagebetalingsdato for de foregående 12 måneder

b) en overtræksfacilitet, hvor der ikke har været nogen kreditudnyttelse i løbet af de foregående 12 måneder

153) »enhed i sektoren for fossile brændstoffer«: et selskab, et foretagende eller en virksomhed, der statistisk er klassificeret som havende sin økonomiske hovedaktivitet i kul-, olie- eller gassektoren for økonomiske aktiviteter, jf. skema 3 i bilag XXXIX til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/637 (*6), og som identificeret ved henvisning til de koder i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE rev. 2), der er opført hovedafdeling B, C, D og G i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 (*7); hvis et selskabs, et foretagendes eller en virksomheds økonomiske hovedaktivitet ikke er klassificeret ved hjælp af NACE rev. 2-koderne i forordning (EF) nr. 1893/2006 eller en national nomenklatur, der er afledt heraf, skal institutter konservativt afgøre, om det pågældende selskab, det pågældende foretagende eller den pågældende virksomhed har sin hovedaktivitet i en af disse sektorer

154) »eksponeringer, som påvirkes af miljømæssige eller sociale faktorer«: eksponeringer, der hindrer Unionens ambition om at nå sine reguleringsmæssige mål vedrørende ESG-faktorer på en måde, der kan have negativ finansiell indvirkning på institutter i Unionen

155) »enhed i skyggebankssektoren«: en enhed, som udøver bankvirksomhed uden for de regulerede rammer.

(*6) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/637 af 15. marts 2021 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende institutters offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i ottende del, afsnit II og III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1423/2013, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1555, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/200 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2295 (EUT L 136 af 21.4.2021, s. 1)."

(*7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).« "

xxx) Følgende afsnit tilføjes:

»For så vidt angår første afsnit, nr. 1), litra b), nr. ii) og iii), medregnes — når virksomheden er en del af en tredjelandskoncern — de samlede aktiver for hver filial af tredjelandskoncernen, der er meddelt tilladelse i Unionen, i den samlede værdi af aktiverne i alle koncernens virksomheder.

For så vidt angår første afsnit, nr. 1), litra b), nr. iii), kan den konsoliderende tilsynsmyndighed anmode virksomheden om alle relevante oplysninger med henblik på at træffe sin beslutning.

For så vidt angår første afsnit, nr. 52a), omfatter juridisk risiko ikke refusioner til tredjepart eller ansatte eller betaling for goodwill som følge af forretningsmuligheder, hvis der ikke er sket overtrædelse af regler eller etisk adfærd, og hvis instituttet har opfyldt sine forpligtelser rettidigt. Juridisk risiko omfatter heller ikke eksterne juridiske omkostninger, hvis den hændelse, der giver anledning til disse eksterne omkostninger, ikke er en hændelse knyttet til operationel risiko.

For så vidt angår første afsnit, nr. 145), litra e), i dette stykke kan et institut udelukke derivatpositioner, som det har indgået med sine ikkefinansielle kunder, og de derivatpositioner, som det anvender til at afdække disse positioner, forudsat at den kombinerede værdi af de udelukkede positioner beregnet i overensstemmelse med artikel 273a, stk. 3, ikke overstiger 10 % af instituttets samlede balanceførte og ikkebalanceførte aktiver.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Senest den 10. januar 2026 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere kriterierne for fastlæggelse af aktiviteter omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, nr. 18).«

2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 3) affattes således:

»3) »forventet tab« eller »EL«: den andel af et beløb vedrørende en enkelt facilitet, der forventes tabt i forbindelse med en eksponering som følge af et af følgende forhold:

a) en låntagers potentielle misligholdelse over en etårig periode i forhold til det udestående beløb ved misligholdelsen

b) en potentiel udvandringshændelse over en etårig periode i forhold til det udestående beløb på datoen for udvandringshændelsen«.

b) Følgende numre tilføjes:

»4) »gældsforpligtelse«: enhver forpligtelse i henhold til en kreditaftale, herunder hovedstol, påløbne renter og gebyrer, som en låntager skylder

5) »krediteksporering«: enhver balanceført eller ikkebalanceført post, som medfører eller kan medføre en gældsforpligtelse

6) »facilitet« eller »kreditfacilitet«: en krediteksporering, der opstår som følge af en aftale eller et sæt af aftaler mellem en låntager og et institut

7) »forsigtighedsmargen«: et tillæg, der indgår i estimater for risikoparametre for at tage højde for det forventede interval af estimeringsfejl som følge af identificerede mangler i data, metoder, modeller og ændringer af kreditgivningspolitik, risikovillighed og inddrivelsespolitikker og enhver anden kilde til yderligere usikkerhed samt generelle estimeringsfejl

8) »passende justering«: indvirkningen på estimater for risikoparametre som følge af anvendelse af metoder, der anvendes i forbindelse med estimering af risikoparametre til at korrigere identificerede mangler i data og i estimeringsmetoder og til at tage højde for ændringer af kreditgivningspolitik, risikovillighed, inddrivelsespolitikker og enhver anden kilde til yderligere usikkerhed i det omfang, det er muligt, for at undgå skævheder i estimater af risikoparametre

9) »små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: selskaber, foretagender eller virksomheder, som ifølge deres seneste konsoliderede regnskab har en årsomsætning på højst 50 000 000 EUR

10) »tilsagn«: enhver kontraktlig ordning, som et institut tilbyder en kunde, og som den pågældende kunde accepterer, med henblik på at yde kredit, købe aktiver eller udstede kreditsubstitutter, og enhver sådan ordning, som et institut kan opsiges uden betingelser når som helst uden forudgående varsel til en låntager, eller enhver ordning, som et institut kan opsiges, hvis en låntager ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i facilitetsdokumentationen, herunder betingelser, som det kræves, at låntager opfylder forud for enhver indledende eller efterfølgende kreditudnyttelse i henhold til ordningen, medmindre de kontraktlige ordninger opfylder samtlige følgende betingelser:

a) kontraktlige ordninger, hvor instituttet ikke modtager gebyrer eller provisioner for at etablere eller opretholde disse kontraktlige ordninger

b) kontraktlige ordninger, hvor der stilles krav om, at kunden ansøger instituttet om den første og hver efterfølgende kreditudnyttelse i henhold til disse kontraktlige ordninger

c) kontraktlige ordninger, hvor instituttet har fuld bemyndigelse med hensyn til gennemførelsen af hver kreditudnyttelse, uanset om kunden opfylder de betingelser, der er fastsat i dokumentationen for den kontraktlige ordning

d) de kontraktlige ordninger giver instituttet mulighed for at vurdere kundens kreditværdighed, umiddelbart inden der træffes afgørelse om gennemførelse af hver kreditudnyttelse, og instituttet har indført og anvender interne procedurer, som sikrer, at der foretages en sådan vurdering inden gennemførelsen af hver kreditudnyttelse

e) kontraktlige ordninger, der tilbydes en virksomhedsenhed, herunder en SMV, som løbende overvåges nøje

11) »tilsagn, der kan opsiges uden betingelser«: ethvert tilsagn, hvis vilkår giver et institut mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt uden forudgående varsel til låntageren at opsiges dette tilsagn i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og retsakter i tilknytning hertil, hvor det er relevant, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse i tilfælde af forringelse af låntagers kreditværdighed.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Definitioner, der specifikt gælder for kryptoaktiver

I denne forordning forstås ved:

1) »kryptoaktiv«: et kryptoaktiv som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 (*8), som ikke er en digital centralbankvaluta

2) »elektronisk pengetoken« eller »e-pengetoken«: en elektronisk pengetoken eller e-pengetoken som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i forordning (EU) 2023/1114

3) »eksponering mod kryptoaktiver«: et aktiv eller en ikkebalanceført post vedrørende et kryptoaktiv, der giver anledning til kreditrisiko, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko eller likviditetsrisiko

4) »traditionelt aktiv«: ethvert aktiv, der ikke er et kryptoaktiv, herunder:

a) finansielle instrumenter som defineret i denne forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 50)

b) midler som defineret i artikel 4, nr. 25), i direktiv (EU) 2015/2366

c) indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU (*9), herunder strukturerede indlån

d) securitiseringspositioner i forbindelse med en securitisering som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/2402

e) skades- eller livsforsikringsprodukter, som falder ind under de forsikringsklasser, der er anført i bilag I og II til direktiv 2009/138/EF, eller genforsikrings- og retrocessionsaftaler som omhandlet i nævnte direktiv

f) pensionsprodukter, der i henhold til national ret anses for at have som hovedformål at sikre investor en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse ydelser

g) officielt anerkendte arbejdsmarkedspensionsordninger inden for anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 eller direktiv 2009/138/EF (*10)

h) individuelle pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national ret, og hvor arbejdsgiveren eller arbejdstageren ikke har noget valg med hensyn til pensionsproduktet eller -udbyderen

i) et paneuropæisk personligt pensionsprodukt som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 (*11)

j) sociale sikringsordninger, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 (*12) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 (*13)

5) »tokeniseret traditionelt aktiv«: en type kryptoaktiv, der repræsenterer et traditionelt aktiv, herunder en e-pengetoken

6) »aktivbaseret token«: et aktivbaseret token som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 6), i forordning (EU) 2023/1114

7) »kryptoaktivtjeneste«: en kryptoaktivtjeneste som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) 2023/1114.

(*8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40)."

(*9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149)."

(*10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37)."

(*11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 1)."

(*12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1)."

(*13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).« "

4) Artikel 10a affattes således:

»Artikel 10a

Anvendelse af tilsynskrav på konsolideret niveau, hvis investeringsselskaberne er moderselskaber

Med henblik på dette kapitel betragtes investeringsselskaber og investeringsholdingselskaber som finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat eller finansielle moderholdingselskaber i Unionen, hvis sådanne investeringsselskaber eller investeringsholdingselskaber er moderselskab for et institut eller for et investeringsselskab i henhold til nærværende forordning, som der henvises til i artikel 1, stk. 2 eller 5, i forordning (EU) 2019/2033.«

5) Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Store datterselskaber af moderinstitutter i Unionen fremlægger oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 449a, 449b, 450, 451, 451a og 453 på individuelt niveau eller, hvis det er relevant i henhold til denne forordning og direktiv 2013/36/EU, på delkonsolideret niveau.«

6) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kapitalinteresser i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, som indgår i konsolideringen, sammen med én eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, konsolideres forholdsmæssigt på grundlag af den kapitalandel, der besiddes, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, som de besidder.«

c) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 22, stk. 7, 8 og 9, i direktiv 2013/34/EU.«

d) Stk. 7, første afsnit, affattes således:

»Hvis et institut har et datterselskab, som er en anden virksomhed end et institut eller et finansieringsinstitut, eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed, anvender det den indre værdis metode på dette datterselskab eller disse kapitalinteresser. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder er omfattet af tilsyn på konsolideret niveau.«

e) Stk. 8, indledningen, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan kræve fuld konsolidering eller pro rata-konsolidering af et datterselskab eller en virksomhed, hvori et institut har kapitalinteresser, når dette datterselskab eller denne virksomhed ikke er et institut eller et finansieringsinstitut, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:«.

f) Følgende stykke indsættes:

»10. EBA forelægger senest den 10. juli 2025 Kommissionen en rapport om fuldstændigheden og hensigtsmæssigheden af denne forordnings definitioner og bestemmelser vedrørende tilsyn med alle typer risici, som institutter er eksponeret for på konsolideret niveau. EBA vurderer navnlig eventuelle resterende uoverensstemmelser i disse definitioner og bestemmelser og deres samspil med de gældende regnskabsregler og eventuelle resterende aspekter, som kan medføre utilsigtede begrænsninger for et konsolideret tilsyn, der er omfattende og kan tilpasses nye kilder eller typer af risici eller strukturer, som kan føre til regularbitrage. EBA ajourfører sin rapport mindst hvert andet år.

I lyset af EBA's resultater forelægger Kommissionen, hvor det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag med henblik på at foretage tilpasninger af de relevante definitioner eller anvendelsesområdet for tilsynsmæssig konsolidering.«

7) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»Et institut eller et finansieringsinstitut, som er et datterselskab af en virksomhed, hvori der besiddes kapitalinteresser, kan undtages fra konsolideringen, hvis de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i den pågældende virksomhed er mindre end det mindste af følgende to beløb:«.

b) Stk. 2, indledningen, affattes således:

»De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 111 i direktiv 2013/36/EU er ansvarlige for at føre tilsyn på konsolideret niveau, kan i det enkelte tilfælde beslutte at undlade at medtage et institut eller et finansieringsinstitut, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen i følgende tilfælde:«.

9) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

1. Institutter, der er datterselskaber, eller mellemliggende finansielle holdingselskaber, der er datterselskaber, eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i artikel 89, 90 og 91 samt tredje, fjerde og syvende del og de tilhørende indberetningskrav i del syv A på grundlag af deres delkonsoliderede situation, hvis de har et institut eller et finansieringsinstitut som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan institutter, der er datterselskaber, eller mellemliggende finansielle holdingselskaber, der er datterselskaber, eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber, der er datterselskaber, vælge ikke at anvende bestemmelserne i artikel 89, 90 og 91 samt tredje, fjerde og syvende del og de tilhørende indberetningskrav i del syv A på grundlag af deres delkonsoliderede situation, hvis de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster tilhørende datterselskaberne og kapitalinteresser i tredjelande udgør mindre end 10 % af de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster i instituttet, der er et datterselskab, eller det mellemliggende finansielle holdingselskab, der er et datterselskab, eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskab, der er et datterselskab.«

10) Artikel 27, stk. 1, litra a), nr. v), udgår.

11) Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Yderligere værdijusteringer

1. Ved beregning af kapitalgrundlaget anvender institutterne bestemmelserne i artikel 105 på alle deres aktiver opgjort til dagsværdi og trækker eventuelle yderligere nødvendige værdijusteringer fra den egentlige kernekapital.

2. Uanset stk. 1 kan institutterne under særlige omstændigheder, som konstateres ved en udtalelse fra EBA i overensstemmelse med stk. 3, reducere de samlede yderligere værdijusteringer ved beregningen af det samlede beløb, der skal fratrækkes den egentlige kernekapital.

3. Med henblik på at afgive den i stk. 2 omhandlede udtalelse overvåger EBA markedsvilkårene for at vurdere, om der foreligger særlige omstændigheder, og underretter i givet fald øjeblikkelig Kommissionen herom.

4. EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de indikatorer og betingelser, som EBA vil anvende til at fastlægge de særlige omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2, og med henblik på at præcisere reduktionen af de samlede yderligere værdijusteringer, der er omhandlet i nævnte stykke.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

12) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

»d) for institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb ved hjælp af den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), IRB-underskuddet, hvis det er relevant, beregnet i overensstemmelse med artikel 159«.

ii) I litra k) foretages følgende ændringer:

1) Nr. v) udgår.

2) Følgende nummer tilføjes:

»vi) eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU, der tildeles en risikovægt på 1 250 % i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, andet afsnit«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Med det ene formål at beregne det relevante beløb for utilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra m), uanset artikel 47c og efter at have underrettet den kompetente myndighed, er det relevante beløb for utilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer erhvervet af et specialiseret gældsomlægningsinstitut nul. Undtagelsen i dette afsnit finder anvendelse på individuelt niveau og i tilfælde af koncerner, hvor alle institutter betragtes som specialiserede gældsomlægningsinstitutter, på konsolideret niveau.

I dette stykke forstås ved »specialiseret gældsomlægningsinstitut« et institut, der i det foregående regnskabsår opfyldte samtlige følgende betingelser på både individuelt og konsolideret niveau:

a) Instituttets hovedaktivitet er køb, forvaltning og omlægning af misligholdte eksponeringer i overensstemmelse med en klar og effektiv intern beslutningsproces, der gennemføres af dets ledelsesorgan.

b) Den regnskabsmæssige værdi målt uden hensyntagen til eventuelle kreditrisikojusteringer af de lån, som det selv har udstedt, overstiger ikke 15 % af dets samlede aktiver.

c) Mindst 5 % af den regnskabsmæssige værdi målt uden hensyntagen til eventuelle kreditrisikojusteringer af de lån, som det selv har udstedt, udgør en hel eller delvis refinansiering, eller justering af de relevante vilkår, af de erhvervede misligholdte eksponeringer, der betragtes som en kreditlempelse i henhold til artikel 47b.

d) Den samlede værdi af instituttets aktiver overstiger ikke 20 mia. EUR.

e) Instituttet opretholder løbende en net stable funding ratio på mindst 130 %.

f) Institutrets anfordringsindskud overstiger ikke 5 % af instituttets samlede passiver.

Det specialiserede gældsoplægningsinstitut underretter straks den kompetente myndighed, hvis én eller flere af betingelserne i andet afsnit ikke længere er opfyldt. De kompetente myndigheder underretter mindst én gang om året EBA om, hvordan de institutter, der er omfattet af deres tilsyn, anvender dette stykke.

EBA udarbejder, opretholder og offentliggør en liste over specialiserede gældsoplægningsinstitutter. EBA overvåger specialiserede gældsoplægningsinstitutters aktiviteter og aflægger senest den 31. december 2028 rapport til Kommissionen om resultaterne af denne overvågning og rådgiver, hvis det er relevant, Kommissionen om, hvorvidt betingelserne for at blive betragtet som »specialiseret gældsoplægningsinstitut« er tilstrækkeligt risikobaserede og hensigtsmæssige med henblik på at fremme det sekundære marked for misligholdte lån, og vurderer, om der er behov for supplerende betingelser.«

13) Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) de i artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), nævnte fradrag, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle«.

14) I artikel 47c foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Uanset denne artikels stk. 3 finder følgende faktorer anvendelse på den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret eller regaranteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra a)-e), hvor de usikrede eksponeringer ville blive tildelt en risikovægt på 0 % efter tredje del, afsnit II, kapitel 2:«.

ii) Litra b) affattes således:

»b) 1 for den sikrede del af den misligholdte eksponering, der skal anvendes fra den første dag i det ottende år efter dens klassificering som misligholdt, medmindre den anerkendte udbyder af kreditrisikoafdækning indvilligede i at opfylde alle låntagers betalingsforpligtelser over for instituttet fuldt ud og i overensstemmelse med den oprindelige kontraktmæssige betalingsplan, i hvilket tilfælde en faktor på 0 for den sikrede del af den misligholdte eksponering finder anvendelse.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Uanset stk. 3 er den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret eller forsikret af et officielt eksportkreditagentur, ikke omfattet af kravene i denne artikel.«

15) I artikel 48, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle«.

b) Litra b), nr. ii), affattes således:

»ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-h), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle«.

16) Artikel 49, stk. 4, affattes således:

»4. De besiddelser, der ikke er fratrullet i overensstemmelse med stk. 1, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2.

De besiddelser, der ikke er fratrullet i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, kvalificeres som eksponeringer og risikovægtes med 100 %.«

17) Artikel 60, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), undtagen udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet og skyldes midlertidige forskelle«.

18) 18) Artikel 62, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, IRB-overskuddet, hvis det er relevant, før indregning af skatteeffekten beregnet i henhold til artikel 159 på op til 0,6 % af de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3.«

19) Artikel 70, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle«.

20) Artikel 72b, stk. 3, første afsnit, indledningen, affattes således:

»Ud over passiverne, jf. denne artikels stk. 2, kan afviklingsmyndigheden tillade, at passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter op til et samlet beløb, som ikke overstiger 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, såfremt:«.

21) Artikel 72i, stk. 1, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-vi), og litra l), m) og n), undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle«.

22) Artikel 74 affattes således:

»Artikel 74

Besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af regulerede enheder i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som lovpligtig kapital

Institutterne fratrækker ikke i kapitalgrundlaget direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalinstrumenter udstedt af en reguleret enhed i den finansielle sektor, der ikke kvalificeres som denne enheds lovpligtige kapital. Institutterne risikovægtter sådanne besiddelser i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2.«

23) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra a), affattes således:

»a) datterselskabets egentlige kernekapital minus den laveste værdi af følgende:

i) værdien af datterselskabets egentlige kernekapital, som kræves for at opfylde følgende:

1) hvis datterselskabet er opført på listen i denne forordnings artikel 81, stk. 1, litra a), men ikke er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingselskab, summen af det i denne forordnings artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i denne forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital

2) hvis datterselskabet er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingselskab, summen af det i artikel 11 i forordning (EU) 2019/2033 fastsatte krav, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034 eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital

ii) værdien af den konsoliderede egentlige kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i denne forordnings artikel 92, stk. 1, litra a), fastsatte krav, kravene i denne forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af egentlig kernekapital«.

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit, litra a), kan den kompetente myndighed tillade et institut at fratrække et af de beløb, der er omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), når instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at det yderligere minoritetsinteressebeløb er til rådighed til at absorbere tab på konsolideret niveau.«

b) Stk. 5, litra c), affattes således:

»c) det konsoliderer et datterinstitut, i hvilket det kun har minoritetsinteresser gennem kontrol som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 37)«.

24) I artikel 85, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) datterselskabets kernekapital minus den laveste af følgende værdier:

i) værdien af datterselskabets kernekapital, som kræves for at opfylde følgende:

1) hvis datterselskabet er opført på listen i nærværende forordnings artikel 81, stk. 1, litra a), men ikke er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingselskab, summen af det i nærværende forordnings artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i nærværende forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

2) hvis datterselskabet er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingselskab, summen af det i artikel 11 i forordning (EU) 2019/2033 fastsatte krav, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034 eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

ii) værdien af den konsoliderede kernekapital, som det pågældende datterselskab tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i nærværende forordnings artikel 92, stk. 1, litra b), fastsatte krav, kravene i nærværende forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit, litra a), kan den kompetente myndighed tillade et institut at fratrække et af de beløb, der er omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), når instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at den yderligere værdi af kernekapitalen er til rådighed til at absorbere tab på konsolideret niveau.«

25) I artikel 87, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) datterselskabets kapitalgrundlag minus den laveste af følgende værdier:

i) værdien af datterselskabets kapitalgrundlag, som kræves for at opfylde følgende:

1) hvis datterselskabet er opført på listen i nærværende forordnings artikel 81, stk. 1, litra a), men ikke er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingselskab, summen af det i nærværende forordnings artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i nærværende forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kapitalgrundlag

2) hvis datterselskabet er et investeringsselskab eller et mellemliggende investeringsholdingsselskab, summen af det i artikel 11 i forordning (EU) 2019/2033 fastsatte krav, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034 eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kapitalgrundlag

ii) værdien af det kapitalgrundlag, som det pågældende datterselskab tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau for at opfylde summen af det i nærværende forordnings artikel 92, stk. 1, litra c), fastsatte krav, kravene i nærværende forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU og det kombinerede bufferkrav defineret i nævnte direktivs artikel 128, nr. 6), eller eventuelle krav i lokale tilsynsbestemmelser i tredjelande, i det omfang disse krav skal opfyldes ved hjælp af kapitalgrundlag«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset første afsnit, litra a), kan den kompetente myndighed tillade et institut at fratrække et af de beløb, der er omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), når instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at den yderligere værdi af kapitalgrundlaget er til rådighed til at absorbere tab på konsolideret niveau.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 88b

Virksomheder i tredjelande

I dette afsnit omfatter betegnelserne »investeringsselskab« og »institut« virksomheder, der er etableret i tredjelande, og som, hvis de var etableret i Unionen, ville være omfattet af definitionerne af disse betegnelser i denne forordning.«

27) Artikel 89 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. En kvalificerende kapitalandel, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, i en virksomhed, som ikke er en enhed i den finansielle sektor, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3.

2. Et instituts samlede kvalificerende kapitalandele i andre virksomheder end de i stk. 1 nævnte, som overstiger 60 % af dets justerede kapitalgrundlag, er omfattet af stk. 3.«

b) Stk. 4 udgår.

28) I artikel 92 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Institutterne beregner det samlede risikoeksponeringsbeløb på følgende måde:

$$TREA = \max \{U-TREA; x \cdot S-TREA\}$$

hvor:

TREA = enhedens samlede risikoeksponeringsbeløb

U-TREA = enhedens samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4

S-TREA = enhedens standardiserede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med stk. 5

$x = 72,5 \%$.

Uanset dette stykkes første afsnit kan en medlemsstat beslutte, at det samlede risikoeksponeringsbeløb for institutter, som er en del af en koncern med et moderinstitut i samme medlemsstat, er det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med stk. 4, forudsat at det pågældende moderinstitut eller — i tilfælde af koncerner bestående af et centralt organ og permanent tilknyttede institutter — helheden bestående af det centrale organ og dets tilknyttede institutter beregner sit samlede risikoeksponeringsbeløb i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit på konsolideret niveau.

4. Det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnes som summen af dette stykkes litra a)-g), efter at der er taget hensyn til denne artikels stk. 6:

a) de risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, herunder modpartskreditrisiko, og udvandringsrisiko beregnet efter afsnit II i nærværende del og artikel 379 for så vidt angår alle et instituts forretningsaktiviteter, undtagen risikovægtede eksponeringsbeløb fra instituttets handelsbeholdningsaktiviteter

b) kapitalgrundlagskravene vedrørende et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:

i) markedsrisiko opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV i nærværende del

ii) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, i det omfang et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser, som fastsat i henhold til fjerde del

c) kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit IV i nærværende del for alle forretningsaktiviteter uden for handelsbeholdningen, der er genstand for valutakursrisiko eller råvarerisiko

d) kapitalgrundlagskravene vedrørende afviklingsrisiko beregnet i overensstemmelse med artikel 378 og 380

e) kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko beregnet i overensstemmelse med afsnit VI i nærværende del

f) kapitalgrundlagskravene vedrørende operationel risiko beregnet i overensstemmelse med afsnit III i nærværende del

g) de risikovægtede eksponeringsbeløb for instituttets modpartskreditrisiko, der opstår som følge af handelsbeholdningsaktiviteterne vedrørende følgende typer transaktioner og aftaler beregnet i overensstemmelse med afsnit II i nærværende del:

i) de i bilag II omhandlede kontrakter og kreditderivater

ii) genkøbstransaktioner og udlåns- eller indskudstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer

iii) margenlån baseret på værdipapirer eller råvarer

iv) terminsforretninger.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»5. Det standardiserede samlede risikoeksponeringsbeløb beregnes som summen af stk. 4, litra a)-g), efter at der er taget hensyn til stk. 6 og følgende krav:

a) De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, herunder modpartskreditrisiko, og udvandringsrisiko omhandlet i stk. 4, litra a), og for modpartskreditrisiko, der opstår som følge af instituttets handelsbeholdningsaktiviteter som omhandlet i nævnte stykkes litra g) beregnes uden anvendelse af følgende metoder:

i) metoden med interne modeller i forbindelse med rammeaftaler om netting, jf. artikel 221

ii) den interne ratingbaserede metode, jf. afsnit II, kapitel 3

iii) den interne ratingbaserede metode i forbindelse med securitisering, jf. artikel 258, 259 og 260, og den interne vurderingsmetode, jf. artikel 265

iv) metoden med interne modeller i afsnit II, kapitel 6, afdeling 6.

b) Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for de handelsbeholdningsaktiviteter, der er omhandlet i stk. 4, litra b), nr. i), beregnes uden anvendelse af:

i) den alternative metode med interne modeller, jf. afsnit IV, kapitel 1b, eller

ii) enhver model, der er anført i dette stykkes litra a), hvor det er relevant.

c) Kapitalgrundlagskravene til alle et instituts forretningsaktiviteter uden for handelsbeholdningen, der er genstand for valutakursrisiko eller råvarerisiko omhandlet i denne artikels stk. 4, litra c), beregnes uden anvendelse af den alternative metode med interne modeller, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 1b.

6. Følgende bestemmelser finder anvendelse på beregningerne af det samlede risikoeksponeringsbeløb uden guld, der er omhandlet i stk. 4, og af det standardiserede samlede risikoeksponeringsbeløb, der er omhandlet i stk. 5:

a) De kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 4, litra d), e) og f), omfatter de krav, der opstår i forbindelse med alle et instituts forretningsaktiviteter.

b) Institutter skal gange kapitalgrundlagskravene i stk. 4, litra b)-f), med 12,5.«

29) Artikel 92a, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) en risikobaseret sats på 18 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3«.

30) I artikel 94 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»Uanset artikel 92, stk. 4, litra b), og stk. 5, litra b), kan institutterne beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til nærværende artikels stk. 2, såfremt omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering med anvendelse af data fra den sidste dag i måneden:«.

b) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

»a) for kontrakter nævnt i bilag II, punkt 1, kontrakter vedrørende aktier omhandlet i nævnte bilag, punkt 3, og kreditderivater kan institutterne fritage disse positioner for kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 4, litra b), og stk. 5, litra b)

b) for positioner i handelsbeholdningen, som ikke er omhandlet i litra a) i nærværende stykke, kan institutterne erstatte kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 4, litra b), og stk. 5, litra b), med det krav, der beregnes i henhold til artikel 92, stk. 4, litra a), og stk. 5, litra a).«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra c), affattes således:

»c) den samlede lange positions absolutte værdi og den samlede korte positions absolutte værdi adderes.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit er en lang position en position, hvor markedsværdien af positionen stiger, når værdien af dens vigtigste risikofaktor stiger, og en kort position er en position, hvor positionens markedsværdi falder, når værdien af dens vigtigste risikofaktor stiger.

Med henblik på første afsnit er værdien af den aggregerede lange (korte) position lig med summen af værdierne af de individuelle lange (korte) positioner, der indgår i beregningen i overensstemmelse med litra a).«

d) Følgende stykke tilføjes:

»10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere metoden til at identificere en positions vigtigste risikofaktor og til at afgøre, om en transaktion repræsenterer en lang eller en kort position som omhandlet i denne artikels stk. 3, og artikel 273a, stk. 3, samt artikel 325a, stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til den metode, der er udviklet for de reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 279a, stk. 3, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

31) Artikel 95, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) summen af posterne i artikel 92, stk. 4, litra a)-e) og litra g), efter anvendelse af artikel 92, stk. 6«.

32) Artikel 96, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) artikel 92, stk. 4, litra a)-e) og litra g), efter anvendelse af artikel 92, stk. 6«.

33) Artikel 102, stk. 4, affattes således:

»4. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), skal positioner i handelsbeholdningen tildeles handelsenheder.«

34) Artikel 104 affattes således:

»Artikel 104

Indregning i handelsbeholdningen

1. Et institut skal have klart definerede politikker og procedurer for fastlæggelse af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af dets kapitalgrundlagskrav, i overensstemmelse med artikel 102 og nærværende artikel og under hensyntagen til dets risikostyringskapacitet og -praksis. Et institut dokumenterer i fuldt omfang, at det overholder disse politikker og procedurer, underkaster dem intern revision mindst én gang om året og stiller resultaterne af denne revision til rådighed for de kompetente myndigheder.

Et institut skal råde over en uafhængig risikokontrolfunktion, der løbende vurderer, hvorvidt dets instrumenter er korrekt henført til handelsbeholdningen eller uden for handelsbeholdningen.

2. Institutter henfører positioner i følgende instrumenter til handelsbeholdningen:

a) instrumenter, der opfylder kriterierne i artikel 325, stk. 6, 7 og 8, for indregning i den alternative korrelationshandelsportefølje (ACTP)

b) instrumenter, der ville resultere i en kort nettokredit- eller en kort nettoaktieposition uden for handelsbeholdningen, med undtagelse af instituttets egne passiver, medmindre sådanne positioner opfylder kriterierne i litra e)

c) instrumenter, der følger af tegningstilsagn for værdipapirer, når disse tegningstilsagn kun vedrører værdipapirer, som instituttet forventes at købe på afviklingsdatoen

d) instrumenter, der utvetydigt er klassificeret som havende et handelsformål i henhold til de regnskabsregler, der gælder for instituttet

e) instrumenter, der følger af market making-aktiviteter

f) positioner, der besiddes med handelshensigt i CIU'er, forudsat at disse CIU'er opfylder mindst én af betingelserne i stk. 8

g) noterede aktier

h) handelsrelaterede værdipapirfinansieringstransaktioner

i) optioner eller andre derivater, der er indbygget i instituttets egne passiver uden for handelsbeholdningen, som vedrører kredit- eller aktierisiko.

Med henblik på første afsnit, litra b), har et institut en kort nettoaktieposition, hvis et fald i aktiekursen giver instituttet en gevinst. Et institut har en kort nettokreditposition, hvis en stigning i kreditspændet eller en forringelse af kreditværdigheden af udstederen eller gruppen af udstedere giver instituttet en gevinst. Institutterne overvåger kontinuerligt, hvorvidt instrumenter resulterer i en kort nettokredit- eller en kort nettoaktieposition uden for handelsbeholdningen.

Med henblik på første afsnit, litra i), adskiller et institut den indbyggede option eller det andet derivat fra sit eget passiv uden for handelsbeholdningen, som vedrører kreditrisiko eller aktierisiko. Det henfører den indbyggede option eller det andet derivat til handelsbeholdningen og lader sit eget passiv forblive uden for handelsbeholdningen. Hvis det som følge af instrumentets karakter ikke er muligt at opdele det, henfører et institut hele instrumentet til handelsbeholdningen. I så fald skal det behørigt dokumentere begrundelsen for anvendelsen af denne behandling.

3. Institutter henfører ikke positioner i følgende instrumenter til handelsbeholdningen:

a) instrumenter udpeget til securitiseringswarehousing

b) instrumenter relateret til besiddelser af fast ejendom

c) unoterede aktier

d) instrumenter relateret til detail- og SMV-kredit

e) positioner i andre CIU'er end dem, der er omhandlet i stk. 2, litra f)

f) derivatkontrakter og CIU'er med ét eller flere af de underliggende instrumenter, der er omhandlet i dette stykkes litra a)-d)

g) instrumenter, der besiddes med henblik på at afdække en bestemt risiko i forbindelse med én eller flere positioner i et instrument omhandlet i dette stykkes litra a)-f), h) og i)

h) instituttets egne passiver, medmindre sådanne instrumenter opfylder kriterierne i stk. 2, litra e), eller kriterierne i stk. 2, tredje afsnit

i) instrumenter i hedgefonde.

4. Uanset stk. 2 kan et institut lade en position i et instrument omhandlet i litra d)-i) i nævnte stykke indgå uden for handelsbeholdningen med forbehold af sin kompetente myndigheds godkendelse. Den kompetente myndighed giver sin godkendelse, hvis instituttet over for sin kompetente myndighed på tilfredsstillende vis har godtgjort, at positionen ikke besiddes med handelshensigt og ikke afdækker positioner, der besiddes med handelshensigt.

5. Uanset stk. 3 kan et institut lade en position i et instrument omhandlet i nævnte stykkes litra i) indgå i handelsbeholdningen med forbehold af sin kompetente myndigheds godkendelse. Den kompetente myndighed giver sin godkendelse, hvis instituttet over for sin kompetente myndighed på tilfredsstillende vis har godtgjort, at positionen besiddes med handelshensigt eller afdækker positioner, der besiddes med handelshensigt, og at instituttet opfylder mindst én af betingelserne i stk. 8 for den pågældende position.

6. Hvis et institut har ladet en position i et andet instrument end de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) eller c), indgå i handelsbeholdningen, kan instituttets kompetente myndighed anmode instituttet om at fremlægge dokumentation for, at dette er berettiget. Hvis instituttet ikke fremlægger passende dokumentation, kan instituttets kompetente myndighed kræve, at det flytter positionen uden for handelsbeholdningen.

7. Hvis et institut har ladet en position i et andet instrument end de instrumenter, der er omhandlet i stk. 3, indgå uden for handelsbeholdningen, kan instituttets kompetente myndighed anmode instituttet om at fremlægge dokumentation for, at dette er berettiget. Hvis instituttet ikke fremlægger passende dokumentation, kan instituttets kompetente myndighed kræve, at det flytter positionen til handelsbeholdningen.

8. Et institut skal lade en position i en CIU, som ikke er en af de i stk. 3, litra f), omhandlede positioner, og som besiddes med handelshensigt, indgå i handelsbeholdningen, hvis instituttet opfylder en af følgende betingelser:

a) Instituttet kan indhente tilstrækkelige oplysninger om CIU'ens enkelte underliggende eksponeringer.

b) Instituttet kan ikke indhente tilstrækkelige oplysninger om CIU'ens enkelte underliggende eksponeringer, men instituttet har kendskab til indholdet af CIU'ens mandat og kan indhente daglige kursnoteringer for CIU'en.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere den proces, som institutter skal anvende til at beregne og overvåge korte nettokredit- eller korte nettoaktiepositioner uden for handelsbeholdningen, jf. stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

35) I artikel 104a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»EBA overvåger omfanget af tilsynspraksis og udsteder senest den 10. juli 2027 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for, hvad særlige omstændigheder indebærer med henblik på nærværende stykkes første afsnit samt nærværende artikels stk. 5. Indtil EBA udsteder disse retningslinjer, underretter de kompetente myndigheder EBA om og begrundet deres afgørelser om, hvorvidt et institut tillades at omklassificere en position, jf. nærværende artikels stk. 2.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Omklassificeringen af en position i henhold til denne artikel er uigenkaldelig, undtagen under de særlige omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. Uanset denne artikels stk. 1 kan et institut omklassificere en position uden for handelsbeholdningen til en position i handelsbeholdningen i henhold til artikel 104, stk. 2, litra d), uden at anmode om tilladelse fra sin kompetente myndighed. I så fald finder kravene i nærværende artikels stk. 3 og 4 fortsat anvendelse på instituttet. Instituttet underretter øjeblikkeligt sin kompetente myndighed, hvis en sådan omklassificering har fundet sted.«

36) I artikel 104b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter den metode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), etablerer institutterne handelsenheder og henregner hver af deres positioner i handelsbeholdningen og deres positioner uden for handelsbeholdningen omhandlet i denne artikels stk. 5 og 6 til en af disse handelsenheder. Positioner i handelsbeholdningen henføres kun til samme handelsenhed, hvis disse positioner overholder den fastlagte forretningsstrategi for denne handelsenhed og løbende forvaltes og overvåges i henhold til nærværende artikels stk. 2.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»5. For at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko henregner institutterne hver af deres positioner uden for handelsbeholdningen, som er genstand for valutakursrisiko eller råvarerisiko, til handelsenheder, der er etableret i overensstemmelse med stk. 1, og som styrer risici, der svarer til risiciene ved disse positioner.

6. Uanset stk. 5 kan institutterne ved beregningen af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko etablere én eller flere handelsenheder, til hvilke de udelukkende henregner de positioner uden for handelsbeholdningen, der er genstand for valutakursrisiko eller råvarerisiko. Disse handelsenheder er ikke omfattet af kravene i stk. 1, 2 og 3.«

37) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 104c

Behandling af valutakursrisikoafdækninger af kapitalprocenter

1. Et institut, der bevidst har taget en risikoposition for at afdække i det mindste delvist sine kapitalprocenter som omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), mod ugunstige bevægelser i valutakurserne, kan med sin kompetente myndigheds tilladelse udelukke denne

risikoposition fra kapitalgrundlagskravene vedrørende valutakursrisiko, jf. artikel 325, stk. 1, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Maksimumsbeløbet for den risikoposition, der er udelukket fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, er begrænset til det risikopositionsbeløb, der neutraliserer enhver af kapitalprocenternes følsomhed over for de ugunstige bevægelser i valutakurserne.
- b) Risikopositionen er udelukket fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i mindst seks måneder.
- c) Instituttet har etableret en passende risikostyringsramme for afdækning af sine kapitalprocenter mod de ugunstige bevægelser i valutakurserne, herunder en klar afdækningsstrategi og forvaltningsstruktur.
- d) Instituttet har forelagt den kompetente myndighed en begrundelse for at udelukke en risikoposition fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, de nærmere detaljer om denne risikoposition og det beløb, der skal udelukkes.

2. Enhver udelukkelse af risikopositioner fra kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med stk. 1 skal anvendes konsistent.

3. Den kompetente myndighed godkender instituttets eventuelle ændringer af den risikostyringsramme, der er omhandlet i stk. 1, litra c), og af de nærmere detaljer om de risikopositioner, der er omhandlet i stk. 1, litra d).

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvilke risikopositioner et institut bevidst kan indgå for at afdække i det mindste delvist sine kapitalprocenter mod de ugunstige bevægelser i valutakurserne, jf. stk. 1
- b) hvordan det maksimumsbeløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), fastsættes, og hvordan et institut skal udelukke dette beløb for hver af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1
- c) hvilke kriterier et instituts risikostyringsramme, jf. stk. 1, litra c), skal opfylde for at blive anset for hensigtsmæssig med henblik på denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

38) I artikel 106 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdnin-

gen, skal denne kreditderivatposition anses for at være en intern afdækning af kreditrisikoeksponeringen eller modpartsrisikoeksponeringen uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb omhandlet i artikel 92, stk. 4, litra a), når instituttet indgår en anden kreditderivattransaktion med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og kreditderivatet indgået med den anerkendte eksterne udbyder af risikoafdækning skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved hjælp af metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), skal begge positioner henføres til samme handelsenhed, som styrer tilsvarende risici.

4. Hvis et institut afdækker en aktierisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et aktierivat, der indgår i handelsbeholdningen, skal denne aktierivatposition anses for at være en intern afdækning af aktierisikoeksponeringen uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb omhandlet i artikel 92, stk. 4, litra a), når instituttet indgår en anden aktierivattransaktion med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til dette stykkes første afsnit og aktierivatet indgået med den anerkendte eksterne udbyder af risikoafdækning skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved hjælp af metoden i artikel 325, stk. 1, litra b), skal begge positioner henføres til samme handelsenhed, som styrer tilsvarende risici.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Med henblik på stk. 3 og 4 kan den kredit- eller aktierivattransaktion, der indgås af et institut, bestå af flere transaktioner med flere anerkendte eksterne udbydere af kreditrisikoafdækning, forudsat at den deraf følgende aggregerede transaktion opfylder betingelserne i disse stykker.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis et institut afdækker en renterisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med en renterisikoposition, der indgår i handelsbeholdningen, skal denne renterisikoposition anses for at være en intern afdækning med henblik på at vurdere den renterisiko, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen i henhold til artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), b) og c), er positionen henregnet til en separat portefølje i forhold til de andre positioner i handelsbeholdningen, hvis forretnings-

strategi udelukkende har til formål at styre og afbøde markedsrisikoen forbundet med interne afdækninger af renterisikoeksponering.

b) Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter den metode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), er positionen henregnet til en handelsenhed, hvis forretningsstrategi udelukkende har til formål at styre og afbøde markedsrisikoen forbundet med interne afdækninger af renterisikoeksponering.

c) Instituttet har udførligt dokumenteret, hvordan positionen afbøder den renterisiko, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen, med henblik på kravene i artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU.«

d) Følgende stykker indsættes:

»5a. Med henblik på stk. 5, litra a), kan instituttet henregne andre renterisikopositioner indgået med eksterne udbydere eller med sin egen handelsbeholdning til denne portefølje, såfremt instituttet udligner hele markedsrisikoen forbundet med disse renterisikopositioner, der er indgået med dets egen handelsbeholdning, ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med eksterne udbydere.

5b. Følgende krav gælder for den handelsenhed, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, litra b):

a) Den pågældende handelsenhed kan indgå andre renterisikopositioner med tredjeparter eller med instituttets andre handelsenheder, såfremt disse positioner opfylder kravene for indregning i handelsbeholdningen, jf. artikel 104, og disse andre handelsenheder fuldt ud udligner markedsrisikoen forbundet med disse andre renterisikopositioner ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med tredjeparter.

b) Der henregnes ikke andre positioner i handelsbeholdningen til den pågældende handelsenhed end de i dette stykkes litra a) omhandlede.

c) Uanset artikel 104b er denne handelsenhed ikke omfattet af kravene i nævnte artikels stk. 1, 2 og 3.«

e) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle positioner, der er henført til den separate portefølje, som er omhandlet i stk. 5, litra a), eller til den handelsenhed, der er omhandlet i nævnte stykkes litra b), beregnes særskilt som tillæg til kapitalgrundlagskravene vedrørende de øvrige positioner i handelsbeholdningen.

7. Hvis et institut afdækker en kreditværdijusteringsrisikoeksponering ved hjælp af et derivatinstrument, der er indgået med dets handelsbeholdning, anerkendes positionen i dette derivatinstrument som intern afdækning af kreditværdijusteringsrisikoeksponeringen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko efter metoderne i artikel 383 eller 384, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Derivatpositionen anerkendes som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386.

b) Hvis derivatpositionen er omfattet af et af kravene i artikel 325c, stk. 2, litra b) eller c), eller i artikel 325e, stk. 1, litra c), udligner instituttet hele markedsrisikoen forbundet med denne derivatposition ved at indgå modsatrettede positioner med tredjeparter.

Den modsatrettede position i handelsbeholdningen for den interne afdækning, der er anerkendt i overensstemmelse med første afsnit, medtages i instituttets handelsbeholdning med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.«

39) I artikel 107 affattes stk. 1, 2 og 3 således:

»1. Institutterne anvender enten standardmetoden, der er omhandlet i kapitel 2, eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 143, den interne ratingbaserede metode, der er omhandlet i kapitel 3, til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og g).

2. For så vidt angår handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til en central modpart anvender institutter behandlingen i kapitel 6, afdeling 9, til at beregne deres risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og g). For så vidt angår alle andre eksponeringstyper mod en central modpart behandler institutter sådanne eksponeringer som følger:

a) som eksponeringer mod et institut for så vidt angår andre eksponeringstyper mod en kvalificerende CCP

b) som eksponeringer mod et selskab for så vidt angår andre eksponeringstyper mod en ikkekvalificerende CCP.

3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod investeringsselskaber i tredjelande, kreditinstitutter i tredjelande og børser i tredjelande samt eksponeringer mod finansieringsinstitutter i tredjelande, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af tredjelandets myndigheder, og som med hensyn til soliditet er omfattet af tilsynsmæssige krav, der svarer til dem, som gælder for institutter, kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen.«

40) Artikel 108 affattes således:

»Artikel 108

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker efter standardmetoden og IRB-metoden for kreditrisiko og udvandringsrisiko

1. Et institut, der til en eksponering anvender standardmetoden i kapitel 2 eller IRB-metoden i kapitel 3, men ikke benytter sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143, kan tage hensyn til virkningen af finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med kapitel 4 ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og g), og, hvis det er relevant, de forventede tab med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra d), omhandlede beregning.

2. Et institut, der til en eksponering anvender IRB-metoden ved at benytte sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143, kan tage hensyn til virkningen af finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med kapitel 3 ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og g), og, hvis det er relevant, de forventede

tab med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra d), omhandlede beregning.

3. Hvis et institut anvender IRB-metoden ved at benytte sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 for både den oprindelige eksponering og sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan det tage hensyn til virkningen af ufinansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med kapitel 3 ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a) og g), og, hvis det er relevant, de forventede tab med henblik på den i artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra d), omhandlede beregning. I alle andre tilfælde kan instituttet med henblik herpå tage hensyn til virkningen af ufinansieret kreditrisikoafdækning ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med kapitel 4.

4. Med forbehold af betingelserne i stk. 5 kan institutter betragte lån til fysiske personer som eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom i stedet for at blive behandlet som garanterede eksponeringer med henblik på afsnit II, kapitel 2, 3 og 4, alt efter hvad der er relevant, hvis følgende betingelser for disse lån er opfyldt i en medlemsstat:

a) Størstedelen af lånene til fysiske personer til køb af beboelsesejendomme i den pågældende medlemsstat ydes ikke som realkreditlån i retlig form.

b) Størstedelen af lånene til fysiske personer til køb af beboelsesejendomme i den pågældende medlemsstat er garanteret af en udbyder af kreditrisikoafdækning med en kreditvurdering fra et udpeget ECAI svarende til kreditkvalitetstrin 1 eller 2, som skal tilbagebetale instituttet fuldt ud, hvis den oprindelige låntager misligholder sine forpligtelser.

c) Instituttet har juridisk ret til at optage pant i beboelsesejendommen, i tilfælde af at den i litra b) omhandlede udbyder af kreditrisikoafdækning ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til den stillede garanti eller bliver ude af stand til at opfylde dem.

De kompetente myndigheder underretter EBA, hvis betingelserne fastsat i dette stykkes første afsnit, litra a), b) og c), er opfyldt på deres jurisdiktioners nationale områder, og oplyser navnene på de anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning med henblik på denne behandling, som opfylder betingelserne i dette stykke og stk. 5.

EBA offentliggør en liste over alle sådanne anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning på sit websted og ajourfører listen hvert år.

5. Med henblik på stk. 4 kan de lån, der er omhandlet i nævnte stykke, behandles som eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom i stedet for at blive behandlet som garanterede eksponeringer, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) For en eksponering, der behandles efter standardmetoden, opfylder eksponeringen alle krav til at blive henført til eksponeringsklassen »eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom« efter standardmetoden i henhold til artikel 124 og 125 med den undtagelse, at det institut, der yder lånet, ikke har pant i beboelsesejendommen.

b) For en eksponering, der behandles efter IRB-metoden, opfylder eksponeringen alle krav til at blive henført til IRB-eksponeringsklassen »detaileksponeringer sikret ved beboelsesejen-

dom« omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. ii), med den undtagelse, at det institut, der yder lånet, ikke har pant i beboelsesejendommen.

c) Der er ikke stiftet pant i beboelsesejendommen, når lånet ydes, og for de lån, der ydes fra den 1. januar 2014, er låntager ved kontrakt forpligtet til ikke at indrømme sådanne panterettigheder uden samtykke fra det institut, der oprindeligt ydede lånet.

d) Udbyderen af kreditrisikoafdækning er en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 201 og har en kreditvurdering fra et udpeget ECAI svarende til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

e) Udbyderen af kreditrisikoafdækning er et institut eller en enhed i den finansielle sektor, der er underlagt kapitalgrundlagskrav, som er sammenlignelige med dem, der gælder for institutter eller forsikringsselskaber.

f) Udbyderen af kreditrisikoafdækning har oprettet en fuldt finansieret gensidig garantifond eller tilsvarende beskyttelse for forsikringsselskaber til at dække kreditrisikotab, hvis kalibrering regelmæssigt gennemgås af den kompetente myndighed og underkastes en regelmæssig stresstest mindst hvert andet år.

g) Instituttet er kontraktligt og retligt bemyndiget til at optage pant i beboelsesejendommen, i tilfælde af at udbyderen af kreditrisikoafdækning ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til den stillede garanti eller bliver ude af stand til at opfylde dem.

6. De institutter, der gør brug af muligheden i stk. 4 for en given anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning i henhold til den i nævnte stykke omhandlede mekanisme, skal gøre dette for alle deres eksponeringer mod fysiske personer, som garanteres af den pågældende udbyder af kreditrisikoafdækning i henhold til denne mekanisme.«

41) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 110a

Overvågning af kontraktlige ordninger, der ikke er tilsagn

Institutter overvåger kontraktlige ordninger, der opfylder alle betingelserne i artikel 5, nr. 10), litra a)-e), og dokumenterer til deres kompetente myndigheders tilfredshed, at de opfylder alle disse betingelser.«

42) Artikel 111 affattes således:

»Artikel 111

Eksponeringsværdi

1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen, beløb fratrullet i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten.

2. Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post opført i bilag I er følgende procentdel af postens nominelle værdi efter fradrag af specifikke kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110 og beløb fratrullet i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):

- a) 100 % for poster i undergruppe 1
- b) 50 % for poster i undergruppe 2
- c) 40 % for poster i undergruppe 3
- d) 20 % for poster i undergruppe 4
- e) 10 % for poster i undergruppe 5.

3. Eksponeringsværdien af et tilsagn vedrørende en ikkebalanceført post som omhandlet i denne artikels stk. 2 er den laveste af følgende procentdele af tilsagnets nominelle værdi efter fradrag af specifikke kreditrisikojusteringer og beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):

- a) den procentdel, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og som finder anvendelse på den post, som tilsagnet vedrører
- b) den procentdel, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og som finder anvendelse på tilsagnstypen.

4. Kontraktlige ordninger, som tilbydes af et institut, men som endnu ikke er accepteret af kunden, og som bliver tilsagn, hvis de accepteres af kunden, behandles som tilsagn, og den procentdel, der finder anvendelse, er den, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 2.

For kontraktlige ordninger, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 5, nr. 10), litra a)-e), er den procentdel, der finder anvendelse, 0 %.

5. Anvender et institut den udbyggede metode for finansielle sikkerheder, der er omhandlet i artikel 223, øges eksponeringsværdien af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en værdipapirfinansieringstransaktion, med den passende volatilitetsjustering for sådanne værdipapirer eller råvarer i overensstemmelse med artikel 223 og 224.

6. Eksponeringsværdien af et derivatinstrument opført i bilag II fastsættes i overensstemmelse med kapitel 6, idet der tages højde for virkningerne af kontrakter om nyordning og andre nettingaftaler som anført i nævnte kapitel. Eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner og terminsforretninger kan fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4 eller 6.

7. Er en eksponering dækket af en finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvilke kriterier institutter skal anvende til at henføre ikkebalanceførte poster, med undtagelse af poster, der allerede er opført i bilag I, til undergruppe 1-5 omhandlet i bilag I
- b) hvilke faktorer der kan begrænse institutters mulighed for at opsiges de i bilag I omhandlede tilsagn, der kan opsiges uden betingelser

c) proceduren for underretning af EBA om institutters klassificering af andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risici som dem, der er omhandlet i bilag I.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

43) I artikel 112 foretages følgende ændringer:

a) Litra i) affattes således:

»i) eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom og ADC-eksponeringer«.

b) Litra k) affattes således:

»k) eksponeringer mod efterstillet gæld«.

44) I artikel 113 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb anvendes risikovægtene på alle eksponeringer, medmindre de pågældende eksponeringer fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af den behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, første afsnit, i overensstemmelse med denne forordnings afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen tildeles, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, der er præciseret i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer i overensstemmelse med afdeling 3. Med undtagelse af eksponeringer, som henføres til de eksponeringsklasser, der er fastsat i denne forordnings artikel 112, litra a), b), c) og e), anvender et institut, hvis vurderingen i henhold til artikel 79, litra b), i direktiv 2013/36/EU afspejler højere risikokarakteristika end dem, der følger af det kreditkvalitetstrin, som eksponeringen ville blive tildelt på grundlag af det udpegede ECAI's eller eksportkreditinstitutets gældende kreditvurdering, en risikovægt, der er mindst ét kreditkvalitetstrin højere end den risikovægt, der følger af det udpegede ECAI's eller eksportkreditinstitutets kreditvurdering.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Er en eksponering genstand for en kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien eller den gældende risikovægt for denne eksponering, alt efter hvad der er relevant, ændres i overensstemmelse med nærværende kapitel og kapitel 4.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Eksponeringsværdien af en post, for hvilken der ikke er fastsat nogen risikovægt i henhold til dette kapitel, tildeles en risikovægt på 100 %.«

d) Stk. 6, første afsnit, ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»Med undtagelse af eksponeringer, som medfører egentlig kernekapital, hybrid kernekapital eller supplerende kapital, kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående godkendelse beslutte ikke at anvende kravene i denne artikels stk. 1 på instituttets eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab, et datterselskab af dets moderselskab eller en virksomhed, der er knyttet til instituttet ved en forbindelse som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU. De kompetente myndigheder har beføjelse til at give godkendelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:«.

ii) Litra a) affattes således:

»a) Modparten er et institut eller et finansieringsinstitut, der er underlagt passende tilsynskrav.«

45) I artikel 115 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»-1. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 1, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod centralregeringen i den jurisdiktion, hvor de regionale eller lokale myndigheder er etableret, tildeles i henhold til tabel 2.

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Eksponeringer omhandlet i første afsnit tildeles en risikovægt på 100 %, hvis centralregeringen i den jurisdiktion, hvor de regionale eller lokale myndigheder er etableret, ikke er kreditvurderet.«

c) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Uanset stk. - 1 og 1 behandles eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder som eksponeringer mod centralregeringen i den jurisdiktion, hvor de er etableret, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse eksponeringer, fordi de regionale eller lokale myndigheder har specifik beføjelse til at opkræve skatter, og der findes særlige institutionelle ordninger, hvis virkning er at mindske risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Eksponeringer mod kirker og religionssamfund oprettet som juridiske personer i henhold til offentlig ret behandles, såfremt de opkræver skatter i medfør af en ved retsakter tildelt ret, som eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder. I dette tilfælde finder stk. 2 ikke anvendelse.«

e) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Uanset stk. - 1 og 1 kan institutter, når de kompetente myndigheder i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, som mindst svarer til dem, der anvendes i Unionen, behandler eksponeringer mod regionale eller lokale myndigheder som eksponeringer mod deres centralregering, og der ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi de regionale eller lokale myndigheder har specifik beføjelse til at opkræve skatter, og fordi der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker misligholdelsesrisikoen, risikovægte eksponeringer mod sådanne regionale og lokale myndigheder på samme måde.«

f) Stk. 5 affattes således:

»5. Uanset stk. - 1 og 1 tildeles eksponeringer mod medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, som ikke er omhandlet i stk. 2, 3 og 4 og er denomineret og finansieret i den regionale eller lokale myndigheds valuta, en risikovægt på 20 %.«

46) I artikel 116 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, behandles i overensstemmelse med artikel 115, stk. - 1.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»EBA fører en offentligt tilgængelig database over alle offentlige enheder i Unionen som omhandlet i første afsnit.«

47) Artikel 117, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke er omhandlet i stk. 2, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 1. Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke er omhandlet i stk. 2, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt på 50 %.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

48) Artikel 119, stk. 2 og 3, udgår.

49) Artikel 120, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 1, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod institutter med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, og eksponeringer, der skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser, med en oprindelig løbetid på højst seks måneder, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 2, som svarer til ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

«

50) Artikel 121 affattes således:

»Artikel 121

Eksponeringer mod institutter, der ikke er kreditvurderet

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, henføres til en af følgende klasser:

a) Hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse A:

i) Instituttet har tilstrækkelig kapacitet til rettidigt at opfylde sine finansielle forpligtelser, herunder tilbagebetaling af hovedstol og renter, i aktivernes eller eksponeringernes forventede levetid og uanset konjunkturcyklus og forretningsbetingelser.

ii) Instituttet opfylder eller overstiger det krav, der er fastsat i denne forordnings artikel 92, stk. 1, under hensyntagen til denne forordnings artikel 458, stk. 2, litra d), nr. i) og vi), og artikel 459, litra a), alt efter hvad der er relevant, de specifikke kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav, som er defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, eller eventuelle tilsvarende og supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav i tredjelande, for så vidt disse krav offentliggøres og skal opfyldes med egentlig kernekapital, kernekapital eller kapitalgrundlag, alt efter hvad der er relevant.

iii) Oplysninger om, hvorvidt de krav, der er omhandlet i dette litras nr. ii), opfyldes eller overstiges af instituttet, offentliggøres eller gøres på anden måde tilgængelige for det långivende institut.

iv) Den vurdering, der foretages af det långivende institut i overensstemmelse med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU, har ikke vist, at instituttet ikke opfylder betingelserne i dette litras nr. i) og ii).

b) Hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt, og mindst én af betingelserne i dette stykkes litra a) ikke er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse B:

- i) Instituttet er udsat for en betydelig kreditrisiko, herunder tilbagebetalingskapacitet, der er afhængig af stabile eller gunstige økonomiske eller forretningsmæssige betingelser.
 - ii) Instituttet opfylder eller overstiger det krav, der er fastsat i denne forordnings artikel 92, stk. 1, under hensyntagen til denne forordnings artikel 458, stk. 2, litra d), nr. i), og artikel 459, litra a), alt efter hvad der er relevant, de specifikke kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, eller eventuelle tilsvarende og supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav i tredjelande, for så vidt disse krav offentliggøres og skal opfyldes med egentlig kernekapital, kernekapital eller kapitalgrundlag, alt efter hvad der er relevant.
 - iii) Oplysninger om, hvorvidt de krav, der er omhandlet i dette litras nr. ii), opfyldes eller overstiges af instituttet, offentliggøres eller gøres på anden måde tilgængelige for det långivende institut.
 - iv) Den vurdering, der foretages af det långivende institut i overensstemmelse med artikel 79 i direktiv 2013/36/EU, har ikke vist, at instituttet ikke opfylder betingelserne i dette litras nr. i) og ii).
- c) Hvis eksponeringer mod institutter ikke henføres til klasse A eller B, eller hvis en af følgende betingelser er opfyldt, henføres eksponeringer mod institutter til klasse C:
- i) Instituttet har væsentlige misligholdelsesrisici og begrænsede sikkerhedsmargener.
 - ii) Ugunstige forretningsmæssige, finansielle eller økonomiske betingelser kan med stor sandsynlighed føre til eller har ført til, at instituttet ikke er i stand til at opfylde sine finansielle forpligtelser.
 - iii) Den eksterne revisor har, hvis der i henhold til lovgivningen kræves reviderede regnskaber for instituttet, afgivet en negativ revisionserklæring eller har i de reviderede regnskaber eller de reviderede beretninger inden for de foregående 12 måneder udtrykt væsentlig tvivl om instituttets evne til at fortsætte som et institut i fortsat drift.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b), nr. ii), omfatter tilsvarende og supplerende lokale tilsyns- eller reguleringskrav ikke kapitalbuffere svarende til dem, der er defineret i artikel 128 i direktiv 2013/36/EU.

2. For eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der behandles som eksponeringer mod institutter i overensstemmelse med artikel 119, stk. 5, vurderer institutter med henblik på at vurdere, om disse finansieringsinstitutter opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), om de pågældende finansieringsinstitutter opfylder eller overstiger eventuelle sammenlignelige tilsynsmæssige krav.

3. Eksponeringer henført til klasse A, B eller C i henhold til stk. 1 tildeles en risikovægt på følgende måde:

a) Eksponeringer henført til klasse A, B eller C, som opfylder en af følgende betingelser, tildeles en risikovægt for kortfristede eksponeringer i overensstemmelse med tabel 1:

i) Eksponeringen har en oprindelig løbetid på højst tre måneder.

ii) Eksponeringen har en oprindelig løbetid på højst seks måneder og skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser.

b) Eksponeringer henført til klasse A, som ikke er kortfristede, tildeles en risikovægt på 30 %, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

i) Eksponeringen opfylder ikke nogen af betingelserne i litra a).

ii) Instituttets egentlige kernekapitalprocent er lig med eller højere end 14 %.

iii) Instituttets gearingsgrad er lig med eller højere end 5 %.

c) Eksponeringer henført til klasse A, B eller C, som ikke opfylder betingelserne i litra a) eller b), tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 1. Hvis en eksponering mod et institut ikke er denomineret i den nationale valuta i den jurisdiktion, hvor instituttet er stiftet, eller hvis instituttet har bogført gældsforpligtelsen i en filial i en anden jurisdiktion, og eksponeringen ikke er i den nationale valuta i den jurisdiktion, hvor filialen driver virksomhed, må den risikovægt, der i overensstemmelse med litra a), b) eller c) tildeles andre eksponeringer end eksponeringer med en løbetid på højst ét år, der stammer fra selvlikviderende handelsrelaterede eventualposter, som skyldes varebevægelser på tværs af nationale grænser, ikke være lavere end risikovægten for en eksponering mod centralregeringen i det land, hvor instituttet er etableret.

Tabel 1

Vurdering af kreditrisiko	Klasse A	Klasse B	Klasse C
Risikovægt for kortfristede eksponeringer	20 %	50 %	150 %
Risikovægt	40 %	75 %	150 %

«

51) I artikel 122 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes tabel 6 således:

»Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

«

I artikel 122 foretages følgende ændringer:

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Eksponeringer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tildeles en risikovægt på 100 %.«

52) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 122a

Eksponeringer mod specialiseret långivning

1. Inden for den erhvervseksponeringsklasse, som er omhandlet i artikel 112, litra g), identificerer institutter separat eksponeringer med samtlige følgende karakteristika som eksponeringer mod specialiseret långivning:

- a) Eksponeringen er mod en enhed, som er oprettet specifikt for at finansiere eller drive fysiske aktiver eller er en eksponering, der økonomisk set er sammenlignelig med en sådan eksponering.
- b) Eksponeringen er ikke knyttet til finansiering af en beboelsesejendom eller en erhvervs-ejendom og er omfattet af definitionerne af objektfinansierings-, projektfinansierings- eller råvarefinansieringseksponeringer i stk. 3.
- c) De kontraktlige ordninger for forpligtelsen vedrørende eksponeringen giver instituttet en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, som de genererer.
- d) Den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen vedrørende eksponeringen er indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne.

2. Eksponeringer mod specialiseret långivning, for hvilke der foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i overensstemmelse med tabel 1.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Eksponeringer mod specialiseret långivning, for hvilke der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt som følger:

- a) Hvis formålet med en eksponering mod specialiseret långivning er at finansiere erhvervelse af fysiske aktiver, herunder skibe, luftfartøjer, satellitter, motorvogne og flåder/bilparker, og den indkomst, der skal genereres af disse aktiver, har form af pengestrømme, som genereres af de specifikke fysiske aktiver, der er blevet finansieret og pantsat eller overført til långiveren (»objektfinansieringseksponeringer«), anvender institutterne en risikovægt på 100 %.
- b) Hvis formålet med en eksponering mod specialiseret långivning er at sikre kortfristet finansiering af reserver, lagre eller tilgodehavender i forbindelse med børshandlede råvarer, herunder råolie, metaller eller afgrøder, og den indkomst, der genereres af disse reserver, lagre eller tilgodehavender, er provenuet fra salget af råvaren (»råvarefinansieringseksponeringer«), anvender institutterne en risikovægt på 100 %.
- c) Hvis formålet med en eksponering mod specialiseret långivning er at finansiere et enkeltstående projekt, enten i form af opførelse af et nyt kapitalanlæg eller refinansiering af et eksisterende anlæg, med eller uden forbedringer, til udvikling eller erhvervelse af store, komplekse og dyre anlæg, herunder kraftværker, kemiske forarbejdningsanlæg, miner, transportinfrastruktur og miljø- og telekommunikationsinfrastruktur, hvor det långivende institut primært betragter de indtægter, der genereres af det finansierede projekt, som både kilde til tilbagebetaling og sikkerhed for lånet (»projektfinansieringseksponeringer«), anvender institutterne følgende risikovægte:

i) 130 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, endnu ikke er i driftsfasen

ii) forudsat at justeringen af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko, jf. artikel 501a, ikke finder anvendelse, 80 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, er i driftsfasen, og eksponeringen opfylder samtlige følgende kriterier:

1) Der er kontraktmæssige begrænsninger for låntagerens muligheder for at udføre aktiviteter, der kan skade långiverne, herunder begrænsninger, som indebærer, at der ikke kan optages ny gæld uden de eksisterende långiveres tilladelse.

2) Låntageren har tilstrækkelige reserver, der er fuldt finansieret med likvide midler, eller andre finansielle ordninger med en enhed til at dække kravene til nødfinansiering og arbejdskapital i levetiden for det finansierede projekt, forudsat at enheden er tildelt en ECAI-rating af et anerkendt ECAI svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3, eller, hvis der er tale om institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3, og enheden ikke har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, at denne enhed er tildelt en intern kreditvurdering af instituttet svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3, forudsat at enheden vurderes internt af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6.

3) Det projekt, som eksponeringen vedrører, genererer pengestrømme, der er forudsigelige og dækker alle fremtidige afdrag på lån.

4) Hvis låntagerens indtægter ikke er finansieret af betalinger fra et stort antal brugere, afhænger kilden til tilbagebetaling af forpligtelsen af én hovedmodpart, og denne hovedmodpart er en af følgende:

— en centralbank, en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, forudsat at de er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 114 og 115 eller er tildelt en ECAI-rating af et anerkendt ECAI svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3, eller, hvis der er tale om institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3 og centralbanken, centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed ikke har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, at de er tildelt en intern kreditvurdering svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3 af instituttet, forudsat at de internt vurderes af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6

— en offentlig enhed, forudsat at den er tildelt en risikovægt på 20 % eller derunder i henhold til artikel 116 eller er tildelt en ECAI-rating svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3 af et anerkendt ECAI, eller, hvis der er tale om institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3, og den offentlige enhed ikke har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, at denne offentlige enhed er tildelt en intern kreditvurdering af instituttet svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3, forudsat at den offentlige enhed internt vurderes af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6

— en virksomhedsenhed, som er tildelt en ECAI-rating svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3 af et anerkendt ECAI, eller, hvis der er tale om institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og forventede tab i overensstemmelse med kapitel 3, og virksomhedsenheden ikke har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, at denne virksomhedsenhed er tildelt

en intern kreditvurdering af instituttet svarende til et kreditkvalitetstrin på mindst 3, forudsat at virksomhedsenheden internt vurderes af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6.

5) De kontraktlige bestemmelser, der regulerer eksponeringen mod låntageren, sikrer en høj grad af beskyttelse af det långivende institut i tilfælde af låntagerens misligholdelse.

6) Hovedmodparten eller andre modparter, der på tilsvarende vis opfylder anerkendelseskriterierne for hovedmodparten, beskytter effektivt det långivende institut mod tab som følge af, at projektet bringes til ophør.

7) Alle aktiver og kontrakter, der er nødvendige for at drive projektet, er pantsat til det långivende institut i det omfang, det er tilladt i henhold til gældende ret.

8) Det långivende institut kan overtage kontrollen med den låntagende enhed i tilfælde af misligholdelse

iii) 100 %, hvis det projekt, som eksponeringen vedrører, er i driftsfasen, og eksponeringen ikke opfylder betingelserne i nr. ii).

d) Med henblik på litra c), nr. ii), nr. 3), anses de genererede pengestrømme ikke for forudsigelige, medmindre en betydelig del af indtægterne opfylder én eller flere af følgende betingelser:

i) Indtægterne er baseret på tilgængelighed, hvorved forstås, at låntageren, når opførelsen er afsluttet, og såfremt kontraktbetingelserne er opfyldt, har ret til betalinger fra sine kontraktlige modparter, som dækker drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, omkostninger ved gældsafdragelse samt egenkapitalforrentning, mens låntageren driver projektet, og disse betalinger er ikke genstand for udsving i efterspørgslen, f.eks. trafikniveauer, og typisk kun justeres for manglende resultater eller manglende tilgængelighed af aktivet for offentligheden.

ii) Indtægterne er underlagt afkastregulering.

iii) Indtægterne er underlagt en take-or-pay-kontrakt.

e) Med henblik på litra c) forstås ved driftsfasen den fase, hvor den enhed, som specifikt blev oprettet til at finansiere projektet, eller som er sammenlignelig økonomisk set, opfylder begge følgende betingelser:

i) Enheden har en positiv nettopengestrøm, der er tilstrækkelig til at dække eventuelle resterende kontraktlige forpligtelser.

ii) Enheden har en faldende langfristet gæld.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere, under hvilke betingelser kriterierne i stk. 3, litra c), nr. ii), er opfyldt.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

53) Artikel 123 affattes således:

»Artikel 123

Detaileksponeringer

1. Eksponeringer, der opfylder samtlige følgende kriterier, betragtes som detaileksponeringer:

- a) Eksponeringen er mod én eller flere fysiske personer eller mod en SMV.
- b) Det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder skylder instituttet og dets moderselskaber og datterselskaber, herunder misligholdte eksponeringer, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, op til ejendomsværdien, overstiger ikke 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet tager rimelige skridt til at få bekræftet situationen.
- c) Eksponeringen udgør en af et betydeligt antal eksponeringer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til en sådan eksponering er væsentlig reduceret.
- d) Det pågældende institut behandler eksponeringen i sin risikostyringsramme og styrer eksponeringen internt som en detaileksponering på en måde, som er konsistent over tid, og som svarer til instituttets behandling af andre detaileksponeringer.

Nutidsværdien af minimumsleasingydelser på detailmarkedet kan anerkendes til detaileksponeringsklassen.

Senest den 10. juli 2025 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere forholdsmæssige diversificeringsmetoder, efter hvilke en eksponering skal betragtes som en af et betydeligt antal ensartede eksponeringer som anført i dette stykkes første afsnit, litra c).

2. Følgende eksponeringer betragtes ikke som detaileksponeringer:

- a) ikkegældsbaseerede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst
- b) gældsbaseerede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske substans svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a)
- c) alle andre eksponeringer i form af værdipapirer.

3. Detaileksponeringer som omhandlet i stk. 1 tildeles en risikovægt på 75 % med undtagelse af eksponeringer mod transaktionsparter, som tildeles en risikovægt på 45 %.

4. Hvis ét eller flere af de i stk. 1 omhandlede kriterier ikke er opfyldt for en eksponering mod én eller flere fysiske personer, betragtes eksponeringen som en detaileksponering og tildeles en risikovægt på 100 %.

5. Uanset stk. 3 tildeles eksponeringer som følge af lån, der ydes af et institut til pensionister eller arbejdstagere med en tidsbegrænset kontrakt mod ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende institut, en risikovægt på 35 %, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) for at tilbagebetale lånet giver låntageren pensionskassen eller arbejdsgiveren ubetinget beføjelse til at foretage direkte betalinger til instituttet ved at trække de månedlige afdrag på lånet fra låntagers månedlige pension eller løn

b) låntagerens risici for død, uarbejdsdygtighed, arbejdsløshed eller reduktion af den månedlige nettopension eller nettoløn er tilstrækkeligt dækket via en forsikringspolice til fordel for instituttet

c) de månedlige betalinger, som låntageren skal foretage på alle lån, der opfylder betingelserne i litra a) og b), overstiger ikke tilsammen 20 % af låntagerens månedlige nettopension eller nettoløn

d) lånets maksimale oprindelige løbetid er lig med eller mindre end ti år.«

54) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 123a

Eksponeringer med valutamismatch

Eksponeringer med valutamismatch

1. For så vidt angår eksponeringer mod fysiske personer, der henføres til eksponeringsklassen omhandlet i artikel 112, litra h), eller eksponeringer mod fysiske personer, der betragtes som eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom, og som er henført til eksponeringsklassen omhandlet i artikel 112, litra i), multipliceres den risikovægt, der tildeles i henhold til dette kapitel, med 1,5, hvorved den resulterende risikovægt ikke må være højere end 150 %, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) eksponeringen er denomineret i en anden valuta end valutaen for låntagerens indtægtskilde

b) låntageren har ingen afdækning af sin betalingsrisiko som følge af valutamismatch, hverken gennem et finansielt instrument eller indkomst i udenlandsk valuta, der er den samme som eksponeringens valuta, eller det samlede beløb af sådanne afdækninger, som låntageren har til rådighed, dækker mindre end 90 % af hver rate for denne eksponering.

Hvis et institut ikke er i stand til at udskille disse eksponeringer med valutamismatch, finder risikovægtmultiplikatoren på 1,5 anvendelse på alle ikkeafdækkede eksponeringer, hvis eksponeringernes valuta er forskellig fra den nationale valuta i det land, hvor låntageren har hjemsted.

2. Med henblik på denne artikel forstås ved indtægtskilde enhver kilde, der genererer pengestrømme til låntageren, herunder fra pengeoverførsler, lejeindtægter eller løn, men med undtagelse af provenu fra salg af aktiver eller anvendelse af lignende regresforanstaltninger fra instituttets side.

3. Uanset stk. 1 finder risikovægtmultiplikatoren på 1,5 ikke anvendelse, når det valutapar, der er omhandlet i stk. 1, litra a), består af euroen og valutaen i en medlemsstat, der deltager i anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II).«

55) Artikel 124, 125 og 126 affattes således:

»Artikel 124

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

1. En ikke-ADC-eksponering, der ikke opfylder alle betingelserne i stk. 3, eller enhver del af en ikke-ADC-eksponering, der overstiger det nominelle beløb af panterettigheden i ejendommen, behandles på følgende måde:

a) en ikke-IPRE-eksponering risikovægtes som en eksponering mod modparten, der ikke er sikret ved den pågældende faste ejendom

b) en IPRE-eksponering tildeles en risikovægt på 150 %.

2. En ikke-ADC-eksponering på op til det nominelle beløb af panterettigheden i ejendommen, hvor alle betingelserne i denne artikels stk. 3 er opfyldt, behandles på følgende måde:

a) Hvis eksponeringen er sikret ved beboelsesejendom,

i) behandles en ikke-IPRE-eksponering i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1

ii) en IPRE-eksponering behandles i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, hvis den opfylder en af følgende betingelser:

1) den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, er låntagerens primære bopæl, enten hvis den faste ejendom som helhed udgør en enkelt boligenhed, eller hvis den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, er en boligenhed, som er en separat del af den faste ejendom

2) eksponeringen er mod en fysisk person og er sikret ved en indkomstgenerende boligenhed, enten hvor den faste ejendom som helhed udgør en enkelt boligenhed, eller hvor boligenheden er en separat del af den faste ejendom, og instituttets samlede eksponeringer mod denne fysiske person ikke er sikret ved mere end fire faste ejendomme, herunder dem, der ikke er beboelsesejendomme, eller som ikke opfylder nogen af kriterierne i dette led, eller separate boligenheder i faste ejendomme

3) eksponeringen er mod foreninger eller kooperativer af fysiske personer, der er reguleret i henhold til national ret, og som eksisterer med det ene formål at give deres medlemmer ret til at benytte en primær bolig i den ejendom, der sikrer lånet

4) eksponeringen er mod offentlige boligselskaber eller almennyttige foreninger, der er reguleret ved lov og eksisterer for at tjene sociale formål og for at tilbyde lejere boliger til langtidsleje

iii) en IPRE-eksponering, som ikke opfylder nogen af betingelserne i dette litras nr. ii), behandles i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2.

b) Hvis eksponeringen er sikret ved erhvervsejendom, behandles den på følgende måde:

i) en ikke-IPRE-eksponering behandles i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1

ii) en IPRE-eksponering behandles i overensstemmelse med artikel 126, stk. 2.

3. For at være berettiget til behandlingen omhandlet i stk. 2 skal en eksponering sikret ved fast ejendom opfylde samtlige følgende betingelser:

a) Den faste ejendom, der sikrer eksponeringen, opfylder en af følgende betingelser:

i) den faste ejendom er helt færdigopført

ii) den faste ejendom er skov eller landbrugsjord

iii) långivningen er til en fysisk person, og den faste ejendom er enten en beboelsesejendom under opførelse eller jord, hvorpå en beboelsesejendom planlægges opført, og hvor planen er retligt godkendt af alle relevante myndigheder, alt efter hvad der er relevant, og hvor en af følgende betingelser er opfyldt:

1) den faste ejendom har ikke mere end fire boligenheder og er låntagerens primære bopæl, og långivningen til den fysiske person finansierer ikke indirekte ADC-eksponeringer

2) en centralregering eller en regional eller lokal myndighed eller en offentlig enhed er involveret, mod hvilken eksponeringer behandles i overensstemmelse med henholdsvis artikel 115, stk. 2, eller artikel 116, stk. 4, og har retlige beføjelser til og mulighed for at sikre, at den ejendom, der er under opførelse, vil blive færdiggjort inden for en rimelig tidsfrist, og skal eller har på retlig bindende vis forpligtet sig til at sikre færdiggørelse, hvis opførelsen ellers ikke ville være afsluttet inden for en rimelig tidsfrist; alternativt er der indført en tilsvarende juridisk mekanisme for at sikre, at den ejendom, der er under opførelse, færdiggøres inden for en rimelig tidsfrist

b) Eksponeringen er sikret ved pant med første prioritet, som instituttet har i den faste ejendom, eller instituttet har panteretten med første prioritet og alle efterstående panterettigheder for så vidt angår den pågældende ejendom.

c) Ejendomsværdien er ikke i væsentlig grad afhængig af låntagerens kreditværdighed.

d) Alle de oplysninger, der kræves ved eksponeringens indgåelse og med henblik på overvågning, er behørigt dokumenteret, herunder oplysninger om låntagerens tilbagebetalingsevne og om værdiansættelsen af ejendommen.

e) Kravene i artikel 208 er opfyldt, og værdiansættelsesreglerne i artikel 229, stk. 1, er overholdt.

Med henblik på første afsnits litra c) kan institutterne udelukke situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne.

Med henblik på første afsnit, litra d), indfører institutterne kreditgivningspolitikker med hensyn til indgåelse af eksponeringer sikret ved fast ejendom, som omfatter en vurdering af låntagers tilbagebetalingsevne. Kreditgivningspolitikkerne skal omfatte de relevante kriterier for denne vurdering og deres respektive maksimumsniveauer.

4. Uanset stk. 3, litra b), gælder det, at i jurisdiktioner, hvor efterstillede panterettigheder giver indehaveren en fordring, der kan håndhæves juridisk og udgør en effektiv kreditrisikoreduktion, kan efterstillede panterettigheder, som indehaves af et andet institut end det, der er indehaver af de foranstillede panterettigheder, også anerkendes, herunder når instituttet ikke er indehaver af den foranstillede panterettighed eller ikke har en panterettighed, der i rangorden ligger mellem en mere foranstillet panterettighed og en mere efterstillet panterettighed, som begge indehaves af instituttet.

Med henblik på første afsnit sikrer reglerne for panterettigheder følgende:

a) hvert institut, der har en panterettighed i en ejendom, kan indlede et salg af ejendommen uafhængigt af andre enheder, der har en panterettighed i ejendommen

b) hvis salget af ejendommen ikke finder sted ved offentlig auktion, tager enheder, der har en foranstillet panterettighed, rimelige skridt til at opnå en rimelig markedsværdi eller den bedste pris, der kan opnås under de givne omstændigheder, når de udøver en beføjelse til salg på egen hånd.

5. Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer for uudnyttede faciliteter kan panterettigheder, der opfylder alle kravene for berettigelse i stk. 3 og, hvor det er relevant, stk. 4, anerkendes, hvis træk på faciliteten er betinget af forudgående eller samtidig registrering af en panterettighed i et omfang svarende til instituttets interesse i panterettigheden, når der trækkes på faciliteten, dvs. at instituttet ikke har nogen interesse i panterettigheden, i det omfang der ikke trækkes på faciliteten.

6. Med henblik på artikel 125, stk. 2, og artikel 126, stk. 2, beregnes eksponering i forhold til værdi (»ETV«) ved at dividere bruttoeksponeringsbeløbet med ejendomsværdien på følgende betingelser:

a) Bruttoeksponeringsbeløbet beregnes som den regnskabsmæssige værdi af aktivposten i forbindelse med den eksponering, der er sikret ved fast ejendom, og eventuelle ikketrukne, men forpligtede beløb, som, når de er trukket, vil øge eksponeringsværdien af den eksponering, der er sikret ved fast ejendom; dette bruttoeksponeringsbeløb beregnes uden hensyntagen til:

i) specifikke kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110

ii) yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen

iii) beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), og

iv) andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten

b) bruttoeksponeringsbeløbet beregnes uden hensyntagen til enhver type af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra pantsatte indskudskonti i det långivende institut, som opfylder alle krav til balanceført netting i henhold til enten rammeaftaler om netting i henhold til artikel 196 og 206 eller andre balanceførte nettingaftaler i henhold til artikel 195 og 205, og som er blevet pantsat betingelsesløst og uigenkaldeligt alene med henblik på at opfylde den gældsforpligtelse, der er knyttet til den eksponering, som er sikret ved fast ejendom

c) for eksponeringer, der skal behandles i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2, hvor en anden part end instituttet er indehaver af en foranstillet panterrettighed, og en efterstillet panterrettighed, som indehaves af instituttet, anerkendes i henhold til nærværende artikels stk. 4, beregnes bruttoeksponeringsbeløbet som summen af bruttoeksponeringsbeløbet for panterrettigheden, som indehaves af instituttet, og bruttoeksponeringsbeløbet for alle andre panterrettigheder med samme rangorden som eller højere rangorden end panterrettigheden, som indehaves af instituttet.

Med henblik på første afsnits litra a) gælder det, at hvis et institut har mere end én eksponering sikret ved den samme faste ejendom, og disse eksponeringer er sikret ved panterrettigheder i denne faste ejendom, som følger efter hinanden med hensyn til prioritet, uden at tredjeparters panterrettigheder har prioritet derimellem, behandles eksponeringerne som en enkelt kombineret eksponering, og bruttoeksponeringsbeløbene for de enkelte eksponeringer adderes med henblik på beregning af bruttoeksponeringsbeløbet for den enkelte kombinerede eksponering.

Hvis der med henblik på første afsnit, litra c), ikke er tilstrækkelige oplysninger til at kunne fastslå de andre panterrettigheders prioritet, skal instituttet behandle disse panterrettigheder som sidestillede med den efterstillede panterrettighed, der indehaves af instituttet. Instituttet fastsætter først risikovægten i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2 (»basisrisikovægt«), alt efter hvad der er relevant. Det justerer derefter denne risikovægt med en multiplikator på 1,25 med henblik på beregning af de risikovægtede beløb for efterstillede panterrettigheder. Hvis basisrisikovægten svarer til den laveste undergruppe af eksponering i forhold til værdi, anvendes multiplikatoren ikke. Den risikovægt, der fremkommer ved at multiplicere basisrisikovægten med 1,25, begrænses til den risikovægt, der ville blive anvendt på eksponeringen, hvis kravene i stk. 3 ikke var opfyldt.

7. Eksponeringer mod lejere i forbindelse med lejetransaktioner vedrørende fast ejendom, hvor instituttet er udlejer, og lejeren har en købsoption, betragtes som eksponeringer sikret ved fast ejendom og behandles i overensstemmelse med behandlingen i artikel 125 eller 126, hvis de relevante betingelser fastsat i nærværende artikel er opfyldt, såfremt instituttets eksponering er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.

8. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som skal være ansvarlig for anvendelsen af stk.

9. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, er den kompetente myndighed, sørger den for, at de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, underrettes behørigt om, at den kompetente myndighed har til hensigt at gøre brug af denne artikel, og inddrages på passende vis i vurderingen af beklæmninger om den finansielle stabilitet i dens medlemsstat, jf. stk. 9.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, ikke er den kompetente myndighed, vedtager medlemsstaten de nødvendige bestemmelser for at sikre passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed med henblik på korrekt anvendelse af denne artikel. Myndighederne skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle oplysninger, der måtte være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, der er pålagt den udpegede myndighed i henhold til denne artikel. Dette samarbejde skal sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsistente handlinger mellem den

kompetente myndighed og den udpegede myndighed samt at sikre, at samspillet med andre foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, som er truffet i henhold til denne forordnings artikel 458 og artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, tages behørigt i betragtning.

9. På grundlag af de data, der er indsamlet i henhold til artikel 430a, og andre relevante indikatorer, vurderer den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 8, regelmæssigt og mindst hvert år, om de risikovægte, der er fastsat i artikel 125 og 126 for eksponeringer sikret ved fast ejendom beliggende på myndighedens medlemsstats område, er passende ud fra:

a) tabserfaringer for eksponeringer sikret ved fast ejendom

b) fremadrettet markedsudvikling for fast ejendom.

Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med første afsnit, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 8, konkluderer, at de risikovægte, der er omhandlet i artikel 125 eller 126, ikke i tilstrækkelig grad afspejler den reelle risiko ved eksponeringer mod ét eller flere ejendomssegmenter, som er sikret ved pant i beboelsesejendom eller i erhvervsejendom beliggende i én eller flere dele af den pågældende myndigheds medlemsstats område, og hvis den mener, at utilstrækkeligheden af risikovægtene kan indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet i dens medlemsstat, kan den øge risikovægtene for disse eksponeringer inden for de intervaller, der er fastsat i nærværende stykkes fjerde afsnit, eller indføre strengere kriterier end dem, der er fastsat i nærværende artikels stk. 3.

Den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 8, underretter EBA og ESRB om eventuelle tilpasninger af de risikovægte og kriterier, der anvendes i henhold til nærværende stykke. Inden for én måned fra modtagelsen af denne underretning afgiver EBA og ESRB udtalelse til den pågældende medlemsstat, og de kan i denne udtalelse om nødvendigt angive, om de mener, at tilpasningerne af risikovægte og kriterier også anbefales til andre medlemsstater. EBA og ESRB offentliggør risikovægtene og kriterierne for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 125 og 126 og artikel 199, stk. 1, litra a), som gennemført af den relevante myndighed.

Med henblik på nærværende stykkes andet afsnit kan den myndighed, der er udpeget i henhold til denne artikels stk. 8, forhøje de risikovægte, der er fastsat i artikel 125, stk. 1, første afsnit, artikel 125, stk. 2, første afsnit, artikel 126, stk. 1, første afsnit, eller artikel 126, stk. 2, første afsnit, eller indføre strengere kriterier end dem, der er fastsat i nærværende artikels stk. 3, for eksponeringer mod ét eller flere ejendomssegmenter, som er sikret ved pant i fast ejendom beliggende i én eller flere dele af denne myndigheds medlemsstats område. Denne myndighed må ikke forhøje disse risikovægte til mere end 150 %.

Med henblik på dette stykkes andet afsnit kan den myndighed, der er udpeget i henhold til denne artikels stk. 8, også nedsætte de procentdele af ejendomsværdien, der er omhandlet i artikel 125, stk. 1, eller artikel 126, stk. 1, eller de procentdele for eksponering i forhold til værdi, der definerer risikovægtundergruppen for eksponering i forhold til værdi i tabel 1 i artikel 125, stk. 2, eller i tabel 1 i artikel 126, stk. 2. Den relevante myndighed sikrer konsekvens på tværs af alle risikovægtundergrupper for eksponering i forhold til værdi, således at risikovægten for en

lavere risikovægtundergruppe for eksponering i forhold til værdi altid er lavere end eller lig med risikovægten for en højere risikovægtundergruppe for eksponering i forhold til værdi.

10. Hvis den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 8, fastsætter højere risikovægte eller strengere kriterier i henhold til stk. 9, har institutterne en overgangsperiode på seks måneder til at anvende dem.

11. EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de typer faktorer, der skal tages hensyn til ved vurdering af hensigtsmæssigheden af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 9.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

12. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i tæt samarbejde med EBA give de myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 8, vejledning om følgende:

a) faktorer, der kan »indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet«, jf. stk. 9, andet afsnit

b) vejledende benchmarks, som den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 8, skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte.

13. Institutter, der er etableret i en medlemsstat, anvender de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats myndigheder har fastsat i overensstemmelse med stk. 9, på deres hertil svarende eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom og beliggende i én eller flere dele af denne anden medlemsstat.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere en »tilsvarende juridisk mekanisme«, der er indført for at sikre, at den ejendom, der er under opførelse, færdiggøres inden for en rimelig tidsfrist, jf. stk. 3, litra a), nr. iii), nr. 2).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 125

Eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom

1. For eksponeringer sikret ved beboelsesejendom som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra a), nr. i) eller ii), tildeles eksponeringsdelen op til 55 % af ejendomsværdien en risikovægt på 20 %.

Hvis et institut har en efterstillet panterettighed, og der er panterettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af det pågældende institut, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 20 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien med beløbet på de panterettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet.

Hvis panterettigheder, som ikke indehaves af instituttet, er sidestillet med panterettigheden, der indehaves af instituttet, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 20 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien, med fradrag af eventuelle panterettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet, med produktet af:

a) 55 % af ejendomsværdien med fradrag af panterettigheder med højere prioritet, i givet fald både sådanne, som indehaves af instituttet og af andre institutter, og

b) værdien af panterettigheder, der ikke indehaves af instituttet, og som er sidestillet med panterettigheden, der indehaves af instituttet, divideret med summen af alle sidestillede panterettigheder.

Hvis den kompetente eller udpegede myndighed i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9, har fastsat en højere risikovægt eller en lavere procentdel af ejendomsværdien end dem, der er omhandlet i nærværende stykke, anvender institutterne den risikovægt eller procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9.

Den eventuelle resterende del af eksponeringen, jf. første afsnit, risikovægtes som en eksponering mod modparten, der ikke er sikret ved beboelsesejendom.

2. En eksponering som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra a), nr. iii), tildeles den risikovægt, der er fastsat i overensstemmelse med den respektive risikovægtundergruppe for eksponering i forhold til værdi i tabel 1.

Hvis den kompetente eller udpegede myndighed i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9, har fastsat en højere risikovægt eller en lavere procentdel for eksponering i forhold til værdi end dem, der er omhandlet i nærværende stykke, anvender institutterne med henblik på nærværende stykke den risikovægt eller procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9.

Tabel 1

ETV	$ETV \leq 50 \%$	$50 \% < ETV \leq 60 \%$	$60 \% < ETV \leq 80 \%$	$80 \% < ETV \leq 90 \%$	$90 \% < ETV \leq 100 \%$	$ETV > 100 \%$
Risikovægt	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Uanset nærværende stykkes første afsnit kan institutterne anvende den behandling, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, på eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, hvis den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 430a, stk. 3, har offentliggjort tabsprocenter for sådanne eksponeringer, som på grundlag af de aggregerede data indberettet af institutter i denne medlemsstat for det pågældende nationale ejendomsmarked ikke overstiger en af følgende grænser for tab, der er aggregeret for sådanne eksponeringer i det foregående år:

a) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra a), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra c), overstiger ikke 0,3 %.

b) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra b), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra c), overstiger ikke 0,5 %.

3. Institutterne kan også anvende den undtagelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, tredje afsnit, i tilfælde, hvor den kompetente myndighed i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, som fastsat i en kommissionsafgørelse i henhold til artikel 107, stk. 4, offentliggør tilsvarende tabsprocenter for eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, som er beliggende på det pågældende tredjeland's område.

Hvis en kompetent myndighed i et tredjeland ikke offentliggør tilsvarende tabsprocenter for eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, som er beliggende på det pågældende tredjeland's område, kan EBA offentliggøre sådanne oplysninger for det pågældende tredjeland, forudsat at der foreligger gyldige statistiske data, der er statistisk repræsentative for det tilsvarende marked for beboelsesejendomme.

Artikel 126

Eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom

1. For eksponeringer sikret ved erhvervsejendom som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra b), nr. i), tildeles eksponeringsdelen op til 55 % af ejendomsværdien en risikovægt på 60 %.

Hvis et institut har en efterstillet panterrettighed, og der er panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af det pågældende institut, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 60 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien med beløbet på de panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet.

Hvis panterrettigheder, som ikke indehaves af instituttet, er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 60 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien, med fradrag af eventuelle panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet, med produktet af:

a) 55 % af ejendomsværdien med fradrag af panterrettigheder med højere prioritet, i givet fald både sådanne, som indehaves af instituttet og af andre institutter, og

b) værdien af panterrettigheder, der ikke indehaves af instituttet, og som er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, divideret med summen af alle sidestillede panterrettigheder.

Hvis den kompetente eller udpegede myndighed i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9, har fastsat en højere risikovægt eller en lavere procentdel af ejendomsværdien end dem, der er omhandlet i nærværende stykke, anvender institutterne den risikovægt eller den procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9.

Den eventuelle resterende del af eksponeringen, jf. første afsnit, risikovægtes som en eksponering mod modparten, der ikke er sikret ved erhvervsejendom.

2. En eksponering som omhandlet i artikel 124, stk. 2, litra b), nr. ii), tildeles den risikovægt, der er fastsat i overensstemmelse med den respektive risikovægtundergruppe for eksponering i forhold til værdi i tabel 1.

Hvis den kompetente eller udpegede myndighed i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9, har fastsat en højere risikovægt eller en lavere procentdel for eksponering i forhold til værdi end dem, der er omhandlet i nærværende stykke, anvender institutterne med henblik på nærværende stykke den risikovægt eller procentdel, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 124, stk. 9.

Tabel 1

	ETV $\leq$ 60 %	60 % < ETV $\leq$ 80 %	ETV > 80 %
Risikovægt	70 %	90 %	110 %

Uanset nærværende stykkes første afsnit kan institutterne anvende den behandling, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, på eksponeringer sikret ved erhvervsejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, hvis den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 430a, stk. 3, har offentliggjort tabsprocenter for sådanne eksponeringer, som på grundlag af de aggregerede data indberettet af institutter i denne medlemsstat for det pågældende nationale ejendomsmarked ikke overstiger en af følgende grænser for tab, der er aggregeret for sådanne eksponeringer i det foregående år:

a) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra d), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra f), overstiger ikke 0,3 %.

b) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra e), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra f), overstiger ikke 0,5 %.

3. Institutterne kan også anvende den undtagelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, tredje afsnit, i tilfælde, hvor den kompetente myndighed i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, som fastsat i en kommissionsafgørelse i henhold til artikel 107, stk. 4, offentliggør tilsvarende tabsprocenter for eksponeringer sikret ved erhvervsejendom, som er beliggende på det pågældende tredjeland's område.

Hvis en kompetent myndighed i et tredjeland ikke offentliggør tilsvarende tabsprocenter for eksponeringer sikret ved erhvervsejendom, som er beliggende på det pågældende tredjeland's område, kan EBA offentliggøre sådanne oplysninger for et tredjeland, forudsat at der foreligger gyldige statistiske data, der er statistisk repræsentative for det tilsvarende marked for erhvervsejendomme.

4. EBA vurderer hensigtsmæssigheden af at justere behandlingen af eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom, herunder IPRE-eksponeringer og ikke-IPRE-eksponeringer, under hensyntagen til hensigtsmæssigheden af risikovægte og de relative forskelle i risiko for eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, forskellene i risikofølsomheden for IPRE-eksponeringer.

neringer sikret ved beboelsesejendom, jf. tabel 1 i artikel 125, stk. 2, og IPRE-eksponeringer sikret ved erhvervsejendom, jf. tabel 1 i nærværende artikel, og ESRB's henstillinger om sårbarhederne i erhvervsejendomssektoren i Unionen. EBA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den 31. december 2027.

På grundlag af rapporten omhandlet i første afsnit og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2028.«

56) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 126a

Eksponeringer vedrørende erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål

1. En ADC-eksponering tildeles en risikovægt på 150 %.

2. ADC-eksponeringer mod beboelsesejendom kan tildeles en risikovægt på 100 %, forudsat at instituttet anvender forsvarlige standarder for bevilling og overvågning, der opfylder kravene i artikel 74 og 79 i direktiv 2013/36/EU, og hvor mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) retligt bindende forhåndskontrakter om salg eller leje, for hvilke køberen eller lejeren har indbetalt et betydeligt kontantindskud, som fortabes, hvis kontrakten opsiges, eller hvor finansieringen sikres på en tilsvarende måde, eller retligt bindende kontrakter om salg eller leje, herunder hvor betalingen foretages i rater, efterhånden som opførelsesarbejdet skrider frem, udgør en betydelig del af de samlede kontrakter

b) låntageren har en betydelig risikoeksponeret egenkapital, der er repræsenteret ved en passende egenkapital indskudt af låntager i forhold til beboelsesejendommens værdi efter færdiggørelsen.

3. Senest den 10. juli 2025 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, der præciserer udtrykkene »betydelige kontantindskud«, »finansiering sikret på en tilsvarende måde«, »betydelig del af de samlede kontrakter« og »passende egenkapital indskudt af låntager« under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for institutters udlån til offentlige boligselskaber eller almennyttige enheder i hele Unionen, som er reguleret ved lov, og eksisterer for at tjene sociale formål og for at tilbyde lejere boliger til langtidsleje.«

57) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på beregning af justeringerne af den specifikke kreditrisiko, der er omhandlet i første afsnit, for en eksponering, der er erhvervet, hvor den allerede er misligholdt, medtager institutterne i beregningen enhver positiv difference mellem det beløb, som låntageren skylder på eksponeringen, og summen af den yderligere reduktion af kapitalgrundlaget, hvis den pågældende eksponering var nedskrevet fuldt ud, og allerede eksisterende reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med denne eksponering.«

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Med henblik på at fastlægge den sikrede del af en misligholdt eksponering kan sikkerhedsstillelse og garanti anvendes med henblik på kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med kapitel 4.

3. Den resterende eksponeringsværdi efter justeringerne af den specifikke kreditrisiko for ikke-IPRE-eksponeringer, som er sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom i overensstemmelse med henholdsvis artikel 125 og 126, tildeles en risikovægt på 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 178.«

c) Stk. 4 udgår.

58) Artikel 128 affattes således:

»Artikel 128

Eksponeringer mod efterstillet gæld

1. Følgende eksponeringer betragtes som eksponeringer mod efterstillet gæld:

a) gældsbaseerede eksponeringer, der er efterstillet almindelige usikrede kreditorers fordringer

b) kapitalgrundlagsinstrumenter, i det omfang disse instrumenter ikke betragtes som værende aktieeksponeringer i overensstemmelse med artikel 133, stk. 1, og

c) eksponeringer, der opstår som følge af instituttets besiddelse af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som opfylder betingelserne i artikel 72b.

2. Eksponeringer mod efterstillet gæld tildeles en risikovægt på 150 %, medmindre disse eksponeringer mod efterstillet gæld fratrækkes i kapitalgrundlaget eller er omfattet af behandlingen i artikel 72e, stk. 5, første afsnit.«

59) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Med forbehold af dette stykkes første afsnit, litra c), behandles indirekte eksponeringer mod kreditinstitutter uden en ekstern kreditvurdering, der garanterer realkreditlån, indtil de er registreret, med henblik på nævnte litra indtil den 1. juli 2027 som eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, forudsat at de er kortfristede eksponeringer henført til klasse A i henhold til artikel 121, og at de garanterede realkreditlån, når de er registreret, vil være omfattet af særbehandlingen i henhold til dette stykkes første afsnit, litra d), e) og f).«

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2162, kan med henblik på vurdering af fast ejendom tillade, at denne faste ejendom værdiansættes til eller under markedsværdien, eller i de medlemsstater, der i love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurdering af belåningsværdi, til den pågældende ejendoms belåningsværdi uden at anvende de grænser, der er fastsat i denne forordnings artikel 229, stk. 1, litra e).«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Dækkede obligationer, for hvilke der foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 1, som svarer til ECAI'ets kreditvurdering i henhold til artikel 136.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Dækkede obligationer, for hvilke der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt på grundlag af den risikovægt, der tildeles privilegerede usikrede eksponeringer mod det institut, der har udstedt dem. Følgende sammenhæng mellem risikovægte anvendes:

a) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 20 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 10 %.

aa) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 30 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 15 %.

ab) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 40 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 20 %.

b) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 50 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 25 %.

ba) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 75 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 35 %.

c) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 100 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 50 %.

d) Hvis eksponeringerne mod instituttet er tildelt en risikovægt på 150 %, tildeles de dækkede obligationer en risikovægt på 100 %.

60) Artikel 132c, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Uanset artikel 92, stk. 4, litra e), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2, beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditværdijusteringsrisikoen for derivateksponeringer for denne CIU som et beløb svarende til 50 % af kapitalgrundlagskravet for disse derivateksponeringer beregnet i henhold til dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5, alt efter hvad der er relevant.«

61) Artikel 132b, stk. 2, affattes således:

»2. Fra beregningerne omhandlet i artikel 132 kan institutterne undtage aktieeksponeringer underliggende eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er mod enheder, hvis kreditforpligtelser risikovægtes med 0 % i henhold til dette kapitel, herunder offentligt støttede enheder, der kan risikovægtes med 0 %, og aktieeksponeringer omhandlet i artikel 133, stk. 5, og i stedet behandle disse aktieeksponeringer som fastsat i artikel 133.«

62) Artikel 132c, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Institutterne beregner eksponeringsværdien af et minimumsværditilsagn, der opfylder betingelserne i denne artikels stk. 3, som den diskonterede nutidsværdi af det garanterede beløb ved hjælp af en diskonteringsfaktor, der er udledt af en risikofri sats i henhold til artikel 3251, stk. 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant. Institutterne kan reducere eksponeringsværdien af minimumsværditilsagnet med ethvert indregnet tab vedrørende minimumsværditilsagnet i henhold til den gældende regnskabsstandard.«

63) Artikel 133 affattes således:

»Artikel 133

Aktieeksponeringer

1. Alle følgende klassificeres som aktieeksponeringer:

a) enhver eksponering, der opfylder samtlige følgende betingelser:

i) den kan ikke indfries i den forstand, at afkastet af investerede midler kun kan opnås ved salg af investeringen eller salg af rettighederne til investeringen eller ved likvidation af udsteder

ii) den indebærer ikke en forpligtelse for udsteder

iii) den udgør en restfordring på udsteders aktiver eller indkomst

b) instrumenter, der betragtes som kernekapitalposter, hvis de er udstedt af et institut

c) instrumenter, der indebærer en forpligtelse for udsteder, og som opfylder en af følgende betingelser:

i) udsteder kan udskyde afviklingen af forpligtelsen på ubestemt tid

ii) forpligtelsen kræver eller tillader, efter udsteders skøn, afvikling gennem udstedelse af et fast antal af udsteders aktier

iii) forpligtelsen kræver eller tillader, efter udsteders skøn, afvikling gennem udstedelse af et variabelt antal af udsteders aktier, og enhver ændring i forpligtelsens værdi kan alt andet lige tilskrives, sammenlignes med og går i samme retning som ændringen i værdien af et fast antal af udsteders aktier

iv) indehaveren af instrumentet har mulighed for at kræve, at forpligtelsen afvikles med aktier, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) hvis der er tale om et handlet instrument, har instituttet over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis godtgjort, at instrumentet i højere grad handles på markedet som udsteders gæld end som udsteders egenkapital

2) hvis der er tale om ikkehandlede instrumenter, har instituttet over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis godtgjort, at instrumentet bør behandles som en gældsposition

d) gældsforpligtelser og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, der er struktureret på en sådan måde, at den økonomiske substans svarer til de eksponeringer, der er omhandlet i litra a), b) og c), herunder passiver, hvis afkast er knyttet til afkastet af aktier

e) aktieeksponeringer, der registreres som et lån, men hidrører fra en konvertering af gæld til aktier, der er indgået som led i en velordnet realisering eller omstrukturering af gælden.

Med henblik på første afsnit, litra c), nr. iii), omfatter forpligtelser dem, der kræver eller tillader afvikling gennem udstedelse af et variabelt antal af udsteders aktier, for hvilke ændringen i forpligtelsens pengeværdi svarer til ændringen i dagsværdien af et fast antal aktier multipliceret med en bestemt faktor, hvor både faktoren og det omhandlede antal aktier er faste.

Med henblik på første afsnit, litra c), nr. iv), kan instituttet, hvis en af betingelserne i nævnte nummer er opfyldt, foretage en opdeling af risiciene i reguleringsøjemed med forbehold af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed.

2. Egenkapitalinvesteringer behandles ikke som aktieeksponeringer i følgende tilfælde:

a) Egenkapitalinvesteringerne er struktureret på en sådan måde, at deres økonomiske substans svarer til den økonomiske substans i gældsbeholdninger, som ikke opfylder kriterierne i stk. 1.

b) Egenkapitalinvesteringerne udgør securitiseringseksponeringer.

3. Andre aktieeksponeringer end dem, der er omhandlet i stk. 4-7, tildeles en risikovægt på 250 %, medmindre disse eksponeringer skal fratrækkes eller risikovægtes i overensstemmelse med anden del.

4. Følgende aktieeksponeringer mod ikkebørsnoterede virksomheder tildeles en risikovægt på 400 %, medmindre disse eksponeringer skal fratrækkes eller risikovægtes i overensstemmelse med anden del:

a) investeringer med henblik på videresalg på kort sigt

b) investeringer i venturekapitalselskaber eller lignende investeringer, der erhverves i forventning om betydelige kapitalgevinster på kort sigt.

Uanset dette stykkes første afsnit tildeles langsigtede egenkapitalinvesteringer, herunder investeringer i aktier i erhvervskunder, som instituttet har eller har til hensigt at etablere en langsigtet forretningsforbindelse med, og konvertering af gæld til aktier med henblik på virksomhedsomstrukturering en risikovægt i overensstemmelse med stk. 3 eller 5, alt efter hvad der er relevant. Med henblik på denne artikel forstås ved en langsigtet egenkapitalinvestering en egenkapitalinvestering, der besiddes i tre år eller længere, eller som foretages med henblik på besiddelse i tre år eller længere som godkendt af instituttets daglige ledelse.

5. Institutter, der har fået forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder, kan tildele aktieeksponeringer, der er indgået i henhold til lovgivningsprogrammer for stimulering af bestemte sektorer i økonomien, en risikovægt på 100 % op til den del af sådanne aktieeksponeringer, der sammenlagt ikke overstiger 10 % af institutternes kapitalgrundlag, hvis programmerne opfylder samtlige følgende betingelser:

a) lovgivningsprogrammerne tilvejebringer betydelige støttemidler eller garantier, herunder fra multilaterale udviklingsbanker, offentlige udviklingskreditinstitutter som defineret i artikel 429a, stk. 2, eller internationale organisationer, til investeringen i instituttet

b) lovgivningsprogrammerne omfatter en form for statslig kontrol

c) lovgivningsprogrammerne omfatter begrænsninger for egenkapitalinvesteringerne, såsom begrænsninger for størrelsen og typen af virksomheder, som instituttet investerer i, for tilladte beløb for ejerandele, for geografisk placering og for andre relevante faktorer, der begrænser den potentielle risiko ved investeringen for det investerende institut.

6. Aktieeksponeringer mod centralbanker tildeles en risikovægt på 0 %.

7. En aktiebeholdning, der er registreret som et lån, men hidrører fra en konvertering af gæld til aktier, der er foretaget som led i en velordnet realisering eller omstrukturering af gælden, tildeles ikke en risikovægt, der er lavere end den risikovægt, der ville finde anvendelse, hvis aktiebeholdningen blev behandlet som en gældsbaseeret eksponering.«

64) I artikel 134 affattes stk. 3 således:

»3. Indgående likvide midler tildeles en risikovægt på 20 %. Likvide midler, der ejes og besiddes af instituttet eller er i transit, og tilsvarende likvide midler tildeles en risikovægt på 0 %.«

65) I artikel 135 tilføjes følgende stykke:

»3. Senest den 10. juli 2025 udarbejder ESMA en rapport om, hvorvidt ESG-risici er korrekt afspejlet i ECAI-kreditrisikovurderingsmetoder, og forelægger denne rapport for Kommissionen.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 10. januar 2026.«

66) I artikel 138 foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra tilføjes:

»g) For så vidt angår eksponeringer mod institutter må et institut ikke anvende en ECAI-kreditvurdering, der indeholder antagelser om implicit statsstøtte, medmindre den pågældende ECAI-kreditvurdering vedrører et institut, der ejes af eller er oprettet og støttes af centralregeringer eller regionale eller lokale myndigheder.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»Med henblik på stk. 1, litra g), behandles eksponeringer mod institutter bortset fra institutter, der ejes af eller er oprettet og støttes af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der kun foreligger ECAI-kreditvurderinger, som indeholder antagelser om implicit statsstøtte, som eksponeringer mod sådanne institutter, der ikke er kreditvurderet i overensstemmelse med artikel 121.

Ved »implicit statslig støtte« forstås, at centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed ville træffe foranstaltninger for at forhindre instituttets kreditorer i at lide tab i tilfælde af instituttets misligholdelse, eller hvis det kommer i vanskeligheder.«

67) Artikel 139, stk. 2, litra a) og b), affattes således:

»a) kreditvurderingen resulterer i en højere risikovægt, end der ville opnås, hvis eksponeringen blev behandlet som ikkekreditvurderet, og den pågældende eksponering:

i) ikke er en eksponering mod specialiseret långivning

ii) i alle henseender rangerer på samme niveau eller lavere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer

b) kreditvurderingen resulterer i en lavere risikovægt, end der ville opnås, hvis eksponeringen blev behandlet som ikkekreditvurderet, og den pågældende eksponering:

i) ikke er en eksponering mod specialiseret långivning

ii) i alle henseender rangerer på samme niveau eller højere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens privilegerede usikrede eksponeringer.«

68) Artikel 141 affattes således:

»Artikel 141

Poster i national og udenlandsk valuta

1. En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i låntagers nationale valuta, må ikke anvendes til beregning af en risikovægt for en eksponering mod samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

2. Uanset stk. 1 gælder det, at hvis en eksponering opstår som følge af et instituts kapitalinteresse i et lån, som er bevilget eller er garanteret mod konvertibilitets- og overførselsrisici af en multilateral udviklingsbank opført i artikel 117, stk. 2, der har status af privilegeret kreditor på markedet, kan kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta anvendes til beregning af en risikovægt for en eksponering mod samme låntager, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

Hvis eksponeringen, der er denomineret i udenlandsk valuta, er garanteret mod konvertibilitets- og overførselsrisici, kan kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta med henblik på første afsnit kun anvendes til risikovægtning af den garanterede del af eksponeringen. Den del af eksponeringen, der ikke er garanteret, risikovægtes på grundlag af en kreditvurdering af låntageren, som vedrører en post, der er denomineret i den pågældende udenlandske valuta.«

69) I artikel 142, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende numre indsættes:

»1a) »eksponeringsklasse«: enhver af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), litra aa), nr. i) eller ii), litra b), litra c), nr. i), ii) eller iii), litra d), nr. i), ii), iii) eller iv), litra e), litra ea), litra f) eller litra g)

1b) »erhvervseksponering«: en eksponering, som henføres til enhver af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii)

1c) »detaileksponering«: en eksponering, som henføres til enhver af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra d), nr. i), ii), iii) eller iv)

1d) »eksponering mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder«: en eksponering, som henføres til enhver af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra aa), nr. i) eller ii)«.

b) Nr. 2) affattes således:

»2) »eksponeringstype«: en gruppe homogent forvaltede eksponeringer, som kan være begrænset til en enkelt enhed eller en enkelt undergruppe af enheder inden for en koncern, såfremt den samme eksponeringstype forvaltes forskelligt i andre af koncernens enheder«.

c) Nr. 4) og 5) affattes således:

»4) »stor reguleret enhed i den finansielle sektor«: en enhed i den finansielle sektor, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) enhedens samlede aktiver eller, såfremt den har et moderselskab, dens moderselskabs samlede aktiver beregnet på individuelt eller konsolideret niveau har en værdi, der er højere end eller lig med 70 mia. EUR, når det seneste reviderede årsregnskab eller konsoliderede årsregnskab anvendes til at opgøre aktivernes størrelse

b) enheden er underlagt tilsynskrav direkte på individuelt eller konsolideret niveau eller indirekte under konsolideringsreglerne for sit moderselskab i overensstemmelse med denne forordning, forordning (EU) 2019/2033, direktiv 2009/138/EF eller et tredjelands retlige tilsynsmæssige krav, der som minimum svarer til disse EU-retsakter

5) »ureguleret enhed i den finansielle sektor«: en enhed i den finansielle sektor, som ikke opfylder betingelsen i nr. 4), litra b)«.

d) Følgende nummer indsættes:

»5a) »stort selskab«: en virksomhed, der har et konsolideret årligt salg på over 500 mio. EUR, eller som tilhører en koncern, hvor den konsoliderede koncerns samlede årlige salg overstiger 500 mio. EUR«.

e) Følgende numre tilføjes:

»8a) »PD/LGD-modelleringsjusteringsmetode«: en justering af LGD eller modellering af en justering af både PD og LGD for den underliggende eksponering

9) »RW-gulv for udbyder af kreditrisikoafdækning«: den risikovægt, der finder anvendelse på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning

10) »indregnet« ufinansieret kreditrisikoafdækning: for en eksponering, som et institut anvender IRB-metoden på ved at anvende sine egne estimater af LGD i henhold til artikel 143, en ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis virkning på beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb eller værdier af forventede tab på den underliggende eksponering tages i betragtning ved hjælp af en af følgende metoder i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3:

a) PD/LGD-modelleringsjusteringsmetoden

b) metoden med substitution af risikoparametre efter A-IRB som defineret i artikel 192, nr. 5)

11) »SA-CCF«: den procentdel, der i henhold til kapitel 2 finder anvendelse, i overensstemmelse med artikel 111, stk. 2

12) »IRB-CCF«: egne estimater af kreditkonverteringsfaktorer.«

f) Følgende afsnit tilføjes:

»For så vidt angår stk. 1, nr. 5a), skal beløbene ved vurderingen af salgstærsklen anføres i selskabernes eller for de selskabers vedkommende, der er en del af konsoliderede koncerner, deres konsoliderede koncerners reviderede regnskaber i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandarder for den konsoliderede koncerns øverste moderselskab. Tallene skal baseres på de gennemsnitlige beløb beregnet over de foregående tre år eller på de seneste beløb, som instituttet ajourfører hvert tredje år.«

70) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Der kræves forudgående tilladelse til at anvende IRB-metoden, herunder egne estimater af LGD og IRB-CCF, for hver eksponeringsklasse og for hvert ratingsystem og for hver metode til estimering af anvendte LGD'er og CCF'er.«

b) Stk. 3, første afsnit, litra a) og b), affattes således:

»a) væsentlige ændringer i anvendelsesområdet for et ratingsystem, som instituttet har fået tilladelse til at anvende

b) væsentlige ændringer i et ratingsystem, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.«

c) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle ændringer i ratingsystemer.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere, om anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne efter IRB-metoden, er væsentlige.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

71) I artikel 144 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra f) affattes således:

»f) instituttet har valideret hvert ratingsystem i en passende periode forud for tilladelsen til at anvende dette ratingsystem, har i denne periode vurderet, om hvert ratingsystem er egnet til anvendelsesområdet for det pågældende ratingsystem, og har foretaget de nødvendige ændringer af hvert ratingsystem, som følger af denne vurdering.«

ii) Litra h) affattes således:

»h) instituttet har henført og fortsætter med at henføre hver eksponering i anvendelsesområdet for et ratingsystem til en ratingklasse eller -pulje i det pågældende ratingsystem.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge, når de vurderer, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

72) I artikel 147 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Hver eksponering henføres til en af følgende eksponeringsklasser:

a) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker

aa) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, som skal henføres til af følgende eksponeringsklasser:

i) eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder

ii) eksponeringer mod offentlige enheder

b) eksponeringer mod institutter

c) eksponeringer mod selskaber, som skal henføres til følgende eksponeringsklasser:

i) almindelige selskaber

ii) eksponeringer mod specialiseret långivning

iii) erhvervede erhvervsfordringer

d) detaileksponeringer, som skal henføres til følgende eksponeringsklasser:

i) kvalificerede revolverende detaileksponeringer (»QRRE'er«)

ii) detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom

iii) erhvervede detailfordringer

iv) andre detaileksponeringer

e) aktieeksponeringer

ea) eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU

f) poster, der repræsenterer securitiseringspositioner

g) andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser.«

b) Stk. 3, litra a), udgår.

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. Uanset denne artikels stk. 2 henføres eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), hvis disse eksponeringer behandles som eksponeringer mod centralregeringer i overensstemmelse med artikel 115 eller 116.«

d) Stk. 4, litra a) og b), udgår.

e) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) eksponeringer mod en SMV, forudsat at det samlede beløb, som låntager eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder misligholdte eksponeringer, men med undtagelse af eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, op til ejendomsværdien, så vidt det er instituttet bekendt i det tilfælde ikke overstiger 1 mio. EUR, og at instituttet tager rimelige skridt til at kontrollere eksponeringens størrelse

iii) eksponeringer sikret ved beboelsesejendom, herunder første og efterfølgende panterettigheder, terminslån, revolverende kreditfaciliteter i friværdien i fast ejendom og eksponeringer som omhandlet i artikel 108, stk. 4 og 5, uanset eksponeringens størrelse, forudsat at eksponeringen er en af følgende:

1) en eksponering mod en fysisk person

2) en eksponering mod foreninger eller kooperativer af enkeltpersoner, der er reguleret i henhold til national ret, og som eksisterer med det ene formål at give deres medlemmer ret til at benytte en primær bolig i den ejendom, der sikrer lånet«.

ii) Litra c) affattes således:

»c) de forvaltes ikke lige så individuelt som eksponeringer i de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii)«.

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Eksponeringer, der opfylder betingelserne i dette stykkes første afsnit, litra a), nr. iii), og litra b), c) og d), henføres til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra d), nr. ii).

Uanset dette stykkes tredje afsnit kan de kompetente myndigheder undtage lån til fysiske personer, der har pantsat flere end fire faste ejendomme eller boligenheder, herunder lån til fysiske personer omhandlet i artikel 108, stk. 4, fra eksponeringsklassen som omhandlet i stk. 2, litra d), nr. ii), og henføre disse lån til en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii).«

f) Følgende stykke indsættes:

»5a. Detaileksponeringer, der tilhører en eksponeringstype, som opfylder samtlige følgende betingelser, henføres til eksponeringsklassen, der er omhandlet i stk. 2, litra d), nr. i):

a) eksponeringerne af den pågældende eksponeringstype er mod én eller flere fysiske personer.

b) eksponeringerne af den pågældende eksponeringstype er revolverende og usikrede, og de kan opsiges af instituttet, såfremt de ikke udnyttes straks og uden betingelser

c) den maksimale eksponering af den pågældende eksponeringstype mod en enkelt fysisk person er højst 100 000 EUR

d) tabsprocenterne for den pågældende eksponeringstype har udvist lav volatilitet sammenlignet med dens gennemsnitlige tabsprocenter, især inden for de lave PD-intervaller

e) behandlingen af eksponeringer henført til den pågældende eksponeringstype som en kvalificeret revolverende detaileksponering er i overensstemmelse med de underliggende risikokarakteristika for denne eksponeringstype.

Uanset første afsnit, litra b), finder kravet om, at eksponeringen skal være usikret, ikke anvendelse, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerhedsstillelsen, ikke i LGD-estimerne.

Institutter skal i eksponeringsklassen, der er omhandlet i stk. 2, litra d), nr. i), identificere eksponeringer mod transaktionsparter (»QRRE-eksponeringer mod transaktionsparter«) og eksponeringer, der ikke er eksponeringer mod transaktionsparter (»QRRE-revolverende eksponeringer«). Navnlig skal QRRE'er med en tilbagebetalingshistorik på under 12 måneder identificeres som QRRE-revolverende eksponeringer.«

g) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. Medmindre de henføres til eksponeringsklassen i denne artikels stk. 2, litra ea), henføres de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 1, til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra e).

7. Enhver gældsforpligtelse, der ikke er henført til eksponeringsklasserne i stk. 2, litra a), litra aa), nr. i) eller ii), litra b), litra d), nr. i), ii), iii) eller iv), og litra e), ea) eller f), henføres til en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i nævnte stykkes litra c), nr. i), ii) eller iii).«

h) I stk. 8 tilføjes følgende afsnit:

»Disse eksponeringer henføres til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra c), nr. ii), og kategoriseres som følger: »projektfinansiering« (PF), »objektfinansiering« (OF), »råvarefinansiering« (CF) og »indkomstgenerende fast ejendom« (IPRE).«

i) Følgende stykker tilføjes:

»11. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) kategoriseringen af PF, OF og CF i overensstemmelse med definitionerne i kapitel 2

b) fastlæggelsen af IPRE-kategorien, navnlig med hensyn til præcisering af, hvilke ADC-eksponeringer og eksponeringer sikret ved fast ejendom der kan eller skal kategoriseres som IPRE.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere betingelserne og kriterierne for henførelse af eksponeringer til de klasser, der er omhandlet i stk. 2, og, hvis det er nødvendigt, yderligere præcisere disse eksponeringsklasser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

73) I artikel 148 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Et institut, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden i overensstemmelse med artikel 107, stk. 1, skal sammen med et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber implementere IRB-metoden for mindst én af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), litra aa), nr. i) eller ii), litra b), litra c), nr. i), ii) eller iii), litra d), nr. i), ii), iii) eller iv), og litra g). Når et institut har implementeret IRB-metoden for en bestemt eksponeringstype inden for en eksponeringsklasse, skal det gøre dette for alle eksponeringer i den pågældende eksponeringsklasse, medmindre det af den kompetente myndighed har fået tilladelse til permanent at anvende standardmetoden i overensstemmelse med artikel 150.

Med forbehold af forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder kan implementeringen af IRB-metoden ske trinvist for de forskellige eksponeringstyper i en bestemt eksponeringsklasse inden for samme forretningsenhed og for forskellige forretningsenheder i samme

koncern eller med henblik på anvendelse af egne estimater af LGD eller med henblik på anvendelse af IRB-CCF.

2. De kompetente myndigheder fastsætter en frist, som et institut og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber har til at implementere IRB-metoden for alle eksponeringer i en bestemt eksponeringsklasse for forskellige eksponeringstyper inden for samme forretningsenhed og for forskellige forretningsenheder i samme koncern eller med henblik på anvendelse af egne estimater af LGD eller med henblik på anvendelse af IRB-CCF. De kompetente myndigheder fastsætter en frist, som de anser for passende på grundlag af arten og omfanget af de berørte institutters eller et eventuelt moderselskabs og dets datterselskabers aktiviteter samt antallet og arten af de ratingsystemer, der skal implementeres.

3. Institutter implementerer IRB-metoden i overensstemmelse med de betingelser, som de kompetente myndigheder har fastsat. Den kompetente myndighed udformer disse betingelser på en måde, så de sikrer, at den fleksibilitet, der følger af stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav for de eksponeringstyper eller forretningsenheder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller i forbindelse med anvendelsen af egne estimater af LGD eller i forbindelse med anvendelsen af IRB-CCF.«

b) Stk. 4, 5 og 6 udgår.

74) Artikel 149, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) instituttet har over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis godtgjort, at standardmetoden ikke er anvendt med henblik på regularbitrage, herunder ved uretmæssigt at mindske instituttets kapitalgrundlagskrav, at det er nødvendigt på grund af arten og kompleksiteten af instituttets samlede eksponeringer af denne type, og at det ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici«.

75) I artikel 150 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Institutterne anvender standardmetoden på samtlige følgende eksponeringer:

a) eksponeringer henført til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e)

b) eksponeringer henført til eksponeringsklasser eller tilhørende eksponeringstyper i en eksponeringsklasse, for hvilke institutterne ikke har modtaget forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder til at anvende IRB-metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab.

Et institut, der har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab for en given eksponeringsklasse, kan med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse anvende standardmetoden på visse eksponeringstyper i den pågældende eksponeringsklasse, herunder eksponeringer fra udenlandske filialer og forskellige produktgrupper, hvis disse eksponeringstyper er uden større betydning med hensyn til størrelse og opfattet risikoprofil.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Ud over de eksponeringer, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, kan et institut med forbehold af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed anvende standardmetoden på følgende eksponeringer, hvis IRB-metoden anvendes på andre eksponeringstyper i den samme eksponeringsklasse:

a) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker i medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, forudsat at:

i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem eksponeringer mod den pågældende centralregering og centralbank og de øvrige eksponeringer i kraft af særlige offentlige ordninger, og

ii) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 114, stk. 2 eller 4

b) et instituts eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er omfattet af passende tilsynsmæssige krav, eller et selskab, med hvilket der består en forbindelse i henhold til artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU

c) eksponeringer mellem institutter, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7.

Et institut, der kun har tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringsbeløb for visse eksponeringstyper i en eksponeringsklasse, anvender standardmetoden for de resterende eksponeringstyper i den pågældende eksponeringsklasse.

Ud over de eksponeringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, andet afsnit, og i nærværende stykke, kan et institut anvende standardmetoden på eksponeringer mod kirker og religionssamfund, som opfylder kravene i artikel 115, stk. 3.«

c) Stk. 2 udgår.

d) Følgende stykke indsættes:

»2a. Senest den 10. juli 2028 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der udgør eksponeringstyper, der er uden større betydning med hensyn til størrelse og opfattet risikoprofil.«

e) Stk. 3 og 4 udgår.

76) I artikel 151 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a),, litra aa), nr. i) eller ii), litra b), litra c), nr. i), ii) eller iii), litra d), nr. i), ii), iii) eller iv), eller litra g), skal, medmindre de pågældende eksponeringer fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af den behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, første afsnit, beregnes i overensstemmelse med underafdeling 2.«

b) Stk. 4 udgår.

c) Stk. 7, 8 og 9 affattes således:

»7. For detaileksponeringer anvender institutterne egne estimater af LGD og IRB-CCF, hvor det er relevant i henhold til artikel 166, stk. 8 og 8b, i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6. Institutterne anvender SA-CCF'er, hvis artikel 166, stk. 8 og 8b, ikke giver mulighed for anvendelse af IRB-CCF.

8. For følgende eksponeringer anvender institutterne LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og SA-CCF'er i overensstemmelse med artikel 166, stk. 8, 8a og 8b:

a) eksponeringer henført til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra b)

b) eksponeringer mod andre enheder i den finansielle sektor end dem, der er omhandlet i dette afsnits litra a)

c) eksponeringer mod store selskaber, som ikke henføres til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. ii).

For eksponeringer, der tilhører de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a), litra aa), nr. i) eller ii), eller litra c), nr. i), ii) eller iii), med undtagelse af de eksponeringer, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, anvender institutterne LGD-værdierne i artikel 161, stk. 1, og SA-CCF'er i overensstemmelse med artikel 166, stk. 8, 8a og 8b, medmindre de har fået tilladelse til at anvende deres egne estimater af LGD og IRB-CCF for disse eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 9.

9. For eksponeringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 8, andet afsnit, tillader den kompetente myndighed, at institutterne anvender egne estimater af LGD'er og IRB-CCF, hvor det er relevant i henhold til artikel 166, stk. 8 og 8b, i overensstemmelse med artikel 143 og afdeling 6.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»11. For eksponeringer i form af aktier eller andele i en CIU, der tilhører eksponeringsklassen omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra ea), anvender institutterne den behandling, der er fastsat i artikel 152, medmindre disse eksponeringer fratrækkes i kapitalgrundlaget eller er omfattet af behandlingen i artikel 72e, stk. 5, første afsnit.«.

77) I artikel 152 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Uanset artikel 92, stk. 4, litra e), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer i overensstemmelse med stk. 1 og 2, beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditværdijusteringsrisikoen for derivat eksponeringer for denne CIU som et beløb svarende til 50 % af kapitalgrundlagskravet for disse derivat eksponeringer beregnet i henhold til dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Institutter, der anvender transparensmetoden i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, og som ikke anvender metoderne fastsat i dette kapitel eller kapitel 5, alt efter hvad der er relevant, for alle eller dele af CIU'ens underliggende eksponeringer, beregner risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab for alle eller disse dele af de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med følgende principper:

a) for underliggende eksponeringer, der ville blive henført til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra e), anvender institutterne standardmetoden i kapitel 2

b) for eksponeringer, som er henført til poster, der repræsenterer securitiseringspositioner, jf. artikel 147, stk. 2, litra f), anvender institutterne den behandling, der er fastsat i artikel 254, som om disse eksponeringer var disse institutters direkte besiddelser

c) for alle andre underliggende eksponeringer anvender institutterne standardmetoden omhandlet i kapitel 2.«

78) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber«.

b) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»Med forbehold af den særlige fremgangsmåde i stk. 2 og 4 beregnes de risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber efter følgende formler:«.

ii) Nr. iii) affattes således:

»iii) hvis $0 < PD < 1$, er:

r. iii) affattes således:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

hvor:

N = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel, dvs. N(x) er lig med sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x

G = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel, dvs. hvis $x = G(z)$, er x den værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$

R = korrelationskoefficienten, der defineres som:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = løbetidsfaktoren, der defineres som:

$$b = 0,11852 - 0,05478 \cdot \ln PD^2 ;$$

M = løbetiden, udtrykt i år og fastsat i overensstemmelse med artikel 162«.

c) Stk. 2 affattes således:

»2. For så vidt angår eksponeringer mod store regulerede enheder i den finansielle sektor og uregulerede enheder i den finansielle sektor multipliceres korrelationskoefficienten R i stk. 1, nr. iii), eller stk. 4, alt efter hvad der er relevant, med 1,25 ved beregning af risikovægtene for disse eksponeringer.«

d) Stk. 3 udgår.

e) Stk. 9 affattes således:

»9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler risikovægte til eksponeringer mod specialiseret långivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

79) I artikel 154 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, nr. ii), affattes således:

»ii) hvis $PD < 1$, er:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

hvor:

N = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel, dvs. $N(x)$ er lig med sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x

G = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel, dvs. hvis $x = G(z)$, er x den værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$

R = korrelationskoefficienten, der defineres som:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}}\right)$$

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For detaileksponeringer, der ikke er misligholdt, og som er helt eller delvist sikret ved beboelsesejendom, anvendes en korrelationskoefficient R på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationskoefficientformlen i stk. 1.

Den risikovægt, der beregnes for en eksponering, som er delvist sikret ved beboelsesejendom i henhold til stk. 1, nr. ii), under hensyntagen til en korrelationskoefficient R , jf. nærværende stykkes første afsnit, finder både anvendelse på den sikrede og den usikrede del af den pågældende eksponering.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. For QRRE'er, som ikke er misligholdt, anvendes en korrelationskoefficient R på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationskoefficientformlen i stk. 1.

De kompetente myndigheder gennemgår den relative volatilitet i tabsprocenterne for QRRE'er, der tilhører samme eksponeringstype, samt for den samlede QRRE-eksponeringsklasse og udveksler oplysninger om typiske karakteristika for tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer med de øvrige medlemsstater og med EBA.«

80) Artikel 155 udgår.

81) I artikel 157 tilføjes følgende stykke:

»6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere:

a) metoden til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for udvandringsrisiko ved erhvervede fordringer, herunder anerkendelse af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 160, stk. 4, og betingelserne for anvendelse af egne estimater og parametre for fallbackmetoden

b) vurderingen af kriteriet om uvæsentlighed for den eksponeringstype, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

82) I artikel 158 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. De forventede tab (EL) og værdien af de forventede tab vedrørende eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder samt detaileksponeringer beregnes efter følgende formler:

$$\text{forventet tab (EL)} = PD * LGD$$

værdi af forventet tab = EL [multipliceret med] eksponeringens størrelse.

Ved misligholdte eksponeringer (PD = 100 %), hvor institutterne bruger deres egne estimater for LGD, er EL fastsat som EL_{BE} , som er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra h).«

b) Stk. 7, 8 og 9 udgår.

83) Artikel 159 affattes således:

»Artikel 159

Behandling af værdier af forventede tab, IRB-underskud og IRB-overskud

1. Institutterne trækker værdierne af forventede tab på de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra summen af følgende:

a) de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer vedrørende disse eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 110

b) yderligere værdijusteringer som følge af modpartens misligholdelse fastsat i overensstemmelse med artikel 34 og vedrørende eksponeringer, for hvilke værdierne af forventede tab beregnes i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10

c) andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m).

Hvis den beregning, der er foretaget i overensstemmelse med første afsnit, resulterer i et positivt beløb, kaldes det fremkomne beløb »IRB-overskud«. Hvis den beregning, der er foretaget i overensstemmelse med første afsnit, resulterer i et negativt beløb, kaldes det fremkomne beløb »IRB-underskud«.

2. Med henblik på den beregning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, behandler institutter nedslag fastsat i overensstemmelse med artikel 166, stk. 1, i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, på samme måde som specifikke kreditrisikojusteringer. Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som ikkemisligholdte eksponeringer, må ikke medtages i beregningen af IRB-underskuddet

eller IRB-overskuddet. Specifikke kreditrisikojusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdierne af forventede tab på andre eksponeringer. Værdierne af forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i beregningen af IRB-underskuddet og IRB-overskuddet.«

- 84) I tredje del indsættes følgende underafdeling efter afdeling 4 »Sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD) og løbetid«:

»Underafdeling - 1

Eksponeringer, der dækkes af garantier stillet af medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker eller ECB

Artikel 159a

Ikkeanvendelse af PD-, LGD- og CCF-inputgulve

Med henblik på kapitel 3 og navnlig med hensyn til artikel 160, stk. 1, artikel 161, stk. 4, artikel 164, stk. 4, og artikel 166, stk. 8c, gælder det, at hvis en eksponering er dækket af en anerkendt garanti stillet af en centralregering eller centralbank eller af ECB, finder PD-, LGD- og CCF-inputgulvene ikke anvendelse på den del af eksponeringen, der er dækket af garantien. Den del af eksponeringen, der ikke er dækket af garantien, er dog omfattet af de pågældende PD-, LGD- og CCF-inputgulve.«

- 85) I tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 4, affattes overskriften til underafdeling 1 således.

»Eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder«.

- 86) I artikel 160 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra b), eller artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii), og udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab på disse eksponeringer, navnlig med henblik på artikel 153 og 157, og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må den PD-værdi, der anvendes for hver eksponering som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, ikke være mindre end følgende PD-inputgulvværdi: 0,05 %.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra aa, nr. i) eller ii), og udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab på disse eksponeringer, må den PD-værdi, der anvendes for hver eksponering som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, ikke være mindre end følgende PD-inputgulvværdi: 0,03 %.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. For en eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan et institut, der anvender egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 for både den eksponering, der er dækket af den ufinansierede kreditrisikoafdækning, og for sammenlignelige direkte

eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, indregne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i PD i overensstemmelse med artikel 183.«

d) Stk. 5 udgår.

e) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer fastsættes PD, så den svarer til instituttets estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne estimater af LGD for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer i PD'er og LGD'er, kan instituttet anvende de PD-estimater, der er resultatet af nævnte opdeling. Institutterne kan indregne ufinansieret kreditrisikoafdækning i PD i overensstemmelse med kapitel 4.

7. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at anvende sine egne estimater af LGD vedrørende udvandringsrisici for erhvervede erhvervsfordringer, kan det indregne ufinansieret kreditrisikoafdækning ved at justere PD, jf. dog artikel 161, stk. 3.«

87) I artikel 161 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) privilegerede eksponeringer uden anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning mod centralregeringer og centralbanker, mod enheder i den finansielle sektor og mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder: 45 %«.

ii) Følgende litra indsættes:

»aa) privilegerede eksponeringer uden anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning mod selskaber, der ikke er enheder i den finansielle sektor: 40 %«.

iii) Litra c) udgår.

iv) Litra e) affattes således:

»e) for privilegerede eksponeringer vedrørende erhvervede erhvervsfordringer, hvor instituttet ikke kan estimere PD'er, eller hvor instituttets PD-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6: 40 %«.

v) Litra g) affattes således:

»g) for udvandringsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer: 100 %«.

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. For en eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan et institut, der anvender egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 for både den eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, og for sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, indregne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i LGD i overensstemmelse med artikel 183.

4. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklasserne omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii), og udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab på disse eksponeringer og navnlig med henblik på artikel 153, stk. 1, nr. iii), artikel 157, og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må de LGD-værdier for hver eksponering, der anvendes som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, hvis der anvendes egne estimater af LGD, ikke være mindre end følgende LGD-inputgulvværdier, beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6.

Tabel 1

LGD-inputgulve (LGD_{floor}) for eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii)		
Eksponering uden anerkendt FCP ($LGD_{\text{U-floor}}$)	Eksponering fuldt ud sikret ved anerkendt FCP ($LGD_{\text{S-floor}}$)	
25 %	finansiell sikkerhed	0 %
	fordringer	10 %
	beboelsesejendom eller erhvervs-ejendom	10 %
	anden fysisk sikkerhed	15 %

«

c) Følgende stykker tilføjes:

»5. For eksponeringer, der er henført til eksponeringsklasserne i artikel 147, stk. 2, litra aa, nr. i) eller ii), og udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab på disse eksponeringer, og navnlig med henblik på artikel 153, stk. 1, nr. iii), artikel 157 og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må den LGD-værdi, der anvendes som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab for eksponeringer uden anerkendt FCP, hvis der anvendes egne estimater af LGD, ikke være mindre end følgende LGD-inputgulvværdi: 5 %.

6. Med henblik på denne artikels stk. 4 finder LGD-inputgulvene i tabel 1 i nævnte stykke anvendelse på eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning, når værdien af finansieret kreditrisikoafdækning efter anvendelsen af de relevante volatilitetsjusteringer H_c og H_{fx} i overensstemmelse med artikel 230 er lig med eller overstiger værdien af den underliggende eksponering.

Med henblik på denne artikels stk. 4 og med henblik på anvendelsen af de relevante relaterede justeringer, H_c og H_{fx} , i overensstemmelse med artikel 230 anerkendes finansieret kreditrisikoafdækning i henhold til dette kapitel. I dette tilfælde forstås typen af finansieret kreditrisikoafdækning »anden fysisk sikkerhed« i artikel 230, tabel 1, som »anden fysisk og anden anerkendt sikkerhed«.

Det LGD-inputgulv (LGD_{floor}), der kan anvendes for en eksponering, som er delvist sikret ved FCP, beregnes som det vægtede gennemsnit af $LGD_{U\text{-floor}}$ for eksponeringsdelen uden FCP og $LGD_{S\text{-floor}}$ for den fuldt ud sikrede del på følgende måde:

$$LGD_{\text{floor}} = LGD_{U\text{-floor}} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-floor}} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

$LGD_{U\text{-floor}}$ og $LGD_{S\text{-floor}}$ er de relevante gulvværdier i tabel 1

E , E_S , E_U og H_E bestemmes i overensstemmelse med artikel 230.

7. Hvis et institut, der anvender egne estimater af LGD på en given type usikrede eksponeringer mod selskaber og usikrede eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, ikke kan tage højde for virkningen af den finansierede kreditrisikoafdækning, der sikrer en af eksponeringerne af denne eksponeringstype, i egne estimater af LGD på grund af mangel på data om inddrivelses for den pågældende finansierede kreditrisikoafdækning, har instituttet tilladelse til at anvende formelen i artikel 230, bortset fra at LGD_U i denne formel er instituttets egne estimater af LGD for usikrede eksponeringer. I så fald anerkendes den finansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med kapitel 4, og instituttets egne estimater af LGD, der anvendes som LGD_U , beregnes på grundlag af data om de underliggende tab med undtagelse af eventuelle inddrivelses som følge af denne finansierede kreditrisikoafdækning.«

88) I artikel 162 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For eksponeringer, for hvilke et institut ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende egne estimater af LGD, anvendes løbetiden (M) konsekvent og fastsættes enten til 2,5 år, undtagen for eksponeringer i tilknytning til værdipapirfinansieringstransaktioner, hvor M er på 0,5 år, eller den beregnes alternativt i overensstemmelse med stk. 2.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»For eksponeringer, for hvilke et institut anvender egne estimater af LGD, beregnes løbetiden (M) ved hjælp af perioder udtrykt i år som fastsat i dette stykke og med forbehold af denne artikels stk. 3, 4 og 5. M må ikke overstige fem år, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 384, stk. 2, hvor M som angivet deri anvendes. M beregnes som følger i hvert af følgende tilfælde:«.

ii) Følgende numre indsættes:

»da) For sikrede udlånstransaktioner, der er omfattet af en rammeaftale om netting, fastsættes M ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, hvor M skal være på mindst 20 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion.

db) For en rammeaftale om netting, der omfatter mere end én af transaktionstyperne svarende til dette stykkes litra c), d) eller da), er M den vægtede gennemsnitlige restløbetid for transaktionerne, hvor M skal være mindst den længste ihændehaverperiode, udtrykt i år, der gælder for sådanne transaktioner som fastsat i artikel 224, stk. 2, afhængigt af det pågældende tilfælde enten 10 eller 20 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den notionelle værdi af hver transaktion.«

iii) Litra f) affattes således:

»f) For andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette stykke, eller hvis instituttet ikke er i stand til at beregne M som anført i litra a), fastsættes M til den maksimale resterende periode målt i år, som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser fuldt ud, herunder hovedstol, renter og gebyrer, hvor M skal være mindst ét år.«

iv) Litra i) og j) affattes således:

»i) For institutter, som anvender de metoder, der er omhandlet i artikel 382a, stk. 1, litra a) eller b), til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisikoen i forbindelse med transaktioner med en given modpart, må M ikke overstige 1 i den formel, der er fastsat i artikel 153, stk. 1, nr. iii), med henblik på beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb for modpartsrisiko for de samme transaktioner, jf. artikel 92, stk. 4, litra a) eller g), alt efter hvad der er relevant.

j) For revolverende eksponeringer bestemmes M ved anvendelse af facilitetens maksimale kontraktlige udløbsdato. Institutterne må ikke anvende tilbagebetalingsdatoen for det aktuelle træk, hvis denne dato ikke er facilitetens maksimale kontraktlige udløbsdato.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit affattes indledningen således:

»Såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margin og daglig værdiansættelse og indeholder bestemmelser, der giver mulighed for øjeblikkelig realisering eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margin, fastsættes M ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid, og M skal være mindst én dag for:«.

ii) I andet afsnit foretages følgende ændringer:

1) Litra b) affattes således:

»b) selvlikviderende kortfristede handelsfinansieringstransaktioner og erhvervede erhvervsfordringer, forudsat at de respektive eksponeringer har en restløbetid på op til ét år«.

2) Følgende litra tilføjes:

»e) udstedte og bekræftede rembursere, som er kortfristede, dvs. at de har en løbetid på under ét år, og er selvlikviderende.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. For eksponeringer mod selskaber, der er etableret i Unionen, og som ikke er store selskaber, kan institutterne vælge at fastsætte M for alle sådanne eksponeringer som fastsat i stk. 1 i stedet for at anvende stk. 2.«

e) Følgende stykke tilføjes:

»6. Med henblik på at udtrykke det minimumsantal af dage, der er omhandlet i stk. 2, litra c)-db), og stk. 3, i år, divideres minimumsantallet af dage med 365,25.«

89) I artikel 163 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Den PD-værdi for hver eksponering, der anvendes som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, må kun med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab på disse eksponeringer og navnlig med henblik på artikel 154 og 157, og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, være den højeste af den etårige PD for den interne låntagerklasse eller -pulje, som detaileksponeringen henføres til, og følgende PD-inputgulvværdier:

a) 0,1 % for QRRE-revolverende eksponeringer

b) 0,05 % for detaileksponeringer, som ikke er QRRE-revolverende eksponeringer.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. For en eksponering, der er dækket af en ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan et institut, der anvender egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 for sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, indregne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i PD'en i overensstemmelse med artikel 183.«

90) I artikel 164 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Institutterne foretager deres egne estimater af LGD, forudsat at kravene i afdeling 6 i dette kapitel er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 143. For udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 100 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i PD'er og LGD'er, kan instituttet anvende sine egne estimater af LGD.

2. Institutter, der anvender deres egne estimater af LGD i henhold til artikel 143 for sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan ind-

regne den ufinansierede kreditrisikoafdækning i LGD'en i overensstemmelse med artikel 183.«

b) Stk. 3 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. De LGD-værdier for hver eksponering, der anvendes som input i formlerne for risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, må kun med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab i forbindelse med detaileksponeringer og navnlig i henhold til artikel 154, stk. 1, nr. ii), artikel 157, og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, ikke være mindre end de LGD-inputgulvværdier, der er fastsat i tabel 1, beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4a:

Tabel 1

LGD-inputgulve (LGD_{floor}) for detaileksponeringer			
Eksponering uden FCP ($LGD_{\text{U-floor}}$)		Eksponering sikret ved FCP ($LGD_{\text{S-floor}}$)	
Detaileksponering sikret ved beboelsesejendom	Ikke relevant	Detaileksponering sikret ved beboelsesejendom	5 %
QRRE	50 %	QRRE	Ikke relevant
Anden detaileksponering	30 %	Anden detaileksponering, for hvilken der er stillet finansiell sikkerhed	0 %
		Anden detaileksponering sikret ved fordringer	10 %
		Anden detaileksponering sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom	10 %
		Anden detaileksponering, for hvilken der er stillet anden fysisk sikkerhed	15 %

«

d) Følgende stykke indsættes:

»4a. Med henblik på stk. 4 gælder følgende:

a) LGD-inputgulve i stk. 4, tabel 1, finder anvendelse på eksponeringer sikret ved finansieret kreditrisikoafdækning, når den finansierede kreditrisikoafdækning kan anerkendes i henhold til dette kapitel.

b) Med undtagelse af detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom finder LGD-inputgulvene i denne artikels stk. 4, tabel 1, anvendelse på eksponeringer, der er fuldt ud sikret ved finansieret kreditrisikoafdækning, hvis værdien af FCP efter anvendelse af de relevante volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 230 er lig med eller overstiger eksponeringsværdien af den underliggende eksponering. Med henblik på

anvendelsen af de relevante relaterede justeringer, Hc og Hfx, i overensstemmelse med artikel 230 anerkendes finansieret kreditrisikoaftdækning i henhold til dette kapitel.

c) Med undtagelse af detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom beregnes det gældende LGD-inputgulv for en eksponering, der er delvist sikret ved finansieret kreditrisikoaftdækning, efter formlen i artikel 161, stk. 6.

d) For detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom fastsættes det gældende LGD-inputgulv til 5 % uanset niveauet for den sikkerhed, der stilles i form af beboelsesejendommen.«

e) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 430a, og andre relevante indikatorer og under hensyntagen til den fremadrettede markedsudvikling for fast ejendom skal den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år vurdere, om LGD-inputgulvværdierne i nærværende artikels stk. 4 er passende for detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom eller andre detaileksponeringer sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom, der er beliggende i én eller flere dele af den pågældende myndigheds medlemsstats område.

Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, konkluderer, at de LGD-inputgulvværdier, der er omhandlet i stk. 4, ikke er tilstrækkelige, og hvis den mener, at utilstrækkeligheden af LGD-inputgulvværdierne kan indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet i dens medlemsstat, kan den fastsætte højere LGD-inputgulvværdier for disse eksponeringer beliggende i én eller flere dele af den pågældende myndigheds medlemsstats område. Disse højere LGD-inputgulvværdier kan også anvendes for ét eller flere ejendomssegmenter af sådanne eksponeringer.

Den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, underretter EBA og ESRB, inden den træffer den afgørelse, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit. Inden for én måned fra modtagelsen af denne underretning afgiver EBA og ESRB udtalelse til den pågældende medlemsstat. EBA og ESRB offentliggør de højere LGD-inputgulvværdier, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit.

7. Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, fastsætter højere LGD-inputgulvværdier i henhold til stk. 6, har institutterne en overgangsperiode på seks måneder til at anvende dem.«

91) Tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 4, underafdeling 3, udgår.

92) I artikel 166 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

» Erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder samt detaileksponeringer «.

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, som ikke er kontrakter som anført i bilag II, beregnes ved hjælp af enten IRB-CCF eller SA-CCF'er i overensstemmelse med denne artikels stk. 8a og 8b og artikel 151, stk. 8.

Hvis kun de udnyttede saldi på revolverende faciliteter er blevet securitiseret, sikrer institutterne, at de fortsat besidder det krævede kapitalgrundlag i forhold til de uudnyttede saldi, der er knyttet til securitiseringen.

Et institut, der ikke har fået tilladelse til at anvende IRB-CCF, beregner eksponeringsværdien som det forpligtede, men ikketrukne beløb, multipliceret med den pågældende SA-CCF.

Et institut, der anvender IRB-CCF, beregner eksponeringsværdien for uudnyttede tilsagn som det ikketrukne beløb multipliceret med IRB-CCF.«

c) Følgende stykker indsættes:

»8a. For en eksponering, for hvilken et institut ikke har fået tilladelse til at anvende IRB-CCF, er den gældende CCF den SA-CCF, der er fastsat i kapitel 2 for de samme typer poster som fastsat i artikel 111. Det beløb, som SA-CCF'en skal anvendes på, er det laveste af værdien af det forpligtede, men ikketrukne beløb, og den værdi, der afspejler en eventuel begrænsning af facilitetens tilgængelighed, herunder eksistensen af en øvre grænse for det potentielle lånebeløb, som er knyttet til låntagerens indberettede pengestrømme. Hvis en facilitet er begrænset på denne måde, skal instituttet have tilstrækkelige procedurer for overvågning og styring af kreditlinjen til at støtte eksistensen af denne begrænsning.

8b. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvender institutter, der opfylder kravene for anvendelse af IRB-CCF som anført i afdeling 6, IRB-CCF for eksponeringer, der opstår som følge af uudnyttede revolverende tilsagn, der behandles efter IRB-metoden, forudsat at disse eksponeringer ikke ville være omfattet af en SA-CCF på 100 % efter standardmetoden. SA-CCF'er anvendes til:

a) alle andre ikkebalanceførte poster, navnlig uudnyttede ikkerevolverende tilsagn

b) eksponeringer, hvor instituttet ikke opfylder minimumskravene til beregning af IRB-CCF som anført i afdeling 6, eller hvor den kompetente myndighed ikke har tilladt anvendelse af IRB-CCF.

Med henblik på denne artikel anses et tilsagn for at være »revolverende«, hvis det giver en låntager mulighed for at opnå et lån, hvor låntageren har fleksibilitet til at beslutte, hvor ofte der skal hæves midler fra lånet, og med hvilke intervaller, således at låntageren kan trække på, tilbagebetale og på ny trække på lån, der er ydet til vedkommende. Kontraktlige ordninger, der tillader førtidige tilbagebetalinger og efterfølgende fornyet træk på disse tilbagebetalte beløb, betragtes som revolverende.

8c. Når IRB-CCF anvendes udelukkende med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab i forbindelse med andre eksponeringer,

der opstår som følge af revolverende tilsagn, end eksponeringer henført til eksponeringsklassen i overensstemmelse med artikel 147, stk. 2, litra a), navnlig i henhold til artikel 153, stk. 1, artikel 157 og artikel 158, stk. 1, 5 og 10, må den eksponeringsværdi for hver eksponering, der anvendes som input i formlerne for det risikovægtede eksponeringsbeløb og forventet tab, ikke være mindre end summen af:

a) det trukne beløb på det revolverende tilsagn

b) 50 % af det ikkebalanceførte eksponeringsbeløb for den resterende uudnyttede del af det revolverende tilsagn beregnet ved hjælp af den gældende SA-CCF, jf. artikel 111.

Summen af litra a) og b) benævnes »CCF-inputgulvet«.

d) Stk. 10 udgår.

93) Artikel 167 udgår.

94) I artikel 169, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for, hvordan kravene til modeldesign, risikokvantificering, validering og anvendelse af risikoparametre anvendes i praksis ved hjælp af kontinuerlige eller meget detaljerede ratingskalaer for hver risikoparameter.«

95) I artikel 170 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»Strukturen i ratingsystemer for erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker, regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder skal opfylde følgende krav:«.

b) Stk. 4, litra b), affattes således:

»b) transaktionernes karakteristika, herunder produkttyper og typer finansieret kreditrisikoafdækning, indregnet ufinansieret kreditrisikoafdækning, belåningsmål, sæsoneffekter og rangorden. Institutterne tager eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere eksponeringer er dækket af samme finansierede eller ufinansierede kreditrisikoafdækning«.

96) I artikel 171 tilføjes følgende stykke:

»3. Institutter skal anvende en tidshorisont på over ét år ved ratingtildelinger. En rating af låntager skal udgøre instituttets vurdering af låntagers evne og vilje til opfylde sine kontraktlige forpligtelser på trods af ugunstige økonomiske forhold eller uventede hændelser. Ratingsystemer skal udformes på en sådan måde, at idiosynkratiske ændringer og, hvis de er væsentlige risikofaktorer for eksponeringstypen, branchespecifikke ændringer er en faktor for migreringer fra en ratingklasse eller -pulje til en anden. Konjunkturcykluseffekter kan også være en faktor for migreringer.«

97) I artikel 172, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»For så vidt angår eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber foretages fordelingen af eksponeringer i overensstemmelse med følgende kriterier:«.

b) Litra d) affattes således:

»d) Alle juridiske enheder, som instituttet er eksponeret mod, skal rates særskilt.«

c) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra d), skal et institut have passende politikker for behandling af individuelle låntagerkunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder. Disse politikker skal indeholde en proces for identifikation af specifik wrong way-risiko for hver juridisk enhed, som instituttet er eksponeret mod.

Med henblik på kapitel 6 behandles transaktioner med modparter, hvor der er identificeret en specifik wrong way-risiko, forskelligt ved beregningen af deres eksponeringsværdi.«

98) I artikel 173 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»For så vidt angår eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber skal ratingprocessen opfylde følgende krav:«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af de kompetente myndigheders metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning gennem vedtagelse af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

99) I artikel 174 foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

»Institutter anvender statistiske eller andre matematiske metoder (»modeller«) til fordeling af eksponeringer i låntager- eller facilitetsklasser eller -puljer. Følgende krav skal opfyldes:«.

b) Litra a) affattes således:

»a) Modellen skal gøre det muligt at opstille præcise prognoser, og den må ikke fordreje kapitalgrundlagskravene.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»Med henblik på stk. 1, litra a), skal inputvariablerne udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl (»bias«). Der skal være en funktionel forbindelse mellem modellens input og output, som kan bestemmes ved en ekspertvurdering, hvor det er relevant.«

100) I artikel 176 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 affattes indledningen således:

»For så vidt angår eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber skal institutterne indsamle og opbevare:«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. For så vidt angår eksponeringer, for hvilke dette kapitel tillader anvendelse af egne estimater af LGD eller anvendelse af IRB-CCF, men for hvilke institutterne ikke anvender egne estimater af LGD eller IRB-CCF, skal institutterne indsamle og opbevare data om sammenligninger mellem faktiske LGD'er og værdierne i artikel 161, stk. 1, og mellem faktiske CCF'er og SA-CCF'er som fastsat i artikel 166, stk. 8a.«

101) I Artikel 177 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. De scenarier, der anvendes i henhold til stk. 2, skal også omfatte ESG-risikofaktorerne, navnlig faktorer for fysisk risiko og omstillingsrisiko som følge af klimaændringer.

EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om gennemførelse af stk. 2 og 2a.«

b) Stk. 3 udgår.

102) I artikel 178 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Låntageres eller kreditfaciliteters misligholdelse«.

b) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.«

c) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) Instituttet indvilliger i en kreditlempelse som omhandlet i artikel 47b af gældsforpligtelsen, hvis denne foranstaltning kan forventes at formindske den finansielle forpligtelse på grund af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af hovedstol, renter eller i givet fald gebyrer.«

d) I stk. 7 tilføjes følgende afsnit:

»Senest den 10. juli 2025 udsteder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på ajourføring af de i dette stykkes første afsnit omhandlede retningslinjer. Navnlig skal denne ajourføring tage behørigt hensyn til nødvendigheden af at tilskynde institutter til at engagere sig i proaktiv, forebyggende og meningsfuld omstrukturering af gæld for at støtte låntagere.

Under udarbejdelsen af disse retningslinjer tager EBA behørigt hensyn til behovet for at give institutterne tilstrækkelig fleksibilitet ved fastsættelse af, hvad der udgør en formindsket finansiell forpligtelse med henblik på stk. 3, litra d).«

103) Artikel 179, stk. 1, litra f), affattes således:

»f) For at overvinde systematiske fejl (bias) skal et institut så vidt muligt medtage passende justeringer i sine estimer. Efter at have medtaget en passende justering skal det opstille en tilstrækkelig forsigtighedsmargen for sine estimer baseret på det forventede omfang af estimeringsfejl. Hvis metoder og data anses for at være mindre tilfredsstillende, er det forventede omfang af fejl større, og forsigtighedsmargenen skal være større.«

104) I artikel 180 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Institutterne skal opfylde følgende særlige krav vedrørende PD-estimer for eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder, eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod selskaber i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratingklasser eller -puljer:«.

ii) Litra e) affattes således:

»e) For så vidt som et institut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af PD, skal estimerne afspejle den aktuelle kreditgivningspolitik og eventuelle forskelle mellem det ratingsystem, der genererede dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis kreditgivningspolitikken eller ratingsystemerne er ændret, skal instituttet efter at have medtaget en passende justering fastsætte en større forsigtighedsmargen i sine estimer af PD i forhold til det forventede omfang af estimeringsfejl, som ikke allerede er omfattet af den passende justering.«

iii) Litra h) affattes således:

»h) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde.«

iv) Følgende litra tilføjes:

»i) Uanset hvilken metode der anvendes til at estimere PD, skal institutterne estimere en PD for hver ratingklasse baseret på den observerede historiske gennemsnitlige etårige misligholdelsesfrekvens, som er et aritmetisk gennemsnit baseret på antal låntagere (antalsvægtet). Andre metoder, herunder eksponeringsvægtede gennemsnit, er ikke tilladt.«

v) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over en længere periode for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes denne længere periode med henblik på dette stykkes første afsnit, litra h). Dataene skal indeholde en repræsentativ blanding af gode og dårlige år i konjunkturcyklussen, der er relevante for eksponeringstypen. Institutter, som ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 143, til at benytte egne estimater for LGD eller til at benytte IRB-CCF, kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med ét år, indtil de pågældende data dækker mindst fem år.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) Institutterne estimerer PD for hver låntager- eller facilitetsklasse eller -pulje på baggrund af langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesfrekvenser, og misligholdelsesfrekvenserne beregnes kun på facilitetsniveau, hvis definitionen af misligholdelse anvendes på individuelle kreditfaciliteter i henhold til artikel 178, stk. 1, andet afsnit.«

ii) Litra e) affattes således:

»e) Uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra a), baseres PD'en på den observerede historiske gennemsnitlige etårige misligholdelsesfrekvens.

Hvis den omhandlede observation strækker sig over en længere periode for en kilde, og hvis de pågældende data er relevante, anvendes denne længere periode med henblik på første afsnit, litra e). Dataene skal indeholde en repræsentativ blanding af gode og dårlige

år i konjunkturcyklussen, der er relevante for eksponeringstypen. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med ét år, indtil relevante data dækker mindst fem år.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de metoder, efter hvilke de kompetente myndigheder skal vurdere et instituts metode til estimering af PD i overensstemmelse med artikel 143.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

105) I artikel 181 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c)-g) affattes således:

»c) Instituttet skal tage højde for en eventuel sammenhæng mellem på den ene side den risiko, der er forbundet med låntageren, og på den anden side den risiko, der er forbundet med finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, eller udbyderen heraf.

d) Valutamismatch mellem den underliggende forpligtelse og den finansierede kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, behandles konservativt i forbindelse med instituttets vurdering af LGD.

e) I det omfang LGD-estimerer tager højde for finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, må disse estimerer ikke udelukkende baseres på den anslåede markedsværdi af den finansierede kreditrisikoafdækning.

f) I det omfang LGD-estimerer tager højde for finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, fastsætter institutterne interne krav for forvaltning, retssikkerhed og risikostyring i forbindelse med denne finansierede kreditrisikoafdækning, og disse krav skal generelt være i overensstemmelse med kravene i kapitel 4, afdeling 3, underafdeling 1.

g) I det omfang et institut indregner finansieret kreditrisikoafdækning, bortset fra rammeaftaler om netting og balanceført netting af lån og indskud, i forbindelse med fastsættelse af eksponeringsværdien for modpartskreditrisiko i overensstemmelse med kapitel 6, afdeling 5 eller 6, skal de beløb, som denne finansierede kreditrisikoafdækning ventes at indbringe, ikke medregnes i LGD-estimererne.«

ii) Litra i) og j) affattes således:

»i) I det omfang instituttet har kapitaliseret gebyrer for forsinkede betalinger, som er pålagt låntageren inden tidspunktet for misligholdelsen, i sin resultatopgørelse, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af eksponeringer og tab.

j) Estimer af tab givet misligholdelse (LGD) skal i forbindelse med erhvervseksponeringer, eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker samt regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med ét år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra a), tager institutterne behørigt hensyn til inddrivelser, der er realiseret i løbet af de relevante inddrivelsesprocesser, fra alle typer finansieret kreditrisikoafdækning og fra ufinansieret kreditrisikoafdækning, der ikke er omfattet af definitionen i artikel 142, stk. 1, nr. 10).

Med henblik på første afsnit, litra c), skal de tilfælde, hvor der er en betydelig grad af sammenhæng, behandles konservativt.

Med henblik på første afsnit, litra e), skal LGD-estimer tage højde for virkningen af, at institutterne potentielt ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med sikkerhedsstillelsen og realisere den.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b), affattes således:

»b) tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres konverteringsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimer«

ii) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Med henblik på første afsnit, litra b), bør fremtidige yderligere træk tages i betragtning i LGD i både tælleren og nævneren, hvis institutterne medtager disse i deres konverteringsfaktorer. Hvis institutterne ikke medtager fremtidige yderligere træk i deres konverteringsfaktorer, bør disse kun tages i betragtning i LGD-tælleren.«

iii) Andet afsnit affattes således:

»Estimer af LGD skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de implementerer IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med ét år, indtil relevante data dækker mindst fem år.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»4. EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere behandlingen af enhver type finansieret kreditrisikoafdækning og ufinansieret kreditrisikoafdækning med henblik på nærværende artikels stk. 1, litra a), og med henblik på anvendelsen af LGD-parametrene.

5. Med henblik på beregning af tab udsteder EBA senest den 31. december 2025 ajourførte retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, som indeholder følgende:

a) for så vidt angår tilfælde, hvor der vendes tilbage til status som ikkemisligholdt, en præcisering af hvordan kunstige pengestrømme bør behandles, og hvorvidt det er mere hensigtsmæssigt for institutterne at diskontere den kunstige pengestrøm i den faktiske misligholdelsesperiode

b) en vurdering af, om kalibreringen og anvendelsen af diskonteringsfaktoren er egnet til beregning af økonomiske tab for alle eksponeringer.«

106) I artikel 182 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) Institutternes IRB-CCF skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk op til og efter det tidspunkt, hvor den begivenhed, der udløser en misligholdelse, indtræder.«

ii) Følgende litraer tilføjes:

»g) Institutternes IRB-CCF estimeres på grundlag af en fast tidshorisont på 12 måneder.

h) Institutternes IRB-CCF skal være baseret på referencedata, der afspejler karakteristika ved låntager, facilitet og bankforvaltningspraksis for de eksponeringer, som estimerne anvendes på.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra a), og hvis institutterne observerer en negativ faktisk konverteringsfaktor i forbindelse med deres misligholdelsesobservationer, skal den faktiske konverteringsfaktor for disse observationer være lig nul med henblik på kvantificering af deres IRB-CCF. Institutterne kan anvende oplysningen om den negative faktiske konverteringsfaktor i forbindelse med udviklingen af modeller med henblik på risikodifferentiering.

Med henblik på første afsnit, litra c), skal IRB-CCF omfatte en større forsigtighedsmargin, hvis der med rimelighed kan forventes en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og konverteringsfaktorens størrelse.

Med henblik på første afsnit, litra g), skal hver misligholdelse kædes sammen med relevante låntager- og facilitetskarakteristika på en fast referencedato fastsat som 12 måneder før misligholdelsesdatoen.«

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Med henblik på stk. 1, litra h), baseres IRB-CCF, der anvendes på bestemte eksponeringer, ikke på data, der sammenblander virkningerne af forskellige karakteristika, eller data fra eksponeringer, der udviser væsentligt forskellige risikokarakteristika. IRB-CCF skal være baseret på passende homogene segmenter. Med henblik herpå er følgende praksisser kun tilladt på grundlag af en detaljeret undersøgelse og begrundelse fra et institut:

a) anvendelse af underliggende data for SMV/midtmarked på store selskabslåntagere

b) anvendelse af data fra tilsagn, hvor der er et lille udnyttet maksimum til rådighed, på faciliteter, hvor der er et stort udnyttet maksimum til rådighed

c) anvendelse på referencedatoen af data fra låntagere, der overtræder kontraktvilkårene, eller er blokerede med hensyn til yderligere kreditudnyttelse, på låntagere uden kendt overtrædelse af kontraktvilkårene eller relevante begrænsninger

d) data, der er påvirket af ændringer i låntagernes miks af lån og andre kreditrelaterede produkter i observationsperioden, medmindre disse data er blevet effektivt justeret ved at fjerne virkningerne af ændringerne i produktmikset.

1b. Med henblik på stk. 1a, litra d), skal institutterne over for de kompetente myndigheder godtgøre, at de har en indgående forståelse af virkningen af ændringer i kunders produktmiks på eksponeringernes referencedatasæt og tilknyttede IRB-CCF, og at virkningen er ubetydelig eller er blevet effektivt afbødet i deres estimeringsproces. I den forbindelse anses følgende ikke for hensigtsmæssigt:

a) fastsættelse af nedre eller øvre grænser for CCF eller observationer af eksponeringsværdi undtagen den faktiske konverteringsfaktor, der er lig med nul i overensstemmelse med artikel 1, andet afsnit

b) anvendelse af skøn på låntagniveau, som ikke fuldt ud dækker de relevante produkttransformationsmuligheder, eller som på en uhensigtsmæssig måde kombinerer produkter med meget forskellige karakteristika

c) justering af kun væsentlige observationer, der påvirkes af produkttransformation

d) udelukkelse af observationer, der påvirkes af produktprofiltransformation.

1c. Institutterne sikrer, at deres IRB-CCF effektivt isoleres fra de potentielle virkninger af en regional ustabilitet, der skyldes, at en facilitet er tæt på at blive udnyttet fuldt ud på referencedatoen.

1d. Referencedataene må ikke være begrænset til en facilitets udestående hovedstol eller den disponible facilitetsgrænse. Påløbne renter, andre forfaldne betalinger og overtræk på faciliteten skal medtages i referencedataene.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Estimer af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med erhvervseksponeringer og eksponeringer mod institutter, centralregeringer og centralbanker samt regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med ét år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.«

d) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Estimer af konverteringsfaktorer skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Institutterne kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med ét år, indtil de relevante data dækker en periode på mindst fem år«

e) Følgende stykke tilføjes:

»5. Senest den 31. december 2026 udarbejder EBA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere, hvilken metode institutter skal anvende for at estimere IRD-CCF.«

107) I artikel 183 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Krav vedrørende vurdering af en ufinansieret kreditrisikoafdæknings virkning i forbindelse med eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og enheder i den offentlige sektor, og eksponeringer mod selskaber, hvor der anvendes egne estimer af LGD, samt i forbindelse med detaileksponeringer«.

b) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges eller ændres af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet i forhold til garantibeløbet og garantiens løbetid, og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i en jurisdiktion, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»d) Garantien skal være ubetinget.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra d), forstås ved »ubetinget garanti« en garanti, hvor kreditrisikoafdækningsaftalen ikke indeholder bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for det långivende instituts direkte kontrol, og som kan forhindre, at garantistilleren forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis låntageren misligholder aftalen, eller hvis den oprindelige låntager undlader at betale. En bestemmelse i kreditrisikoafdækningsaftalen, der fastsætter, at det långivende instituts manglende rettidige omhu eller svig ophæver eller reducerer omfanget af den garanti, som garantistilleren stiller, udelukker ikke, at garantien betragtes som ubetinget.

Garantier, hvor garantistillerens betaling er betinget af, at det långivende institut først skal retsforfølge låntageren, og som kun dækker de tab, der er tilbage, efter at instituttet har afsluttet processen med afvikling af det nødlidende engagement, betragtes som ubetingede.«

c) Følgende stykke indsættes:

»1a. Institutterne kan indregne ufinansieret kreditrisikoafdækning ved at anvende enten PD/LGD-modelleringsjusteringsmetoden i overensstemmelse med denne artikel og med forbehold af kravet i denne artikels stk. 4 eller metoden med substitution af risikoparametre efter A-IRB i henhold til artikel 236a, og med forbehold af anerkendelseskravene i kapitel 4. Institutterne skal have klare politikker for vurdering af virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning på risikoparametrene. Institutternes politikker skal være i overensstemmelse med deres interne risikostyringspraksis og skal afspejle kravene i denne artikel. Disse politikker skal klart angive, hvilke af de specifikke metoder beskrevet i nærværende stykke der anvendes for hvert ratingsystem, og institutterne skal anvende disse politikker konsekvent over tid.«

d) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

» »First-to-default«-kreditderivater kan indregnes som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning. »Second-to-default«-kreditderivater og alle andre »nth-to-default«-kreditderivater indregnes dog ikke som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning.«

e) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis institutterne indregner ufinansieret kreditrisikoafdækning efter PD/LGD-modelleringsjusteringsmetoden, tildeles den dækkede del af den underliggende eksponering ikke en risikovægt, som ville være lavere end RW-gulvet for udbyderen af kreditrisikoafdækning. Med henblik herpå beregnes RW-gulvet for udbyderen af kreditrisikoafdækning ved hjælp af samme PD, LGD og risikovægtfningsfunktion som dem, der anvendes på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 236a.«

f) Stk. 6 udgår.

108) Tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, underafdeling 4, udgår.

109) I artikel 192 tilføjes følgende nummer:

»5) »metode med substitution af risikoparametre efter A-IRB«: substitution i overensstemmelse med artikel 236a af den underliggende eksponerings PD- og LGD-risikoparametre med de tilsvarende PD'er og LGD'er, der efter IRB-metoden med anvendelse af egne estimater af LGD ville blive tildelt en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning.«

110) I artikel 193 tilføjes følgende stykke:

»7. Sikkerhed, der opfylder alle anerkendelseskravene i dette kapitel, kan anerkendes, også for eksponeringer i forbindelse med uudnyttede faciliteter, hvis træk på faciliteten er betinget af forudgående eller samtidig køb eller modtagelse af sikkerhed i et omfang svarende til instituttets interesse i sikkerheden, når der trækkes på faciliteten, således at instituttet ikke har nogen interesse i sikkerheden, i det omfang der ikke trækkes på faciliteten.«

111) Artikel 194, stk. 10, udgår.

112) I artikel 197 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra b)-e) affattes således:

»b) gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der har en kreditvurdering fra et ECAI eller et eksportkreditagentur, hvis:

i) ECAI'et eller eksportkreditagenturet er blevet udpeget af instituttet med henblik på kapitel 2, og

ii) EBA har vurderet, at kreditvurderingen er knyttet til kreditkvalitetstrin 1, 2, 3 eller 4 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker

c) gældsinstrumenter udstedt af institutter, der har en kreditvurdering fra et ECAI, hvis:

i) ECAI'et er blevet udpeget af instituttet med henblik på kapitel 2, og

ii) EBA har vurderet, at kreditvurderingen er knyttet til kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod institutter

d) gældsinstrumenter udstedt af andre enheder, der har en kreditvurdering fra et ECAI, hvis:

i) ECAI'et er blevet udpeget af instituttet med henblik på kapitel 2, og

ii) EBA har vurderet, at kreditvurderingen er knyttet til kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer mod selskaber

e) gældsinstrumenter, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering fra et ECAI, hvis:

i) ECAI'et er blevet udpeget af instituttet med henblik på kapitel 2, og

ii) EBA har vurderet, at kreditvurderingen er knyttet til kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3 i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af kortfristede eksponeringer«.

ii) Litra g) affattes således:

»g) fysisk guld«.

b) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Med henblik på denne artikels stk. 5, og hvis en CIU (»den oprindelige CIU«) eller eventuelle underliggende CIU'er ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til denne artikels stk. 1 og 4, gælder følgende:

a) Hvis institutterne anvender transparensmetoden, som omhandlet i artikel 132a, stk. 1, eller artikel 152, stk. 2, for direkte eksponeringer mod en CIU, kan de anvende andele eller aktier i den pågældende CIU som sikkerhed op til et beløb svarende til værdien af de instrumenter, som besiddes af den pågældende CIU, og som kan anerkendes i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 4.

b) Hvis institutterne anvender mandatmetoden, som omhandlet i artikel 132a, stk. 2, eller artikel 152, stk. 5, for direkte eksponeringer mod en CIU, kan de anvende andele eller aktier i den pågældende CIU som sikkerhed op til et beløb svarende til værdien af de instrumenter, som besiddes af den pågældende CIU, og som kan anerkendes i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 4, idet det forudsættes, at den pågældende CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte instrumenter i det maksimale omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.«

113) Artikel 198, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis CIU'en eller en underliggende CIU ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, og i de poster, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), gælder følgende:

a) Hvis institutterne anvender transparensmetoden, som omhandlet i artikel 132a, stk. 1, eller artikel 152, stk. 2, for direkte eksponeringer mod en CIU, kan de anvende andele eller aktier i den pågældende CIU som sikkerhed op til et beløb svarende til værdien af de instrumenter, som besiddes af den pågældende CIU, og som kan anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, samt de i nærværende artikels stk. 1, litra a), omhandlede poster

b) Hvis institutterne anvender mandatmetoden, som omhandlet i artikel 132a, stk. 2, eller artikel 152, stk. 5, for direkte eksponeringer mod en CIU, kan de anvende andele eller

aktier i den pågældende CIU som sikkerhed op til et beløb svarende til værdien af de instrumenter, som besiddes af den pågældende CIU, og som kan anerkendes i henhold til artikel 197, stk. 1 og 4, samt de i nærværende artikels stk. 1, litra a), omhandlede poster, idet det forudsættes, at den pågældende CIU eller eventuelle underliggende CIU'er har investeret i ikkeanerkendte instrumenter i det maksimale omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

I tilfælde, hvor ikkeanerkendte instrumenter kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutterne følgende to foranstaltninger:

- a) De beregner den samlede værdi af de ikkeanerkendte instrumenter.
- b) Hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker de den absolutte værdi af nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte instrumenter.«

114) I artikel 199 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medmindre andet følger af artikel 124, stk. 9, kan institutterne anvende beboelses- ejendom, som er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsejendomme, herunder kontor- og andre forretningsejendomme, som anerkendt sikkerhed, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- a) Ejendommens værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagerens kreditværdighed.
- b) Risikoen ved låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan institutterne udelukke situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalings- evne.«

b) Stk. 3, litra a) og b), affattes således:

»a) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra a), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra c), overstiger ikke 0,3 %.

b) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra b), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra c), overstiger ikke 0,5 %.«

c) Stk. 4, litra a) og b), affattes således:

»a) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra d), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra f), overstiger ikke 0,3 %.

b) Det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra e), divideret med det samlede beløb indberettet af institutterne i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra f), overstiger ikke 0,5 %.«

d) Følgende stykke indsættes:

»4a. Institutterne kan også anvende de undtagelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og 4, i tilfælde, hvor den kompetente myndighed i et tredjeland, der anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen, som fastsat i en kommissionsafgørelse i henhold til artikel 107, stk. 4, offentliggør tilsvarende tabsprocenter for eksponeringer sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom, som er beliggende på det pågældende tredjelands område.«

e) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Hvis et offentligt udviklingskreditinstitut som defineret i denne forordnings artikel 429a, stk. 2, udsteder et støttelån som defineret i denne forordnings artikel 429a, stk. 3, til et andet institut eller et finansieringsinstitut, der har tilladelse til at udføre aktiviteter som omhandlet i punkt 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, og som opfylder betingelserne, jf. denne forordnings artikel 119, stk. 5, og hvis dette andet institut eller finansieringsinstitut direkte eller indirekte videregiver dette støttelån til en endelig låntager og overdrager fordringen fra det modtagne støttelån som sikkerhed til det offentlige udviklingskreditinstitut, kan det offentlige udviklingskreditinstitut anvende den overdragne fordring som anerkendt sikkerhed, uanset den overdragne fordrings oprindelige løbetid.«

f) Stk. 6, litra d), affattes således:

»d) Instituttet påviser, at det realiserede provenu fra sikkerheden ikke er under 70 % af sikkerhedens værdi i mindst 90 % af alle realiseringer for en given type sikkerhed. Hvis der er væsentlig volatilitet i markedspriserne, godtgør instituttet til den kompetente myndigheders tilfredshed, at dets vurdering af sikkerheden er tilstrækkeligt konservativ.«

115) I artikel 201 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

»d) internationale organisationer, der tildeles en risikovægt på 0 % i overensstemmelse med artikel 118«.

ii) Følgende litra indsættes:

»(fa) regulerede enheder i den finansielle sektor«.

iii) Litra g) affattes således:

»g) hvis kreditrisikoafdækningen ikke ydes til en securitiseringseksponering, andre virksomheder, der har en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, herunder låntagerens moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede enheder, hvis en direkte eksponering mod disse moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede enheder har en lavere risikovægt end eksponeringen mod låntageren«.

iv) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på denne artikels første afsnit, litra fa), forstås ved »reguleret enhed i den finansielle sektor« en enhed i den finansielle sektor, der opfylder betingelsen i artikel 142, stk. 1, nr. 4), litra b).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Ud over de udbydere af kreditrisikoafdækning, der er anført i stk. 1, er selskaber, som instituttet har kreditvurderet internt i overensstemmelse med kapitel 3, afdeling 6, anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis instituttet anvender IRB-metoden på eksponeringer mod disse selskaber.«

116) Artikel 202 udgår.

117) I artikel 204 tilføjes følgende stykke:

»3. »First-to-default«-kreditderivater og alle andre »nth-to-default«-kreditderivater er ikke anerkendte typer ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til dette kapitel.«

118) Artikel 207, stk. 4, litra d), affattes således:

»d) De skal beregne markedsværdien af sikkerheden og foretage værdiansættelse mindst én gang hvert halve år, og hver gang de har grund til at tro, at sikkerhedens markedsværdi er faldet betragteligt. ESG-relaterede hensyn skal give anledning til en vurdering af, om sikkerhedens markedsværdi er faldet betragteligt.«

119) I artikel 208 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) affattes således:

»b) Ejendomsvurderingen skal revideres af en vurderingsmand, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse og er uafhængig af kreditbevillingsprocessen, når institutterne råder over oplysninger, der viser, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. ESG-relaterede hensyn, herunder dem, der vedrører begrænsninger indført ved Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter, samt, hvor det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål, betragtes som en indikator for, at ejendommens værdi kan være faldet væsentligt i forhold til de generelle markedspriser. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af et instituts kapitalgrundlag, skal ejendomsvurderingen revideres af en sådan vurderingsmand mindst hvert tredje år.«

ii) Andet afsnit udgår.

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Institutterne kan i overensstemmelse med stk. 3 overvåge den faste ejendoms værdi og identificere de faste ejendomme, der har brug for fornyet værdiansættelse, ved hjælp af avancerede statistiske eller andre matematiske metoder (»modeller«), forudsat at disse metoder er udviklet uafhængigt af kreditbevillingsprocessen, og at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Institutterne fastsætter i deres politikker og procedurer kriterierne for anvendelse af modeller til overvågning af værdien af sikkerhedsstillelse og til identifikation af de ejendomme, der bør værdiansættes på ny. Disse politikker og procedurer tager hensyn til sådanne modellers dokumenterede resultater, de ejendomsspecifikke variabler, der er taget i betragtning, anvendelsen af tilgængelige og nøjagtige minimumsoplysninger og modellernes usikkerhed.

b) Institutterne sikrer, at de anvendte modeller er:

i) ejendoms- og lokalitetsspecifikke med en tilstrækkelig detaljeringsgrad

ii) gyldige og nøjagtige og underlagt en robust og regelmæssig »back-testing« i forhold til de faktisk observerede transaktionspriser

iii) baseret på en tilstrækkelig stor og repræsentativ stikprøve baseret på observerede transaktionspriser

iv) baseret på ajourførte data af høj kvalitet.

c) Institutterne er i sidste ende ansvarlige for modellernes hensigtsmæssighed og resultater.

d) Institutterne sikrer, at dokumentationen for modellerne er ajourført.

e) Institutterne råder over hensigtsmæssige IT-processer, -systemer og -kapaciteter og over tilstrækkelige og nøjagtige data til en modelbaseret overvågning af værdien af sikkerheden i fast ejendom og identifikation af ejendomme, der har brug for fornyet værdiansættelse.

f) Estimerne af modeller valideres uafhængigt, og valideringsprocessen er generelt i overensstemmelse med principperne i artikel 185, hvis det er relevant.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Den faste ejendom, der anvendes som kreditrisikoafdækning, skal være tilstrækkeligt forsikret mod skader og institutterne skal råde over procedurer til at kontrollere, at forsikringen er tilstrækkelig.

Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. ii), og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, er institutter, der for så vidt angår eksponering sikret ved fast ejendom

ydet før den 1. januar 2025, anvender IRB-metoden som omhandlet i dette afsnits kapitel 3 ved at anvende deres egne estimater af LGD, ikke forpligtet til at anvende bestemmelserne i nærværende stykkes første afsnit.«

120) Artikel 210 ændres således:

a) Litra g) affattes således:

»g) Ved værdiansættelse og fornyet værdiansættelse skal institutterne tage hensyn til, at sikkerheden eventuelt kan være blevet forringet eller forældet, og være særligt opmærksomme på virkninger, som kan være opstået på modebetonet eller dataafhængig sikkerhedsstillelse i tidens løb. For så vidt angår fysisk sikkerhed omfatter forældelse af sikkerhed også ESG-relaterede værdiansættelseshensyn vedrørende forbud eller begrænsninger indført ved Unionens og medlemsstaternes relevante reguleringsmæssige mål og retsakter, samt, hvor det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»Hvis generelle aftaler om sikkerhed eller andre former for flydende pant giver det långivende institut en registreret fordring på et selskabs aktiver, og hvis fordringen både omfatter aktiver, der ikke kan anerkendes som sikkerhed efter IRB-metoden, og aktiver, der kan anerkendes som sikkerhed efter IRB-metoden, kan instituttet indregne disse sidstnævnte aktiver som anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning. I så fald er denne indregning betinget af, at disse aktiver opfylder kravene til anerkendelse af sikkerhed efter IRB-metoden som fastsat i dette kapitel.«

121) Artikel 213, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af artikel 214, stk. 1, indregnes kreditrisikoafdækning fra en garanti eller et kreditderivat som anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis samtlige følgende krav er opfyldt:

a) Kreditrisikoafdækningen er direkte.

b) Omfanget af kreditrisikoafdækningen er klart fastsat og uomtvisteligt.

c) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen indeholder ikke bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for det långivende instituts direkte kontrol, og som:

i) vil give udbyderen af kreditrisikoafdækning mulighed for ensidigt at ophæve eller ændre kreditrisikoafdækningen

ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for den afdækkede eksponering

iii) kan forhindre, at udbyderen af kreditrisikoafdækning forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb, eller hvis lejekontrakten er udløbet i forbindelse med anerkendelse af en garanteret restværdi i henhold til artikel 134, stk. 7, og artikel 166, stk. 4

iv) kan give udbyderen af kreditrisikoafdækning mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid.

d) Kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante jurisdiktioner på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

Med henblik på første afsnit, litra c), udelukker en bestemmelse i kreditrisikoafdækningsaftalen, der fastsætter, at det långivende instituts manglende rettidige omhu eller svig ophæver eller reducerer omfanget af den kreditrisikoafdækning, som garantistilleren tilbyder, ikke, at kreditrisikoafdækningen betragtes som anerkendt.

Med henblik på første afsnit, litra c), kan udbyderen af kreditrisikoafdækning betale et engangsbeløb for alle skyldige beløb i henhold til fordringen eller overtage låntagerens fremtidige betalingsforpligtelser omfattet af kreditrisikoafdækningsaftalen.«

122) I artikel 215 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) Hvis låntageren misligholder aftalen eller undlader at betale, har det långivende kreditinstitut ret til rettidigt at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb i henhold til den fordring, for hvilken der er stillet sikkerhed.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende institut først skal retsforfølge låntager.

I tilfælde af ufinansieret kreditrisikoafdækning for realkreditlån i beboelsesejendom skal kravene i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), og i nærværende stykkes første afsnit, litra a) blot opfyldes inden for en periode på 24 måneder.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. For så vidt angår garantier, der ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller regaranteres af enheder som anført i artikel 214, stk. 2, anses kravene i nærværende artikels stk. 1, litra a), og i artikel 213, stk. 1, litra c), nr. iii), for at være opfyldt, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Hvis den oprindelige låntageren misligholder aftalen eller undlader at betale forfaldne beløb, har det långivende institut ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, som opfylder begge følgende betingelser:

i) Den foreløbige betaling beregnes som et rimeligt skøn over det tab, som det långivende institut forventeligt vil blive påført, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage.

ii) Den foreløbige betaling står i forhold til garantidækningen.

b) Det långivende institut kan til den kompetente myndigheds tilfredshed godtgøre, at virkningerne af garantien, der også omfatter tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger en sådan behandling. Denne berettigelse dokumenteres fyldestgørende og underkastes særlige interne godkendelses- og revisionsprocedurer.«

123) I artikel 216 tilføjes følgende stykke:

»3. Uanset stk. 1 er det for en erhvervseksposering, der er dækket af et kreditderivat, ikke nødvendigt at angive den kreditbegivenhed, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a), nr. iii), i derivatkontrakten, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) der kræves en afstemning, hvor 100 % af de afgivne stemmer er for at ændre status med hensyn til løbetid, hovedstol, kuponrente, valuta eller rangorden for den underliggende erhvervseksposering

b) det juridiske hjemsted, hvor erhvervseksposeringen er reguleret, har en veletableret konkurslov, der gør det muligt for et selskab at omorganisere og omstrukturere, og sikrer en velordnet afvikling af kreditorers fordringer.

Hvis betingelserne i dette stykkes litra a) og b) ikke er opfyldt, kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes, på betingelse af at værdien reduceres som fastsat i artikel 233, stk. 2.«

124) Artikel 217 udgår.

125) Artikel 219 affattes således:

»Artikel 219

Balanceført netting

Lån til og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, behandles af dette institut som kontant sikkerhed i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning for de lån og indskud hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting.«

126) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Brug af tabelmetoden for volatilitetsjusteringer i forbindelse med rammeaftaler om netting«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Institutter, der beregner den »fuldt justerede eksponeringsværdi« (E*) for eksponeringer, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, som dækker værdipapirfinansieringstransaktioner eller andre kapitalmarkedstransaktioner, skal beregne de volatilitetsjusteringer, som de skal anvende, ved brug af tabelmetoden for volatilitetsjusteringer fastsat i artikel 223-227 for den udbyggede metode for finansielle sikkerheder.«

l = indekset for alle særskilte grupper af samme værdipapirer og alle særskilte typer af samme råvarer i henhold til aftalen

E_l^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given gruppe af værdipapirer l eller en given type råvarer l i henhold til aftalen, beregnet i overensstemmelse med stk. 2, litra a)

H_l^{sec} = den volatilitetsjustering, der anvendes for en given gruppe af værdipapirer l eller en given type råvarer l, bestemt i overensstemmelse med stk. 2, litra c); fortegnet for

H_l^{sec} bestemmes som følger: a) Fortegnet er positivt, når gruppen af værdipapirer l udlånes, sælges med en genkøbsaftale eller indgår i en transaktion på en måde, der svarer til enten udlån af værdipapirer eller en genkøbsaftale. b) Fortegnet er negativt, når gruppen af værdipapirer l lånes, købes med en gensalgsaftale eller indgår i en transaktion på en måde, der svarer til enten lån af værdipapirer eller en omvendt genkøbsaftale.

N = det samlede antal særskilte grupper af samme værdipapirer og særskilte typer af samme råvarer i henhold til aftalen; med henblik på denne beregning medregnes ikke de grupper og typer

E_l^{sec} , for hvilke

$|E_l^{\text{sec}}|$ er mindre end

$$\frac{1}{10} \max_l (|E_l^{\text{sec}}|)$$

E_{gross} = aftalens bruttoeksponering beregnet som følger:

$$E_{\text{gross}} = \sum_{l=1}^N |E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}|$$

127) I artikel 221 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab for værdipapirfinansieringstransaktioner eller andre kapitalmarkedstransaktioner, bortset fra derivattransaktioner, der er omfattet af en anerkendt rammeaftale om netting, som opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7, kan et institut beregne aftalens fuldt justerede eksponeringsværdi (E^*) ved hjælp af metoden med interne modeller, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i stk. 2.

2. Et institut kan anvende metoden med interne modeller, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet anvender kun denne metode for eksponeringer, for hvilke de risikovægtede eksponeringsbeløb beregnes efter IRB-metoden, jf. kapitel 3.

b) Instituttet har fået tilladelse til at anvende denne metode af dets kompetente myndighed.

3. Et institut, der anvender metoden med interne modeller, skal gøre dette for alle modparter og værdipapirer, med undtagelse af ubetydelige porteføljer, for hvilke det kan anvende tabelmetoden for volatilitetsjusteringer, jf. artikel 220.«

b) Stk. 8 udgår.

128) Artikel 222, stk. 3, affattes således:

»3. Institutterne tillægger de dele af værdien af eksponeringen, hvor sikkerheden er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhed, den risikovægtning, som de ville tillægge i henhold til kapitel 2, hvis det långivende institut var direkte eksponeret mod det instrument, der anvendes som sikkerhed. I denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi og ikke til den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 2.«

129) I artikel 223 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Med henblik på beregningen af E i stk. 3 gælder følgende:

a) For institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til standardmetoden, fastsættes eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster opført i bilag I til 100 % af nævnte posters værdi frem for den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 2.

b) For ikkebalanceførte poster, bortset fra derivater, der behandles efter IRB-metoden, beregner institutterne deres eksponeringsværdier med anvendelse af en CCF på 100 % i stedet for den SA-CCF eller IRB-CCF, der er omhandlet i artikel 166, stk. 8, 8a og 8b.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Institutterne beregner volatilitetsjusteringer ved brug af tabelmetoden for volatilitetsjusteringer, der er omhandlet i artikel 224-227.«

130) Artikel 224, stk. 1, tabel 1-4, affattes således:

»Tabel 1

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurder-	Restløbetid (m) udtrykt i år	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), omhandlede enheder	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter udstedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder	Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i artikel 197, stk. 1, litra h)
--	------------------------------	---	---	--

ringen af gældsinstru-mentet er hen-ført til										
		20-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	10-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	5-dages likvida- tionspe- riode (%)	20-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	10-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	5-dages likvida- tionspe- riode (%)	20-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	10-da- ges li- kvidati- onsperi- ode (%)	5-dages likvida- tionspe- riode (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2-3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	Alle	21,213	15	10,607	Ikke re- levant	Ikke re- levant	Ikke re- levant	Ikke re- levant	Ikke re- levant	Ikke re- levant

Tabel 2

Kredit- kvali- tetstrin, som kredit- vurde- ringen af et gælds- instru- ment med kort lø- betid er	Restlø- betid (m) ud- trykt i år	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter ud- stedt af de i artikel 197, stk. 1, litra b), omhand- lede enheder med kredit- vurderinger med kort lø- betid	Volatilitetsjusteringer for gældsinstrumenter ud- stedt af de i artikel 197, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder med kreditvurderinger med kort løbetid	Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterier- ne i artikel 197, stk. 1, litra h), med kreditvurde- ringer med kort løbetid
---	--	--	--	---

henført til										
		20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2-3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabel 3

Andre typer sikkerheder eller eksponeringer

	20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	28,284	20	14,142
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	42,426	30	21,213
Kontanter	0	0	0
Fysisk guld	28,284	20	14,142

Tabel 4

Volatilitetsjustering for valutamismatch (H_{fx})

20-dages likvidationsperiode (%)	10-dages likvidationsperiode (%)	5-dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

«

131) Artikel 225 udgår.

132) Artikel 226 affattes således:

»Artikel 226

Opskalering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder

De volatilitetsjusteringer, der beskrives i artikel 224, er de volatilitetsjusteringer, et institut skal bruge, når der anvendes daglige værdiansættelser. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end dagligt, skal institutterne anvende større volatilitetsjusteringer. Institutterne beregner dem ved at opskalere volatilitetsjusteringerne for daglige værdiansættelser ved hjælp af følgende formel for kvadratroden af tiden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor:

H = den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M = volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R = det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne

T_M = likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.«

133) Artikel 227, stk. 1, affattes således:

»1. Institutter, der anvender tabelmetoden for volatilitetsjusteringer, jf. artikel 224, kan for genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ind- eller udlån af værdipapirer anvende en volatilitetsjustering på 0 % i stedet for de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til artikel 224 og 226, forudsat at betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a)-h), er opfyldt. Institutter, som anvender den i artikel 221 omhandlede metode med interne modeller, anvender ikke den behandling, der er beskrevet i nærværende artikel.«

134) Artikel 228 affattes således:

»Artikel 228

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb i forbindelse med den udbyggede metode for finansielle sikkerheder for så vidt angår eksponeringer, der behandles efter standardmetoden

Ved standardmetoden anvender institutterne E^* som beregnet i henhold til artikel 223, stk. 5, som eksponeringsværdien med henblik på artikel 113. I forbindelse med ikkebalanceførte poster opført i bilag I anvender institutterne E^* som den værdi, de i artikel 111, stk. 2, anførte procentsatser anvendes på, for at nå frem til eksponeringsværdien.«

135) I artikel 229 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

» Værdiansættelsesprincipper for andre anerkendte sikkerheder end finansielle sikkerheder «.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Værdiansættelse af fast ejendom skal opfylde samtlige følgende krav:

a) Værdien vurderes uafhængigt af et instituts procedure for erhvervelse af pant i fast ejendom, lånebehandling og låneafgørelse af en uafhængig vurderingsmand, der har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse.

b) Værdien vurderes ud fra forsigtigt konservative værdiansættelseskriterier, som opfylder samtlige følgende krav:

i) Værdien omfatter ikke forventninger vedrørende prisstigninger.

ii) Værdien justeres for at tage højde for muligheden for, at den aktuelle markedsværdi ligger betydeligt over den værdi, der ville være holdbar i lånets løbetid.

c) Værdien dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

d) Værdien er ikke højere end markedsværdien for den faste ejendom, hvis en sådan markedsværdi kan fastsættes.

e) Hvis ejendomsværdien værdiansættes, overstiger ejendommens værdi ikke den gennemsnitlige værdi, der er vurderet for den pågældende ejendom eller for en sammenlignelig ejendom i de seneste seks år for beboelsesejendomme og otte år for erhvervsejendomme eller værdien ved bevilling, alt efter hvilken der er højest.

Med henblik på beregning af gennemsnitsværdien skal institutterne tage gennemsnittet af alle ejendomsværdier observeret med lige store intervaller, og referenceperioden skal omfatte mindst tre datapunkter.

Med henblik på beregning af gennemsnitsværdien kan institutterne anvende resultaterne af overvågningen af ejendomsværdi i overensstemmelse med artikel 208, stk. 3. Ejendommens værdi kan overstige denne gennemsnitsværdi eller værdien ved bevilling, alt efter hvad der er relevant, i tilfælde af ændringer af ejendommen, der entydigt øger dens værdi, såsom forbedringer af den energimæssige ydeevne eller forbedringer af modstandsdygtigheden, beskyttelsen og tilpasningen til fysiske risici i bygningen eller boligenheden. Ejendomsværdien opjusteres ikke, hvis institutterne ikke har tilstrækkelige data til at beregne den gennemsnitlige værdi, undtagen hvis værdistigningen er baseret på ændringer, der entydigt øger ejendommens værdi.

Værdiansættelse af fast ejendom skal tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen, medmindre der tages hensyn til et foranstående krav i beregningen af bruttoeksponeringsbeløbet in henhold til artikel 124, stk. 6, litra c), eller beløbet nedsættes med 55 % af ejendomsværdien i henhold til artikel 125, stk. 1, eller artikel 126, stk. 1, og i givet fald afspejle resultaterne af den overvågning, der kræves i henhold til artikel 208, stk. 3.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier og faktorer, der skal tages hensyn til ved vurderingen af udtrykket »sammenlignelig ejendom«, jf. stk. 1, litra e).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

136) Artikel 230 affattes således:

»Artikel 230

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab for en eksponering med en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning efter IRB-metoden

1. Efter IRB-metoden anvender institutterne — undtagen for de eksponeringer, der er omfattet af artikel 220 — det faktiske LGD (LGD*) som LGD med henblik på kapitel 3 til at indregne finansieret kreditrisikoafdækning, som er anerkendt i henhold til nærværende kapitel. Institutterne beregner LGD * som følger:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

E = eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af den finansierede kreditrisikoafdækning. For eksponeringer, for hvilke der er stillet finansiell sikkerhed, som er anerkendt i overensstemmelse med dette kapitel, beregnes dette beløb i overensstemmelse med artikel 223, stk. 3. For så vidt angår udlånte eller stillede værdipapirer skal dette beløb svare til det udlånte kontantbeløb eller de udlånte eller stillede værdipapirer. For udlånte eller stillede værdipapirer forhøjes eksponeringsværdien ved anvendelse af volatilitetsjusteringen (H_E) i overensstemmelse med artikel 223-227

E_S = den aktuelle værdi af den modtagne finansierede kreditrisikoafdækning efter anvendelse af den volatilitetsjustering, der gælder for den type finansieret kreditrisikoafdækning (H_C), og anvendelse af volatilitetsjusteringen for valutamismatch (H_{fx}) mellem eksponeringen og den finansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med stk. 2 og 3. E_S begrænses til følgende værdi: $E \cdot (1 + H_E)$

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = det gældende LGD for en usikret eksponering, jf. artikel 161, stk. 1

LGD_S = det gældende LGD for eksponeringer sikret ved den type anerkendt FCP, der anvendes i transaktionen, jf. stk. 2, tabel 1.

2. I tabel 1 angives de værdier af LGD_S og H_C , som anvendes i den formel, der er fastsat i stk. 1.

Tabel 1

Type FCP	LGD_S	Volatilitetsjustering (H_C)
----------	---------	---------------------------------

Finansiell sikkerhed	0 %	Volatilitetsjustering H_c , jf. artikel 224-227
Fordringer	20 %	40 %
Beboelsesejendom og erhvervs-ejendom	20 %	40 %
Anden fysisk sikkerhed	25 %	40 %
Ikke anerkendt FCP	Ikke relevant	100 %

3. Hvis en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end eksponeringen, skal volatilitetsjusteringen for valutamismatch (H_{fx}) være den samme som den, der gælder i henhold til artikel 224-227.

4. Som alternativ til behandlingen i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 og med forbehold af artikel 124, stk. 9, kan institutterne anvende en risikovægtning på 50 % på den del af eksponeringen, der inden for de i henholdsvis artikel 125, stk. 1, første afsnit, og artikel 126, stk. 1, første afsnit, fastsatte grænser er sikret fuldt ud med pant i beboelsesejendomme eller erhvervs-ejendomme, der er beliggende på en medlemsstats område, hvis alle betingelserne i artikel 199, stk. 3 eller 4, er opfyldt.

5. Til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab vedrørende IRB-eksponeringer, der er omfattet af artikel 220, anvender institutterne E^* i overensstemmelse med artikel 220, stk. 4, og anvender LGD for usikrede eksponeringer, jf. artikel 161, stk. 1, litra a), aa) og b).«

137) Artikel 231 affattes således:

»Artikel 231

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab ved puljer af anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning for en eksponering, der behandles efter IRB-metoden

Institutter, der har opnået flere typer finansieret kreditrisikoafdækning, kan for eksponeringer, som behandles efter IRB-metoden, anvende formlen i artikel 230 sekventielt for hver enkelt type sikkerhed. Med henblik herpå reducerer de pågældende institutter efter hvert trin med indregning af én individuel type FCP den resterende værdi af den usikrede eksponering (E_U) med den justerede værdi af den sikkerhed (E_S), der anerkendes på det pågældende trin. I overensstemmelse med artikel 230, stk. 1, begrænses den samlede E_S for alle typer finansieret kreditrisikoafdækning til værdien $E(1 + H_E)$, hvilket resulterer i følgende formel:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

hvor:

$LGD_{S,i}$ = det LGD, der finder anvendelse på FCP i, jf. artikel 230, stk. 2

$E_{S,i}$ = den aktuelle værdi af modtaget FCP i efter anvendelse af den volatilitetsjustering, der gælder for den type FCP (H_c) i henhold til artikel 230, stk. 2.«

138) I artikel 232 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis betingelserne i artikel 212, stk. 1, er opfyldt, kan indskud i kontanter i, eller kontantlignende instrumenter opbevaret af, et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende institut, behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.«

b) I stk. 3 indsættes følgende litra:

»ba) en risikovægtning på 52,5 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer mod det selskab, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 75 %«

139) Artikel 233, stk. 4, affattes således:

»4. Institutterne baserer de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af valutamismatch, på en likvidationsperiode svarende til 10 arbejdsdage, under forudsætning af daglige værdiansættelser, og beregner de pågældende justeringer efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer, jf. artikel 224. Institutterne skal opskalere volatilitetsjusteringerne i overensstemmelse med artikel 226.«

140) I artikel 235 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

» Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb efter substitutionsmetoden, hvis den garanterede eksponering behandles efter standardmetoden «.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Med henblik på artikel 113, stk. 3, beregner institutterne de risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer med ufinansieret kreditrisikoafdækning, som disse institutter anvender standardmetoden på, uanset hvordan sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles, efter følgende formel:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = den eksponeringsværdi, der beregnes i overensstemmelse med artikel 111; i denne forbindelse ansættes eksponeringsværdien for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi frem for den eksponeringsværdi, der fremgår af artikel 111, stk. 2

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen justeret for valutakursrisiko (G^*) som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, og yderligere justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i nærværende kapitels afdeling 5

r = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 2

g = den risikovægt, der finder anvendelse på en direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning som angivet i kapitel 2.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Institutterne kan udvide særbehandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 7, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, som om disse eksponeringer var direkte eksponeringer mod centralregeringen eller centralbanken, forudsat at betingelserne fastsat i artikel 114, stk. 4 eller 7, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt for sådanne direkte eksponeringer.«

141) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 235a

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab efter substitutionsmetoden, hvis den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden, og en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter standardmetoden

1. For eksponeringer med ufinansieret kreditrisikoafdækning, på hvilke et institut anvender IRB-metoden fastsat i kapitel 3, og hvor sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter standardmetoden, beregner institutterne de risikovægtede eksponeringsbeløb efter følgende formel:

$$\max \{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor:

E = eksponeringens værdi i henhold til kapitel 3, afdeling 5. Med henblik herpå beregner institutterne eksponeringsværdien for ikkebalanceførte poster, bortset fra derivater, der behandles efter IRB-metoden, med anvendelse af en CCF på 100 % i stedet for de SA-CCF'er eller IRB-CCF'er, der er omhandlet i artikel 166, stk. 8, 8a og 8b

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen justeret for valutakursrisiko (G^*) som beregnet i overensstemmelse med artikel 233, stk. 3, og yderligere justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i dette kapitels afdeling 5

r = risikovægten for eksponeringer mod låntageren som angivet i kapitel 3

g = den risikovægt, der finder anvendelse på en direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning som angivet i kapitel 2.

2. Når værdien af kreditrisikoafdækningen (G_A) er lavere end eksponeringens værdi (E), må institutterne kun anvende den formel, der er omhandlet i stk. 1, hvis de afdækkede og ikkeafdækkede dele har samme rangorden.

3. Institutterne kan udvide særbehandlingen i henhold til artikel 114, stk. 4 og 7, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, som om disse eksponeringer var direkte eksponeringer mod centralregeringen eller centralbanken, forudsat at betingelserne i artikel 114, stk. 4 eller 7, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt for sådanne direkte eksponeringer.

4. Det forventede tab for den dækkede del af eksponeringsværdien er nul.

5. For eventuelle ikkeafdækkede dele af eksponeringsværdien (E) anvender institutterne den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 fastsatte beregning henfører institutterne eventuelle generelle eller specifikke kreditrisikojusteringer eller yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen, bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), til den udækkede del af eksponeringsværdien.«

142) Artikel 236 affattes således:

»Artikel 236

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab efter substitutionsmetoden, hvis den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden uden anvendelse af egne estimater af LGD, og en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden

1. For en eksponering med ufinansieret kreditrisikoafdækning, på hvilken et institut anvender IRB-metoden fastsat i kapitel 3, men uden anvendelse af egne estimater af LGD, og hvor sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden fastsat i kapitel 3, fastsætter instituttet den dækkede del af eksponeringen som den laveste af eksponeringsværdien (E) og den justerede værdi af den ufinansierede kreditrisikoafdækning (G_A).

1a. Institutter, der anvender IRB-metoden på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning med anvendelse af egne estimater af PD, beregner størrelsen af det risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af det forventede tab for den dækkede del af eksponeringsværdien ved at anvende PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og det LGD, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning som omhandlet i artikel 161, stk. 1, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1b. For efterstillede eksponeringer og ikkeefterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og institutterne, kan tage højde for en eventuel finansieret kreditrisikoafdækning, der sikrer den ufinansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med dette kapitel.

1b. Institutterne beregner risikovægten og det forventede tab for den dækkede del af den underliggende eksponering ved at anvende PD, LGD som angivet i denne artikels stk. 1a og samme risikovægtningssfunktion som dem, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er

relevant, løbetiden (M) på den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162.

1c. Institutter, der anvender IRB-metoden på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, anvender den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen, som svarer til dem, der er fastsat i artikel 153, stk. 5, og artikel 158, stk. 6.

1d. Uanset nærværende artikels stk. 1c beregner institutter, der anvender IRB-metoden på garanterede eksponeringer ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen ved at anvende PD, det LGD, som anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 161, stk. 1, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1b, og samme risikovægtningsfunktion som dem, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden (M) på den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162. For efterstillede eksponeringer og ikkeefterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og institutterne kan tage højde for en eventuel finansieret kreditrisikoafdækning, der sikrer den ufinansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med dette kapitel.

2. For eventuelle udækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal institutterne anvende den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 fastsatte beregning henfører institutterne eventuelle generelle eller specifikke kreditrisikojusteringer eller yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen, bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), til den udækkede del af eksponeringsværdien.

3. I denne artikel er (G_A) størrelsen af kreditrisikoafdækningen justeret for valutakursrisiko (G^*) som beregnet i henhold til artikel 233, stk. 3, og yderligere justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i nærværende kapitels afdeling 5. Eksponeringsværdien (E) er eksponeringsværdien beregnet i henhold til kapitel 3, afdeling 5. Institutterne beregner eksponeringsværdien for ikkebalanceførte poster, bortset fra derivater, der behandles efter IRB-metoden, med anvendelse af en CCF på 100 % i stedet for den SA-CCF'er eller IRB-CCF'er, der er omhandlet i artikel 166, stk. 8, 8a og 8b.«

143) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 236a

Beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb og værdier af forventede tab efter substitutionsmetoden, hvis den garanterede eksponering behandles efter IRB-metoden med anvendelse af egne estimater af LGD, og en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden

1. For en eksponering med ufinansieret kreditrisikoafdækning, på hvilken et institut anvender IRB-metoden som fastsat i kapitel 3 med anvendelse af egne estimater af LGD, og hvor sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning behandles efter IRB-metoden fastsat i kapitel 3, men uden anvendelse af egne estimater af LGD, fastsætter instituttet den dækkede del af eksponeringen som den laveste af eksponeringsværdien (E) og den justerede værdi af den ufinansierede kreditrisikoafdækning (G_A) beregnet i overensstemmelse med artikel 235a, stk. 1. Institutet beregner det risikovægtede eksponeringsbeløb og værdien af det forventede tab for den dækkede del af eksponeringen ved at anvende PD, LGD og samme risikovægtningssfunktion som dem, der anvendes på en sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden (M) for den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162.

2. Institutter, der anvender IRB-metoden fastsat i kapitel 3, men uden at anvende egne estimater af LGD på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, fastsætter LGD i overensstemmelse med artikel 161, stk. 1. For efterstillede eksponeringer og ikkeefterstillet ufinansieret kreditrisikoafdækning er det LGD, som institutterne skal anvende på den dækkede del af eksponeringsværdien, det LGD, der er knyttet til foranstående fordringer, og institutterne kan tage højde for en eventuel finansieret kreditrisikoafdækning, der sikrer den ufinansierede kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med dette kapitel.

3. Institutter, der anvender IRB-metoden fastsat i kapitel 3 ved at anvende deres egne estimater af LGD på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbydere af kreditrisikoafdækning, beregner risikovægten og det forventede tab for den dækkede del af den underliggende eksponering ved at anvende PD, LGD og samme risikovægtningssfunktion som dem, der anvendes på en sådan sammenlignelig direkte eksponering mod udbyderen af kreditrisikoafdækning, og anvender, hvis det er relevant, løbetiden (M) på den underliggende eksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 162.

4. Institutter, der anvender IRB-metoden på sammenlignelige direkte eksponeringer mod udbyderen af kreditrisikoafdækning ved at anvende metoden i artikel 153, stk. 5, anvender den risikovægt og det forventede tab, der anvendes på den dækkede del af eksponeringen, som svarer til dem, der er fastsat i artikel 153, stk. 5, og artikel 158, stk. 6.

5. For eventuelle udækkede dele af eksponeringsværdien (E) anvender institutterne den risikovægt og det forventede tab, der svarer til den underliggende eksponering. Med henblik på den i artikel 159 fastsatte beregning henfører institutterne eventuelle generelle eller specifikke kreditrisikojusteringer eller yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 i forbindelse med instituttets aktiviteter uden for handelsbeholdningen eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen, bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), til den udækkede del af eksponeringsværdien.«

144) Tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 6, udgår.

145) I artikel 252, litra b), affattes definitionen af RW * således:

»RW * = risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 4, litra a)«.

146) I artikel 273 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Institutterne beregner eksponeringsværdien af de kontrakter, der er opført i bilag II, og af kreditderivater, med undtagelse af de kreditderivater, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og 5, på baggrund af en af de metoder, der er omhandlet i afdeling 3-6 i overensstemmelse med denne artikel.«

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) artikel 183, hvis der er givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 143.«

147) Artikel 273a, stk. 3, ændres således:

a) I første afsnit affattes litra b) således:

»b) Den samlede lange positions absolutte værdi og den samlede korte positions absolutte værdi adderes«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit er betydningen af lange og korte positioner den samme som den, der er fastsat i artikel 94, stk. 3.

Med henblik på første afsnit er den aggregerede lange (korte) positions værdi lig med summen af værdierne af de individuelle lange (korte) positioner, der indgår i beregningen i overensstemmelse med litra c)«.

148) I artikel 273b foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Manglende opfyldelse af betingelserne for anvendelse af forenklede metoder til beregning af eksponeringsværdien af derivater og den forenklede metode til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko«.

b) Stk. 2, indledningen, affattes således:

»Institutter ophører med at beregne eksponeringsværdierne af deres derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5 og med at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, alt efter hvad der er relevant, senest tre måneder efter indtræffen af en af følgende:«.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Institutter, der er ophørt med at beregne eksponeringsværdierne af deres derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5 og med at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, alt efter

hvad der er relevant, må kun genoptage beregningen af eksponeringsværdierne af deres derivatpositioner som fastsat i afdeling 4 eller 5 og af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 385, hvis de over for den kompetente myndighed godtgør, at alle betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på ét år.«

149) I artikel 274 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis flere margenaftaler finder anvendelse på den samme nettinggruppe, eller den samme nettinggruppe omfatter både transaktioner, der er omfattet af en margenaftale, og transaktioner, der ikke er omfattet af en margenaftale, beregner et institut eksponeringsværdien på følgende måde:

a) Instituttet fastlægger de pågældende hypotetiske undernettinggrupper bestående af transaktioner, der indgår i nettinggruppen, på følgende måde:

i) alle transaktioner, der er omfattet af en margenaftale og samme marginrisikoperiode som fastsat i overensstemmelse med artikel 285, stk. 2-5, henføres til samme undernettinggruppe

ii) alle transaktioner, der ikke er omfattet af en margenaftale, henføres til den samme undernettinggruppe, som adskiller sig fra de undernettinggrupper, der er fastsat i overensstemmelse med dette stykkes nr. i).

b) Instituttet beregner genanskaffelsesomkostningerne for nettinggruppen i overensstemmelse med artikel 275, stk. 2, under hensyntagen til alle transaktioner inden for nettinggruppen, uanset om de er omfattet af en margenaftale, og anvender samtlige følgende:

i) CMV skal beregnes for alle transaktioner i en nettinggruppe uden indregning af eventuel modtaget eller stillet sikkerhed, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier

ii) NICA, VM, TH og MTA skal, hvor det er relevant, beregnes særskilt som summen på tværs af de samme input, der gælder for hver enkelt margenaftale for nettinggruppen.

c) Instituttet beregner den potentielle fremtidige eksponering for den nettinggruppe, der er omhandlet i artikel 278, ved at anvende samtlige følgende:

i) den multiplikator, der er omhandlet i artikel 278, stk. 1, skal baseres på inputtene CMV, NICA og VM, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med nærværende stykkes litra b)

ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$

skal beregnes i overensstemmelse med artikel 278 særskilt for hver hypotetisk undernettinggruppe som omhandlet i dette stykkes litra a).«

b) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit erstatter institutterne en binær vanilla-option, hvis strike er lig med K , med den relevante collar-kombination af to solgte og købte vanilla-call- eller put-optioner, der opfylder følgende krav:

a) De to optioner i collar-kombinationen har:

i) samme udløbsdato og samme spot- eller terminkurs for det underliggende instrument som den binære vanilla-option

ii) strikes lig med henholdsvis $0,95 K$ og $1,05 K$.

b) Collar-kombinationen reproducerer nøjagtigt den binære vanilla-options gevinst uden for intervallet mellem de to strikes, der er omhandlet i litra a).

Risikopositionen for de to optioner i collar-kombinationen som omhandlet i andet afsnit skal beregnes særskilt i overensstemmelse med artikel 279.«

150) Artikel 276, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) den volatilitetsjusterede værdi af enhver type modtaget eller stillet sikkerhed beregnes i overensstemmelse med artikel 223«.

151) I artikel 277a, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra a), henregner institutterne transaktioner til en særskilt risikoafdækningsgruppe i den relevante risikokategori efter samme risikoafdækningsgruppestruktur som fastsat i stk. 1.«

152) I artikel 279a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, litra a), affattes indledningen således:

»a) For call- og put-optioner, der giver optionskøberen ret til at købe eller sælge et underliggende instrument til en positiv pris på en enkelt eller flere datoer i fremtiden, benytter institutterne, såfremt disse optioner ikke er henført til kategorien for renterisiko eller kategorien for råvarerisiko, følgende formel:«.

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit affattes litra a) således:

»a) i overensstemmelse med den internationale lovgivningsmæssige udvikling at præcisere de formler, som institutterne skal anvende til beregning af tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko eller kategorien for råvarerisiko, som er forenelig med markedsbetingelser, hvor renterne eller råvarepriserne kan være negative, og den tilsynsbaserede volatilitet, der er hensigtsmæssig til disse formler«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.«

153) I artikel 285 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7 affattes således:

»7. Hvis et institut ikke kan beregne sikkerhedsstillelse sammen med eksponeringen, må det ikke medtage virkningen af anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivater, medmindre instituttet anvender volatilitetsjusteringer efter den normale tabelmetode for volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med kapitel 4.«

b) Følgende stykke indsættes:

»7a. Hvis et institut ikke kan beregne sikkerhedsstillelse sammen med eksponeringen, må det ikke medtage virkningen af anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for værdipapirfinansieringstransaktioner.«

154) Artikel 291, stk. 5, litra f), affattes således:

»f) I det omfang beregningen gør brug af eksisterende markedsrisikoberegninger for kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, jf. afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 4 eller 5, eller for misligholdelsesrisiko med anvendelse af en intern model for misligholdelsesrisiko, jf. afsnit IV, kapitel 1b, afdeling 3, som allerede indeholder en LGD-antagelse, er LGD i den anvendte formel 100 %.«

155) Tredje del, afsnit III, affattes således:

» AFSNIT III

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL OPERATIONEL RISIKO

KAPITEL 1

BEREGNING AF KAPITALGRUNDLAGSKRAVENE I RELATION TIL OPERATIONEL RISIKO

Artikel 311a

Definitioner

155) I dette afsnit forstås ved:

1) »hændelse knyttet til operationel risiko«: enhver hændelse, der er knyttet til en operationel risiko, og som medfører ét eller flere tab inden for ét eller flere regnskabsår

2) »aggregeret bruttotab«: summen af alle bruttotab, der har forbindelse til den samme hændelse knyttet til operationel risiko i løbet af ét eller flere regnskabsår

3) »aggregeret nettotab«: summen af alle nettotab, der har forbindelse til den samme hændelse knyttet til operationel risiko i løbet af ét eller flere regnskabsår

4) »grupperede tab«: alle operationelle tab forårsaget af en fælles underliggende udløser eller primær årsag, der kan grupperes til én hændelse knyttet til operationel risiko.

Artikel 312

Kapitalgrundlagskrav for operationel risiko

Kapitalgrundlagskravet for operationel risiko er forretningsindikatorkomponenten beregnet i overensstemmelse med artikel 313.

Artikel 313

Forretningsindikatorkomponent

Institutterne beregner deres forretningsindikatorkomponent efter følgende formel:

$$BIC = \begin{cases} 0,12 \cdot BI, & \text{hvor } BI \leq 1 \\ 0,12 + 0,15 \cdot (BI - 1), & \text{hvor } 1 < BI \leq 30 \\ 4,47 + 0,18 \cdot (BI - 30), & \text{hvor } BI > 30 \end{cases}$$

BIC = forretningsindikatorkomponenten

BI = forretningsindikatoren udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med artikel 314.

Artikel 314

Forretningsindikator

1. Institutterne beregner deres forretningsindikator efter følgende formel:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

hvor:

BI = forretningsindikatoren udtrykt i milliarder euro

ILDC = rente-, leasing- og udbyttekomponenten udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 2

SC = tjenesteydelseskomponenten udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 5

FC = finanskomponenten udtrykt i milliarder euro og beregnet i overensstemmelse med stk. 6.

2. Med henblik på stk. 1 beregnes rente-, leasing- og udbyttekomponenten efter følgende formel:

$$ILDC = \min(IC, 0,0225 \cdot AC) + DC$$

hvor:

ILDC = rente-, leasing- og udbyttekomponenten

IC = rentekomponenten, som er instituttets renteindtægter fra alle finansielle aktiver og andre renteindtægter, herunder finansielle indtægter fra finansiell leasing, indtægter fra operationel leasing og overskud fra leasede aktiver, minus instituttets renteudgifter fra alle finansielle forpligtelser og andre renteudgifter, herunder renteudgifter fra finansiell og operationel leasing, afskrivninger og værdiforringelse af og tab på operationelle leasingaktiver, beregnet som det årlige gennemsnit af de absolutte værdier af forskellene i de seneste tre regnskabsår

AC = aktivkomponenten, som er summen af instituttets samlede udestående bruttolån, forskud, rentebærende værdipapirer, herunder statsobligationer, og leasingaktiver, beregnet som det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår på grundlag af beløbene ved udgangen af hvert af de respektive regnskabsår

DC = udbyttekomponenten, som er instituttets udbytteindtægter fra investeringer i aktier og fonde, der ikke er konsolideret i instituttets regnskab, herunder udbytteindtægter fra ikkekonsoliderede datterselskaber, associerede virksomheder og joint ventures, beregnet som det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår.

3. Uanset stk. 2 kan et moderinstitut i Unionen indtil den 31. december 2027 anmode sin konsoliderende tilsynsmyndighed om tilladelse til at beregne en særskilt rente-, leasing- og udbyttekomponent for ethvert af sine specifikke institutter, der er datterselskaber, og tilføje resultatet af denne beregning til rente-, leasing- og udbyttekomponenten, der er beregnet på konsolideret niveau for andre af koncernens enheder, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Datterselskabernes aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse udgør størstedelen af deres aktiviteter.
- b) En væsentlig del af datterselskabernes aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse omfatter lån med en stor sandsynlighed for misligholdelse.
- c) Anvendelsen af undtagelsen giver et passende grundlag for beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko for moderinstituttet i Unionen.

Når tilladelsen er givet, tages den og betingelserne heri op til fornyet vurdering hvert andet år af den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA, så snart en sådan tilladelse er givet, bekræftet eller tilbagekaldt.

Senest den 31. december 2031 aflægger EBA rapport til Kommissionen om anvendelsen og hensigtsmæssigheden af den undtagelse, der er omhandlet i første afsnit, idet der navnlig tages hensyn til de pågældende specifikke forretningsmodeller og tilstrækkeligheden af det tilhørende kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko. På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der

er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2032.

4. Indtil den 31. december 2027, eller indtil den konsoliderende tilsynsmyndighed giver tilladelse i overensstemmelse med stk. 3, alt efter hvad der indtræffer først, kan et moderinstituttet i Unionen, som har fået tilladelse til at anvende den alternative standardmetode på forretningsområderne detailbankydelse og forretningsbankydelse med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, og efter at have underrettet sin konsoliderende tilsynsmyndighed fortsat anvende den alternative standardmetode som fastsat i denne forordning i den version, som var gældende den 8. juli 2024, med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko i forbindelse med disse to forretningsområder og i overensstemmelse med omfanget af den eksisterende tilladelse.

5. Med henblik på stk. 1 beregnes tjenesteydelseskomponten efter følgende formel:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

hvor:

SC = tjenesteydelseskomponten

OI = de øvrige driftsindtægter, som er det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår af instituttets indtægter fra almindelige banktransaktioner, der ikke indgår i andre poster i forretningsindikatoren, men som er af lignende art

OE = de øvrige driftsudgifter, som er det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår af instituttets udgifter og tab fra almindelige bankforretninger, der ikke indgår i andre poster i forretningsindikatoren, men som er af lignende art, og fra hændelser knyttet til operationel risiko

FI = gebyr- og provisionsindtægtskomponenten, som er det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår af instituttets indtægter fra levering af rådgivning og tjenesteydelser, herunder indtægter modtaget af instituttet som outsourcer af finansielle tjenesteydelser

FE = gebyr- og provisionsudgiftskomponenten, som er det årlige gennemsnit over de seneste tre regnskabsår af instituttets udgifter til modtagelse af rådgivning og tjenesteydelser, herunder outsourcinggebyrer, der betales af instituttet for levering af finansielle tjenesteydelser, men eksklusive outsourcinggebyrer, der betales for levering af ikkefinansielle tjenesteydelser.

Med forbehold af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, og i det omfang institutsikringsordningen råder over passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af operationelle risici, kan institutter, som deltager i en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, beregne tjenesteydelseskomponten eksklusive eventuelle indtægter fra eller udgifter betalt til institutter, som deltager i samme institutsikringsordning. Eventuelle tab som følge af de tilknyttede operationelle risici gensidiggøres mellem alle deltagere af institutsikringsordningen.

6. Med henblik på stk. 1 beregnes finanskomponenten efter følgende formel:

$$FC=TC+BC$$

hvor:

FC = finanskomponenten

TC = handelsbeholdningskomponenten, som er det årlige gennemsnit af de absolutte værdier over de seneste tre regnskabsår af nettooverskud eller -tab, alt efter hvad der er relevant, af instituttets handelsbeholdning, og som anses for hensigtsmæssig i overensstemmelse med enten regnskabsstandarderne eller med tredje del, afsnit I, kapitel 3, herunder fra aktiver og passiver i handelsbeholdningen, fra regnskabsmæssig sikring og fra valutakursforskelle

BC = komponenten uden for handelsbeholdningen, som er det årlige gennemsnit af de absolutte værdier over de seneste tre regnskabsår af nettooverskud eller -tab, alt efter hvad der er relevant, af instituttets portefølje uden for handelsbeholdningen, herunder af finansielle aktiver og passiver målt til dagsværdi gennem resultatopgørelsen, fra regnskabsmæssig sikring, fra valutakursforskelle og fra realiserede gevinster og tab på finansielle aktiver og passiver, der ikke måles til dagsværdi gennem resultatopgørelsen.

7. Institutterne må ikke anvende nogen af følgende elementer ved beregningen af deres forretningsindikator:

- a) indtægter og udgifter fra forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed
- b) betalte præmier og modtagne betalinger fra købte forsikrings- eller genforsikringspolicer
- c) administrative udgifter, herunder personaleudgifter, outsourcinggebyrer, der betales for levering af ikkefinansielle tjenesteydelser, og andre administrationsomkostninger
- d) inddrivelse af administrative udgifter, herunder inddrivelse af betalinger på vegne af kunder
- e) udgifter til lokaler og anlægsaktiver, medmindre disse udgifter hidrører fra hændelser knyttet til operationel risiko
- f) afskrivninger på materielle aktiver og amortisering af immaterielle aktiver, undtagen afskrivninger i forbindelse med operationelt leasede aktiver, som skal medregnes i udgifter vedrørende finansiell og operationel leasing
- g) hensættelser og tilbageførsel af hensættelser, medmindre disse hensættelser vedrører hændelser knyttet til operationel risiko
- h) udgifter til aktiekapital, der er tilbagebetalingspligtig på anfordring
- i) værdiforringelse og tilbageførsel af værdiforringelse
- j) ændringer af goodwill indregnet i resultatopgørelsen
- k) selskabsskat.

8. Hvis et institut har været i drift i mindre end tre år, anvender det fremadrettede forretningsestimater, når det beregner de relevante komponenter i sin forretningsindikator, med forbehold af dets kompetente myndigheds samtykke. Instituttet begynder at inddrage historiske data, så snart disse data foreligger.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) komponenterne i forretningsindikatoren og anvendelsen heraf ved at udarbejde lister over typiske underposter under hensyntagen til internationale reguleringsmæssige standarder og, hvis det er relevant, den tilsynsmæssige grænse, som er defineret i tredje del, afsnit I, kapitel 3

b) de elementer, der er anført i denne artikels stk. 7.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at angive posterne i forretningsindikatoren ved at sammenkoble disse poster med de tilsvarende indberetningsfelter, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 (*14), hvis det er relevant.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse

Artikel 315

Justeringer af forretningsindikatoren

1. Institutter medtager forretningsindikatorposter for fusionerede eller erhvervede enheder eller aktiviteter i beregningen af deres forretningsindikator fra tidspunktet for fusionen eller erhvervelsen, alt efter hvad der er relevant, og den skal dække de seneste tre regnskabsår.

2. Institutterne kan anmode om tilladelse fra den kompetente myndighed til at undtage beløb vedrørende afhændede enheder eller aktiviteter fra forretningsindikatoren.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) hvordan institutterne skal fastsætte justeringerne af den forretningsindikator, der er omhandlet i stk. 1 og 2

b) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give den tilladelse, der er omhandlet i stk. 2

c) tidspunktet for de justeringer, der er omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10 januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL 2

DATAINDSAMLING OG -STYRING

Artikel 316

Beregning af det årlige tab som følge af operationel risiko

1. Institutter med en forretningsindikator på 750 mio. EUR eller derover beregner deres årlige tab som følge af operationel risiko som summen af alle nettotab i et givet regnskabsår beregnet i overensstemmelse med artikel 318, stk. 1, som er lig med eller overstiger tabsdatatærskler, der er fastsat i artikel 319, stk. 1 eller 2.

Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder indrømme en undtagelse fra kravet om beregning af et årligt tab som følge af operationel risiko til institutter med en forretningsindikator, der ikke overstiger 1 mia. EUR, forudsat at instituttet over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis har godtgjort, at det ville være urimeligt byrdefuldt for instituttet at anvende første afsnit.

2. Med henblik på stk. 1 er den relevante forretningsindikator den højeste værdi af den forretningsindikator, som instituttet har indberettet på de seneste otte referencedatoer for indberetning. Et institut, der endnu ikke har indberettet sin forretningsindikator, anvender sin seneste forretningsindikator.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelsen om »urimeligt byrdefuldt« med henblik på stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 317

Tabsdatasæt

1. Institutter, der beregner et årligt tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1, skal have indført ordninger, procedurer og mekanismer til løbende at oprette og ajourføre et tabsdatasæt, der for hver registreret hændelse knyttet til operationel risiko samler bruttotabsbeløb, inddrivelses fra andet end forsikring, inddrivelses fra forsikring, referencedatoer og grupperede tab, herunder tab som følge af forsømmelseshændelser.

2. Instituttets tabsdatasæt skal omfatte alle hændelser knyttet til operationel risiko, der hidrører fra alle enheder, der er omfattet af konsolidering i henhold til første del, afsnit II, kapitel 2.

3. Med henblik på stk. 1 skal institutter:

a) i tabsdatasættet medtage hver hændelse knyttet til operationel risiko, der er registreret i løbet af ét eller flere regnskabsår

b) anvende bogføringsdatoen ved medtagelse af tab i forbindelse med hændelser knyttet til operationel risiko i tabsdatasættet

c) henføre tab og inddrivelses i forbindelse med en fælles hændelse knyttet til operationel risiko eller relaterede hændelser knyttet til operationel risiko over tid og bogført over flere år til de tilsvarende regnskabsår for tabsdatasættet i overensstemmelse med deres bogføringsmæssige behandling.

4. Institutterne indsamler også:

a) oplysninger om referencedatoerne for hændelser knyttet til operationel risiko, herunder:

i) den dato, hvor hændelsen knyttet til operationel risiko fandt sted eller begyndte første gang (»hændelsesdato«), hvis en sådan foreligger

ii) den dato, hvor instituttet blev bekendt med hændelsen knyttet til operationel risiko (»konstateringsdato«)

iii) den eller de datoer, hvor en hændelse knyttet til operationel risiko medfører et tab eller en reserve eller hensættelse til dækning af et tab, der er indregnet i instituttets resultatopgørelse (»bogføringsdato«)

b) oplysninger om eventuelle inddrivelses af bruttotabsbeløb samt beskrivende oplysninger om faktorerne bag eller årsagerne til tabshændelserne.

Detaljeringsgraden af eventuelle beskrivende oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til bruttotabsbeløbets størrelse.

5. Et institut må i tabsdatasættet ikke medtage hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende kreditrisiko, som er indregnet i det risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko. Hændelser knyttet til operationel risiko, der vedrører kreditrisiko, men som ikke er indregnet i det risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, medtages i tabsdatasættet.

6. Hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende markedsrisiko behandles som operationel risiko og medtages i tabsdatasættet.

7. Et institut skal efter anmodning fra den kompetente myndighed kunne sammenkoble sine historiske interne tabsdata med hændelsestypen.

8. Med henblik på denne artikel sikrer institutter pålideligheden, robustheden og ydeevnen af deres IT-systemer og -infrastruktur, der er nødvendig for at vedligeholde og ajourføre tabsdatasættet, navnlig ved at sikre samtlige følgende:

a) deres IT-systemer og -infrastruktur er sikre og modstandsdygtige, og denne pålidelighed og modstandsdygtighed kan løbende opretholdes

b) deres IT-systemer og -infrastruktur er omfattet af konfigurations-, ændrings- og versionsstyringsprocesser

c) i tilfælde af at et institut outsourcer dele af vedligeholdelsen af sine IT-systemer og sin IT-infrastruktur, sikres IT-systemernes og -infrastrukturens pålidelighed, robusthed og ydeevne, ved at som minimum følgende bekræftes:

i) dets IT-systemer og -infrastruktur er sikre og modstandsdygtige, og denne pålidelighed og modstandsdygtighed kan løbende opretholdes

ii) processen for planlægning, udformning, test og implementering af IT-systemerne og -infrastrukturen er forsvarlig og korrekt med hensyn til projektstyring, risikostyring, forvaltning, teknik, kvalitetssikring og testplanlægning, systemmodellering og -udvikling, kvalitetssikring i alle aktiviteter, herunder kodegennemgang og, hvor det er relevant, kodeverifikation og test, herunder brugeraccept

iii) dets IT-systemer og -infrastruktur er omfattet af konfigurations-, ændrings- og versionsstyringsprocesser

iv) processen for planlægning, udformning, test og implementering af IT-systemerne og -infrastrukturen og beredskabsplaner godkendes af ledelsesorganet eller den daglige ledelse, og ledelsesorganet og den daglige ledelse orienteres regelmæssigt om IT-systemernes og -infrastrukturens ydeevne.

9. Med henblik på stk. 7 udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger en risikoklassificering for operationelle risici, som overholder internationale standarder, og en metode til at klassificere de tabshændelser, der er medtaget i tabsdatasættet, på grundlag af denne risikoklassificering for operationelle risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. Med henblik på stk. 8 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer, der forklarer de tekniske elementer, der er nødvendige for at sikre pålidelighed, robusthed og ydeevne af forvaltningsordninger til vedligeholdelse af tabsdatasættet, med særligt fokus på IT-systemer og -infrastrukturer.

Artikel 318

Beregning af nettotab og bruttotab

1. Med henblik på artikel 316, stk. 1, beregner institutterne for hver hændelse knyttet til operationel risiko et nettotab på følgende måde:

$$\text{nettotab} = \text{bruttotab} - \text{inddrivelse}$$

hvor:

bruttotab = et tab i forbindelse med en hændelse knyttet til operationel risiko før inddrivelse af enhver art

inddrivelse = én eller flere uafhængige hændelser i forbindelse med den oprindelige hændelse knyttet til operationel risiko, adskilt i tid, hvor der modtages midler eller tilgang af økonomiske fordele fra en tredjepart.

Institutterne opretholder løbende en ajourført beregning af nettotabet for hver specifik hændelse knyttet til operationel risiko. I det øjemed ajourfører institutterne beregningen af nettotab på grundlag af de observerede eller estimerede variationer i bruttotabet og inddrivelsen for hvert af de seneste ti regnskabsår. Hvis der konstateres tab i forbindelse med samme hændelse knyttet til operationel risiko i flere regnskabsår inden for dette tiårige tidsrum, beregner og ajourfører instituttet:

a) nettotabet, bruttotabet og inddrivelsen for hvert af de regnskabsår i det tiårige tidsrum, hvor nettotabet, bruttotabet og inddrivelsen blev registreret

b) det aggregerede nettotab, det aggregerede bruttotab og den aggregerede inddrivelse for alle relevante regnskabsår i det tiårige tidsrum.

2. Med henblik på stk. 1 medtages følgende poster i beregningen af bruttotab:

a) direkte omkostninger såsom værdiforringelser, afviklingsomkostninger, beløb betalt for at råde bod på skader, bøder og morarenter samt juridiske omkostninger, indregnet i instituttets resultatopgørelse og nedskrivninger som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko, herunder:

i) hvis hændelsen knyttet til operationel risiko er relateret til markedsrisiko, omkostningerne ved afvikling af markedspositioner i det registrerede tab på posterne vedrørende operationel risiko

ii) hvis betalinger vedrører instituttets fejl eller mangelfulde processer, bøder, renteudgifter, morarenter, juridiske omkostninger og, med undtagelse af det oprindeligt skyldige skattebeløb, skat, medmindre dette beløb allerede er medtaget under litra e)

- b) påløbne omkostninger som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko, herunder eksterne udgifter med direkte forbindelse til hændelsen knyttet til operationel risiko og reparations- eller udskiftningsomkostninger ved genetablering af den position, der var gældende, før hændelsen knyttet til operationel risiko indtraf
- c) hensættelser eller reserver indregnet i resultatopgørelsen til mulige virkninger af operationelle tab, herunder som følge af forsømmelseshændelser
- d) tab som følge af hændelser knyttet til operationel risiko med en endelig finansiel virkning, som midlertidigt er bogført på overgangs- eller interimskonti, og som endnu ikke afspejles i resultatopgørelsen (»afventende tab«)
- e) negative økonomiske virkninger, der er bogført i et regnskabsår, og som skyldes hændelser knyttet til operationel risiko, der påvirker pengestrømme eller årsregnskaber fra tidligere regnskabsår (»tidsforskudt tab«).

Med henblik på første afsnit, litra d), medtages væsentlige afventende tab i tabsdatasættet inden for en tidsramme, der står i et rimeligt forhold til størrelsen og alderen af den afventende post.

Med henblik på første afsnit, litra e), medtager instituttet i tabsdatasættet væsentlige tidsforskudte tab, hvis disse tab skyldes hændelser knyttet til operationel risiko, der spænder over mere end ét regnskabsår. Institutterne medtager i det registrerede tab på posten vedrørende operationel risiko i et regnskabsår tab, der skyldes korrektion af bogføringsfejl fra tidligere regnskabsår, også selv om disse tab ikke direkte berører tredjeparter. Hvis der er væsentlige tidsforskudte tab, og hændelsen knyttet til operationel risiko direkte berører tredjeparter, herunder instituttets kunder, leverandører og ansatte, medtager instituttet også den officielle tilpasning af tidligere offentliggjorte regnskaber.

3. Med henblik på stk. 1 udelukkes følgende poster fra beregningen af bruttotab:

- a) omkostninger ved generelle vedligeholdelseskontrakter vedrørende materielle anlægsaktiver
- b) interne eller eksterne udgifter til fremme af forretningsaktiviteterne efter tab som følge af operationel risiko, bl.a. opgraderinger, forbedringer, risikovurderingsinitiativer og udvidelser
- c) forsikringspræmier.

4. Med henblik på stk. 1 anvendes inddrivelser kun til reduktion af bruttotab, hvis instituttet har modtaget betaling. Fordringer betragtes ikke som inddrivelser.

Efter anmodning fra den kompetente myndighed fremlægger instituttet al den dokumentation, der er nødvendig for at kontrollere de betalinger, der er modtaget og taget i betragtning ved beregningen af nettotabet i forbindelse med en hændelse knyttet til operationel risiko.

Artikel 319

Tabsdatatærskler

1. Med henblik på at beregne det årlige tab som følge af operationel risiko som omhandlet i artikel 316, stk. 1, medregner institutterne fra tabsdatasættet hændelser knyttet til operationel risiko med et nettotab beregnet i overensstemmelse med artikel 318, som er lig med eller overstiger 20 000 EUR.

2. Med forbehold af denne artikels stk. 1 og med henblik på artikel 446 beregner institutterne også det årlige tab som følge af operationel risiko, jf. artikel 316, stk. 1, idet de fra tabsdatasættet medregner hændelser knyttet til operationel risiko med et nettotab beregnet i overensstemmelse med artikel 318, som er lig med eller overstiger 100 000 EUR.

3. I tilfælde af en hændelse knyttet til operationel risiko, der medfører tab i mere end ét regnskabsår, jf. artikel 318, stk. 1, andet afsnit, er det nettotab, der skal medregnes med henblik på de tærskler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, det aggregerede nettotab.

Artikel 320

Udelukkelse af tab

1. Et institut kan anmode den kompetente myndighed om tilladelse til at udelukke ekstraordinære hændelser knyttet til operationel risiko, der ikke længere er relevante for instituttets risikoprofil, fra beregningen af dets årlige tab som følge af operationel risiko, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet kan over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis godtgøre, at årsagen til den hændelse knyttet til operationel risiko, der ligger til grund for disse tab som følge af operationel risiko, ikke vil forekomme igen.

b) Det aggregerede nettotab fra den tilsvarende hændelse knyttet til operationel risiko er et af følgende:

i) lig med eller overstiger 10 % af instituttets gennemsnitlige årlige tab som følge af operationel risiko beregnet over de seneste ti regnskabsår og på grundlag af den tærskel, der er omhandlet i artikel 319, stk. 1, hvis hændelsen med tab som følge af operationel risiko vedrører aktiviteter, der stadig indgår i forretningsindikatoren

ii) relateret til en hændelse knyttet til operationel risiko, som vedrører aktiviteter, der er afhændet og ikke indgår i forretningsindikatoren, jf. artikel 315, stk. 2.

c) Tabet som følge af operationel risiko har været med i tabsdatabasen i en periode på mindst ét år, medmindre tabet som følge af operationel risiko vedrører aktiviteter, der er afhændet og ikke indgår i forretningsindikatoren, jf. artikel 315, stk. 2.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit, litra c), begynder minimumsperioden på ét år fra den dato, hvor den hændelse knyttet til operationel risiko, der indgår i tabsdatasættet, første gang oversteg den væsentlighedstærskel, der er fastsat i artikel 319, stk. 1.

2. Et institut, der anmoder om tilladelsen omhandlet i stk. 1, skal give den kompetente myndighed dokumenterede begrundelser for at udelukke en ekstraordinær hændelse knyttet til operationel risiko, herunder:

- a) en beskrivelse af hændelsen knyttet til operationel risiko
- b) dokumentation for, at tabet som følge af hændelsen knyttet til operationel risiko ligger over væsentlighedstærsklen for udelukkelse af tab, jf. stk. 1, litra b), nr. i), herunder den dato, hvor hændelsen knyttet til operationel risiko oversteg væsentlighedstærsklen
- c) den dato, fra hvilken den pågældende hændelse knyttet til operationel risiko udelukkes, under hensyntagen til den minimumsperiode, der er fastsat i stk. 1, litra c)
- d) årsagen til, at hændelsen knyttet til operationel risiko ikke længere anses for at være relevant for instituttets risikoprofil
- e) en påvisning af, at der ikke er nogen lignende eller resterende juridiske eksponeringer, og at den hændelse knyttet til operationel risiko, der skal udelukkes, ikke har nogen relevans for andre aktiviteter eller produkter
- f) rapporter om instituttets uafhængige gennemgang eller validering, der bekræfter, at hændelsen knyttet til operationel risiko ikke længere er relevant, og at der ikke er lignende eller resterende juridiske eksponeringer
- g) dokumentation for, at instituttets kompetente organer via instituttets godkendelsesprocesser har godkendt anmodningen om udelukkelse af hændelsen knyttet til operationel risiko, og datoen for en sådan godkendelse
- h) virkningen af udelukkelsen af hændelsen knyttet til operationel risiko for det årlige tab som følge af operationel risiko.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som den kompetente myndighed skal vurdere i henhold til stk. 1, herunder hvordan det gennemsnitlige årlige tab som følge af operationel risiko skal beregnes, og specifikationerne for de oplysninger, der skal indsamles i henhold til stk. 2, eller eventuelle yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for, at vurderingen kan foretages.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 321

Medtagelse af tab fra fusionerede eller erhvervede enheder eller aktiviteter

1. Tab hidrørende fra fusionerede eller erhvervede enheder eller aktiviteter medtages i tabsdatasættet, så snart forretningsindikatorposterne vedrørende disse enheder eller aktiviteter medtages i instituttets beregning af forretningsindikatoren i overensstemmelse med artikel 315, stk. 1. I det øjemed medtager institutterne tab, der er konstateret i en tiårsperiode forud for erhvervelsen eller fusionen.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal fastsætte justeringerne af deres tabsdatasæt efter medtagelsen af tab fra fusionerede eller erhvervede enheder eller aktiviteter som omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 322

Fuldstændighed, nøjagtighed og kvalitet af tabsdata

1. Institutterne skal have etableret en organisation og procedurer med henblik på at sikre fuldstændighed, nøjagtighed og kvalitet af tabsdataene og underkaste disse data en uafhængig gennemgang.

2. De kompetente myndigheder gennemgår regelmæssigt og mindst hvert femte år kvaliteten af tabsdataene fra et institut, der beregner et årligt tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1. De kompetente myndigheder foretager en sådan gennemgang mindst hvert tredje år for et institut med en forretningsindikator, der overstiger 1 mia. EUR.

Artikel 323

Rammer for styring af operationel risiko

1. Institutterne skal have etableret:

- a) et veldokumenteret vurderings- og styringssystem for operationel risiko, som er nøje integreret i daglige risikostyringsprocesser, udgør en integreret del af overvågningen og kontrollen af instituttets profil med hensyn til operationel risiko, og for hvilket der er tildelt klare ansvarsområder; vurderings- og styringssystemet for operationel risiko skal identificere instituttets eksponeringer mod operationel risiko og spore relevante data om operationel risiko, herunder data om væsentlige tab
- b) en styringsfunktion for operationel risiko, der er uafhængig af instituttets forretningsaktiviteter og operationelle enheder
- c) et system til rapportering til den daglige ledelse, der sikrer rapportering vedrørende operationel risiko til de relevante funktioner i instituttet
- d) et system til regelmæssig overvågning og rapportering af erfaringer med eksponeringer og tab i forbindelse med operationel risiko og procedurer for at træffe passende korrigerende foranstaltninger
- e) rutiner til sikring af overholdelse og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse

f) regelmæssig gennemgang af instituttets processer og systemer for vurdering og styring af operationel risiko, der foretages af interne eller eksterne revisorer, som har den nødvendige viden

g) interne valideringsprocedurer, som fungerer pålideligt og effektivt

h) gennemsigtige og tilgængelige datastrømme og processer i forbindelse med instituttets system for vurdering af operationel risiko.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere forpligtelserne i henhold til stk. 1, litra a)-h), under hensyntagen til instituttets størrelse og kompleksitet.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(*¹⁴) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 (EUT L 97 af 19.3.2021, s. 1).« "

156) I artikel 325 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-5 affattes således:

»1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle sine positioner i handelsbeholdningen og alle sine positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, ved hjælp af følgende metoder:

a) den alternative standardmetode, der er beskrevet i kapitel 1a

b) den alternative metode med interne modeller, der er beskrevet i kapitel 1b, for de positioner, der henregnes til handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at anvende sin alternative metode, jf. artikel 325az, stk. 1

c) den forenklede standardmetode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i artikel 325a, stk. 1.

Uanset første afsnit beregner et institut ikke kapitalgrundlagskrav vedrørende valutakursrisiko for positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko, hvis disse positioner fratrækkes instituttets kapitalgrundlag. Instituttet skal dokumentere sin anvendelse af undtagelsen i dette afsnit, herunder dens indvirkning og væsentlighed, og efter anmodning stille oplysningerne til rådighed for sin kompetente myndighed.

2. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den forenklede standardmetode skal være lig med summen af følgende kapitalgrundlagskrav, alt efter hvad der er relevant:

a) kapitalgrundlagskravene vedrørende positionsrisiko omhandlet i kapitel 2 multipliceret med:

i) 1,3 for de generelle og specifikke risici ved positioner i gældsinstrumenter, undtagen securitiseringsinstrumenter som omhandlet i artikel 337

ii) 3,5 for de generelle og specifikke risici ved positioner i aktieinstrumenter

b) kapitalgrundlagskravene vedrørende valutakursrisiko omhandlet i kapitel 3 multipliceret med 1,2

c) kapitalgrundlagskravene vedrørende råvarerisiko omhandlet i kapitel 4 multipliceret med 1,9

d) kapitalgrundlagskravene vedrørende securitiseringsinstrumenter som omhandlet i artikel 337.

3. Et institut, der anvender den alternative metode med interne modeller, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, indberetter til sin kompetente myndighed den månedlige beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), for hver handelsenhed, som disse positioner henregnes til i overensstemmelse med artikel 104b.

4. Et institut kan permanent anvende en kombination af den alternative standardmetode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), og den alternative metode med interne modeller, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), forudsat at de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative metode med interne modeller repræsenterer mindst 10 % af de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko. Et institut må ikke på individuelt niveau anvende nogen af disse metoder i kombination med den forenklede standardmetode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c). På konsolideret niveau kan et institut anvende en kombination af disse tre metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med artikel 325b, stk. 4, litra b), så længe den forenklede standardmetode ikke anvendes i kombination med de andre to metoder inden for en enkelt juridisk enhed.

5. Et institut må ikke anvende den alternative metode med interne modeller, som er omhandlet i stk. 1, litra b), for instrumenter i sin handelsbeholdning, der er securitiseringspositioner eller positioner i den alternative korrelationshandelsportefølje (ACTP'en) som fastsat i stk. 6, 7 og 8.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, efter de metoder, der er beskrevet i denne artikels stk. 1, litra a) og b), under hensyntagen til kravene i artikel 104b, stk. 5 og 6, hvor det er relevant.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

157) I artikel 325a foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Betingelser for anvendelse af den forenklede standardmetode «.

b) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»Et institut kan beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at anvende den forenklede standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra c), såfremt omfanget af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering ved anvendelse af oplysninger fra den sidste dag i måneden:«.

c) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) affattes således:

»b) alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, medtages, undtagen positioner, der ikke indgår i beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende valutarisiko i henhold til artikel 104c, eller som fratrækkes institutternes kapitalgrundlag«.

ii) Litra f) affattes således:

»f) den samlede lange positions absolutte værdi og den samlede korte positions absolutte værdi adderes.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit er betydningen af lange og korte positioner den samme som den, der er fastsat i artikel 94, stk. 3.

Med henblik på første afsnit er den aggregerede lange (korte) positions værdi lig med summen af værdierne af de individuelle lange (korte) positioner, der indgår i beregningen i overensstemmelse med nævnte afsnits litra a) og b).«

d) Stk. 5, indledningen, affattes således:

»Institutterne ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter metoden i artikel 325, stk. 1, litra c), inden for tre måneder i et af følgende tilfælde:«.

e) Stk. 6 affattes således:

»6. Et institut, som er ophørt med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter metoden i artikel 325, stk. 1, litra c), må kun tillades at begynde at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter nævnte metode, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på ét år.«

f) Stk. 8 udgår.

158) I artikel 325b tilføjes følgende stykke:

»4. Har en kompetent myndighed ikke givet et institut tilladelsen omhandlet i stk. 2 til mindst ét institut eller én virksomhed i koncernen, finder følgende krav anvendelse ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko på konsolideret niveau i overensstemmelse med dette afsnit:

a) Instituttet beregner nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit for alle positioner i institutter eller virksomheder i den koncern, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i stk. 2, ved at anvende behandlingen omhandlet i stk. 1.

b) Instituttet beregner nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit individuelt for alle positioner i hvert institut eller hver virksomhed i den koncern, for hvilke instituttet ikke har fået tilladelse som omhandlet i stk. 2.

c) Instituttet beregner de samlede kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette afsnit på konsolideret niveau ved at tilføje de beløb, der er beregnet i dette stykkes litra a) og b).

Med henblik på beregningen omhandlet i første afsnit, litra a) og b), anvender institutter og virksomheder som omhandlet deri samme indberetningsvaluta som den indberetningsvaluta, der anvendes til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med dette afsnit på konsolideret niveau for koncernen.«

159) I artikel 325c foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

» Den alternative standardmetodes anvendelsesområde, struktur og kvalitative krav «.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Institutterne skal have indført et dokumenteret sæt interne politikker, procedurer og kontrolforanstaltninger med henblik på at overvåge og sikre overholdelse af kravene i dette kapitel og gøre det tilgængeligt for de kompetente myndigheder. Eventuelle ændringer af disse politikker, procedurer og kontrolforanstaltninger skal meddeles de kompetente myndigheder i rette tid.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Uanset stk. 2 beregner et institut kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med den alternative standardmetode for instituttets beholdninger af egne gældsinstrumenter som summen af de to komponenter omhandlet i stk. 2, litra a) og c). Ved beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i henhold til den følsomhedsbaserede metode omhandlet i stk. 2, litra a), undtager instituttet i denne beregning risiciene fra instituttets eget kreditspænd.

4. Institutterne skal have en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den daglige ledelse. Denne risikokontrolenhed skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af den alternative standardmetode. Den udarbejder og analyserer månedlige rapporter om resultatet af den alternative standardmetode samt hensigtsmæssigheden af instituttets handelsbegrænsninger.

5. Institutterne foretager en uafhængig gennemgang af den alternative standardmetode, som de anvender med henblik på dette kapitel, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, enten som led i deres regelmæssige interne revisionsproces eller ved at give en tredjepart mandat til at foretage denne gennemgang. Resultatet af en sådan gennemgang skal indberettes til de relevante ledelsesorganer.

Med henblik på første afsnit er »tredjepart« en virksomhed, som leverer revisions- eller konsulenttjenester til institutterne, og som råder over medarbejdere med tilstrækkelige færdigheder og kompetencer på området for markedsrisiko.

6. Gennemgangen af den alternative standardmetode, der er omhandlet i stk. 5, skal omfatte både handelsfunktionernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter og skal som minimum vurdere følgende:

a) de interne politikker, procedurer og kontroller med henblik på overvågning og sikring af opfyldelsen af de krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 1

b) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringssystemet og -processerne samt organisationen af risikokontrolenheden, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, er fyldestgørende

c) nøjagtigheden af følsomhedsberegninger og af den proces, der anvendes til at udlede disse beregninger fra instituttets værdiansættelsesmodeller, der tjener som basis for indberetning af overskud og tab til den daglige ledelse, jf. artikel 325t

d) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de datakilder, der bruges til beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko med anvendelse af den alternative standardmetode, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne datakilder er uafhængige.

Et institut foretager gennemgangen omhandlet i første afsnit mindst én gang om året, eller mindre hyppigt op til hvert andet år hvis instituttet over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis kan godtgøre, at dets handelsbeholdningsaktiviteters størrelse, systemiske betydning, art, omfang og kompleksitet begrundet en mindre hyppig gennemgang.

7. De kompetente myndigheder verificerer, at den i denne artikel, stk. 2, omhandlede beregning, herunder et instituts gennemførelse af kravene i dette kapitel og i artikel 325a, foretages med integritet.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, i henhold til hvilken de kompetente myndigheder foretager den i stk. 7 omhandlede verifikation.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2028.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

160) I artikel 325j foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for en position i en CIU ved hjælp af en af følgende metoder:

a) et institut, der opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 8, litra a), beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for denne position ved hver måned at se på CIU'ens underliggende positioner, som om instituttet besad disse positioner direkte

b) hvis et institut opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 8, litra b), beregner instituttet kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for denne position ved at anvende en af følgende metoder:

i) det betragter positionen i CIU'en som en enkelt aktieposition, der er allokeret til undergruppen »andre sektorer« i artikel 325ap, stk. 1, tabel 8

ii) det tager de grænser, der er fastsat i CIU'ens mandat og den relevante lovgivning, i betragtning.

Med henblik på den beregning, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b), nr. ii), kan instituttet beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko for derivatpositioner i CIU'en ved at anvende den forenklede metode i artikel 132a, stk. 3.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med henblik på de metoder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b),, skal instituttet:

a) anvende kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko i afdeling 5 og tillægget for restrisiko i afdeling 4 på en position i en CIU, hvis den pågældende CIU's mandat giver det mulighed for at investere i eksponeringer, der er omfattet af disse kapitalgrundlagskrav; når instituttet anvender den metode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1,

litra b), nr. i), skal det betragte positionen i CIU'en som en enkelt ikke-ratet aktieposition allokert til undergruppen »ikke-ratet« i artikel 325y, stk. 1, tabel 2, og

b) for alle positioner i samme CIU anvende samme metode blandt de metoder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene særskilt som en separat portefølje.«

c) Stk. 3, 4 og 5 erstattes af følgende:

»3. Et institut kan anvende en kombination af de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede metoder til sine positioner i CIU'er. Et institut anvender dog kun én af disse metoder for alle positioner i samme CIU.

4. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra b), nr. ii), beregner et institut kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved at bestemme CIU'ens hypotetiske portefølje, der ville give de højeste kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 325c, stk. 2, litra a), på basis af CIU'ens mandat eller relevant lovgivning, idet der, hvor det er relevant, tages højde for gearing i maksimalt omfang.

Instituttet anvender den samme hypotetiske portefølje som den, der er omhandlet i første afsnit, til, hvor det er relevant, at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko i afdeling 5 og tillægget for restryisiko i afdeling 4 for en position i en CIU.

Den metode, som instituttet har udarbejdet til bestemmelse af de hypotetiske porteføljer for alle positioner i CIU'er, for hvilke beregningerne omhandlet i første afsnit anvendes, skal godkendes af dets kompetente myndighed.

5. Et institut kan kun anvende de i stk. 1 omhandlede metoder, hvis CIU'en opfylder alle betingelserne i artikel 132, stk. 3. Hvis CIU'en ikke opfylder alle betingelserne i artikel 132, stk. 3, flytter instituttet dets positioner i CIU'en uden for handelsbeholdningen.

6. Til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for en CIU-position efter metoden omhandlet i stk. 1, litra a), kan institutter benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Tredjeparten er en af følgende:

i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af dette litras nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)

iii) en tredjepartsleverandør, forudsat at de pågældende data, oplysninger eller risikoparametre leveres eller beregnes af de tredjeparter, der er omhandlet i dette litras nr. i) eller ii), eller af en anden sådan tredjepartsleverandør.

b) Tredjeparten forsyner instituttet med data, oplysninger eller risikoparametre til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende markedsrisiko for CIU'ens position efter den metode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a).

c) En ekstern revisor for instituttet har bekræftet, at tredjepartens data, oplysninger eller risikoparametre som omhandlet i dette stykkes litra b) er tilstrækkelige, og instituttets kompetente myndighed har ubegrænset adgang til disse data, oplysninger eller risikoparametre efter anmodning.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tekniske elementer i metoden til bestemmelse af hypotetiske porteføljer med henblik på metoden omhandlet i stk. 4, herunder den måde, hvorpå institutterne i metoden, hvor det er relevant, skal tage højde for gearing i maksimalt omfang.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

161) Artikel 325q, stk. 2, affattes således:

»2. De valutakursvegarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valutarisici, er de implicitte volatiliteter for valutakurser mellem valutapar. Disse implicitte volatiliteter fordeles på følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år.«

162) I artikel 325s, stk. 1, affattes formlen s_k således:

»

$$s_k = \frac{V_i(1,01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$$

«.

163) I artikel 325t foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Uanset dette stykkes første afsnit kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, jf. kapitel 1b, anvender værdiansættelsesfunktionerne i risikomålingssystemet under deres metode med interne modeller til beregning af følsomheder i henhold til dette kapitel med henblik på beregnings- og indberetningskravene i artikel 325, stk. 3.«

b) Stk. 5, litra a), affattes således:

»a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring eller til indberetning af overskud og tab til den daglige ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet«.

c) Stk. 6, litra a) og b), affattes således:

»a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring eller til indberetning af overskud og tab til den daglige ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet

b) instituttet påviser, at disse alternative definitioner er mere hensigtsmæssige til at opfange følsomhederne for positionen end de formler, der er fastsat i denne underafdeling, at den lineære transformering i første afsnit afspejler en vegarisikofølsomhed, og at de deraf følgende følsomheder ikke i væsentlig grad afviger fra dem, der følger af disse formler.«

164) I artikel 325u foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Uanset stk. 1 anvender et institut indtil den 31. december 2032 ikke kapitalgrundlagskravet vedrørende restrisici på instrumenter, der udelukkende har til formål at afdække markedsrisikoen for positioner i handelsbeholdningen, der skaber et kapitalgrundlagskrav vedrørende restrisici og er underlagt samme type restrisici som de positioner, de afdækker.

Den kompetente myndighed giver tilladelse til at anvende den behandling, der er omhandlet i første afsnit, hvis instituttet over for den kompetente myndighed på tilfredsstillende vis løbende kan godtgøre, at instrumenterne opfylder kriterierne for at blive behandlet som afdækkede positioner.

Instituttet indberetter resultatet af beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici for alle de instrumenter, for hvilke undtagelsen i første afsnit finder anvendelse, til den kompetente myndighed.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, som institutterne skal anvende til identificering af de positioner, der kan omfattes af undtagelsen i stk. 4a. Disse kriterier skal mindst omfatte arten af de instrumenter, der er omhandlet i nævnte stykke, nettooverskud og -tab for de kombinerede positioner, følsomhederne ved de kombinerede positioner og de risici, der fortsat ikke er afdækket i de kombinerede positioner, idet der navnlig tages hensyn til muligheden for, at den oprindelige position kan afdækkes med et delbeløb.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2024.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Senest den 31. december 2029 aflægges EBA rapport til Kommissionen om virkningen af anvendelsen af den i stk. 4a omhandlede behandling. På grundlag af resultaterne i denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at forlænge den i nævnte stykkes omhandlede behandling.«

165) I artikel 325v tilføjes følgende stykke:

»3. For handlede kredit- og aktiederivater, der ikke er securitiseringer, bestemmes JTD-beløbene for de enkelte dele ved hjælp af transparensmetoden.«

166) I artikel 325x tilføjes følgende stykke:

»5. Hvis de kontraktlige eller retlige betingelser for en derivatposition, der har et gælds- eller aktiebaseret kontantinstrument som underliggende instrument, og som er afdækket med det pågældende gælds- eller aktiebaserede kontantinstrument, giver et institut mulighed for at afvikle begge dele af positionen på udløbsdatoen for den første af de to dele, uden eksponering for misligholdelse af det underliggende instrument, fastsættes nettobeløbet for pludselig misligholdelse af den kombinerede position til nul.«

167) I artikel 325y tilføjes følgende stykke:

»6. Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2.«

168) Artikel 325ab, stk. 2, udgår.

169) I artikel 325ad foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Nettobeløbene for JTD multipliceres med:

a) for ikketrancheopdelte produkter: vægtene for misligholdelsesrisiko svarende til deres kreditkvalitet, jf. artikel 325y, stk. 1 og 2

b) for trancheopdelte produkter: vægtene for misligholdelsesrisiko, jf. artikel 325aa, stk. 1.«

b) I stk. 3 affattes formlen DRC_b således:

$$DRC_b = \sum_{i \in long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

«.

170) Artikel 325ae, stk. 3, affattes således:

»3. Risikovægtene for risikofaktorer baseret på de valutaer, der indgår i underkategorien mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325bd, stk. 7, litra b), og instituttets nationale valuta er følgende:

a) for den risikofrie rentes risikofaktorer: de risikovægte, der er anført i nærværende artikels stk. 1, tabel 3, divideret med $\sqrt{2}$

b) for inflationsrisikofaktoren og valutabasisrisikofaktorer: de risikovægte, der er anført i nærværende artikels stk. 2, divideret med $\sqrt{2}$

«.

171) I artikel 325ah foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I tabel 4 affattes Sektor i undergruppe 13 således:

»Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, støttelångivere og dækkede obligationer«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Uanset stk. 2 kan institutter henføre en risikoeksponering vedrørende en ikkekreditvurderet dækket obligation til undergruppe 4, hvis det institut, der udstedte den dækkede obligation, har kreditkvalitetstrin 1-3.«

172) I artikel 325ai, stk. 1, affattes definitionen af ρ_{kl} (name) således:

» $\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske; det er lig med 35 %, når de to navne på følsomhederne k og l er i undergruppe 1-18 i artikel 325ah, stk. 1, tabel 4, og ellers 80 %«.

173) I artikel 325aj affattes definitionen af $\gamma_{bc}^{(rating)}$ således:

» $\gamma_{bc}^{(rating)}$ er lig med:

a) 1, når undergruppe b og c er undergruppe 1-17, og begge undergrupper er i samme kreditkvalitetskategori (enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6), og ellers er det lig med 50 %; med henblik på denne beregning anses undergruppe 1 for at tilhøre den samme kreditkvalitetskategori som undergrupper, der har kreditkvalitetstrin 1-3

b) 1, når enten undergruppe b eller c er undergruppe 18

c) 1, når undergruppe b eller c er undergruppe 19, og den anden undergruppe har kreditkvalitetstrin 1-3, og ellers er det lig med 50 %

d) 1, når undergruppe b eller c er undergruppe 20, og den anden undergruppe har kreditkvalitetstrin 4-6, og ellers er det lig med 50 %».

174) I artikel 325ak foretages følgende ændringer:

a) I tabel 6 foretages følgende ændringer:

i) I kolonnen »Kreditkvalitet« foretages følgende ændringer:

1) Anden række affattes således:

»Kreditkvalitetstrin 1-10«.

2) Tredje række affattes således:

»Kreditkvalitetstrin 11-17«.

ii) Sektoren i undergruppe 13 affattes således:

»Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, støttelångivere og dækkede obligationer«.

b) Følgende stykker tilføjes:

»Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter standardmetoden for kreditrisiko i afsnit II, kapitel 2.

Uanset stk. 2 kan institutter henføre en risikoeksponering vedrørende en ikkekreditvurderet dækket obligation til undergruppe 4, hvis det institut, der udsteder den dækkede obligation, har kreditkvalitetstrin 1-3.«

175) I artikel 325am foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, tabel 7, affattes kolonnen »Kreditkvalitet« således:

i) Første række affattes således:

»Ikkeefterstillede og kreditkvalitetstrin 1-10«.

ii) Anden række affattes således:

»Efterstillede og kreditkvalitetstrin 1-10«.

iii) Tredje række affattes således:

»Kreditkvalitetstrin 11-17 og ikke-rated«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Med henblik på denne artikel henføres en eksponering til den kreditkvalitetskategori, der svarer til den kreditkvalitetskategori, som den ville blive henført til efter den eksterne ratingbaserede metode i afsnit II, kapitel 5.«

176) I artikel 325as, tabel 9, foretages følgende ændringer:

a) Undergruppenavnet på undergruppe 3 affattes således:

»Energi — elektricitet«.

b) Følgende felter indsættes:

»

3a	Energi — kulstofhandel inden for EU ETS	40 %
3b	Energi — kulstofhandel uden for EU ETS	60 %

«.

177) I artikel 325ax foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Undergrupper for vegarisikofaktorer skal svare til de undergrupper, der er fastsat for deltarisikofaktorer i overensstemmelse med afdeling 3, underafdeling 1.

2. Risikovægte for følsomheder over for vegarisikofaktorer tildeles i overensstemmelse med risikofaktorernes risikoklasse således:

Tabel 1

Risikoklasse	Risikovægte
GIRR	100 %
CSR (ikke securitiseringer)	100 %
CSR securitiseringer (ACTP)	100 %
CSR securitiseringer (uden for ACTP'en)	100 %
Aktie (large cap og indekser)	77,78 %
Aktie (small cap og anden sektor)	100 %
Råvare	100 %
Valuta	100 %

«.

178) I artikel 325az foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Et institut kan anvende den alternative metode med interne modeller til at beregne sine kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, forudsat at instituttet opfylder alle kravene fastsat i dette kapitel.«

b) I stk. 2, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) handelsenhederne har opfyldt de »backtesting«-krav, der er omhandlet i artikel 325bf, stk. 3

d) handelsenhederne har opfyldt kravene vedrørende fordeling af overskud og tab, der er omhandlet i artikel 325bg«.

ii) Følgende litra tilføjes:

»g) handelsenhederne har ikke fået tildelt positioner i CIU'er, som opfylder betingelsen i artikel 104, stk. 8, litra b).«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, skal også opfylde indberetningskravet i artikel 325, stk. 3.«

d) Stk. 8, litra b), affattes således:

»b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder anvender til at verificere, at et institut efterlever kravene i dette kapitel.«

e) Stk. 9 affattes således:

»9. EBA afgiver udtalelse om, hvorvidt der foreligger særlige omstændigheder som omhandlet i denne artikels stk. 5 og i artikel 325bf, stk. 6, andet afsnit.

Med henblik på at afgive denne udtalelse overvåger EBA markedsvilkårene for at vurdere, hvorvidt der foreligger særlige omstændigheder, og underretter i så fald øjeblikkelig Kommissionen.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser og indikatorer, som EBA skal anvende til at fastslå, hvorvidt der foreligger særlige omstændigheder.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2024.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning gennem vedtagelse af de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

179) I artikel 325ba foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Ved beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko ved anvendelse af en intern model i overensstemmelse med første afsnit medtager et institut ikke egne kredit-

spænd i beregningen af de i litra a) og b) omhandlede mål for positioner i instituttets egne gældsinstrumenter.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit er et institut ikke omfattet af et yderligere kapitalgrundlagskrav for beholdninger af egne gældsinstrumenter.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Et institut, der anvender en alternativ intern model, beregner de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakursrisiko eller råvarerisiko, ved hjælp af følgende formel:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all portfolio}) \\ + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

hvor:

$AIMA$ = summen af kapitalgrundlagskravene omhandlet i stk. 1 og 2

PLA_{addon} = det yderligere kapitalgrundlagskrav omhandlet i artikel 325bg, stk. 2

$ASA_{non-aima}$ = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakursrisiko eller råvarerisiko, og for hvilke instituttet anvender den alternative standardmetode til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko

$ASA_{all portfolio}$ = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakursrisiko eller råvarerisiko

ASA_{aima} = kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet efter den alternative standardmetode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra a), for porteføljen af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der genererer valutakursrisiko eller råvarerisiko, og for hvilke instituttet anvender den metode, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, litra b), til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.«

180) I artikel 325bc tilføjes følgende stykke:

»6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for anvendelse af datainput i den risikomålingsmodel, der er omhandlet i denne artikel, herunder kriterier for dataenes nøjagtighed og kriterier for kalibrering af datainput, hvis markedsdataene er utilstrækkelige.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

181) I artikel 325bd indsættes følgende stykke:

»5a. Valutaer i medlemsstater, der deltager i ERM II, medtages i underkategorien mest likvide valutaer og national valuta i den brede kategori for renterisikofaktorer i tabel 2.«

182) I artikel 325be foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i første afsnit, kan de kompetente myndigheder tillade institutter at anvende markedsdata fra tredjepartsleverandører.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. De kompetente myndigheder kan kræve, at et institut anser en risikofaktor, der er blevet vurderet som modellerbar af instituttet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, for ikke at være modellerbar, hvis de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødsceenarier, der anvendes på risikofaktoren, efter de kompetente myndigheders opfattelse ikke i tilstrækkelig grad opfylder kravene i artikel 325bc, stk. 6.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Under særlige omstændigheder, der forekommer i perioder med væsentlig reduktion af visse handelsaktiviteter på tværs af de finansielle markeder, kan de kompetente myndigheder tillade institutter, der anvender metoden i dette kapitel, at anse risikofaktorer, som disse institutter har vurderet som ikkemodellerbare i overensstemmelse med stk. 1, for at være modellerbare, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) de risikofaktorer, der er omfattet af behandlingen, svarer til de handelsaktiviteter, der er væsentligt reduceret på tværs af de finansielle markeder

b) behandlingen anvendes midlertidigt og højst i seks måneder inden for ét regnskabsår

c) behandlingen reducerer ikke væsentligt de samlede kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for de institutter, der anvender den

d) de kompetente myndigheder underretter straks EBA om enhver afgørelse om at give institutter tilladelse til at anvende metoden i dette kapitel til at anse risikofaktorer, der er blevet vurderet som ikkemodellerbare, for at være modellerbare samt om de pågældende handelsaktiviteter og begrundet denne afgørelse.«

d) Stk. 3 affattes således:

»3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for vurderingen af modellerbarheden af risikofaktorerne i overensstemmelse med stk. 1, herunder når der anvendes markedsdata fra tredjepartsleverandører, og hyppigheden af denne vurdering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

183) I artikel 325bf foretages følgende ændringer:

a) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

»Multiplikationsfaktoren (mc) er mindst lig med summen af 1,5 og et tillæg, der bestemmes i overensstemmelse med tabel 3. For den portefølje, der er omhandlet i stk. 5, beregnes dette tillæg ud fra antallet af overskridelser i de seneste 250 arbejdsdage ifølge instituttets »backtesting« af value-at-risk-værdien beregnet i henhold til dette afsnits litra a). Beregningen af tillægget er omfattet af følgende krav:«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Under særlige omstændigheder kan de kompetente myndigheder tillade, at et institut gør ét eller begge af følgende:

a) begrænser beregningen af tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under »backtesting« af hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under »backtesting« af de faktiske ændringer ikke skyldes mangler i instituttets alternative interne model

b) udelukke overskridelser, der fremgår af »backtesting« af hypotetiske eller faktiske ændringer, fra beregningen af tillægget, hvis disse overskridelser ikke skyldes mangler i instituttets alternative interne model.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit kan de kompetente myndigheder forhøje værdien af mc over det beløb, der er omhandlet i nævnte afsnit, hvis et instituts alternative interne model udviser mangler, der forhindrer korrekt måling af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Uanset stk. 2 og 6 kan de kompetente myndigheder give et institut tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis en endagsændring i værdien af dets portefølje, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne og kriterierne for, at et institut kan få tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis endagsændringen i værdien af dets portefølje, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

184) I artikel 325bg foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Et instituts handelsenhed opfylder kravene vedrørende fordeling af overskud og tab, hvis de teoretiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger enten tæt på eller tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje baseret på instituttets værdiansættelsesmodel.

2. Uanset denne artikels stk. 1 skal instituttet, hvis de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af den pågældende handelsenheds portefølje baseret på instituttets værdiansættelsesmodel, beregne et yderligere kapitalgrundlagskrav i forhold til kapitalgrundlagskravene i artikel 325ba, stk. 1 og 2, for alle de positioner, der er tildelt den pågældende handelsenhed.

3. På grundlag af resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, jf. denne artikels stk. 1, fastsætter og dokumenterer et institut en præcis liste over risikofaktorer i instituttets risikomålingsmodel, som anses for at være hensigtsmæssige til at bekræfte instituttets opfyldelse af det »backtesting«-krav, der er omhandlet i artikel 325bf. Instituttet følger eventuelle ændringer af listen over disse risikofaktorer.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) og b) affattes således:

»a) de kriterier, der under hensyntagen til udviklingen i internationale reguleringsmæssige standarder præciserer, om de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ligger enten tæt på eller tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 1

b) det yderligere kapitalgrundlagskrav som omhandlet i stk. 2«.

ii) Litra e) udgår.

iii) Andet afsnit affattes således:

»EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.«

185) I artikel 325bh foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

»d) Den interne risikomålingsmodel skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er denomineret i; for CIU'er tages der hensyn til CIU'ens reelle valutapositioner; institutterne kan anvende tredjepart-sindberetninger om CIU'ens valutaposition, forudsat at det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»i) For positioner i CIU'er skal institutterne gennemgå CIU'ernes underliggende positioner mindst én gang om ugen for at beregne deres kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med dette kapitel; hvis transparensmetoden anvendes ugentligt, skal institutterne kunne overvåge de risici, der følger af væsentlige ændringer i CIU'ens sammensætning; institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for en CIU-position efter transparensmetoden, kan benytte en tredjepart til at tilvejebringe sådanne data eller oplysninger, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

i) Tredjeparten er en af følgende:

1) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer i dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

2) CIU-administrationsselskabet, forudsat at det opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)

3) en tredjepartsleverandør, forudsat at de pågældende data, oplysninger eller risikoparametre leveres eller beregnes af de tredjeparter, der er omhandlet i dette nummers nr. 1) eller 2), eller en anden sådan tredjepartsleverandør.

ii) Tredjeparten forsyner instituttet med data, oplysninger eller risikoparametre til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for CIU'ens position efter den transparensmetode, der er omhandlet i første afsnit.

iii) En ekstern revisor for instituttet har bekræftet, at tredjepartens data, oplysninger eller risikoparametre som omhandlet i nr. ii) er tilstrækkelige, og den kompetente myndighed har ubegrænset adgang til disse data, oplysninger eller risikoparametre efter anmodning.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Et institut må kun anvende empiriske korrelationer inden for brede risikofaktorkategorier og med henblik på at beregne målet for unconstrained expected shortfall UEST, jf. artikel 325bb, stk. 1, på tværs af brede risikofaktorkategorier, hvis instituttets metode til måling af disse korrelationer er pålidelig, er forenelig med enten de relevante likviditetshorisonter eller, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, med basistidshorisonten på ti dage, jf. artikel 325bc, stk. 1, og anvendes forsvarligt.«

c) Stk. 3 udgår.

186) Artikel 325bi, stk. 1, ændres således:

a) Litra b) affattes således:

»b) Et institut skal have en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den daglige ledelse. Denne enhed skal:

i) være ansvarlig for udformningen og implementeringen af interne risikomålingsmodeller, der anvendes i den alternative metode med interne modeller med henblik på dette kapitel

ii) være ansvarlig for det overordnede risikostyringssystem

iii) udarbejde og analysere daglige rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko og rapporter om hensigtsmæssigheden af foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger«

b) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»En valideringsenhed, der er adskilt fra risikokontrolenheden omhandlet i første afsnit, litra b), foretager den indledende og løbende validering af interne risikomålingsmodeller, der anvendes i den alternative metode med interne modeller med henblik på dette kapitel.«

187) Artikel 325bo, stk. 3, affattes således:

»3. Institutterne tager i deres interne model for misligholdelsesrisiko højde for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategier, der skyldes forskelle i produkttype, rangorden i kapitalstrukturen, interne eller eksterne kreditvurderinger, emissionstidspunkt og andre forskelle.

Institutterne sikrer, at manglende løbetidsmatch mellem et afdækningsinstrument og det afdækkede instrument, som kan opstå inden for tidshorisonten på ét år, hvis de ikke har taget højde for disse mismatches i deres interne model for misligholdelsesrisiko, ikke fører til en væsentlig undervurdering af risikoen.

Institutterne indregner kun et afdækningsinstrument, hvis det kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.«

188) I artikel 325bp foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) sandsynligheden for misligholdelse skal være mindst 0,01 % for eksponeringer, for hvilke der anvendes en risikovægt på 0 % i overensstemmelse med artikel 114-118, og mindst 0,01 % for dækkede obligationer, for hvilke der anvendes en risikovægt på 10 % i overensstemmelse med artikel 129; i øvrige tilfælde skal sandsynligheden for misligholdelse være mindst 0,03 %«.

ii) Litra d) og e) affattes således:

»d) et institut, som har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, for eksponeringsklassen og det ratingsystem, der svarer til en given udsteder, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne sandsynligheden for misligholdelse for den pågældende udsteder, forudsat at der foreligger data til at foretage et sådant estimat

e) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse som omhandlet i litra d), udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere denne sandsynlighed for misligholdelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for estimater af sandsynligheden for misligholdelse i henhold til denne artikel.«

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på litra d), første afsnit, foreligger der data til at estimere sandsynligheden for misligholdelse for en given udsteder af en position i handelsbeholdningen, hvis instituttet på beregningsdatoen har en position uden for handelsbeholdningen på den samme låntager, for hvilken det estimerer sandsynligheden for misligholdelse i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i nævnte kapitel.«

b) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) et institut, som har fået tilladelse til at estimere LGD i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, for eksponeringsklassen og det ratingsystem, der svarer til en given eksponering, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne LGD-estimater for den pågældende udsteder, forudsat at der foreligger data til at foretage et sådant estimat

d) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere LGD som omhandlet i litra c), udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere LGD i overensstemmelse med de krav, der gælder for LGD-estimater i henhold til denne artikel.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på litra c), første afsnit, foreligger der data til at estimere LGD for en given udsteder af en position i handelsbeholdningen, hvis instituttet på beregningsdatoen har en position uden for handelsbeholdningen på den samme eksponering, for hvilken det estimerer LGD i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i nævnte kapitel.«

189) Artikel 332, stk. 3, affattes således:

»3. Kreditderivater i henhold til artikel 325, stk. 6 eller 8, medtages kun ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i henhold til artikel 338, stk. 2.«

190) I artikel 337 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Ved fastsættelse af risikovægte med henblik på stk. 1 anvender institutterne udelukkende den metode, der er beskrevet i afsnit II, kapitel 5, afdeling 3.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af denne artikels stk. 1, 2 og 3, uanset om de er lange eller korte, med henblik på at beregne sit kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko, undtagen for securitiseringspositioner omfattet af artikel 338, stk. 2.«

191) Artikel 338 affattes således:

»Artikel 338

Kapitalgrundlagskrav for korrelationshandelsporteføljen

1. Med henblik på denne artikel fastsætter et institut sin korrelationshandelsportefølje i overensstemmelse med artikel 325, stk. 6, 7 og 8.

2. Et institut fastsætter kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljen som det højeste af følgende beløb:

a) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene

b) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene.«

192) Artikel 348, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afdeling pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både generel og specifik risiko på 32 %. Med forbehold af artikel 353 sammenholdt med den modificerede behandling som guld i artikel 352, stk. 4, pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både generel og specifik risiko samt valutakursrisiko på 40 %.«

193) Artikel 351 affattes således:

»Artikel 351

Bagatelgrænse og vægtning for valutakursrisiko

Hvis summen af et instituts samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition beregnet efter proceduren i artikel 352 overstiger 2 % af dets samlede kapitalgrundlag, skal institut-

tet beregne et kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko. Kapitalgrundlagskravet i relation til valutakursrisiko er 8 % af summen af dets samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition i indberetningsvalutaen.«

194) Artikel 352, stk. 2, udgår.

195) I artikel 361 foretages følgende ændringer:

a) Litra c) udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

»Institutterne underretter deres kompetente myndigheder om deres brug af denne artikel.«

196) Tredje del, afsnit IV, kapitel 5, udgår.

197) I artikel 381 tilføjes følgende stykke:

»I dette afsnit forstås ved »kreditværdijusteringsrisiko« risikoen for tab som følge af ændringer i kreditværdijusteringen beregnet for porteføljen af transaktioner med en modpart som omhandlet i første afsnit som følge af bevægelser i en modparts kreditspændsrisikofaktorer og andre risikofaktorer, der er indbygget i porteføljen af transaktioner.«

198) I artikel 382 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Et institut skal ved beregningen af kapitalgrundlagskravene, jf. stk. 1, indregne værdipapirfinansieringstransaktioner, som er værdiansat til dagsværdi i henhold til de regnskabsregler, der gælder for instituttet, hvis instituttets kreditværdijusteringsrisikoeksponeringer som følge af disse transaktioner er væsentlige.«

b) Følgende stykker indsættes:

»4a. Uanset denne artikels stk. 4 kan et institut vælge at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af en af de metoder, der er omhandlet i artikel 382a, stk. 1, for de transaktioner, der er udelukket i henhold til nærværende artikels stk. 4, hvis instituttet anvender afdækning, der kan indregnes, og som er fastsat i overensstemmelse med artikel 386, til at mindske kreditværdijusteringsrisikoen ved disse transaktioner. Institutterne indfører politikker med henblik på at præcisere anvendelsen og beregningen af kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko i forbindelse med sådanne transaktioner.

4b. Institutterne indberetter resultaterne af beregningerne af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for alle de transaktioner, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, til deres kompetente myndigheder. Med henblik på dette indberetningskrav beregner institutterne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af de relevante metoder i artikel 382a, stk. 1, som de ville have anvendt til at opfylde et kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, hvis disse transaktioner ikke var udelukket fra anvendelsesområdet i henhold til nærværende artikels stk. 4.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser og kriterier, som institutter skal anvende til at vurdere, om kreditværdijusteringsrisikoeksponeringerne i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner til dagsværdi er væsentlige, samt hyppigheden af denne vurdering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

199) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 382a

Metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for alle de transaktioner, der er omhandlet i artikel 382, efter følgende metoder:

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for alle de transaktioner, der er omhandlet i artikel 382, efter følgende metoder:

a) standardmetoden i artikel 383, hvis instituttet har fået tilladelse af den kompetente myndighed til at anvende denne metode

b) basismetoden i artikel 384

c) den forenklede metode i artikel 385, forudsat at instituttet opfylder betingelserne i nævnte artikels stk. 1.

2. Et institut må ikke anvende den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra c), i kombination med den metode, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a) eller b).

3. Et institut kan permanent anvende en kombination af de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko for:

a) forskellige modparter

b) forskellige anerkendte nettinggrupper med samme modpart

c) forskellige transaktioner i samme anerkendte nettinggruppe, forudsat at en af de i stk. 5 omhandlede betingelser er opfyldt.

4. Med henblik på stk. 3, litra c), skal institutterne opdele den anerkendte nettinggruppe i en hypotetisk nettinggruppe, som indeholder de transaktioner, der er omfattet af metoden i stk.

1, litra a), og i en hypotetisk nettinggruppe, som indeholder de transaktioner, der er omfattet af metoden i stk. 1, litra b).

5. Med henblik på stk. 3, litra c), omfatter de deri omhandlede betingelser følgende:

a) Opdelingen stemmer ved beregningen af kreditværdijusteringen i regnskabsøjemed overens med behandlingen af den retlige nettinggruppe.

b) Den tilladelse, som de kompetente myndigheder giver til at anvende den metode, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er begrænset til den hertil svarende hypotetiske nettinggruppe og omfatter ikke alle transaktioner i den anerkendte nettinggruppe.

Institutterne skal dokumentere, hvordan de permanent anvender en kombination af de metoder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), og som fastsat i nærværende stykke, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.«

200) Artikel 383 affattes således:

»Artikel 383

Standardmetode

1. Den kompetente myndighed giver et institut tilladelse til at beregne sine kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for en portefølje af transaktioner med én eller flere modparter ved hjælp af standardmetoden i henhold til denne artikels stk. 3 efter at have vurderet, om instituttet opfylder følgende krav:

a) Instituttet har oprettet en særskilt enhed, som er ansvarlig for instituttets overordnede risikostyring og afdækning af kreditværdijusteringsrisiko.

b) For hver berørt modpart har instituttet udarbejdet en reguleringsmæssig CVA-model til beregning af den pågældende modparts kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383a.

c) For hver berørt modpart er instituttet i stand til mindst én gang om måneden at beregne dens kreditværdijusterings følsomheder over for de pågældende risikofaktorer som fastsat i overensstemmelse med artikel 383b.

d) For alle positioner i afdækninger, der kan indregnes, og som er anerkendt i henhold til artikel 386 med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden, er instituttet i stand til mindst én gang om måneden at beregne disse positioners følsomheder over for de relevante risikofaktorer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 383b.

e) Instituttet har indført en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsfunktioner og den i litra a) omhandlede enhed, og som rapporterer direkte til ledelsesorganet. Den pågældende risikokontrolenhed er ansvarlig for udformning og implementering af standardmetoden og udarbejder og analyserer månedlige rapporter om resultatet af denne metode, og risikokontrolenheden vurderer desuden hensigtsmæssigheden af instituttets handelsbegrænsninger og medtager resultaterne af denne vurdering i sine månedlige rapporter. Risikokontrolenheden

skal have et tilstrækkeligt antal medarbejdere med et kompetenceniveau, der er passende til at opfylde dens formål.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra c) forstås ved modpartens kreditværdijusterings følsomhed over for en risikofaktor den relative ændring i værdien af den pågældende kreditværdijustering som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for den pågældende kreditværdijustering beregnet ved hjælp af instituttets reguleringsmæssige CVA-model i overensstemmelse med artikel 383i og 383j.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra d) forstås ved følsomheden for en position i en afdækning, der kan indregnes, over for en risikofaktor den relative ændring i værdien af den pågældende position som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for den pågældende position beregnet ved hjælp af instituttets værdiansættelsesmodel i overensstemmelse med artikel 383i og 383j.

2. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko forstås ved:

1) »risikoklasse«: en af følgende kategorier:

a) renterisiko

b) modpartskreditspændsrisiko

c) referencekreditspændsrisiko

d) aktierisiko

e) råvarerisiko

f) valutakursrisiko

2) »CVA-portefølje«: porteføljen bestående af den samlede CVA og de afdækninger, der kan indregnes, og som er omhandlet i stk. 1, litra d)

3) »samlet CVA«: summen af kreditværdijusteringer beregnet ved hjælp af den reguleringsmæssige CVA-model for de modparter, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit.

3. Institutterne fastlægger kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter standardmetoden som summen af følgende kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til artikel 383b:

a) kapitalgrundlagskravene vedrørende deltarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instituts CVA-portefølje som følge af bevægelser i de relevante ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer

b) kapitalgrundlagskravene vedrørende vegarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instituts CVA-portefølje som følge af bevægelser i de relevante volatilitetsrelaterede risikofaktorer.«

201) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 383a

Reguleringsmæssig CVA-model

1. En reguleringsmæssig CVA-model, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383, skal være pålidelig, anvendes forsvarligt og opfylde samtlige følgende krav:

a) Den reguleringsmæssige CVA-model skal kunne modelberegne en given modparts kreditværdijustering og indregne netting- og margenaftaler på nettinggruppeniveau, hvis det er relevant, i overensstemmelse med denne artikel.

b) Instituttet estimerer modpartens sandsynlighed for misligholdelse ud fra modpartens kreditspænd og det i henhold til markedskonsensus forventede tab givet misligholdelse for den pågældende modpart.

c) Det forventede tab givet misligholdelse, jf. litra a), er det samme som det i henhold til markedskonsensus forventede tab givet misligholdelse, jf. litra b), medmindre instituttet kan påvise, at rangordenen af porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart afviger fra rangordenen af privilegerede usikrede obligationer udstedt af den pågældende modpart.

d) Den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner med en modpart beregnes på ethvert fremtidigt modelbestemt tidspunkt ved hjælp af en eksponeringsmodel, idet alle transaktioner i porteføljen revurderes på grundlag af de simulerede fælles ændringer af de markedsrisikofaktorer, der er væsentlige for disse transaktioner, og idet der anvendes et passende antal scenarier, og priserne diskonteres til beregningsdatoen ved anvendelse af risikofrie renter.

e) Den reguleringsmæssige CVA-model skal kunne modelberegne betydelig afhængighed mellem den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner og modpartens kreditspænd.

f) Hvis porteføljens transaktioner indgår i en nettinggruppe, der er omfattet af en margenaftale og daglig værdiansættelse til markedsværdi, anerkendes den sikkerhed, der er stillet og modtaget som led i aftalen, som en risikobegrænsende faktor i den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

i) Instituttet fastsætter den marginrisikoperiode, der er relevant for den pågældende nettinggruppe, i overensstemmelse med kravene i artikel 285, stk. 2 og 5, og afspejler denne marginperiode ved beregningen af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering.

ii) Alle relevante elementer i margenaftalen, herunder hyppighed af margin calls, type af kontraktmæssigt anerkendt sikkerhed, tærskelværdier, minimumsoverførselsbeløb, uafhængige beløb og initialmargener for både instituttet og modparten, afspejles korrekt i beregningen af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering.

iii) Institutet har oprettet en sikkerhedsstyringsenhed, der opfylder kravene i artikel 287, for al sikkerhedsstillelse, der er anerkendt til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden.

Med henblik på første afsnit, litra a) skal kreditværdijusteringen have et positivt fortegn og beregnes som en funktion af modpartens forventede tab givet misligholdelse, et passende sæt af modpartens sandsynlighed for misligholdelse på fremtidige modelbestemte tidspunkter og et passende sæt simulerede diskonterede fremtidige eksponeringer for porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart på fremtidige modelbestemte tidspunkter indtil den dato, hvor transaktionen med den længste løbetid i den pågældende portefølje forfalder.

Med henblik på det påviste som omhandlet i første afsnit, litra c) må sikkerhedsstillelse modtaget fra modparten ikke ændre eksponeringens rangorden.

Et institut, der allerede har oprettet en sikkerhedsstyringsenhed til anvendelse af metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 283, er med henblik på nærværende stykkes første afsnit, litra f), nr. iii), ikke forpligtet til at oprette en yderligere sådan enhed, hvis det pågældende institut over for sin kompetente myndighed godtgør, at en sådan enhed opfylder kravene i artikel 287 for sikkerhedsstillelse, der er anerkendt til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af standardmetoden.

2. Med henblik på stk. 1, litra b) skal et institut anvende modpartens credit default swap spreads, hvis disse spreads kan observeres på markedet. Hvis der ikke foreligger oplysninger om sådanne credit default swap spreads, skal instituttet anvende en af følgende:

a) kreditspænd fra andre instrumenter, der er udstedt af modparten, og som afspejler de aktuelle markedsforhold

b) tilnærmede spænd, der er relevante i forhold til modpartens rating, branche og region.

3. Et institut, der anvender en reguleringsmæssig CVA-model, skal opfylde samtlige følgende kvalitative krav:

a) Eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1 er en del af instituttets interne kreditværdijusteringsrisikostyringssystem, der omfatter identifikation, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af kreditværdijustering og kreditværdijusteringsrisiko i regnskabsøjemed.

b) Institutet har indført en procedure til sikring af overholdelse af et dokumenteret sæt interne politikker, kontroller, vurdering af modelresultater og procedurer vedrørende eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1.

c) Institutet har en uafhængig valideringsenhed, som er ansvarlig for en effektiv indledende og løbende validering af den eksponeringsmodel, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Denne enhed skal være uafhængig af forretnings- og handelsenheder, herunder den enhed, der er omhandlet i artikel 383, stk. 1, litra a), og skal rapportere direkte til den daglige ledelse. Den skal have et tilstrækkeligt antal medarbejdere med et kompetenceniveau, der er tilstrækkeligt til at opfylde dens formål.

d) Den daglige ledelse deltager aktivt i risikostyringsprocessen og betragter kreditværdijusteringsrisikostyring som et væsentligt aspekt af virksomheden, som det er nødvendigt at afsætte passende ressourcer til.

e) Instituttet skal dokumentere processen for indledende og løbende validering af eksponeringsmodellen, jf. stk. 1, i en detaljeringsgrad, der gør det muligt for en tredjepart at forstå, hvordan modellerne fungerer, deres begrænsninger og deres vigtigste antagelser, og genskabe analysen. Den pågældende dokumentation skal angive den minimumshyppighed, hvormed den igangværende validering vil blive gennemført, samt andre omstændigheder, f.eks. en pludselig ændring i markedsadfærden, hvorunder der skal foretages yderligere validering. Den skal beskrive, hvordan valideringen udføres med hensyn til datastrømme og porteføljer, hvilke analyser der anvendes, og hvordan repræsentative modpartsporteføljer er opbygget.

f) De værdiansættelsesmodeller, der anvendes i eksponeringsmodellen omhandlet i stk. 1, for et givet scenario med simulerede markedsrisikofaktorer, skal testes i forhold til relevante uafhængige benchmarks for en lang række markedstilstande som led i den indledende og løbende modelvalideringsproces. Modeller til værdiansættelse af optioner skal tage højde for, at optionsværdier med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikkelineær karakter.

g) Instituttets interne revisionsproces foretager regelmæssigt en uafhængig gennemgang af instituttets interne kreditværdijusteringsrisikostyringssystemer, jf. dette stykkes litra a). Den pågældende gennemgang omfatter aktiviteterne i såvel den enhed, der er omhandlet i artikel 383, stk. 1, litra a), som i den uafhængige valideringsenhed, der er omhandlet i nærværende stykkes litra c).

h) Den reguleringsmæssige CVA-model, som instituttet anvender til beregning af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, jf. stk. 1, afspejler transaktionsvilkår og -specifikationer samt margenaftaler på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde. Nævnte vilkår og specifikationer opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Overførslen af data om transaktionsvilkår og -specifikationer og margenaftaler til eksponeringsmodellen underkastes også intern revision, og der er indført formelle afstemningsprocesser mellem den interne model og kildedatasystemerne for løbende at verificere, at transaktionsvilkår og -specifikationer og margenaftaler afspejles korrekt eller i det mindste konservativt i eksponeringssystemet.

i) De aktuelle og historiske markedsdata, der anvendes af instituttet i modellen til beregning af den simulerede diskonterede fremtidige eksponering, jf. stk. 1, erhverves uafhængigt af forretningsområderne og indgår i den pågældende model på en aktuel og fyldestgørende måde og vedligeholdes i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Et institut skal have en veludviklet dataintegritetsproces til håndtering af uhensigtsmæssige dataobservationer. Hvis modellen er baseret på tilnærmede markedsdata, udformer instituttet interne politikker med henblik på at identificere egnede tilnærmede værdier og påviser løbende empirisk, at indikatorerne giver en konservativ fremstilling af den underliggende risiko.

j) Eksponeringsmodellen som omhandlet i stk. 1, afspejler transaktionsspecifikke og kontraktlige oplysninger med henblik på at aggregere eksponeringer på nettinggruppeniveau. Et

institut sikrer sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen.

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko kan eksponeringsmodellen omhandlet i denne artikels stk. 1 have forskellige specifikationer og antagelser med henblik på at opfylde alle krav i artikel 383a, bortset fra at dens markedsdata og nettingindregning skal forblive de samme som dem, der anvendes i regnskabsøjemed.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvordan de tilnærmede spænd, der er omhandlet i stk. 2, litra b), skal fastsættes af instituttet med henblik på beregning af sandsynligheden for misligholdelse

b) yderligere tekniske elementer, som institutter skal tage hensyn til ved beregningen af modpartens forventede tab givet misligholdelse, modpartens sandsynlighed for misligholdelse og den simulerede diskonterede fremtidige eksponering for porteføljen af transaktioner med den pågældende modpart og kreditværdijustering, jf. stk. 1,

c) hvilke andre instrumenter omhandlet i stk. 2, litra a), der er egnede til at estimere modpartens sandsynlighed for misligholdelse, og hvordan institutterne skal foretage dette estimat.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) betingelserne for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af anvendelsen af standardmetoden, jf. artikel 383, stk. 3

b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende til at verificere, at et institut efterlever kravene i artikel 383 og 383a.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2028.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 383b

Kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- og vegarisici

1. Institutterne anvender de delta- og vegarisikofaktorer, som er beskrevet i artikel 383c-383h, og den procedure, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2-8, til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- og vegarisici.

2. For hver risikoklasse omhandlet i artikel 383, stk. 2, beregnes følsomheden af de samlede CVA'er og følsomheden af alle positioner i alle afdækninger, der kan indregnes, som er omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- eller vegarisiko, for hver af de gældende delta- eller vegarisikofaktorer, som er omfattet af den pågældende risikoklasse, efter de tilsvarende formler i artikel 383i-383j. Hvis et instruments værdi afhænger af flere risikofaktorer, fastlægges følsomheden særskilt for hver risikofaktor.

Ved beregning af vegarisikofølsomhederne for de samlede CVA'er medtages følsomheder over for både volatiliteter, der anvendes i eksponeringsmodellen til simulering af risikofaktorer, og volatiliteter, der anvendes til revurdering af optionstransaktioner i porteføljen med modparten.

Uanset denne artikels stk. 1 kan et institut med den kompetente myndigheds tilladelse anvende alternative definitioner af delta- og vegarisikofølsomheder ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende en position i handelsbeholdningen i henhold til dette kapitel, forudsat at instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring eller til indberetning af overskud og tab til den daglige ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet

b) instituttet påviser, at disse alternative definitioner er mere hensigtsmæssige til at afspejle positionens følsomheder end de formler, der er fastsat i artikel 383i og 383j, og at de deraf følgende delta- og vegarisikofølsomheder ikke i væsentlig grad afviger fra dem, der er opnået ved at anvende formlerne i henholdsvis artikel 383i og artikel 383j.

3. Hvis en afdækning, der kan indregnes, er et indeksinstrument, beregner institutterne følsomhederne for denne afdækning, der kan indregnes, for alle relevante risikofaktorer ved at anvende ændringen af en af de relevante risikofaktorer på hver enkelt indeksskomponent.

4. Et institut kan indføre yderligere risikofaktorer, som svarer til kvalificerede indeksinstrumenter, for følgende risikoklasser:

a) modpartskreditspændrisiko

b) referencekreditspændrisiko, og

c) aktierisiko.

For så vidt angår deltarisici anses et indeksinstrument for at være kvalificeret, hvis det opfylder betingelserne i artikel 325i. For så vidt angår vegarisici anses alle indeksinstrumenter for at være kvalificerede.

Et institut beregner følsomhederne af kreditværdijusteringen og afdækninger, der kan indregnes, over for kvalificerede indeksrisikofaktorer i tillæg til følsomhederne over for andre risikofaktorer end indeksrisikofaktorer.

Et institut beregner delta- og vegarisikofølsomheder over for en kvalificeret indeksrisikofaktor som en enkelt følsomhed over for det underliggende kvalificerede indeks. Hvis 75 % af komponenterne i et kvalificeret indeks er henført til den samme sektor, jf. artikel 383p, 383s og 383v, skal instituttet henføre det kvalificerede indeks til samme sektor. I modsat fald skal instituttet henføre følsomheden til den relevante kvalificerede indeksundergruppe.

5. De vægtede følsomheder for den samlede CVA og for markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, over for hver risikofaktor beregnes ved at multiplicere de respektive nettofølsomheder med den tilsvarende risikovægt efter følgende formler:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

hvor:

k = indekset for risikofaktor k

WS_k^{CVA} = den samlede CVA's vægtede følsomhed over for risikofaktor k

RW_k = den risikovægt, der finder anvendelse på risikofaktor k

S_k^{CVA} = den samlede CVA's nettofølsomhed over for risikofaktor k

WS_k^{hedges} = den vægtede følsomhed for markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, i CVA-porteføljen over for risikofaktor k

S_k^{hedges} = nettofølsomheden for markedsværdien af alle afdækninger, der kan indregnes, i CVA-porteføljen over for risikofaktor k .

6. Institutter beregner CVA-porteføljens vægtede nettofølsomhed WS_k over for risikofaktor k ved hjælp af følgende formel:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. De nettovægtede følsomheder i samme undergruppe aggregeres efter følgende formel med anvendelse af de tilsvarende korrelationer ρ_{kl} for vægtede følsomheder i den samme undergruppe, jf. artikel 383l, 383t og 383q, der giver anledning til den undergruppespecifikke følsomhed K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \in b} WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} (WS_k^{hedges})^2}$$

hvor:

K_b = den undergruppesspecifikke følsomhed for undergruppe b

WS_k = de nettovægtede følsomheder

ρ_{kl} = de tilsvarende korrelationsparametre inden for undergruppen

R = parameteren for fradrag på afdækning lig med 0,01.

8. Den undergruppesspecifikke følsomhed beregnes i overensstemmelse med denne artikels stk. 5, 6 og 7 for hver undergruppe inden for en risikoklasse. Når den undergruppesspecifikke følsomhed er beregnet for alle undergrupper, aggregeres vægtede følsomheder for alle risikofaktorer på tværs af undergrupper efter følgende formel med anvendelse af de tilsvarende korrelationer γ_{bc} for vægtede følsomheder i forskellige undergrupper, jf. artikel 383l, 383o, 383r, 383u, 383w og 383z, der giver anledning til de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for delta- eller vegarisiko:

risiko – risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for delta- eller vegarisiko

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

hvor:

m_{CVA} = en multiplikatorfaktor, der er lig med 1; den kompetente myndighed kan forhøje værdien af m_{CVA} , hvis instituttets reguleringsmæssige CVA-model udviser mangler, der forhindrer korrekt måling af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko

K_b = den undergruppesspecifikke følsomhed for undergruppe b

γ_{bc} = korrelationsparameteren mellem undergruppe b og c

$$S_b = \max \left\{ -K_b; \min \left(\sum_{k \in b} WS_k; K_b \right) \right\} \text{ for alle risikofaktorer i undergruppe b}$$

$$S_c = \max \left\{ -K_c; \min \left(\sum_{k \in c} WS_k; K_c \right) \right\} \text{ for alle risikofaktorer i undergruppe c.}$$

Artikel 383c

Renterisikofaktorer

1. For deltarenterisikofaktorer, herunder inflationsraterisiko, er der én undergruppe pr. valuta, hvor hver undergruppe indeholder forskellige typer risikofaktorer.

De deltarenterisikofaktorer, der finder anvendelse på rentefølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er de risikofrie satser for hver berørt valuta og for hver af følgende løbetider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år og 30 år.

De deltarenterisikofaktorer, der finder anvendelse på inflationsfølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er inflationsraterne for hver berørt valuta og for hver af følgende løbetider: 1 år, 2 år, 5 år, 10 år og 30 år.

2. De valutaer, som et institut anvender deltarenterisikofaktorerne på i overensstemmelse med stk. 1, er euro, svenske kroner, australske dollar, canadiske dollar, pund sterling, japanske yen og amerikanske dollar, instituttets indberetningsvaluta og valutaen i en medlemsstat, der deltager i ERM II.

3. For valutaer, der ikke er anført i stk. 2, er deltarenterisikofaktorerne den absolutte ændring i inflationsraten og parallelforskydningen af hele den risikofrie kurve for en given valuta.

4. Institutterne indhenter de risikofrie satser for hver valuta fra pengemarkedsinstrumenter i deres handelsbeholdning, som har den laveste kreditrisiko, herunder overnight index swaps.

5. Kan institutterne ikke anvende metoden i stk. 4, baseres de risikofrie satser på én eller flere markedsbestemte swapkurver, som institutterne anvender til at opgøre positioner til markedsværdi, f.eks. swapkurverne for interbankrenten.

Foreligger der ikke tilstrækkelige data om de markedsbestemte swapkurver, der er beskrevet i første afsnit, kan de risikofrie satser udledes af den mest hensigtsmæssige statsobligationskurve for en given valuta.

6. Den vegarenterisikofaktor, der finder anvendelse på rentefølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er alle rentevolatiliteterne for alle løbetider for en given valuta. Den vegainflationsratefaktor, der finder anvendelse på inflationsratefølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er alle inflationsratevolatiliteterne for alle løbetider for en given valuta. Der er én nettorentefølsomhed og én nettoinflationsratefølsomhed for hver valuta.

Artikel 383d

Valutakursrisikofaktorer

1. De valutakursdeltarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på de instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for valutaspotkurser, er valutaspotkurserne mellem den valuta, som et instrument er denomineret i, og instituttets indberetningsvaluta eller instituttets basisvaluta, hvis instituttet anvender en basisvaluta i overensstemmelse med artikel 325q, stk. 7. Der er en undergruppe for hvert valutapar, som indeholder én enkelt risikofaktor og én enkelt nettofølsomhed.

2. De valutakursvegarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på de instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for valutavolatilitet, er de implicite volatiliteter for valutakurser mellem valutaparrerne omhandlet i stk. 1. Der skal være én undergruppe for alle valutaer og løbetider, som indeholder alle valutakursvegarisikofaktorerne og en enkelt nettofølsomhed.

3. Institutter skal ikke sondre mellem onshore- og offshorevarianter af en valuta for delta- og valutakursvegarisikofaktorer.

Artikel 383e

Modpartskreditspændrisikofaktorer

1. De deltarisikofaktorer for modpartskreditspænd, der finder anvendelse på modpartskreditspændfølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er kreditspændene for individuelle modparter og referencenavne og kvalificerede indeks for følgende løbetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år.
2. Risikoklassen for modpartskreditspænd er ikke omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende vegarisiko.

Artikel 383f

Referencekreditspændrisikofaktorer

1. De deltarisikofaktorer for referencekreditspænd, der finder anvendelse på referencekreditspændfølsomme instrumenter i CVA-porteføljen, er kreditspændene for alle løbetider for alle referencenavne inden for en undergruppe. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.
2. De vegarisikofaktorer for referencekreditspænd, der finder anvendelse på instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for referencekreditspændvolatilitet, er kreditspændvolatiliteterne for alle løbetider for alle referencenavne inden for en undergruppe. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

Artikel 383g

Aktierisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle aktierisikofaktorer er de undergrupper, der er omhandlet i artikel 383t.
2. De aktiedeltarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for aktiespotkurser, er spotkurserne for alle aktier, der henføres til samme undergruppe omhandlet i stk. 1. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.
3. De aktievegarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for aktievolatilitet, er de implicite volatiliteter for alle aktier, der henføres til samme undergruppe omhandlet i stk. 1. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

Artikel 383h

Råvarerisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle råvarerisikofaktorer er de sektorundergrupper, der er omhandlet i artikel 383x.
2. De råvaredeltarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for råvarespotkurser, er spotkurserne for alle råvarer, der henføres til samme sektorundergruppe omhandlet i stk. 1. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver sektorundergruppe.
3. De råvarevegarisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter i CVA-porteføljen, der er følsomme over for råvareprisvolatilitet, er de implicitte volatiliteter for alle råvarer, der henføres til samme sektorundergruppe omhandlet i stk. 1. Der beregnes én enkelt nettofølsomhed for hver sektorundergruppe.

Artikel 383i

Deltarisikofølsomheder

1. Institutterne beregner deltafølsomheder bestående af renterisikofaktorer således:
 - a) Den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af risikofrie satser og deltafølsomhederne af en afdækning, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer, beregnes således:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

hvor:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en risikofri rentes risikofaktorer

r_{kt} = værdien af den risikofri rentes risikofaktor k med løbetid t

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end r_{kt} i V_{CVA}

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomhederne af afdækning i, der kan indregnes, over for en risikofri rentes risikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end r_{kt} i værdiansættelsesfunktionen V_i .

- b) Deltafølsomhederne over for risikofaktorer, der består af inflationsrater og af en afdækning, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer, beregnes således:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedg_{ei}} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

hvor:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en inflationsraterisikofaktor

$infl_{kt}$ = værdien af inflationsraterisikofaktor k med løbetid t

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end $infl_{kt}$ i V_{CVA}

$S_{infl_{kt}}^{hedg_{ei}}$ = følsomhederne for afdækning i, der kan indregnes, over for en inflationsraterisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end $infl_{kt}$ i værdiansættelsesfunktionen V_i .

2. Institutter beregner den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af valutaspotkurser, og deltafølsomhederne af et afdækningsinstrument, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{FX_k}^{hedg_{ei}} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0,01}$$

hvor:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en risikofaktor, der består af valutaspotkurser

FX_k = værdien af risikofaktor k, der består af valutaspotkurser

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end FX_k i V_{CVA}

$S_{FX_k}^{hedg_{ei}}$ = følsomhederne for afdækning i, der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af valutaspotkurser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i, der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end FX_k i værdiansættelsesfunktionen V_i .

3. Institutter beregner den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af modpartskreditspændsatser, og deltafølsomhederne af et afdækningsinstrument, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

hvor:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en risikofaktor, der består af modpartskreditspændsatser

ccs_{kt} = værdien af risikofaktor k , der består af modpartskreditspændsatser, ved løbetid t

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i V_{CVA}

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomhederne for afdækning i , der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af modpartskreditspændsatser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i værdiansættelsesfunktionen V_i .

4. Institutter beregner den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af referencekreditspændsatser, og deltafølsomhederne af et afdækningsinstrument, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

hvor:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en risikofaktor, der består af referencekreditspændsatser

rcs_{kt} = værdien af risikofaktor k , der består af referencekreditspændsatser, ved løbetid t

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i V_{CVA}

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = følsomhederne for afdækning i , der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af referencekreditspændsatser

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end ccs_{kt} i værdiansættelsesfunktionen V_i .

5. Institutterne beregner den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af aktiespotkurser, og deltafølsomhederne af et afdækningsinstrument, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0,01}$$

hvor:

S_{EQ}^{CVA} = den samlede CVA's følsomheder over for en aktiespotkursrisikofaktor

EQ = værdien af aktiespotkursen

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end EQ i V_{CVA}

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = følsomhederne for afdækning i , der kan indregnes, over for en aktiespotkursrisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end EQ i værdiansættelsesfunktionen V_i .

6. Institutter beregner den samlede CVA's deltafølsomheder over for risikofaktorer, der består af råvarespotkurser, og deltafølsomhederne af et afdækningsinstrument, som kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1,01 \cdot CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1,01 \cdot CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0,01}$$

S_{CTY}^{CVA} = den samlede CVA's følsomheder over for en råvarespotkursrisikofaktor

CTY = værdien af råvarespotkursen

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end CTY i V_{CVA}

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = følsomhederne for afdækning i , der kan indregnes, over for en råvarespotkursrisikofaktor

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end CTY i værdiansættelsesfunktionen V_i .

Artikel 383j

Vegarisikofølsomheder

Institutter beregner den samlede CVA's vegarisikofølsomheder over for risikofaktorer, der består af implicit volatilitet, og følsomhederne af et afdækningsinstrument, der kan indregnes, over for disse risikofaktorer således:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0,01}$$

hvor:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = den samlede CVA's følsomheder over for en risikofaktor, der består af implicit volatilitet

vol_k = værdien af den risikofaktor, der består af implicit volatilitet

V_{CVA} = den samlede CVA beregnet efter den reguleringsmæssige CVA-model

x, y = andre risikofaktorer end vol_k i værdiansættelsesfunktionen V_{CVA}

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = følsomhederne for afdækningsinstrument i , der kan indregnes, over for en risikofaktor, der består af implicit volatilitet

V_i = værdiansættelsesfunktionen for afdækning i , der kan indregnes

w, z = andre risikofaktorer end vol_k i værdiansættelsesfunktionen V_i .

Artikel 383k

Risikovægte for renterisiko

1. For de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægtene for deltafølsomheder over for risikofrie renter for hver undergruppe i tabel 1 følgende:

Tabel 1

Undergruppe	Løbetid	Risikovægt
1	1 år	1,11 %
2	2 år	0,93 %
3	5 år	0,74 %
4	10 år	0,74 %
5	30 år	0,74 %

2. For andre valutaer end de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for deltafølsomheder over for risikofrie renter 1,58 %.

3. For inflationsraterisiko denomineret i en af de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for deltafølsomheden over for inflationsraterisikoen 1,11 %.

4. For inflationsraterisiko denomineret i en anden valuta end de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er risikovægten for deltafølsomheden over for inflationsraterisikoen 1,58 %.

5. De risikovægte, der skal anvendes på følsomheder over for rentevegarisikofaktorer og inflationsratevegarisikofaktorer, er 100 % for alle valutaer.

Artikel 383l

Korrelationer for renterisiko inden for samme undergruppe

1. For de valutaer, der er omhandlet i artikel 383c, stk. 2, er de korrelationsparametre, som institutter skal anvende til aggregering af deltafølsomhederne over for risikofrie renter mellem de forskellige undergrupper i artikel 383k, tabel 1, følgende:

Tabel 1

Undergruppe	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Institutterne skal anvende et korrelationsparameter på 40 % til aggregering af deltarisikofølsomhed over for inflationsrate og deltafølsomhed over for risikofrie renter denomineret i samme valuta.

3. Institutterne skal anvende en korrelationsparameter på 40 % til aggregering af vegarisikofaktorfølsomhed over for inflationsrate og vegarisikofaktorfølsomhed over for rente denomineret i samme valuta.

*Artikel 383m***Korrelation for renterisiko på tværs af undergrupper**

Korrelationsparameteren på tværs af undergruppen for delta- og vegarenterisici fastsættes til 0,5 for alle valutapar.

*Artikel 383n***Risikovægte for valutakursrisiko**

1. Risikovægtene for alle deltafølsomheder over for valutakursrisikofaktoren mellem et instituts indberetningsvaluta og en anden valuta er 11 %.
2. Risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende valutapar, der består af euro og valutaen i en medlemsstat, der deltager i ERM II, er en af følgende:
 - a) risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med 3
 - b) det maksimale udsving inden for det udsvingsbånd, som medlemsstaterne og ECB formelt har fastlagt, hvis dette udsvingsbånd er snævrere end det udsvingsbånd, der er fastlagt inden for rammerne af ERM II.
3. Uanset stk. 2 svarer risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende de i nævnte stykke omhandlede valutaer, der deltager i ERM II og har et formelt fastlagt udsvingsbånd, der er snævrere end standardudsvingsbåndet på plus eller minus 15 %, til det maksimale procentmæssige udsving inden for dette snævrere bånd.
4. Risikovægtene for alle vegafølsomheder over for valutakursrisikofaktoren er 100 %.

*Artikel 383o***Korrelationer for valutakursrisiko**

1. En ensartet korrelationsparameter, som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for valutakursdeltarisikofaktoren på tværs af undergrupper.
2. En ensartet korrelationsparameter, som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for valutakursvegarisikofaktoren på tværs af undergrupper.

*Artikel 383p***Risikovægte for modpartskreditspændrisiko**

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for modpartskreditspændrisikofaktorer er de samme for alle løbetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år) i hver undergruppe i tabel 1 og er følgende:

Tabel 1

Undergruppenummer	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt
-------------------	----------------	--------	------------

1	Alle	Medlemsstaters centrale forvaltning, herunder centralbanker	0,5 %
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Tredjelandes centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	3,0 %
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater	1,0 %
10	Kreditkvalitetstrin 1	Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande	1,5 %
	Kreditkvalitetstrin 2-3		2,5 %
11	Kreditkvalitetstrin 1-3	Andre sektorer	5,0 %
12		Kvalificerede indeks	1,5 %
13	Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke-rated	Tredjelandes centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale	2,0 %

		rale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	
14		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %
15		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
16		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	7,0 %
17		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	8,5 %
18		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
19		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
20		Andre sektorer	12,0 %
21		Kvalificerede indeks	5,0 %

Hvis der ikke findes eksterne kreditvurderinger for en bestemt modpart, kan institutterne, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, henføre den interne rating til en tilsvarende ekstern kreditvurdering og tildele en risikovægt svarende til enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6. Ellers skal risikovægtene for ikkekreditvurderede eksponeringer anvendes.

2. Med henblik på at tildele en sektor en risikoeksponering anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne henfører kun hver udsteder til én af sektorundergrupperne i tabel 1. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan henføre til en sektor på en sådan måde, henføres til undergruppe 11 eller undergruppe 20 i tabel 1 afhængigt af udstederens kreditkvalitet.

3. Institutterne henfører kun eksponeringer, der benytter kvalificerede referenceindeks som reference som omhandlet i artikel 383b, stk. 4, til undergruppe 12 og 21 i tabel 1.

4. Institutterne anvender en transparensmetode til at bestemme følsomhederne for en eksponering, der benytter et ikkekvalificeret indeks som reference.

Artikel 383q

Korrelationer for modpartskreditspændrisiko inden for samme undergruppe

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer henført til sektorundergruppe 1-11 og 13-20, jf. artikel 383p, stk. 1, tabel 1, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, 90 %, hvis de to navne er forskellige, men juridisk relaterede, og ellers er den lig med 50 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe 1-11 eller begge er i undergruppe 13-20, og ellers er den lig med 80 %.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer henført til sektorundergruppe 12 og 21, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, og de to indeks tilhører samme serie, 90 %, hvis de to indeks er de samme, men tilhører forskellige serier, og ellers er den lig med 80 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe 12 eller begge er i undergruppe 21, og ellers er den lig med 80 %.

Artikel 383r

Korrelationer på tværs af undergrupper for modpartskreditspændrisiko

Korrelationerne for deltamodpartskreditspændrisiko på tværs af undergrupper er følgende:

Tabel 1

Undergruppe	1, 2, 3, 13 og 14	4 og 15	5 og 16	6 og 17	7 og 18	8 og 19	9 og 10	11 og 20	12 og 21
1, 2, 3, 13 og 14	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4 og 15		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5 og 16			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6 og 17				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7 og 18					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8 og 19						100 %	5 %	0 %	45 %
9 og 10							100 %	0 %	45 %
11 og 20								100 %	0 %
12 og 21									100 %

Artikel 383s

Risikovægte for referencekreditspændrisiko

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for risikofaktorer for referencekreditspænd er de samme for alle løbetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år og 10 år) og alle referencekreditspændeksponeringer i hver undergruppe i tabel 1 og er følgende:

Tabel 1

Undergruppenummer	Kreditkvalitet	Sektor	Risikovægt
1	Alle	Medlemsstaters centrale forvaltning, herunder centralbanker	0,5 %
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Tredjelandes centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %

5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	3,0 %
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater	1,0 %
10	Kreditkvalitetstrin 1	Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande	1,5 %
	Kreditkvalitetstrin 2-3		2,5 %
11	Kreditkvalitetstrin 1-3	Kvalificerede indeks	1,5 %
12	Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke-rated	Tredjelandes centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	2,0 %
13		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %
14		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
15		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	7,0 %
16		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, admini-	8,5 %

		strative tjenesteydelser og hjælpetjenester	
17		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
18		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
19		Kvalificerede indeks	5,0 %
20	Andre sektorer		12,0 %

Hvis der ikke findes eksterne kreditvurderinger for en bestemt modpart, kan institutterne, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, henføre den interne rating til en tilsvarende ekstern kreditvurdering og tildele en risikovægt svarende til enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6. Ellers skal risikovægtene for ikkekreditvurderede eksponeringer anvendes.

2. Risikovægte for referencekreditspændvolatiliteter fastsættes til 100 %.

3. Med henblik på at tildele en sektor en risikoeksponering anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne henfører kun hver udsteder til én af sektorundergrupperne i tabel 1. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan henføre til en sektor på en sådan måde, henføres til undergruppe 20 i tabel 1.

4. Institutterne henfører kun eksponeringer, der benytter kvalificerede referenceindeks som reference som omhandlet i artikel 383b, stk. 4, til undergruppe 11 og 19.

5. Institutterne anvender en transparensmetode til at bestemme følsomhederne for en eksponering, der benytter et ikkekvalificeret indeks som reference.

Artikel 383t

Korrelationer for referencekreditspændrisiko inden for samme undergruppe

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer henført til sektorundergruppe 1-10, 12-18 og 20 i artikel 383s, stk. 1, tabel 1, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, 90 %, hvis de to navne er forskellige, men juridisk relaterede, og ellers er den lig med 50 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe 1-10, begge er i undergruppe 12-18, eller begge er i undergruppe 20, og ellers er den lig med 80 %.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l , der hidrører fra risikoeksponeringer henført til sektorundergruppe 11 og 19, fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

hvor:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 90 %

$\rho_{kl}^{(name)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, og de to indeks tilhører samme serie, 90 %, hvis de to indeks er de samme, men tilhører forskellige serier, og ellers er den lig med 80 %

$\rho_{kl}^{(quality)}$ er lig med 1, hvis de to navne begge er i undergruppe 11 eller begge er i undergruppe 19, og ellers er den lig med 80 %.

Artikel 383u

Korrelationer for referencekreditspændrisiko på tværs af undergrupper

1. Korrelationerne for referencekreditspænddeltarisiko og referencekreditspændvegarisiko på tværs af undergrupper er følgende:

Tabel 1

Under gruppe	1, 2 og 12	3 og 14	4 og 15	5 og 16	6 og 17	7 og 18	8 og 19	9 og 10	20	11	19
1, 2 og 12	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 og 14		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 og 15			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 og 16				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 og 17					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 og 18						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 og 19							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9 og 10								100 %	0 %	45 %	45 %
20									100 %	0 %	0 %
11										100 %	75 %
19											100 %

2. Uanset stk. 1 divideres korrelationsværdierne på tværs af undergrupper, der beregnes i henhold til nævnte stykke, med 2 for korrelationerne mellem en undergruppe fra undergrupperne 1-10 og en undergruppe fra undergrupperne 12-18.

*Artikel 383v***Undergrupper for risikovægte for aktierisiko**

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for aktiespotkursrisikofaktorer er de samme for alle aktierisikoeksponeringer i hver undergruppe i tabel 1 og er følgende:

Tabel 1

Undergruppenummer	Markedskapitalisering	Økonomi	Sektor	Risikovægt for aktiespotkurs
1	Stor	Ny markedsökonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpe-tjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed	55 %
2			Telekommunikation og industriprodukter	60 %
3			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	45 %
4			Finansielle produkter, herunder statsstøttede finansielle produkter, ejendomsaktiviteter og teknologi	55 %
5		Højt udviklet økonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpe-tjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed	30 %
6			Telekommunikation og industriprodukter	35 %
7			Råvarer, energi, landbrug, fremstil-	40 %

			ling og råstofudvin- ding	
8			Finansielle produk- ter, herunder stats- støttede finansielle produkter, ejen- domsaktiviteter og teknologi	50 %
9	Lille	Ny markedsøkono- mi	Alle sektorer be- skrevet i undergrup- pe 1, 2, 3 og 4	70 %
10		Højt udviklet øko- nomi	Alle sektorer be- skrevet i undergrup- pe 5, 6, 7 og 8	50 %
11	Andre sektorer			70 %
12	Stor	Højt udviklet øko- nomi	Kvalificerede in- deks	15 %
13	Andre		Kvalificerede in- deks	25 %

2. Hvad der i denne artikels stk. 1 forstås ved en lille og stor kapitalisering, præciseres i de i artikel 325bd, stk. 7, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

3. Hvad der i denne artikels stk. 1 forstås ved en ny markedsøkonomi og en højt udviklet økonomi, præciseres i de i artikel 325ap, stk. 3, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

4. Når en sektor tildeles en risikoeksponering, anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter industrisektor. Institutterne henfører hver udsteder til en af sektorundergrupperne i stk. 1, tabel 1, og henfører alle udstedere fra samme industri til samme sektor. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan henføre til en sektor på en sådan måde, henføres til undergruppe 11. Multinationale aktieudstedere eller aktieudstedere med aktiviteter i flere sektorer henføres til en bestemt undergruppe på grundlag af den vigtigste region og sektor, hvori aktieudstederen har aktiviteter.

5. Risikovægtene for aktievegarisiko fastsættes til 78 % for undergruppe 1-8 og undergruppe 12 og til 100 % for alle andre undergrupper.

Artikel 383w

Korrelationer for aktierisiko på tværs af undergrupper

Korrelationsparameteren på tværs af undergruppen for aktiedelta- og aktievegarisiko fastsættes til:

a) 15 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe 1-10 i artikel 383v, stk. 1, tabel 1

b) 75 %, når de to undergrupper er undergruppe 12 og 13 i artikel 383v, stk. 1, tabel 1

c) 45 %, når en af undergrupperne er undergruppe 12 eller 13 i artikel 383v, stk. 1, tabel 1, og den anden undergruppe henhører under undergruppe 1 til 10 i artikel 383v, stk. 1, tabel 1

d) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe 11 i artikel 383v, stk. 1, tabel 1.

Artikel 383x

Undergrupper for risikovægte for råvarerisiko

1. Risikovægtene for deltafølsomhederne over for råvarespotkursrisikofaktorer er de samme for alle råvarerisikoeksponeringer i hver undergruppe i tabel 1 og er følgende:

Tabel 1

Undergruppenummer	Undergruppenavn	Risikovægt for aktiespotkurs
1	Energi — faste brændsler	30 %
2	Energi — flydende brændsler	35 %
3	Energi — elektricitet	60 %
4	Energi — kulstofhandel inden for EU ETS	40 %
5	Energi — kulstofhandel uden for EU ETS	60 %
6	Fragt	80 %
7	Metaller — ikkeædle	40 %
8	Gasformige brændsler	45 %
9	Ædelmetaller, inklusive guld	20 %
10	Korn og olieplanter	35 %
11	Husdyr og mejeriprodukter	25 %
12	Landbrugsprodukter	35 %
13	Andre råvarer	50 %

2. Risikovægtene for råvarevegarisiko fastsættes til 100 %.

Artikel 383z

Korrelationer på tværs af undergrupper for råvarerisiko

1. Korrelationsparameteren på tværs af undergrupper for råvaredeltarisiko fastsættes til:

a) 20 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe 1-12 i artikel 383x, stk. 1, tabel 1

b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe 13 i artikel 383x, stk. 1, tabel 1.

2. Korrelationsparameteren på tværs af undergrupper for råvarevegarisiko fastsættes til:

a) 20 %, når de to undergrupper henhører under undergruppe 1-12 i artikel 383x, stk. 1, tabel 1

b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe 13 i artikel 383x, stk. 1, tabel 1.«

202) Artikel 384, 385 og 386 affattes således:

»Artikel 384

Basismetoden

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, for en portefølje af transaktioner med én eller flere modparter ved hjælp af en af følgende formler, alt efter hvad der er relevant:

a) formelen i denne artikels stk. 2, hvis instituttet i beregningen medtager én eller flere afdækninger, der kan indregnes, og som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 386

b) formelen i denne artikels stk. 3, hvis instituttet i beregningen ikke medtager afdækning, der kan indregnes, og som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 386.

Metoderne i første afsnit, litra a) og b), må ikke anvendes i kombination med hinanden.

2. Et institut, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko således:

$$BACVA^{total} = \beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + DS_{CVA} \cdot (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged}$$

hvor:

$BACVA^{total}$ = kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden

$BACVA^{csr-unhedged}$ = kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden som beregnet i overensstemmelse med stk. 3 for et institut, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b)

$$DS_{CVA} = 0,65$$

$$\beta = 0,25$$

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH \right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

hvor:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4$$

$$\rho = 0,5$$

c = indekset for alle modparter, for hvilke instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

NS = indekset for alle nettinggrupper med en given modpart, for hvilken instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

h = indekset for alle »single name«-instrumenter, der er anerkendt som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386, for en given modpart, for hvilken instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i denne artikel

i = indekset for alle indeksinstrumenter, der er anerkendt som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med artikel 386, for alle modparter, for hvilke instituttet beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den metode, der er fastsat i nærværende artikel

RW_c = den risikovægt, der gælder for modpart c. Modpart c henføres til en af risikovægtene baseret på en kombination af sektor og kreditkvalitet og fastsættes i overensstemmelse med tabel 1.

Hvis der ikke findes eksterne kreditvurderinger for en bestemt modpart, kan institutterne, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, henføre den interne rating til en tilsvarende eksterne kreditvurdering og tildele en risikovægt svarende til enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6. Ellers skal risikovægtene for ikkekreditvurderede eksponeringer anvendes.

M_{NS}^c = den effektive løbetid for nettinggruppen NS med modpart c

M_{NS}^c beregnes i overensstemmelse med artikel 162; I forbindelse med denne beregning er

M_{NS}^c imidlertid ikke begrænset til fem år, men til den længste resterende kontraktfastsatte løbetid i nettinggruppen.

EAD_{NS}^c = værdien af modpartsrisikoeksponeringen for nettinggruppen NS med modpart c, herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6, alt efter hvad der er relevant for beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisiko, jf. artikel 92, stk. 4, litra a) og g)

DF_{NS}^c = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for nettinggruppen NS med modpart c.

For et institut, der anvender metoderne i afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, fastsættes den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor til 1. I alle andre tilfælde beregnes den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor således:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^c}}{0,05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = den tilsynsbaserede korrelationsfaktor mellem kreditspændrisikoen for modpart c og kreditspændrisikoen for et »single name«-instrument, som er anerkendt som en afdækning h, der kan indregnes, for modpart c fastsat i overensstemmelse med tabel 2

M_h^{SN} = restløbetiden for et »single name«-instrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes

B_h^{SN} = den notionelle værdi af et »single name«-instrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes

DF_h^{SN} = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for et »single name«-instrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes, beregnet således:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_h^{SN}}}{0,05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = den tilsynsbaserede risikovægt for et »single name«-instrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes. Disse risikovægte baseres på en kombination af sektor og kreditkvalitet for afdækningsinstrumentets referencekreditspænd og fastsættes i overensstemmelse med tabel 1

M_i^{ind} = restløbetiden for én eller flere positioner i det samme indeksinstrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes. Hvis der er tale om mere end én position i det samme indeksinstrument, er

M_i^{ind} den notionelle vægtede løbetid for alle disse positioner

B_i^{ind} = den fulde notionelle værdi af én eller flere positioner i det samme indeksinstrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes.

DF_i^{ind} = den tilsynsbaserede diskonteringsfaktor for én eller flere positioner i det samme indeksinstrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes, beregnet således:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = den tilsynsbaserede risikovægt for et indeksinstrument, som er anerkendt som afdækning, der kan indregnes.

RW_i^{ind} baseres på en kombination af sektor og kreditkvalitet for alle indeksskomponenter beregnet således:

a) Hvis alle indeksskomponenter tilhører samme sektor og har samme kreditkvalitet som fastsat i overensstemmelse med tabel 1, beregnes

RW_i^{ind} som den relevante risikovægt i tabel 1 for den pågældende sektor og kreditkvalitet multipliceret med 0,7

b) Hvis alle indeksskomponenter ikke tilhører samme sektor eller ikke har samme kreditkvalitet, beregnes

RW_i^{ind} som et vægtet gennemsnit af risikovægtene for alle indeksskomponenterne som fastsat i overensstemmelse med tabel 1 multipliceret med 0,7

Tabel 1

Modpartens sektor	Kreditkvalitet	
	Kreditkvalitetstrin 1-3	Kreditkvalitetstrin 4-6 og ikke kreditvurderet
Centralregering, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	0,5 %	2,0 %
Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %	4,0 %
Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en centralregering eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %	12,0 %

Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling og råstofudvinding	3,0 %	7,0 %
Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %	8,5 %
Teknologi og telekommunikation	2,0 %	5,5 %
Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %	5,0 %
Andre sektorer	5,0 %	12,0 %

Tabel 2

Korrelationer mellem modpartskreditspænd og »single name«-afdækning	
»Single name«-afdækning h for modpart i	Værdi af r_{hc}
Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. i)	100 %
Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. ii)	80 %
Modparter som omhandlet i artikel 386, stk. 3, litra a), nr. iii)	50 %

3. Et institut, der opfylder betingelsen omhandlet i stk. 1, litra b), beregner kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko således:

$$BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

hvor alle betingelserne er dem, der er anført i stk. 2.

Artikel 385

Den forenklede metode

1. Et institut, der opfylder alle betingelserne i artikel 273a, stk. 2, eller som af sin kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 273a, stk. 4, har fået tilladelse til at anvende metoden i artikel 282, kan beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko som de risikovægtede eksponeringsbeløb for modpartsrisici for henholdsvis positioner uden for handelsbeholdningen og positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 92, stk. 4, litra a) og g), divideret med 12,5.

2. Med henblik på beregningen omhandlet i stk. 1 gælder følgende krav:

a) Kun transaktioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i artikel 382, er omfattet af denne beregning.

b) Kreditderivater, der anerkendes som interne afdækninger mod modpartsrisikoeksponeringer, medtages ikke i denne beregning.

3. Et institut, der ikke længere opfylder én eller flere af betingelserne i artikel 273a, stk. 2 eller 4, alt efter hvad der er relevant, skal overholde kravene i artikel 273b.

Artikel 386

Afdækning, der kan indregnes

1. Positioner i afdækningsinstrumenter anerkendes som afdækning, der kan indregnes til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383 og 384, hvis disse positioner opfylder samtlige følgende krav:

a) De anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisiko og forvaltes som sådan.

b) De kan indgås med tredjeparter eller med instituttets handelsbeholdning som intern afdækning, idet de i så fald skal opfylde artikel 106, stk. 7.

c) Kun positioner i afdækningsinstrumenter som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3 kan anerkendes som afdækning, der kan indregnes, med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med henholdsvis artikel 383 og 384.

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383 anerkendes positioner i afdækningsinstrumenter som afdækning, der kan indregnes, hvis sådanne afdækningsinstrumenter i tillæg til betingelserne i dette stykkes litra a)-c) udgør en enkelt position i en afdækning, der kan indregnes, og ikke opdeles i mere end én position i mere end én afdækning, der kan indregnes.

2. Ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 383 anerkendes kun positioner i følgende afdækningsinstrumenter som afdækning, der kan indregnes:

a) instrumenter, der afdækker variabiliteten i modpartskreditspændet, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 325, stk. 5

b) instrumenter, der afdækker variabiliteten i kreditværdijusteringsrisikoens eksponeringskomponent, med undtagelse af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 325, stk. 5.

3. Ved beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med artikel 384 anerkendes kun positioner i følgende afdækningsinstrumenter som afdækning, der kan indregnes:

a) single name credit default swaps og single name contingent credit default swaps, der som reference benytter:

i) modparten direkte

ii) en enhed, der er juridisk knyttet til modparten, hvor der i retlig henseende refereres til tilfælde, hvor referencenavnet og modparten enten er et moderselskab og dets datterselskab eller to datterselskaber af et fælles moderselskab

iii) en enhed, der tilhører samme sektor og region som modparten

b) »index credit default swaps«.

4. Positioner i afdækningsinstrumenter, der er indgået med tredjeparter, som anerkendes som afdækning i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, og som indgår i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, er ikke omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i afsnit IV.

5. Positioner i afdækningsinstrumenter, der ikke anerkendes som afdækning, der kan indregnes, i overensstemmelse med denne artikel, er omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i afsnit IV.«

203) I artikel 394, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit, indledningen, affattes således:

»Ud over de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger indberetter institutterne følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder vedrørende deres ti største eksponeringer mod institutter på konsolideret niveau og deres ti største eksponeringer mod enheder i skyggebankssektoren på konsolideret niveau, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:«.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Ud over de i første afsnit omhandlede oplysninger indberetter institutterne deres samlede eksponering mod enheder i skyggebankssektoren til deres kompetente myndigheder.«

204) I artikel 395 indsættes følgende stykke:

»2a. Senest den 10. januar 2027 udsteder EBA efter høring af ESMA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på ajourføring af de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede retningslinjer.

I forbindelse med ajourføringen af disse retningslinjer tager EBA bl.a. behørigt hensyn til det bidrag, som enheder i skyggebankssektoren yder til kapitalmarkedsunionen, de potentielle negative virkninger, som eventuelle ændringer af disse retningslinjer, herunder yderligere begrænsninger, kan have på institutternes forretningsmodel og risikoprofil og på finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion.

Senest den 31. december 2027 forelægger EBA efter høring af EMSA desuden en rapport for Kommissionen om det bidrag, som enheder i skyggebankssektoren yder til kapitalmarkedsunionen og om institutternes eksponeringer mod sådanne enheder, herunder om hensigtsmæssigheden af sammenlagte begrænsninger eller strengere individuelle begrænsninger for disse eksponeringer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til sådanne enheders lovgivningsmæssige ramme og forretningsmodeller.

Senest den 31. december 2028 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, på grundlag af denne rapport Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om eksponeringsbegrænsninger for enheder i skyggebankssektoren.«

205) I artikel 400 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra i), affattes således:

»i) eksponeringer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, og som klassificeres som ikkebalanceførte poster i undergruppe 5 i bilag I, eller kontraktlige ordninger, som opfylder betingelserne for ikke at blive behandlet som tilsagn, forudsat at der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke betyder, at den i artikel 395, stk. 1, fastsatte grænse overskrides«.

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) dækkede obligationer som omhandlet i artikel 129«.

ii) Litra i) affattes således:

»i) 50 % af ikkebalanceførte remburser i undergruppe 4 og af ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter i undergruppe 3, jf. bilag I, med en oprindelig løbetid på til og med ét år og under forudsætning af de kompetente myndigheders samtykke, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer«.

206) I artikel 402 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, medmindre det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er sikret ved beboelsesejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af ejendomsværdien, dog højst 55 % af ejendomsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:«.

ii) Litra a) affattes således:

»a) de kompetente myndigheder har ikke fastsat en risikovægt, der er højere end 20 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendom i henhold til artikel 124, stk. 9«.

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, medmindre det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er sikret ved erhvervsejendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af ejendomsværdien, dog højst 55 % af ejendomsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:«.

ii) Litra a) affattes således:

»a) de kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 60 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved erhvervsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 9«.

iii) Litra c) affattes således:

»c) kravene i artikel 124, stk. 3, litra c), og i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt«.

207) Artikel 425, stk. 4, litra b), affattes således:

»b) modparten er et moderselskab til eller et datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 22, nr. 7, i direktiv 2013/34/EU eller er medlem af den samme institutsikringsordning som omhandlet i denne forordnings artikel 113, stk. 7, eller er det centrale institut eller medlem af et netværk, som er omfattet af undtagelsen i denne forordnings artikel 10«.

208) Artikel 428, stk. 1, litra k), affattes således:

»k) uudnyttede kreditfaciliteter, der betragtes som poster i undergruppe 4, 3 eller 2 i bilag I.«

209) I artikel 429 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b), og andet afsnit kan institutterne kun anse en tilknyttet enhed for at være en kunde, hvis denne enhed ikke er omfattet af tilsynsmæssig konsolidering på det niveau, som kravet, jf. artikel 92, stk. 4, litra e), finder anvendelse på.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Med henblik på denne artikels stk. 4, litra e), og artikel 429g forstås ved »almindeligt køb eller salg« et køb eller salg af et finansielt aktiv i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at det finansielle aktiv overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte periode.«

210) I artikel 429a, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra indsættes:

»ca) hvis instituttet er medlem af et netværk som omhandlet i artikel 113, stk. 7, de eksponeringer, der er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 114, og som opstår som følge af aktiver, der svarer til indskud i samme valuta fra andre medlemmer af det pågældende netværk hidrørende fra et lovbestemt eller vedtægtsmæssigt minimumsindskud i henhold

til artikel 422, stk. 3, litra b). I det tilfælde er eksponeringer fra andre medlemmer af det pågældende netværk, som udgør et lovbestemt eller vedtægtsmæssigt minimumsindskud, ikke omfattet af nærværende stykkes litra c)«.

b) Følgende litra indsættes:

»da) instituttets eksponeringer mod dets aktionærer, forudsat at sådanne eksponeringer er sikret til et niveau på mindst 125 % ved de aktiver, der er omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra d) og e), og disse aktiver er indregnet i aktionærernes gearingsgradkrav, hvis instituttet ikke er et offentligt udviklingskreditinstitut, men opfylder følgende betingelser:

i) Dets aktionærer er kreditinstitutter og udøver ikke kontrol over instituttet.

ii) Det opfylder denne artikels stk. 2, litra a), b), c) og e).

iii) Dets eksponeringer befinder sig i samme medlemsstat.

iv) Det er underlagt en vis form for løbende kontrol foretaget af en medlemsstats centralregering.

v) Dets forretningsmodel er begrænset til pass-through af et beløb svarende til provenuet fra udstedelsen til dets aktionærer af dækkede obligationer i form af gældsinstrumenter.«

211) I artikel 429c foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) for handler, som ikke er cleared gennem en QCCP, holdes det kontante beløb, som tilgår den modtagende modpart, ikke adskilt fra instituttets aktiver«.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Med henblik på denne artikels stk. 1 medtager institutterne ikke modtaget sikkerhedsstillelse i beregningen af NICA som defineret i artikel 272, nr. 12a).«

c) Følgende stykke indsættes:

»4a. Uanset stk. 3 og 4 kan et institut anerkende enhver modtaget sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) sikkerhedsstillelsen modtages fra en kunde for en derivatkontrakt, der cleares af instituttet på vegne af den pågældende kunde

b) kontrakten omhandlet i litra a) cleares gennem en QCCP

c) hvis sikkerhedsstillelsen er modtaget i form af initialmargin, adskilles denne sikkerhedsstillelse fra instituttets aktiver.«

d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Uanset denne artikels stk. 1 kan institutterne anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4 eller 5, til at bestemme eksponeringsværdien af følgende:

a) derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater, såfremt de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c)

b) kreditderivater, for hvilke de anvender behandlingen i artikel 273, stk. 3 eller 5, såfremt betingelserne for at anvende denne metode er opfyldt.«

212) I artikel 429f foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Institutterne beregner, jf. artikel 111, stk. 2, eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, eksklusiv derivatkontrakterne anført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positionerne omhandlet i artikel 429d.

Hvis et tilsagn er knyttet til udvidelsen af en anden ikke-balanceført post, finder artikel 111, stk. 3, anvendelse.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Uanset artikel 495d anvender institutterne en konverteringsfaktor på 10 % på ikkebalanceførte poster i form af tilsagn, der kan opsiges uden betingelser.«

213) Artikel 429g, stk. 1, affattes således:

»1. Institutterne behandler likvide midler relateret til almindelige køb og finansielle aktiver relateret til almindelige salg, som forbliver på balancen indtil afregningsdatoen, som aktiver i henhold til artikel 429, stk. 4, litra a).«

214) I artikel 430 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litraer:

»h) deres eksponeringer mod ESG-risici, herunder:

i) deres eksisterende og nye eksponeringer mod enheder i sektoren for fossile brændstoffer

ii) deres eksponeringer mod fysiske risici og omstillingsrisici

i) deres eksponeringer mod kryptoaktiver.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2a. Ved indberetning af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, jf. denne artikels stk. 1, litra a), indberetter institutterne særskilt de beregninger, der er omhandlet i artikel 325c, stk. 2, litra a), b) og c), for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen eller alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko og råvarerisiko.

2b. Ved indberetning af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, jf. denne artikels stk. 1, litra a), indberetter institutterne særskilt de beregninger, der er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og litra b), nr. i) og ii), og for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko og råvarerisiko, og som er tildelt handelsenheder, for hvilke institutterne af de kompetente myndigheder har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller i overensstemmelse med artikel 325az, stk. 2.«

c) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede indberetningsformater, indberetningshyppigheden og -datoerne samt definitionerne og udvikler IT-løsninger, herunder indberetningsmodeller og -vejledninger, jf. stk. 1-4.«

ii) I fjerde afsnit tilføjes følgende litra:

»c) eksponeringer mod ESG-risici, som forelægges senest den 10. juli 2025.«

215) I artikel 430a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Institutterne indberetter hvert år følgende aggregerede data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret over for:

a) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 55 % af beboelsesejendommens ejendomsværdi, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 9, hvis det er relevant

b) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 100 % af beboelsesejendommens ejendomsværdi

c) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 100 % af beboelsesejendommens ejendomsværdi

d) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 55 % af erhvervsejendommens ejendomsværdi, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 9, hvis det er relevant

e) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 100 % af erhvervsejendommens ejendomsværdi

f) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, i hvert tilfælde på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 100 % af erhvervsejendommens ejendomsværdi.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder offentliggør hvert år i aggregeret form de i stk. 1, litra a)-f), omhandlede data, sammen med eventuelle historiske data for hvert nationalt ejendomsmarked, for hvilket der er indsamlet sådanne data. Efter anmodning fra en anden kompetent myndighed i en medlemsstat eller EBA giver en kompetent myndighed den pågældende kompetente myndighed eller EBA mere detaljerede oplysninger om forholdene på markedet for beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme i denne medlemsstat.«

216) Artikel 430b udgår.

217) Artikel 433 affattes således:

»Artikel 433

Offentliggørelshyppighed og -omfang

Institutterne offentliggør de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, på den måde, der er beskrevet i denne artikel samt artikel 433a, 433b, 433c og 434.

EBA foretager den årlige offentliggørelse på sit websted samme dag som offentliggørelsen af institutternes årsregnskab eller så hurtigt som muligt derefter.

EBA foretager halvårslige eller kvartalsvise offentliggørelser på sit websted samme dag som offentliggørelsen af institutternes finansielle rapporter for den tilsvarende periode såfremt relevant eller så hurtigt som muligt derefter.

Enhver forsinkelse mellem datoen for offentliggørelse af oplysningerne i henhold til denne del og det relevante årsregnskab skal være rimelig og må under ingen omstændigheder overskride den tidsfrist, som de kompetente myndigheder har fastsat i henhold til artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.«

218) I artikel 433a, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra b) foretages følgende ændringer:

i) Nr. xiv) affattes således:

»xiv) artikel 455, stk. 2, litra a), b) og c)«.

ii) Følgende litraer tilføjes:

»xv) artikel 449a

xvi) artikel 449b«.

b) Litra c), nr. i), affattes således:

»i) artikel 438, litra d), da) og h)«.

219) Artikel 433b affattes således:

»Artikel 433b

Små og ikkekomplekse institutters offentliggørelse

1. Små og ikkekomplekse institutter offentliggør årligt de oplysninger, der er omhandlet i følgende bestemmelser:

a) artikel 435, stk. 1, litra a), e) og f)

b) artikel 438, litra c), d) og da)

c) artikel 442, litra c) og d)

d) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447

e) artikel 449a

f) artikel 449b

g) artikel 450, stk. 1, litra a)-d), h), i) og j)).

2. Uanset denne artikels stk. 1 offentliggør små og ikkekomplekse institutter, der er ikkebørsnoterede institutter, årligt de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, og ESG-risici, der er omhandlet i artikel 449a.«

220) Artikel 433c, stk. 2, ændres således:

a) Litra d) affattes således:

»d) artikel 438, litra c), d) og da)«.

b) Følgende litra indsættes:

»da) artikel 442, litra c) og d)«.

c) Følgende litraer indsættes:

»ea) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 449a

eb) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 449b«.

221) Artikel 434 affattes således:

»Artikel 434

Medier til offentliggørelse

1. Institutter, der ikke er små og ikkekomplekse institutter, indsender alle oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, i elektronisk format til EBA senest på den dato, hvor institutterne offentliggør deres regnskaber eller finansielle rapporter for den tilsvarende periode såfremt relevant eller så hurtigt som muligt derefter. EBA offentliggør disse oplysninger sammen med datoen for indgivelse på sit websted.

EBA sikrer, at de oplysninger, der offentliggøres på dets websted, indeholder de samme oplysninger som dem, institutterne har indgivet til EBA. Institutterne har ret til at genindsende oplysningerne til EBA i overensstemmelse med de tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 434a. EBA offentliggør på sit websted datoen for genindsendelsen.

EBA udarbejder og ajourfører et værktøj, der specificerer sammenkoblingen af skemaerne og tabellerne for offentliggørelse med dem, der vedrører indberetning med henblik på tilsyn. Sammenkoblingsværktøjet skal være tilgængeligt for offentligheden på EBA's websted.

Institutterne kan fortsat offentliggøre et enkeltstående dokument, der giver brugere af disse oplysninger umiddelbar adgang til tilsynsoplysninger, eller et separat afsnit, der er indsat i eller vedhæftet institutternes regnskaber eller finansielle rapporter, som indeholder de krævede oplysninger, og som er letgenkendelige for disse brugere. Institutterne kan på deres websted indsatte et link til EBA's websted, hvor tilsynsoplysningerne offentliggøres centralt.

2. Institutter, der ikke er små og ikkekomplekse institutter, indsender de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 433a og 433c, i elektronisk format til EBA senest på den dato, hvor de offentliggør deres årsregnskaber eller finansielle rapporter for den tilsvarende periode eller så hurtigt som muligt derefter. Hvis de finansielle rapporter offentliggøres inden indsendelsen af oplysninger i henhold til artikel 430 for samme periode, kan oplysningerne indsendes på samme dato som indberetningen med henblik på tilsyn eller så hurtigt som muligt derefter. Hvis det er nødvendigt at offentliggøre oplysninger for en periode, hvor et institut ikke udarbejder en finansiell rapport, skal instituttet hurtigst muligt efter denne periodes ophør indsende oplysningerne til EBA.

3. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 kan institutter indsende de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 450, til EBA adskilt fra de øvrige oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, senest to måneder efter den dato, hvor institutterne offentliggør deres regnskaber for det pågældende år.

4. EBA offentliggør på sit websted oplysninger om små og ikkekomplekse institutter på grundlag af de oplysninger, som disse institutter har indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 430.

5. Ejendomsretten til dataene og ansvaret for deres nøjagtighed ligger fortsat hos de institutter, der udarbejder dem. EBA sørger for et fælles adgangspunkt til institutters fremlagte oplysninger og stiller et arkiv med de oplysninger, der skal offentliggøres i overensstemmelse med denne del, til rådighed på sit websted. Dette arkiv skal være tilgængeligt i en periode, som mindst svarer til den opbevaringsperiode, der er fastsat i national ret vedrørende oplysninger i institutters finansielle rapporter.

6. EBA overvåger antallet af besøg på sit fælles adgangspunkt vedrørende institutters offentliggørelse af oplysninger og medtager de relaterede statistikker i sine årsberetninger.«

222) I artikel 434a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede offentliggørelsesformater og oplysninger om politikken for genindsendelse og udvikler IT-løsninger, herunder vejledninger, vedrørende offentliggørelse, der kræves i henhold til afsnit II og III.«

b) Stk. 4 affattes således:

»EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.«

223) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 434c

Gennemførlighedsrapport om anvendelse af oplysninger, der indberettes af institutter, der ikke er små og ikkekomplekse institutter, til offentliggørelse af et udvidet sæt oplysninger på EBA's websted

EBA udarbejder en rapport om gennemførligheden af anvendelse af oplysninger, der indberettes af institutter, der ikke er små og ikkekomplekse institutter, til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 430, med henblik på at offentliggøre disse oplysninger på sit websted og derved mindske sådanne institutters oplysningsbyrde.

Denne rapport skal tage hensyn til det tidligere arbejde, der er udført af EBA vedrørende integreret dataindsamling, være baseret på en samlet cost-benefit-analyse, herunder omkostninger, der er påført de kompetente myndigheder, institutterne og EBA, og tage hensyn til eventuelle tekniske, operationelle og juridiske udfordringer.

EBA forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 10. juli 2027.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2031.«

224) I artikel 438 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) størrelsen af yderligere kapitalgrundlagskrav baseret på den tilsynsmæssige kontrolproces, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU med henblik på at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing, og dets sammensætning«.

b) Litra d) affattes således:

»d) den samlede risikoeksponeringsværdi beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, og det tilsvarende kapitalgrundlagskrav som fastsat i henhold til artikel 92, stk. 2, opdelt efter de forskellige risikokategorier eller risikoeksponeringsklasser, alt efter hvad der er relevant, der er anført i tredje del, og, hvis det er relevant, en forklaring af, hvordan anvendelsen af nedre grænser for kapital og manglende fradrag af poster i kapitalgrundlaget påvirker beregningen af kapitalgrundlaget og de risikovægtede eksponeringsbeløb«.

c) Følgende litra indsættes:

»da) hvis det kræves for at beregne risikoeksponeringsværdien uden gulv beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, og den standardiserede samlede risikoeksponeringsværdi beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 5, opdelt efter de forskellige risikokategorier eller risikoeksponeringsklasser, alt efter hvad der er relevant, der er anført i tredje del, og, hvis det er relevant, en forklaring af, hvordan anvendelsen af nedre grænser for kapital og manglende fradrag af poster i kapitalgrundlaget påvirker beregningen af kapitalgrundlaget og de risikovægtede eksponeringsværdier«.

d) Litra e) affattes således:

»e) de balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer, de risikovægtede eksponeringsbeløb og tilknyttede forventede tab for hver kategori af specialiseret långivning, der er omhandlet i artikel 153, stk. 5, tabel 1, og de balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer og risikovægtede eksponeringsbeløb for de kategorier af aktieeksponeringer, der er omhandlet i artikel 133, stk. 3-6, og artikel 495a, stk. 3«.

225) Artikel 445 affattes således:

»Artikel 445

Offentliggørelse af oplysninger om eksponeringer mod markedsrisiko efter standardmetoden

1. Institutter, som af de kompetente myndigheder ikke har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, jf. artikel 325az, og som anvender den forenklede standardmetode i overensstemmelse med artikel 325a eller den alternative standardmetode i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, offentliggør en oversigt over deres positioner i handelsbeholdningen.

2. Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, offentliggør deres samlede kapitalgrundlagskrav, kapitalgrundlagskrav vedrørende den følsomhedsbaserede metode, kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko og kapitalgrundlagskrav vedrørende restrisici. Offentliggørelsen af kapitalgrundlagskravene vedrørende målene i den følsomhedsbaserede metode og vedrørende misligholdelsesrisiko opdeles i følgende instrumenter:

a) finansielle instrumenter bortset fra securitiseringsinstrumenter i handelsbeholdningen opdelt efter risikoklasse og en særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko

b) securitiseringsinstrumenter, der ikke indgår i ACTP'en, med særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditspændsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko

c) securitiseringsinstrumenter, der indgår i ACTP'en, med særskilt identifikation af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditspændsrisiko og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko.«

226) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 445a

Offentliggørelse af oplysninger om kreditværdijusteringsrisiko

1. Institutter, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

a) en oversigt over deres procedurer for at identificere, måle, afdække og overvåge deres kreditværdijusteringsrisiko

b) hvorvidt institutterne opfylder alle betingelserne i artikel 273a, stk. 2; hvis disse betingelser er opfyldt, hvorvidt institutterne har valgt at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den forenkede metode i artikel 385; hvis institutterne har valgt at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved hjælp af den forenkede metode, kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med denne metode

c) det samlede antal modparter, for hvilke standardmetoden anvendes, opdelt efter modpartstype.

2. Institutter, der anvender standardmetoden som fastsat i artikel 383 til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør ud over de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, følgende oplysninger:

a) strukturen og organiseringen af deres interne kreditværdijusteringsrisikostyringsfunktion og -ledelse

b) deres samlede kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter standardmetoden med opdeling efter risikoklasse

c) en oversigt over de afdækninger, der kan indregnes, og som anvendes i denne beregning, med en opdeling efter type af instrumenter som fastsat i artikel 386, stk. 2.

3. Institutter, der anvender basismetoden som fastsat i artikel 384 til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, offentliggør ud over de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, følgende oplysninger:

a) deres samlede kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko efter basismetoden og komponenterne BACVA_{total} og BACVA_{csr-hedged}

b) en oversigt over de afdækninger, der kan indregnes, og som anvendes i denne beregning, med en opdeling efter type af instrumenter som fastsat i artikel 386, stk. 3.«

227) Artikel 446 affattes således:

»Artikel 446

Offentliggørelse af oplysninger om operationel risiko

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger:

a) de vigtigste karakteristika og elementer i deres rammer for styring af operationel risiko

b) deres kapitalgrundlagskrav for operationel risiko svarende til forretningsindikatorkomponenten beregnet i overensstemmelse med artikel 313

c) forretningsindikatoren beregnet i overensstemmelse med artikel 314, stk. 1, og beløbene for hver af forretningsindikatorkomponenterne og deres underkomponenter for hvert af de tre år, der er relevante for beregningen af forretningsindikatoren

d) beløbet for nedsættelsen af forretningsindikatoren for hver udelukkelse fra forretningsindikatoren i overensstemmelse med artikel 315, stk. 2, samt de tilhørende begrundelser for sådanne udelukkelser.

2. Institutter, der beregner deres årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1, offentliggør følgende oplysninger ud over de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels i stk. 1:

a) deres årlige tab som følge af operationel risiko for hvert af de seneste ti regnskabsår beregnet i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1

b) antal ekstraordinære hændelser knyttet til operationel risiko og størrelsen af de tilsvarende aggregerede nettotab som følge af operationel risiko, der blev udelukket fra beregningen af det årlige tab som følge af operationel risiko i overensstemmelse med artikel 320, stk. 1, for hvert af de seneste ti regnskabsår og de tilhørende begrundelser for disse udelukkelser.«

228) I artikel 447 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og risikobaserede kapitalprocenter som beregnet i henhold til artikel 92, stk. 2«.

b) Følgende litra indsættes:

»aa) hvor det er relevant, de risikobaserede kapitalprocenter som beregnet i henhold til artikel 92, stk. 2, ved at anvende det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv i stedet for det samlede risikoeksponeringsbeløb«.

c) Litra b) affattes således:

»b) det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, og, hvor det er relevant, det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv som beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4«.

d) Litra d) affattes således:

»d) det kombinerede bufferkrav, som institutterne skal opfylde i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU«.

229) Artikel 449a affattes således:

»Artikel 449a

Offentliggørelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

1. Institutterne offentliggør oplysninger om ESG-risici, der sonderer mellem miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, og fysiske risici og omstillingsrisici i forbindelse med miljørisici.

2. Med henblik på stk. 1 offentliggør institutterne oplysninger om ESG-risici, herunder:

- a) den samlede værdi af eksponeringer mod enheder i sektoren for fossile brændstoffer
- b) hvordan institutterne integrerer de identificerede ESG-risici i deres forretningsstrategi og -processer samt ledelse og risikostyring.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de ensartede offentliggørelsesformater, jf. artikel 434a, for ESG-risici, idet den sikrer, at de er i overensstemmelse med og opretholder proportionalitetsprincippet, samtidig med at overlapning af offentliggørelseskrav, der allerede er fastsat i anden gældende EU-ret, undgås. Disse formater må ikke kræve offentliggørelse af oplysninger ud over de oplysninger, der skal indberettes til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 430, stk. 1, litra h), og skal navnlig tage højde for instituttets størrelse og kompleksitet og den relative eksponering mod ESG-risici i små og ikkekomplekse institutter, der er omfattet af artikel 433b.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

230) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 449b

Offentliggørelse af den samlede eksponering mod enheder i skyggebankssektoren

Institutterne offentliggør oplysninger om deres samlede eksponering mod enheder i skyggebankssektoren, jf. artikel 394, stk. 2, andet afsnit.«

231) I artikel 451, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»f) størrelsen af yderligere kapitalgrundlagskrav baseret på den tilsynsmæssige kontrolproces, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU med henblik på at imødegå risikoen for overdreven gearing, og dets sammensætning.«

232) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 451b

Offentliggørelse af eksponeringer mod kryptoaktiver og relaterede aktiviteter

1. Institutterne offentliggør følgende oplysninger om kryptoaktiver og kryptoaktivtjenester samt andre aktiviteter relateret til kryptoaktiver:

- a) de direkte og indirekte eksponeringsbeløb i forbindelse med kryptoaktiver, herunder de lange og korte bruttokomponenter af nettoeksponeringer
- b) det samlede risikoeksponeringsbeløb for operationel risiko
- c) den regnskabsmæssige klassificering af eksponeringer mod kryptoaktiver
- d) en beskrivelse af forretningsaktiviteterne relateret til kryptoaktiver og deres indvirkning på instituttets risikoprofil

e) en specifik beskrivelse af deres risikostyringspolitikker vedrørende eksponeringer mod kryptoaktiver og kryptoaktivtjenester.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra d), giver institutterne mere detaljerede oplysninger om væsentlige forretningsaktiviteter, herunder om udstedelse af signifikante aktivbaserede tokens og af signifikante e-pengetokens, og om levering af kryptoaktivtjenester i henhold til artikel 60 og 61 i forordning (EU) 2023/1114.

2. Institutterne anvender ikke undtagelsen i artikel 432 med henblik på offentliggørelseskravene i nærværende artikels stk. 1.«

233) Artikel 455 affattes således:

»Artikel 455

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

1. Et institut, der anvender de interne modeller, der er omhandlet i artikel 325az, til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

a) dets målsætninger i forbindelse med handelsaktiviteter og de procedurer, der er indført for at identificere, måle, overvåge og kontrollere markedsrisikoen

b) de politikker, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, til fastlæggelse af, hvilken position der skal medtages i handelsbeholdningen

c) en generel beskrivelse af strukturen i de handelsenheder, der er omfattet af de interne modeller, herunder for hver enhed en bred beskrivelse af enhedens forretningsstrategi, de tilladte instrumenter deri og de vigtigste risikotyper i forbindelse med enheden

d) en oversigt over positioner i handelsbeholdningen, der ikke er omfattet af de interne modeller, herunder en generel beskrivelse af enhedsstrukturen og typerne af instrumenter, der indgår i enhederne eller kategorierne af enheder, jf. artikel 104b

e) strukturen og organiseringen af markedsrisikostyringsfunktionen og -ledelsen

f) anvendelsesområdet, de vigtigste karakteristika og vigtigste modelberegningskriterier for de forskellige interne modeller, som anvendes til at beregne risikoeksponeringsværdierne for de vigtigste modeller, der anvendes på konsolideret niveau, og en beskrivelse af, i hvilket omfang disse interne modeller repræsenterer de modeller, der anvendes på konsolideret niveau, herunder, hvis det er relevant, en bred beskrivelse af følgende:

i) den modelmetode, der anvendes til at beregne expected shortfall, jf. artikel 325ba, stk. 1, litra a), herunder hyppigheden af ajourføring af data

ii) den metode, der anvendes til at beregne det stressscenariebaserede risikomål, jf. artikel 325ba, stk. 1, litra b), bortset fra specifikationerne i artikel 325bk, stk. 3

iii) den modelmetode, der anvendes til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko, jf. artikel 325ba, stk. 2, herunder hyppigheden af ajourføring af data.

2. Institutterne offentliggør samlet for alle handelsenheder, der er omfattet af de interne modeller, som er omhandlet i artikel 325az, følgende elementer, hvis det er relevant:

a) den seneste værdi samt den højeste, laveste og gennemsnitlige værdi for de foregående 60 arbejdsdage af:

i) målet for unconstrained expected shortfall som omhandlet i artikel 325bb, stk. 1

ii) målet for unconstrained expected shortfall som omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, for hver reguleringsmæssig bred risikofaktorkategori

b) den seneste værdi og den gennemsnitlige værdi for de foregående 60 arbejdsdage af:

i) risikomålet for expected shortfall som omhandlet i artikel 325bb, stk. 1

ii) det stressscenariebaserede risikomål som omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra b)

iii) kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko som omhandlet i artikel 325ba, stk. 2

iv) summen af de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 325ba, stk. 3, herunder alle komponenter i formularen og den gældende multiplikatorfaktor

c) antallet af backtestingoverskridelser i løbet af de seneste 250 arbejdsdage ved 99. percentil som omhandlet i artikel 325bf, stk. 6.

3. Institutterne offentliggør samlet for alle handelsenheder de kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko, som ville blive beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, hvis de pågældende institutter ikke havde fået tilladelse til at anvende deres interne modeller på disse handelsenheder.«

234) Artikel 456, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) det i artikel 123, stk. 1, litra b), artikel 147, stk. 5, litra a), artikel 153, stk. 4, og artikel 162, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen«

235) I artikel 458 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis medlemsstaterne anerkender de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, underretter de ESRB. ESRB videresender straks sådanne underretninger til Rådet, Kommissionen, EBA og den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. Inden udløbet af den tilladelse, der er givet i henhold til stk. 2 og 4, tager den pågældende medlemsstat i samråd med ESRB, EBA og Kommissionen situationen op til revision og kan efter proceduren i stk. 2 og 4 vedtage en ny afgørelse om forlængelse af anvendelsesperioden for nationale foranstaltninger med op til yderligere to år ad gangen.«

236) Artikel 461a affattes således:

»Artikel 461a

Kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko

1. Kommissionen overvåger forskellene mellem gennemførelsen af de internationale standarder for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko i Unionen og i tredjelande, herunder for så vidt angår reglernes indvirkning på kapitalgrundlagskravene og for så vidt angår deres anvendelsesdato.

2. Hvis der konstateres betydelige forskelle i en sådan gennemførelse, har Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre denne forordning ved:

a) indtil datoen for anvendelse af den lovgivningsmæssige retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, eller i op til tre år, hvis en sådan retsakt ikke foreligger, og hvor det er nødvendigt for at opretholde lige vilkår og udligne disse konstaterede forskelle, at anvende målrettede operationelle hjælpeforanstaltninger eller målrettede multiplikatorer, der er lig med eller større end 0 og lavere end 1, i beregningen af institutternes kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for specifikke risikoklasser og for specifikke risikofaktorer, ved hjælp af en af de metoder, der er omhandlet i artikel 325, stk. 1, og fastsat i:

i) artikel 325c-325ay, der præciserer den alternative standardmetode

ii) artikel 325az-325bp, der præciserer den alternative metode med interne modeller

iii) artikel 326-361, der præciserer den forenkede standardmetode

b) at udskyde den dato, fra hvilken institutterne skal anvende kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko fastsat i tredje del, afsnit IV, eller en af metoderne til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, jf. artikel 325, stk. 1, med op til to år.

Hvis Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på tilpasning af gennemførelsen i Unionen af internationale standarder for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for på mere permanent vis at opretholde lige vilkår med tredjelande for så vidt angår kapitalgrundlagskrav og indvirkningen af disse krav.

3. Senest den 10. juli 2026 forelægger EBA en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om gennemførelsen af internationale standarder for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko i tredjelande.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at sikre lige vilkår på verdensplan.«

237) Artikel 465 affattes således:

»Artikel 465

Overgangsordninger for outputgulvet

1. Uanset artikel 92, stk. 3, første afsnit, og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, kan institutterne anvende følgende faktor x ved beregning af TREA:

- a) 50 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2025
- b) 55 % i perioden fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2026
- c) 60 % i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027
- d) 65 % i perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2028
- e) 70 % i perioden fra den 1. januar 2029 til den 31. december 2029.

2. Uanset artikel 92, stk. 3, første afsnit, og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, kan institutterne indtil den 31. december 2029 anvende følgende formel ved beregningen af TREA:

$$TREA = \min\{\max\{U-TREA; x \cdot S-TREA\}; 125 \% \cdot U-TREA\}$$

Med henblik på denne beregning tager institutterne hensyn til den gældende faktor x , der er omhandlet i stk. 1.

3. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. ii), og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, kan institutter indtil den 31. december 2032 tildele eksponeringer mod selskaber, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, en risikovægt på 65 %, og forudsat at disse institutters estimater af PD for disse låntagere beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, ikke overstiger 0,5 %.

EBA og ESMA overvåger i samarbejde med EIOPA anvendelsen af overgangsbehandlingen, jf. første afsnit, og vurderer navnlig:

- a) tilgængeligheden af kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er for selskaber og i hvilket omfang dette påvirker institutternes långivning til selskaber
- b) udviklingen af kreditvurderingsbureauer, hindringer for nye kreditvurderingsbureauers adgang til markedet, udbredelsen af selskaber, der vælger at blive vurderet af ét eller flere af disse bureauer, og hindringer for adgangen til kreditvurderinger, der er foretaget af ECAI'er, for selskaber
- c) mulige foranstaltninger til at afhjælpe hindringerne under hensyntagen til forskelle mellem økonomiske sektorer og geografiske områder og udviklingen af private eller offentligt ledede løsninger såsom vurdering af kreditværdighed, private kreditvurderinger pålagt af institutter samt centralbankvurderinger

- d) hensigtsmæssigheden af de risikovægtede eksponeringsbeløb for ikkekreditvurderede erhvervseksponeringer og deres konsekvenser for den finansielle stabilitet
- e) tredjelandes tilgange til anvendelsen af outputgulvet på erhvervseksponeringer og de langsigtede overvejelser om lige vilkår, som kan opstå som følge heraf
- f) overholdelse af relaterede internationalt aftalte standarder udarbejdet af BCBS.

EBA og ESMA forelægger i samarbejde med EIOPA en rapport med deres resultater til Kommissionen senest den 10. juli 2029.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031.

4. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. iv), og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, erstatter institutter indtil den 31. december 2029 alfa med 1 ved beregningen af eksponeringsværdien for de kontrakter, der er opført i bilag II, i overensstemmelse med metoderne i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, hvis de samme eksponeringsværdier beregnes efter den metode, der er fastlagt i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, med henblik på det samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv.

5. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. ii), og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, og forudsat at alle betingelserne i nærværende artikels stk. 8 er opfyldt, kan medlemsstaterne give tilladelse til, at institutterne:

a) indtil den 31. december 2032 kan tildele en risikovægt på 10 % til den del af eksponeringerne, som er sikret ved pant i beboelsesejendom, på op til 55 % af ejendomsværdien fastsat i henhold til artikel 125, stk. 1, første afsnit, og

b) indtil den 31. december 2029 kan tildele en risikovægt på 45 % til en eventuel resterende del af de eksponeringer, som er sikret ved pant i beboelsesejendom, på op til 80 % af ejendomsværdien fastsat i henhold til artikel 125, stk. 1, første afsnit, forudsat at justeringen af kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditrisiko, jf. artikel 501, ikke finder anvendelse.

6. Med henblik på stk. 5, litra a), hvis et institut har en efterstillet panterrettighed, og der er panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af det pågældende institut, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 10 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien med beløbet på de panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet.

Hvis panterrettigheder, som ikke indehaves af instituttet, er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 10 %, ved at nedsætte beløbet på 55 % af ejendomsværdien, med fradrag af eventuelle panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet, med produktet af:

a) 55 % af ejendomsværdien med fradrag af panterrettigheder med højere prioritet, i givet fald både sådanne, som indehaves af instituttet og af andre institutter, og

b) værdien af panterrettigheder, der ikke indehaves af instituttet, og som er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, divideret med summen af alle sidestillede panterrettigheder.

7. Med henblik på stk. 5, litra b), hvis et institut er indehaver af en efterstillet panterrettighed, og der er panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af det pågældende institut, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 45 %, ved at nedsætte beløbet på 80 % af ejendomsværdien med beløbet på de panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet.

Hvis panterrettigheder, som ikke indehaves af instituttet, er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, bestemmes den andel af instituttets eksponering, der tildeles en risikovægt på 45 %, ved at nedsætte beløbet på 80 % af ejendomsværdien, med fradrag af eventuelle panterrettigheder med højere prioritet, som ikke indehaves af instituttet, med produktet af:

a) 80 % af ejendomsværdien med fradrag af panterrettigheder med højere prioritet, i givet fald både sådanne, som indehaves af instituttet og af andre institutter, og

b) værdien af panterrettigheder, der ikke indehaves af instituttet, og som er sidestillet med panterrettigheden, som indehaves af instituttet, divideret med summen af alle sidestillede panterrettigheder.

8. Med henblik på denne artikels stk. 5 skal samtlige følgende betingelser være opfyldt:

a) Eksponeringerne er kvalificeret til behandling i henhold til artikel 125, stk. 1.

b) De kvalificerende eksponeringer risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3.

c) Den beboelsesejendom, der sikrer de kvalificerede eksponeringer, befinder sig i den medlemsstat, som har udøvet skønsebeføjelsen.

d) Instituttets tab i et givent år, som instituttet har indberettet i henhold til artikel 430a, stk. 1, litra a) og c), eller i henhold til artikel 101, stk. 1, litra a) og c), i den version af disse litra, der var gældende den 27. juni 2021, på den del af eksponeringerne, som er sikret ved pant i beboelsesejendom på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 55 % af ejendomsværdien, medmindre andet er fastsat i henhold til artikel 124, stk. 9, overstiger i de seneste otte år i gennemsnit ikke 0,25 % af summen af ejendomsværdierne af alle udestående eksponeringer, som er sikret ved pant i beboelsesejendom.

e) For så vidt angår de kvalificerede eksponeringer har instituttet følgende rettigheder, som kan håndhæves i tilfælde af låntagerens misligholdelse eller manglende betaling:

i) ret til den beboelsesejendom, der sikrer eksponeringen, eller ret til at optage pant i beboelsesejendommen i overensstemmelse med artikel 108, stk. 5, litra g)

ii) ret til låntagerens øvrige aktiver og indkomst, enten kontraktligt eller i henhold til gældende national ret.

f) Den kompetente myndighed har kontrolleret, at betingelserne i litra a)-e) er opfyldt.

9. Hvis den skønsbeføjelse, der er omhandlet i stk. 5, er blevet udøvet, og forudsat at alle betingelser i stk. 8 er opfyldt, kan institutterne indtil den 31. december 2032 tildele en eventuel resterende del af de eksponeringer, som er sikret ved pant i beboelsesejendom, der er omhandlet i stk. 5, litra b), følgende risikovægte:

a) 52,5 % i perioden fra den 1. januar 2030 til den 31. december 2030

b) 60 % i perioden fra den 1. januar 2031 til den 31. december 2031

c) 67,5 % i perioden fra den 1. januar 2032 til den 31. december 2032.

10. Hvis medlemsstaterne udøver den skønsbeføjelse, der er omhandlet i stk. 5, underretter de EBA og begrundet deres beslutning. De kompetente myndigheder underretter EBA om detaljerne vedrørende alle kontroller, der er omhandlet i stk. 8, litra f).

11. EBA overvåger anvendelsen af overgangsbehandlingen fastsat i stk. 5 og forelægger senest den 31. december 2028 Kommissionen en rapport med sin konklusion vedrørende hensigtsmæssigheden af de pågældende risikovægte.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031.

12. Enhver forlængelse af overgangsordningerne, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, 5 og 9, samt i artikel 495b, stk. 1, og artikel 495c, stk. 1, og artikel 495d, stk. 1, begrænses til fire år og underbygges med en evaluering svarende til dem, der er omhandlet i disse artikler.

13. Uanset artikel 92, stk. 5, litra a), nr. iii), eller litra b), nr. ii), og med forbehold af undtagelsen i artikel 92, stk. 3, andet afsnit, for eksponeringer, der risikovægtes ved at anvende SEC-IRBA eller den interne vurderingsmetode i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, skal institutterne, hvis den del af det standardiserede samlede risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko, udvandringsrisiko, modpartsrisiko eller for markedsrisiko, der opstår i forbindelse med handelsbeholdningsaktiviteterne, beregnes ved at anvende SEC-SA i overensstemmelse med artikel 261 eller 262, indtil den 31. december 2032 anvende følgende faktor p:

a) $p = 0,25$ for en position i en securitisering, som artikel 262 finder anvendelse på

b) $p = 0,5$ for en position i en securitisering, som artikel 261 finder anvendelse på.«

238) I artikel 468 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

» Midlertidig behandling af urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi gennem anden totalindkomst «.

b) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Uanset artikel 35 kan institutterne indtil den 31. december 2025 (»perioden med midlertidig behandling«) fratrække et beløb A som fastlagt i overensstemmelse med følgende formel i beregningen af deres egentlige kernekapitalposter:

$$A = a \cdot f$$

hvor:

a = beløbet for urealiserede gevinster og tab akkumuleret siden den 31. december 2019 medregnet som »ændringer i dagsværdien af gældsinstrumenter, der måles til dagsværdi gennem anden totalindkomst« på balancen, svarende til eksponeringer mod centralregeringer, mod regionale eller lokale myndigheder, jf. nærværende forordnings artikel 115, stk. 2, og mod offentlige enheder, jf. nærværende forordnings artikel 116, stk. 4, bortset fra finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 (»bilaget vedrørende IFRS 9«), og

f = den faktor, der gælder for hvert indberetningsår i perioden med midlertidig behandling i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne anvender faktor f med en værdi svarende til 1 indtil den 31. december 2025 til beregning af beløbet A omhandlet i stk. 1:«.

239) I artikel 493, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) dækkede obligationer som omhandlet i artikel 129«

b) Litra i) affattes således:

»i) 50 % af ikkebalanceførte remburser i undergruppe 4 og af ikkebalanceførte uudnyttede kreditfaciliteter i undergruppe 3, jf. bilag I, med en oprindelig løbetid på til og med ét år og under forudsætning af de kompetente myndigheders samtykke, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer«.

240) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 494d

Tilbagevenden til mindre avancerede metoder

Uanset artikel 149 kan et institut fra den 9. juli 2024 til den 10. juli 2027 vende tilbage til mindre avancerede metoder for én eller flere af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet eksisterede allerede den 8. juli 2024 og var meddelt tilladelse af sin kompetente myndighed til at behandle disse eksponeringsklasser efter IRB-metoden.

- b) Instituttet anmoder kun én gang i løbet af denne treårsperiode om at vende tilbage til en mindre avanceret metode.
- c) Anmodningen om tilbagevenden til en mindre avanceret metode fremsættes ikke med henblik på regelarbitrage.
- d) Instituttet har formelt underrettet den kompetente myndighed om, at det ønsker at vende tilbage til en mindre avanceret metode for disse eksponeringsklasser, mindst seks måneder før det reelt vender tilbage til denne metode.
- e) Den kompetente myndighed har ikke gjort indsigelse mod instituttets anmodning om en sådan tilbagevenden senest tre måneder efter modtagelsen af den underretning, der er omhandlet i litra d).«

241) Artikel 495 affattes således:

»Artikel 495

Behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

1. Uanset artikel 107, stk. 1, beregner institutter, der har fået tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, indtil den 31. december 2029, og med forbehold af artikel 495a, stk. 3, det risikovægtede eksponeringsbeløb for hver aktieeksponering, for hvilken de har fået tilladelse til at anvende IRB-metoden, som det højeste af følgende:

- a) det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 495a, stk. 1 og 2
- b) det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i henhold til denne forordning i den udgave, der var gældende den 8. juli 2024 .

2. I stedet for at anvende behandlingen i stk. 1 kan institutter, der har fået tilladelse til at anvende IRB-metode til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, anvende behandlingen i artikel 133 på alle deres aktieeksponeringer på et hvilket som helst tidspunkt indtil den 31. december 2029.

Hvis institutterne anvender dette stykkes første afsnit, finder artikel 495a, stk. 1 og 2, ikke anvendelse.

Med henblik på dette stykke finder betingelserne for at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder, jf. artikel 149, ikke anvendelse.

3. Institutter, der anvender behandlingen i denne artikels stk. 1, beregner værdien af det forventede tab i overensstemmelse med artikel 158, stk. 7, 8 eller 9, alt efter hvad der er relevant, i den udgave af disse stykker, der var gældende den 8. juli 2024 og anvender artikel 36, stk. 1, litra d), og artikel 62, litra d), alt efter hvad der er relevant, i den udgave af disse litraer, der var gældende den 8. juli 2024, hvis det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra b), er højere end det risikovægtede eksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra a).

4. Hvis institutterne anmoder om tilladelse til at anvende IRB-metoden til beregning af det risikovægtede eksponeringsbeløb for aktieeksponeringer, må de kompetente myndigheder ikke give en sådan tilladelse efter den 31. december 2024.«

242) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 495a

Overgangsordninger for aktieeksponeringer

1. Uanset behandlingen fastsat i artikel 133, stk. 3, tildeles aktieeksponeringer den højeste af den risikovægt, der var gældende den 8. juli 2024, dog højst 250 %, og følgende risikovægte:

- a) 100 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2025
- b) 130 % i perioden fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2026
- c) 160 % i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027
- d) 190 % i perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2028
- e) 220 % i perioden fra den 1. januar 2029 til den 31. december 2029.

2. Uanset behandlingen fastsat i artikel 133, stk. 4, tildeles aktieeksponeringer den højeste af den risikovægt, der var gældende den 8. juli 2024 og følgende risikovægte:

- a) 100 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2025
- b) 160 % i perioden fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2026
- c) 220 % i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2027
- d) 280 % i perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2028
- e) 340 % i perioden fra den 1. januar 2029 til den 31. december 2029.

3. Uanset artikel 133 kan institutterne fortsat tildele samme risikovægt som den, der var gældende den 8. juli 2024, til aktieeksponeringer, herunder den del af eksponeringerne, der ikke er fratrasket kapitalgrundlaget i henhold til artikel 471 i den udgave, der er gældende den 27. oktober 2021, mod enheder, som de den 27. oktober 2021 i seks på hinanden følgende år har været aktionær i, og over hvilke de, eller sammen med det netværk, som institutterne tilhører, mindst udøver betydelig indflydelse eller kontrol som omhandlet i direktiv 2013/34/EU eller de regnskabsstandards, som et institut er omfattet af i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller hvis der efter den kompetente myndigheds vurdering er et tilsvarende forhold mellem en fysisk eller juridisk person eller netværk af institutter og en virksomhed, eller hvis et institut har kapacitet til at udnævne mindst ét medlem af enhedens ledelsesorgan.

Artikel 495b

Overgangsordninger for eksponeringer mod specialiseret långivning

1. Uanset artikel 161, stk. 4, er de LGD-inputgulve, der finder anvendelse på eksponeringer mod specialiseret långivning, som behandles efter IRB-metoden og med anvendelse af egne estimater af LGD, de gældende LGD-inputgulve, jf. artikel 161, stk. 4, multipliceret med følgende faktorer:

- a) 50 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2027
- b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2028
- c) 100 % i perioden fra den 1. januar 2029 til den 31. december 2029.

2. EBA udarbejder en rapport om passende kalibrering af de risikoparametre, herunder haircutparameteren, der finder anvendelse på eksponeringer mod specialiseret långivning efter IRB-metoden, og navnlig om egne estimater af LGD og LGD-inputgulve for hver specifik kategori af eksponeringer mod specialiseret långivning, jf. artikel 147, stk. 8. EBA medtager i sin rapport navnlig data om det gennemsnitlige antal misligholdelser og realiserede tab, der er observeret i Unionen ved forskellige stikprøver af institutter med forskellige forretnings- og risikoprofiler. EBA anbefaler specifikke kalibreringer af risikoparametre, herunder haircutparameteren, som afspejler den specifikke og forskellige risikoprofil for hver specifik kategori af eksponeringer mod specialiseret långivning.

EBA forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 10. juli 2026.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2027.

3. Uanset artikel 122a, stk. 3, litra a), kan eksponeringer mod specialiseret långivning som omhandlet i nævnte litra, for hvilke der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering fra et udpeget ECAI, indtil den 31. december 2032 tildeles en risikovægt på 80 %, hvis justering af kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko omhandlet i artikel 501a ikke anvendes, og eksponeringen anses for at være af høj kvalitet, når der tages hensyn til alle følgende kriterier:

a) Låntageren kan opfylde sine finansielle forpligtelser selv i situationer med alvorlig stress som følge af tilstedeværelse af alle følgende forhold:

i) tilstrækkelig eksponering i forhold til værdi for eksponeringen

ii) konservativ tilbagebetalingsprofil for eksponeringen

iii) tilsvarende resterende levetid for aktiverne efter fuld udbetaling af eksponeringen eller alternativt anvendelse af en udbyder af kreditrisikoafdækning med høj kreditværdighed

iv) refinansieringsrisikoen for eksponeringen er lav for låntageren, eller denne risiko er tilstrækkeligt afbødet af en tilsvarende restværdi af aktiverne eller anvendelse af en udbyder af kreditrisikoafdækning med høj kreditværdighed

v) låntageren har kontraktmæssige begrænsninger for sin aktivitet og finansieringsstruktur

vi) låntageren anvender kun derivater med henblik på risikoreduktion

vii) væsentlige driftsrisici styres forsvarligt.

b) De kontraktlige ordninger for aktiverne sikrer långiverne en høj beskyttelse, herunder følgende forhold:

i) långiverne har førsteret, som kan håndhæves juridisk, til de finansierede aktiver og, hvor det er relevant, til den indkomst, som de genererer

ii) der er kontraktmæssige begrænsninger for låntagerens mulighed for at foretage ændringer i aktivet, som vil have negativ indvirkning på dets værdi

iii) hvis aktivet er under opførelse, har långiverne førsteret, som kan håndhæves juridisk, til aktiverne og de underliggende byggekontrakter.

c) De finansierede aktiver opfylder alle følgende standarder for at kunne fungere på en forsvarlig og effektiv måde:

i) aktivets teknologi og udformning er afprøvet

ii) alle nødvendige tilladelser og godkendelser til driften af aktiverne er indhentet

iii) hvis aktivet er under opførelse, har låntageren passende sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til de specifikationer, det budget og den færdiggørelsesdato, der er aftalt for aktivet, herunder solide færdiggørelsesgarantier eller inddragelse af en erfaren entreprenør og passende kontraktbestemmelser om konventionalbod.

4. EBA udarbejder en rapport med en analyse af følgende:

a) udviklingen i tendenser og betingelser på markederne for objektfinansiering i Unionen

b) det faktiske risikoniveau for objektfinansieringseksponeringer i løbet af en fuld konjunkturcyklus

c) indvirkningen på kapitalgrundlagskrav af behandlingen i artikel 122a, stk. 3, litra a), for objektfinansieringseksponeringer uden hensyntagen til artikel 465, stk. 1

d) hensigtsmæssigheden af definitionen af underkategorien »objektfinansiering af høj kvalitet« og af at tildele denne underkategori af eksponeringer en anderledes tilsynsmæssig behandling.

EBA forelægger senest den 31. december 2030 denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relevante internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2031.

Artikel 495c

Overgangsordninger for leasingeksponeringer som kreditrisikoreduktionsteknik

1. Uanset artikel 230 er den gældende værdi af H_c svarende til »anden fysisk sikkerhed« for eksponeringer, der er omhandlet i artikel 199, stk. 7, hvor det leasede aktiv svarer til den type finansieret kreditrisikoafdækning, der er »anden fysisk sikkerhed«, værdien af H_c for »anden fysisk sikkerhed« som omhandlet i artikel 230, stk. 2, tabel 1, multipliceret med følgende faktorer:

- a) 50 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2027
- b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2028
- c) 100 % i perioden fra den 1. januar 2029 til den 31. december 2029.

2. EBA udarbejder en rapport om passende kalibrering af risikoparametre i tilknytning til leasingeksponeringer efter IRB-metoden og af risikovægte efter standardmetoden og navnlig om LGDs og H_c som fastsat i artikel 230. EBA medtager i sin rapport navnlig data om det gennemsnitlige antal misligholdelser og realiserede tab, der er observeret i Unionen for eksponeringer i forbindelse med forskellige typer af leasede formuegoder og forskellige typer institutter, der har leasingaktiviteter.

EBA forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 10. juli 2027.

På grundlag af denne rapport og under hensyntagen til de internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 31. december 2028.

Artikel 495d

Overgangsordninger for tilsagn, der kan opsiges uden betingelser

1. Uanset artikel 111, stk. 2, beregner institutterne eksponeringsværdien af en ikkebalanceret post i form af tilsagn, der kan opsiges uden betingelser, ved at multiplicere den procentsats, der er fastsat i nævnte artikel, med følgende faktorer:

- a) 0 % i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2029
- b) 25 % i perioden fra den 1. januar 2030 til den 31. december 2030
- c) 50 % i perioden fra den 1. januar 2031 til den 31. december 2031
- c) 75 % i perioden fra den 1. januar 2032 til den 31. december 2032.

2. EBA udarbejder en rapport med en vurdering af, om undtagelsen omhandlet i stk. 1, litra a), bør forlænges ud over den 31. december 2032, og om nødvendigt med angivelse af betingelserne for opretholdelse af undtagelsen.

EBA forelægger senest den 31. december 2028 denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

På grundlag af denne rapport og under behørig hensyntagen til de relaterede internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, og disse standarders indvirkning på den finansielle stabilitet forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, senest den 31. december 2031 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

Artikel 495e

Overgangsordninger for ECAI-kreditvurderinger af institutter

Uanset artikel 138, litra g), kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter fortsat anvender en ECAI-kreditvurdering i forbindelse med et institut, der indeholder antagelser om implicit statsstøtte, indtil den 31. december 2029.

Artikel 495f

Overgangsordninger for krav om ny værdiansættelse af ejendom

Uanset artikel 229, stk. 1, litra a)-d), kan institutter for eksponeringer sikret ved beboelsesejendom eller erhvervsejendom, der er ydet før den 1. januar 2025, fortsat værdiansætte beboelsesejendom eller erhvervsejendom til eller under markedsværdien eller i de medlemsstater, der i love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurdering af belåningsværdi, den pågældende ejendoms belåningsværdi, indtil der kræves en revision af ejendomsværdien i henhold til artikel 208, stk. 3, eller den 31. december 2027, alt efter hvilken dato der kommer først.

Artikel 495g

Overgangsordninger for visse offentlige garantiordninger

Uanset artikel 183, stk. 1, og artikel 213, stk. 1, anses en garanti, der kan opsiges i tilfælde af svig fra låntagers side, eller hvor omfanget af kreditbeskyttelse kan mindskes i et sådant tilfælde, for at opfylde de krav, der er omhandlet i artikel 183, stk. 1, litra d), og i artikel 213, stk. 1, litra c), hvis garantien blev stillet af en enhed som omhandlet i artikel 214, stk. 2, litra a), senest den 31. december 2024.

Artikel 495h

Overgangsordninger for anvendelse af den alternative metode med interne modeller vedrørende markedsrisiko

Uanset artikel 325az, stk. 2, litra d), kan institutter indtil den 1. januar 2026 anvende den alternative metode med interne modeller til at beregne deres kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko for handelsenheder, som ikke opfylder kravene i artikel 325bg.«

243) I artikel 500 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b), affattes således:

»b) datoerne for afhændelser af misligholdte eksponeringer ligger efter den 23. november 2016, men ikke senere end den 31. december 2024«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Justeringen i første afsnit kan kun foretages indtil den 31. december 2024, og den kan have virkning, så længe de tilsvarende eksponeringer indgår i instituttets egne LGD-estimer.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Kommissionen vurderer senest den 31. december 2026 og derefter hvert andet år, om omfanget af misligholdte eksponeringer i institutternes balancer er steget betydeligt, om den forventer en betydelig forringelse af kvaliteten af institutternes aktiver, og om udviklingsgraden på sekundære markeder for misligholdte eksponeringer ikke er tilstrækkelig til at sikre institutters effektive afhændelser af misligholdte eksponeringer, også under hensyntagen til den reguleringsmæssige udvikling vedrørende securitisering.

Kommissionen vurderer hensigtsmæssigheden af den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, og forelægger, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om forlængelse, genindførelse eller ændring af den tilpasning, der er fastsat i denne artikel.«

244) I artikel 500a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uanset artikel 114, stk. 2, gælder følgende indtil den 31. december 2026 for eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, hvor disse eksponeringer er denomineret og finansieret i en anden medlemsstats nationale valuta:

a) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne indtil den 31. december 2024, udgør 0 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2

b) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne i 2025, udgør 20 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2

c) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne i 2026, udgør 50 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2.«

b) Stk. 2, litra a), b) og c), affattes således:

»a) 100 % af instituttets kernekapital indtil den 31. december 2025

b) 75 % af instituttets kernekapital mellem den 1. januar og den 31. december 2026

c) 50 % af instituttets kernekapital mellem den 1. januar og den 31. december 2027.«

245) Artikel 500c affattes således:

»Artikel 500c

Udelukkelse af overskridelser fra beregningen af plusfaktoren for backtesting i lyset af covid-19-pandemien

Uanset artikel 325bf kan de kompetente myndigheder under særlige omstændigheder og i individuelle tilfælde tillade institutter, at de i særlige tilfælde udelukker de overskridelser, der fremgår af instituttets backtesting af hypotetiske eller faktiske ændringer, fra beregningen af plusfaktoren omhandlet i artikel 325bf, forudsat at de pågældende overskridelser ikke skyldes mangler i den interne model, og forudsat at de er opstået mellem den 1. januar 2020 og den 31. december 2021.«

246) Artikel 501, stk. 2, litra a) og b), affattes således:

»a) medregnes eksponeringen mod en SMV enten i detail- eller i erhvervseksponeringsklassen eller i eksponeringsklassen sikret ved pant i fast ejendom, men med undtagelse af ADC-eksponeringer

b) har en SMV den betydning, der er fastsat i artikel 5, nr. 9)«.

247) I artikel 501a, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) eksponeringen henføres til den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 112, litra g), eller til en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra c), nr. i), ii) eller iii), med udelukkelse af misligholdte eksponeringer«.

b) Litra f) affattes således:

»f) låntagerens refinansieringsrisiko er lav eller tilstrækkeligt reduceret under hensyntagen til eventuelle støttemidler, tilskud eller finansiering ydet af én eller flere af de enheder, der er opført i stk. 2, litra b), nr. i) og ii)«.

c) Litra o) affattes således:

»o) for så vidt angår eksponeringer, som er opstået efter den 1. januar 2025, har låntageren foretaget en vurdering af, at de finansierede aktiver bidrager positivt til ét eller flere af de miljømål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) 2020/852, og ikke gør væsentlig skade på de øvrige mål, der er fastsat i nævnte artikel, eller at de finansierede aktiver ikke gør væsentlig skade på nogen af miljømålene i nævnte artikel.«

248) Artikel 501c affattes således:

»Artikel 501c

Tilsynsmæssig behandling af eksponeringer mod miljømæssige eller sociale faktorer

1. EBA vurderer efter høring af ESRB på grundlag af tilgængelige data, hvorvidt den særlige tilsynsmæssige behandling af eksponeringer vedrørende aktiver eller passiver, som påvirkes af miljømæssige eller sociale faktorer, skal justeres. EBA vurderer navnlig:

a) tilgængeligheden af og adgangen til pålidelige og konsistente ESG-data for hver eksponeringsklasse fastsat i overensstemmelse med tredje del, afsnit II

b) i samråd med EIOPA gennemførligheden af at indføre en standardmetode til at identificere og kvalificere eksponeringerne for hver eksponeringsklasse fastsat i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, på grundlag af et fælles sæt principper for ESG-risikoklassificering ved anvendelse af de oplysninger om indikatorer for omstillingsrisiko og fysisk risiko, som stilles til rådighed inden for de rammer for indberetning af bæredygtighedsoplysninger, der er vedtaget i Unionen, og hvis de foreligger internationalt, vejledningen og konklusionerne fra den tilsynsmæssige stresstestning eller scenarieanalyse af klimarelaterede finansielle risici, som EBA eller de kompetente myndigheder har foretaget, og hvis ESG-risiciene afspejles på passende vis, det relevante ESG-resultat af kreditrisikovurderingen foretaget af et udpeget ECAI

c) den faktiske risiko ved eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige eller sociale faktorer, sammenlignet med risikoen ved andre eksponeringer og eventuelle yderligere og mere omfattende revisioner af rammen, der bør overvejes under hensyntagen til den udvikling, som BCBS er nået til enighed om på internationalt plan

d) de mulige virkninger på kort, mellemlang og lang sigt af en justeret særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som påvirkes af miljømæssige eller sociale faktorer, på den finansielle stabilitet og bankernes långivning i Unionen

e) hvilke målrettede forbedringer der kan overvejes inden for den nuværende tilsynsramme.

2. EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen successive rapporter om sine resultater senest på følgende datoer:

a) den 9. juli 2024 for så vidt angår de vurderinger, der kræves i henhold til stk. 1, litra e)

b) den 31. december 2024 for så vidt angår de vurderinger, der kræves i henhold til stk. 1, litra a) og b)

c) den 31. december 2025 for så vidt angår de vurderinger, der kræves i henhold til stk. 1, litra c) og d).

På grundlag af disse EBA-rapporter forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2026.«

249) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 501d

Overgangsbestemmelser vedrørende tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiver

1. Kommissionen forelægger, hvor det er relevant, senest den 30. juni 2025 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om indførelse af en særlig tilsynsmæssig behandling af kryptoaktiveksponeringer under hensyntagen til de internationale standarder og forordning (EU) 2023/1114. Dette lovgivningsforslag skal indeholde følgende:

- a) kriterier for henførelse af kryptoaktiver til forskellige kryptoaktivkategorier på grundlag af deres risikokarakteristika og opfyldelse af bestemte betingelser
- b) specifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende alle de risici, der er forbundet med forskellige kryptoaktiver
- c) en samlet grænse for eksponeringer mod bestemte typer kryptoaktiver
- d) specifikke gearingsgradkrav vedrørende kryptoaktiveksponeringer
- e) specifikke tilsynsbeføjelser for så vidt angår henførelse af kryptoaktiveksponeringer og overvågning og beregning af kapitalgrundlagskravene
- f) specifikke likviditetskrav vedrørende kryptoaktiveksponeringer
- g) oplysnings- og indberetningskrav.

2. Indtil datoen for anvendelse af den lovgivningsmæssige retsakt, der er omhandlet i stk. 1, beregner institutter deres kapitalgrundlagskrav vedrørende kryptoaktiveksponeringer som følger:

- a) Kryptoaktiveksponeringer mod tokeniserede traditionelle aktiver behandles som eksponeringer mod de traditionelle aktiver, som de repræsenterer.
- b) Eksponeringer mod aktivbaserede tokens, hvis udstedere overholder forordning (EU) 2023/1114, og som henviser til ét eller flere traditionelle aktiver, tildeles en risikovægt på 250 %.
- c) Andre kryptoaktiveksponeringer end dem, der er omhandlet i litra a) og b), tildeles en risikovægt på 1 250 %.

Uanset første afsnit, litra a), tildeles kryptoaktiveksponeringer mod tokeniserede traditionelle aktiver, hvis værdi afhænger af andre kryptoaktiver, til litra c).

3. Værdien af et instituts samlede eksponering mod andre kryptoaktiver end dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), må ikke overstige 1 % af instituttets kernekapital.

4. Et institut, som overskrider den grænse, der er fastsat i stk. 3, underretter straks den kompetente myndighed om overtrædelsen og godtgør på tilfredsstillende vis rettidig fornyet overholdelse over for den kompetente myndighed.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske elementer, der er nødvendige for, at institutter kan beregne deres kapi-

talgrundlagskrav efter metoderne i stk. 2, litra b) og c), herunder hvordan eksponeringernes værdi beregnes, og hvordan korte og lange eksponeringer sammenlægges med henblik på stk. 2 og 3.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til de relaterede internationalt aftalte standarder udarbejdet af BCBS samt eksisterende tilladelser i Unionen i henhold til forordning (EU) 2023/1114.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. juli 2025.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Institutter anvender ikke det fradrag, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b), ved beregningen af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod kryptoaktiver.«

250) Artikel 505 og 506 affattes således:

»Artikel 505

Gennemgang af landbrugsfinansiering

1. Senest den 31. december 2030 udarbejder EBA en rapport om indvirkningen af denne forordnings krav på landbrugsfinansiering, herunder om:

a) hensigtsmæssigheden af en særlig risikovægt for kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, for så vidt angår eksponeringer mod en landbrugsvirksomhed

b) hvis det er relevant, tilsynsmæssigt begrundede kriterier for anvendelse af en sådan særlig risikovægt, herunder landbrugspraksis, samt medtagelse af eksponeringer i selskaber, detailhandel eller eksponeringsklassen sikret ved pant i fast ejendom

c) tilpasningen til jord til bord-strategien i Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« og den respektive miljøindvirkning som omhandlet i forordning (EU) 2020/852, navnlig med de indikatorer, der er indsamlet i Unionens Informationsnet for Landøkonomisk Bogføring, og som viser bidragsresultater med hensyn til:

i) nettodrivhusgasemissioner pr. hektar

ii) anvendelse af pesticider og gødning pr. hektar

iii) jordens minereffektivitetsgrad, herunder kulstof, ammoniak, fosfat og kvælstof pr. hektar

iv) vandudnyttelseseffektivitet

v) en bekræftelse af den positive indvirkning på de indikatorer, der er omhandlet i dette litras nr. i)-iv), med Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 (*15).

2. Under hensyntagen til EBA's rapport, jf. stk. 1, forelægger Kommissionen rapporten for Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis det er relevant, ledsages rapporten af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning for at afbøde dens negative virkninger på landbrugsfinansiering.

3. EBA udarbejder senest den 31. december 2027 også en foreløbig rapport om indvirkningen af kravene i denne forordning på landbrugsfinansiering.

Artikel 506

Kreditrisiko — kreditforsikring

Senest den 30. juni 2024 aflægger EBA i tæt samarbejde med EIOPA rapport til Kommissionen om anerkendelse og anvendelse af kreditforsikringspolitik som en kreditrisikoreduktionsteknik, herunder om:

- a) hensigtsmæssigheden af de tilknyttede risikoparametre, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3 og 4
- b) en analyse af den faktiske og observerede risiko for kreditrisikoeksponeringer, når en kreditforsikring er anerkendt som en kreditrisikoreduktionsteknik
- c) overensstemmelsen mellem de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i denne forordning, og resultaterne af analysen i henhold til litra a) og b).

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt senest den 31. december 2024 et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at ændre den behandling, der finder anvendelse på kreditforsikring, jf. tredje del, afsnit II.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt senest den 31. december 2024 et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at ændre den behandling, der finder anvendelse på kreditforsikring, jf. tredje del, afsnit II.

(*15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1).« "

251) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 506c

Kreditrisiko — interaktion mellem reduktioner af egentlig kernekapital og kreditrisikoparametre

Senest den 31. december 2026 aflægger EBA rapport til Kommissionen om overensstemmelsen mellem den nuværende måling af kreditrisiko og de individuelle kreditrisikoparametre

og om behandlingen af eventuelle justeringer med henblik på beregning af underskuddet eller overskuddet i henhold til IRB, jf. artikel 159, og om dens overensstemmelse med fastsættelsen af eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 166 og estimeringen af LGD.

I denne rapport skal det størst mulige økonomiske tab som følge af en misligholdelsesbegivenhed samt den opnåede dækning heraf i form af reduktioner af den egentlige kernekapital tages i betragtning under hensyntagen til eventuelle regnskabsbaserede reduktioner af den egentlige kernekapital, herunder fra forventede kredittab eller dagsværdijusteringer, og eventuelle nedslag i forbindelse med modtagne eksponeringer og deres konsekvenser for lovbestemte fradrag.

Artikel 506d

Tilsynsmæssig behandling af securitisering

1. Senest den 31. december 2026 aflægges EBA i tæt samarbejde med ESMA rapport til Kommissionen om den tilsynsmæssige behandling af securitiseringstransaktioner, idet der skelnes mellem forskellige typer securitiseringer, herunder syntetiske securitiseringer, mellem eksponeringsleverende institutter og investorer og mellem STS- og ikke-STS-transaktioner.
2. EBA overvåger navnlig anvendelsen af den overgangsordning, der er omhandlet i artikel 465, stk. 13, og vurderer, i hvilket omfang anvendelse af outputgulvet på securitiseringseksponeringer vil påvirke den kapitalreduktion, som eksponeringsleverende institutter opnår i transaktioner, for hvilke der er anerkendt en væsentlig risikooverførsel, reducere risikofølsomheden uforholdsmæssigt og påvirke nye securitiseringstransaktioners økonomiske levedygtighed. I sådanne tilfælde af reduktion af risikofølsomhed kan EBA overveje at foreslå en nedadgående rekalkibrering af ikkeneutralitetsfaktorerne for transaktioner, for hvilke der er anerkendt en væsentlig risikooverførsel. EBA vurderer også hensigtsmæssigheden af ikkeneutralitetsfaktorerne i henhold til både SEC-SA og SEC-IRBA under hensyntagen til de hidtidige kreditresultater for securitiseringstransaktioner i Unionen og de reducerede model- og agenturrisici i securitiseringsrammen.
3. På grundlag af rapporten omhandlet i stk. 1 og under hensyntagen til de dertil knyttede internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, senest den 31. december 2027 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

Artikel 506e

Anerkendelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning med loft eller gulv

1. Senest den 10. juli 2026 forelægger EBA en rapport for Kommissionen om følgende:
 - a) de betingelser, som garantier med øvre eller nedre grænser, der er fastsat for en portefølje af eksponeringer (»porteføljegarantier«), skal opfylde for at kunne betragtes som securitisering
 - b) den reguleringsmæssige behandling, der i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 4, finder anvendelse på porteføljegarantier, hvis de ikke betragtes som securitisering

c) anvendelsen af kravene i denne forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 5, og kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 til porteføljegarantier, når sådanne garantier kan betragtes som securitisering

d) anvendelsen af artikel 234 på enkeltgarantier, der fører til trancheopdeling.

2. EBA vurderer i den i stk. 1 omhandlede rapport navnlig følgende:

a) i forbindelse med stk. 1, litra a), de betingelser, hvorunder porteføljegarantier giver anledning til trancheopdelt risikooverførsel

b) i forbindelse med stk. 1, litra b):

i) de relevante kriterier for anerkendelse af porteføljegarantier i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 4

ii) anvendelsen af de krav, der er anført i tredje del, afsnit II, kapitel 4

c) i forbindelse med stk. 1, litra d), anvendelsen af kravene i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 og tredje del, afsnit II, kapitel 5, i nærværende forordning.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2027.

Artikel 506f

Tilsynsmæssig behandling af værdipapirfinansieringstransaktioner

Senest den 10. juli 2026 aflægger EBA rapport til Kommissionen om indvirkningen af den nye ramme for værdipapirfinansieringstransaktioner med hensyn til kapitalgrundlagskrav til de hertil svarende værdipapirfinansieringstransaktioner, som i sagens natur er meget kortfristede aktiviteter, med særligt fokus på dens mulige indvirkning på statsobligationsmarkederne med hensyn til marked making-kapacitet og -omkostninger.

EBA vurderer, om en rekalkibrering af de tilknyttede risikovægte i standardmetoden er hensigtsmæssig i betragtning af de dermed forbundne risici med hensyn til korte løbetider, særlig for restløbetider på under ét år.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2027.«

252) I artikel 514 tilføjes følgende stykke:

»2. På grundlag af EBA's rapport omhandlet i stk. 1 og under behørig hensyntagen til gennemførelsen i tredjelande af de internationalt anerkendte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af metoderne i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5.«

253) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 518c

Gennemgang af rammen for tilsynsmæssige krav

Senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen i tæt samarbejde med EBA og ECB den generelle situation i banksystemet på det indre marked og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om hensigtsmæssigheden af Unionens regulerings- og tilsynsmæssige rammer for bankvirksomhed.

Denne rapport skal gøre status over de reformer af banksektoren, der har fundet sted efter den store finanskrisen, og vurdere, om de sikrer en passende grad af indskyderbeskyttelse og finansiell stabilitet i medlemsstaterne og bankunionen og på EU-plan.

Rapporten skal også tage hensyn til alle bankunionens dimensioner samt gennemførelsen af outputgulvet som en del af kapital- og likviditetskravene mere generelt. I denne forbindelse tager Kommissionen behørigt hensyn til både Europa-Parlamentets og Det Europæiske Råds hertil svarende erklæringer og konklusioner om bankunionen.«

254) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 519d

Regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser for værdipapirfinansieringstransaktioner

1. EBA aflægger i tæt samarbejde med ESMA senest den 10. januar 2027 rapport til Kommissionen om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt i EU-retten at gennemføre regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser for værdipapirfinansieringstransaktioner med henblik på at håndtere den potentielle opbygning af gearing uden for banksektoren.

2. Den rapport, der er omhandlet i stk. 1, skal behandle følgende:

a) gearingsgraden uden for banksystemet i Unionen, og i hvilket omfang regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser kan reducere denne gearing, hvis den bliver for stor

b) væsentligheden af værdipapirfinansieringstransaktioner, der besiddes af institutter i Unionen, som er omfattet af regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser, herunder opdelingen af disse værdipapirfinansieringstransaktioner, der ikke overholder minimumshaircutgrænserne

c) den anslåede indvirkning af regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser for institutter i Unionen i henhold til de to gennemførelsesmetoder, som Rådet for Finansiell Stabilitet har anbefalet, nemlig en markedsregulering eller et mere restriktivt kapitalgrundlagskrav i henhold til denne forordning, i et scenario, hvor institutter i Unionen ikke justerer haircuts i forhold til deres værdipapirfinansieringstransaktioner for at overholde minimumshaircutgrænser, og den anslåede indvirkning af regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser i et alternativt scenario, hvor institutter i Unionen justerer disse haircuts, så de overholder minimumshaircutgrænser

d) de vigtigste faktorer bag disse anslåede virkninger samt de potentielle utilsigtede konsekvenser af at indføre et regelsæt vedrørende minimumshaircutgrænser for funktionen af markederne for værdipapirfinansieringstransaktioner i Unionen

e) den gennemførelsesmetode, der vil være mest effektiv til at nå de reguleringsmæssige mål for regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser i lyset af overvejelserne omhandlet i litra a)-d) og under hensyntagen til lige vilkår i hele den finansielle sektor i Unionen.

3. På grundlag af rapporten omhandlet i stk. 1 og under behørig hensyntagen til anbefalingen fra Rådet for Finansiell Stabilitet om at gennemføre regelsættet vedrørende minimumshaircutgrænser for værdipapirfinansieringstransaktioner samt de dertil knyttede internationalt aftalte standarder, der er udarbejdet af BCBS, forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 10. januar 2028.

Artikel 519 e

Operationel risiko

Senest den 10. januar 2028 aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

a) anvendelsen af forsikring i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskravet i relation til operationel risiko

b) hvorvidt indregning af inddrivelser fra forsikring kan føre til regelarbitrage ved at reducere det årlige tab som følge af operationel risiko uden en tilsvarende reduktion af den faktiske eksponering mod operationelle tab

c) hvorvidt indregning af inddrivelser fra forsikring har en anden indvirkning på den hensigtsmæssige dækning af tilbagevendende tab og potentielle shortfalls

d) tilgængeligheden og kvaliteten af de data, som institutter anvender ved beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 10. januar 2029.

Artikel 519 f

Proportionalitet

EBA udarbejder en rapport med en vurdering af den overordnede tilsynsramme for små og ikkekomplekse institutter, navnlig:

a) vurdering af disse krav, også vedrørende bankkoncerner og specifikke forretningsmodeller

b) hensyntagen til relevansen af små og ikkekomplekse institutter på institutniveau og efter region for at opretholde finansiell stabilitet og kreditgivning i lokalsamfund.

Ved overvejelser af mulighederne for ændringer i tilsynsrammen baserer EBA sig på det overordnede princip om, at eventuelle forenklede krav skal være mere konservative.

EBA forelægger senest den 31. december 2027 denne rapport for Kommissionen.«

255) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2025.

Følgende numre i artikel 1 finder dog anvendelse fra den 9. juli 2024: nr. 1), litra a), nr. iv), nr. 2), 3) og 4), nr. 6), litra f), nr. 8), litra c), nr. 11) vedrørende artikel 34, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 30), litra d), nr. 34) vedrørende artikel 104, stk. 9, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 35), litra a), nr. 37) vedrørende artikel 104c, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 42) vedrørende artikel 111, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 52) vedrørende artikel 122a, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 53) vedrørende artikel 123, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 55) vedrørende artikel 124, stk. 11, 12 og 14, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 56) vedrørende artikel 126a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 57) og 65), nr. 70), litra c), vedrørende artikel 143, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 71), litra b), nr. 72), litra i), nr. 75, litra d), nr. 78), litra e), nr. 81), nr. 98), litra b), nr. 102), litra d), nr. 104), litra c), nr. 105), litra c), nr. 106), litra e), nr. 135), litra c), nr. 152), litra b), nr. ii), nr. 155) vedrørende artikel 314, stk. 9 og 10, artikel 315, stk. 3, artikel 316, stk. 3, artikel 317, stk. 9 og 10, artikel 320, stk. 3, artikel 321, stk. 2, og artikel 323, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 156), litra b), nr. 159), litra c) vedrørende artikel 325c, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 160), litra c) vedrørende artikel 325j, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 164), litra b), nr. 178), litra e), nr. 180), nr. 182), litra d), nr. 183), litra c), nr. 184), litra b), nr. iii), nr. 198), litra c), nr. 201) vedrørende artikel 383a, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 204), nr. 205), litra b), nr. i), nr. 214), litra a) og c), nr. 222) og 223), nr. 229) vedrørende artikel 449a(3) i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 232), 235), 236) og 238), nr. 239), litra a), nr. 242) vedrørende artikel 495b, stk. 2 og 4, og artikel 495c, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 243), 244), 248) og 249), nr. 250) vedrørende artikel 506 i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 251) vedrørende artikel 506e og 506f i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 252), 253) og 254).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2024.

På Europa- Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

(1) EUT C 233 af 16.6.2022, s. 14.

(2) EUT C 290 af 29.7.2022, s. 40.

(3) Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2024.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

(6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

(10) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

(12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

(14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

BILAG

»BILAG I

Klassificering af ikkebalanceførte poster

Undergruppe	Poster
1	a) Kreditderivater og generelle garantier for gæld, herunder afgivne kredittilsagn, der tjener som finansielle garantier for lån og værdipapirer, og accepter, herunder endossementer, som har karakter af accepter, samt eventuelle andre direkte kreditsubstitutter b) Salgs- og genkøbsaftaler og salg af aktiver med regresret, hvor kreditrisikoen forbliver hos instituttet c) Værdipapirer, der udlånes af instituttet, eller værdipapirer, der stilles som sikkerhed af instituttet, herunder tilfælde, hvor disse opstår som følge af repo-lignende transaktioner d) Aftalte fremtidige køb af aktiver (forward asset purchases), aftalte fremtidige indskud (forward deposits) og delvist betalte aktier og værdipapirer, som udgør tilsagn med en vis udnyttelse e) Ikkebalanceførte poster, som udgør et kreditsubstitut, hvis de ikke eksplicit indgår i en anden kategori f) Andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risiko og som meddelt EBA.
2	a) »Note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF), uanset den underliggende facilitets løbetid b) Fuldførelsesgarantier, tilbudsgarantier, garantier og afgivne kredittilsagn vedrørende bestemte transaktioner og lignende transaktionsrelaterede eventuelle poster, undtagen ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter omhandlet i undergruppe 4

	c) Andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risiko som meddelt EBA.
3	a) Det uudnyttede beløb for tilsagn, uanset den underliggende facilitets løbetid, medmindre de hører ind under en anden kategori b) Andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risiko som meddelt EBA.
4	a) Ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter: i) garantier, herunder licitations- og fuldførelsesgarantier, tilknyttet forskudsbetaling og tilbageholdelsesgarantier, samt garantier, der ikke har form af kredit-substitutter ii) uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter iii) selvlikviderende handelsrelaterede rembursere med kort løbetid, som vedrører varebevægelser, navnlig rembursere med sikkerhed i den underliggende forsendelse, i tilfælde af et udstedende institut eller et bekræftende institut b) Andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risiko som meddelt EBA.
5	a) Det uudnyttede beløb for tilsagn, der kan opsiges uden betingelser b) Det uudnyttede beløb for kreditlinjer til detailkunder, hvis vilkår giver instituttet mulighed for at opsiges dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og retsakter i tilknytning hertil c) Uudnyttede kreditfaciliteter for tilbuds- og opfyldelsesgarantier, som kan opsiges uden betingelser når som helst uden forudgående varsel, eller som effektivt muliggør en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed d) Andre ikkebalanceførte poster med tilsvarende risiko som meddelt EBA.«